ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΙΟΙΣ,

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΥΜΝΟΙ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

αψπϛ'.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΘΕΩΝ ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ᾽ ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινέσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παραγενέσθαι διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, ἐς Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἔμφασιν δοῦσα ὡς θεὸς εἴη. καὶ τῶν μνηστήρων γίνεται εὐωχία.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορή, Ὀδυσσῆϊ Παλλάδι θάρσος.

ΑΝΔΡΑ μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·

1 ΑΝΔΡΑ. Νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου ἢ προσηγορικοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον ἀνδρὸς ἀπαρτίσαντος, καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα. ὥς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴσῳ ἀριθμῷ, καὶ τὸν γήμαντα, ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. ἔτι τὸν φύσει, ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες. ΕΝ. Εἰπέ. ΠΟΛ. Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετόν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

2 ΠΛΑ. Ἐπλανήθη. ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν. ΙΕ. Διὰ τὸ τετειχίσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν. ΕΠ. Ἐπόρθησεν.

3 ΑΣΤ. Πόλεις.

4 ΑΛΓ. Ἐνταῦθα στικτέον, εἶτα ὃν κατὰ θυμὸν ἀρνύμενος, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτόν, καὶ τοὺς ἑταίρους, ἢ ἀντὶ τοῦ καταλλασσόμενος τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν, καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον πραγματείαν, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων. οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους, διαληπτέον ἐπὶ τοῦ καὶ νόστον. ΠΟΝ. Θαλάσσῃ. ΟΝ. Κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

5 ΑΡ. Ἀντικαταλλασσόμενος. ΗΝ. Τὸν ἑαυτοῦ νόστον οὖν φησίν, τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον.

Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐῤῥύσατο ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν.
Τὸν δ' οἶον νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ δῖα θεάων
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν

6 ΕΡ. Ἔσωσεν. ΙΕΜ. Καίπερ προθυμούμενος.

7 ΣΦΕ. Ταῖς ἑαυτῶν. ΑΤ. Φρενοβλαβείαις. ΟΛ. Ἀπώλοντο.

8 ΝΗ. Ἄφρονες, ἀνόητοι. ΟΙ. Ἐμνήσθη τούτων ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. ΥΠ. Ἐπιθετικῶς τοῦ ἡλίου. ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν.

9 ΝΟΣ. Τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

10 ΤΩΝ. Τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσέα, ὁπόθεν θέλεις πράξεων ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγοῦ ἡμῖν. ΑΜ. Ποθέν. ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν θέλεις. ΘΥ. Ἀντὶ τοῦ ὦ Μοῦσα. ΕΙ. Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

11 ΑΙ. Δεινὸν, χαλεπόν.

12 ΟΙ. Εἰς τὰ οἰκεῖα, ἐπὶ τῆς οἰκίας.

13 ΟΙ. Μόνον, ὁποῖον. ΝΟΣ. Τῆς οἴκαδε ἐπανόδου, ἢ δὲ γυναικὸς, οἰκείως προστέθεικεν ἵνα καταφρονήσῃ καὶ θεᾶς ἐρώσης.

14 ΠΟΤ. Σεμνὴ, ἔντιμος, σεβασμία. ΕΡ. Κατεῖχεν, ἐκώλυεν. ΚΑ. Ἄτλαντος θυγάτηρ. ΔΙΑ. Ἐνδοξοτάτη.

15 ΣΠΕ. Σπηλαίοις. ΓΛΑ. Κοίλοις, βαθέσιν. ΛΙ. Ἐπιθυμοῦσα. ΠΟ. Ἄνδρα.

16 ΠΕΡ. Περιερχομένων, πλειουμένων.

17 ΤΩ. Ἐν ᾧ αὐτῷ. ΕΠΕ. Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν.

18 ΕΝ. Τότε, χρονικὸν ἐπίῤῥημα καὶ τόπου. ΠΕ. Διαπεφευγώς. ΑΕΘ. Κακοπαθειῶν.

19 ΟΙ. Τοῖς ἑαυτοῦ. ΕΛ. Ἠλέουν.

20 ΝΟΣ. Χωρίς. ΟΔ. Οὗτος δὲ ὅλου. ΜΕΝ. Ἐχολοῦτο, ὠργίζετο.

Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
(Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,)
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
« Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
« Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
« Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
« Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο

21 ΑΝ. Ἰσοθέῳ καὶ ἀρίστῳ. ΠΑ. Πρὶν, πρότερον.

22 ΜΕ. Μετῆλθεν. ΤΗΛ. Μακρὰν οἰκοῦντας.

23 ΔΙΧ. Διχῶς, εἰς δύο. ΔΕΔ. Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολάς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. τινὲς δὲ περὶ τοῦ Νείλου σχίζεσθαι αὐτοὺς λέγουσιν.

24 ΔΥΣ. Τοῦ πρὸς δύσιν ἡλίου. βούλεται δὲ εἰπεῖν τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς πρὸς δύσιν ὄντας. ΑΝ. Ἀνατέλλοντος. τοὺς ἀνατολικοὺς δηλοῖ.

25 ΑΝ. Μεταληψόμενος. ΕΚΑ. Μεγάλης θυσίας.

26 ΔΑΙ. Εὐωχίᾳ. ΠΑΡ. Παρὼν, διατρίβων.

27 ΟΛ. Τοῦ τὸν Ὄλυμπον οἰκοῦντος. ΑΘΡ. Ὁμοῦ.

28 ΤΟΙ. Ἐν τούτοις δὲ τοῖς θεοῖς. ΜΥ. Λόγων. ΗΡ. Προκατήρχετο. ΠΑ. Ὁ Ζεύς.

29 ΜΝΗ. Ὑπεμνήσθη. ΑΙ. Ἤτοι καλοῦ περὶ τοῦ μοιχεῦσαι, ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ.

30 ΤΟΝ. Ὅντινα δή. ΤΗ. Οὗ πόρρωθεν δόξα διέρχεται.

31 ΜΕΤ. Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32 Ω. Ὦ παπαί. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν. ΑΙ. Αἰτιῶνται.

33 ΕΞ. Ἐξ ἡμῶν. ΦΑ. Λέγουσι. ΟΙ. Τὸ ἑξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν ἐν ἴσῳ τῷ αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. οἱ δὲ περισσὸν τὸν καὶ σύνδεσμον. ἢ στικτέον οἱ δέ.

34 ΑΤ. Ἀτασθαλίαις, ἁμαρτίαις. ΥΠ. Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

« Γῆμ'

“ Γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
“ Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
“ Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
“ Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν.
“ Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαο,
“ Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
“ Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
“ Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
“ Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
“ Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
“ Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
“ Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
“ Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.

36 ΓΗ. Ἔγημεν. ΑΛ. Γαμετήν. ΜΝΗ. Τὴν ἐκ μνηστείας γεγαμημένην γυναῖκα. ΝΟΣ. Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37 ΕΙ. Ἐπιστάμενος. ΠΡΟ. Προείπομεν αὐτῷ.

38 ΑΡ. Τὸν ἀργὸν φόνου καὶ εἰρηνικόν. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰώ.

39 ΚΤΕΙ. Ἀνελεῖν, φονεῦσαι. ΜΝΑ. Μνηστεύεσθαι.

40 ΤΙ. Ἀντὶ τοῦ ἔκτισις, τιμωρία, κόλασις. ΕΣ. Γενήσεται. ΑΤ. Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ τοῦ Ἀτρείδαο Ἀγαμέμνονος τοῦ Ὀρέστου.

41 ΗΒΗ. Ἀκμάσῃ. ΙΜ. Ἐπιθυμεῖ.

42 ΑΛΛ. Καὶ ἐκ τούτου δηλονότι δύο περὶ ἕκαστον εἰσὶν εἱμαρμέναι. αἱρεῖται δὲ ἕκαστος ἣν βούλεται.

43 ΑΘ. Ὁμοῦ πάντα. ΑΠ. Ἀπέδωκεν.

45 ΥΠ. Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. ΚΡΕΙ. Βασιλέων, ἀρχόντων.

46 ΛΙ. Πάνυ μὲν οὖν. ΕΟΙ. Ὁμοίῳ. ΟΛ. Θανάτῳ.

47 ΩΣ. Ἐμφαίνει τοὺς μνηστῆρας. ΡΕ. Ἐπιτελοίη, παρὰ τὸ αἷμα πράττων.

48 ΔΑΙ. Πολεμόφρονι. δαῒς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης λέγῃ δεδαυκυῖα καταφρένας, τουτέστι μεμαθηκυῖα, ἐξ οὗ τὴν συνετὴν καὶ σώφρονα βούλεται δηλοῦν. ΔΑΙ. Διακόπτεται. Τὸ γὰρ καίεται ἐρώσης.

49 ΔΥΣ. Κακομόρῳ. ΔΗ. Πολλά. ΑΠ. Πόῤῥω τῶν φίλων.

50 ΑΜ. Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. ΟΘ. Ἀντὶ τοῦ ὅπου. ΘΑ. Μέση τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης. ΟΜΦ. Τὸ μεσαίτατον.

“ Νῆσος

« Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
« Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
« Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
« Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι
« Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
« Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
« Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
« Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
« Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
« Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
« Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
« Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο Ζεῦ;
« Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
« Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
« Ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
« Ἀθανάτοισιν ἔδωκε τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;

51 ΝΑΙ. Οἰκεῖ.

52 ΟΛ. Ὀλεθρίου. ἐπεὶ πολέμιος τοῖς ξένοις. οἱ δὲ, τὸ ἑξῆς θαλάσσης. οἱ δὲ ἐδάσκωσαν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦντος. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδέδοται. ἢ ἐγέγραπτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ὁλοόφρον, εἶτά τις μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ο σ.

53 ΒΕΝ. Βάθη. ΕΧ. Νοῦ ἐπιμελεῖται· ὡς καὶ κεῖ, καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. ἢ κρατεῖ καὶ βαστάζει. ΚΙ. Στύλους.

54 ΕΧ. Διείργουσιν.

55 ΤΟΥ. Τούτου. ΔΥΣ. Ἄθλιον. ΟΔ. Ἀποκλαιόμενον.

56 ΑΙ. Παραλογιστικοῖς ἢ εὐνοϊκοῖς, καὶ οἷον συγγενικοῖς τοῖς μετ' ἐμπειρίας σαινετοῖς καὶ προσλεγίσιν.

57 ΘΕΛ. Ἀπατᾷ. ΕΠΙ. Ἐπιλάθηται, ἀμνημονήσει.

59 ΓΑΙ. Ἐνταῦθα σικτέον. τὸ γὰρ ὅλον, ὁ πρότερον ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν νῦν εὔχεται διὰ τὸ καθέχοντα τελευτῆσαι.

60 ΕΝ. Μεταστρέπῃ λαμβάνει. ΟΥ. Ἐκεῖνος μὲ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐπιθύων. σὺ δὲ οὐ κεχαρισμένος ἐλάμβανες.

61 ΡΕ. Θύων, πράττων.

62 ΕΥ. Πλατεῖα. ΤΙ. Διατί δὴ αὐτῷ. ΩΔ. Ἐχολώθης, ὠργίσθης.

66 ΠΕ. Ἀντὶ τοῦ, περὶ ἐστὶ ἁπάντων καὶ συνετός, καὶ εὐσεβείᾳ.

« Ἀλλὰ

« Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰὲν
« Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
« Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
« Πᾶσι Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
« Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
« Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
« Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
« Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
« Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
« Ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
« Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
« Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
« Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
« Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

68 ΓΑΙ. Ὁ τὴν γῆν ὀχῶν, ἢ ὑπὸ τῆς γῆς ὀχούμενος. ΑΣ. Ἀμετακινήτως. κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. ΑΙ. Αἰεὶ καὶ διαπαντός.

69 ΚΕ. Ὤργισται. ΑΛ. Ἐτύφλωσεν.

70 ΑΝ. Νῦν τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς, τὸν ἀστεῖον. ΟΟΥ. Οὗτινος. ΕΣ. Ὑπάρχειν.

71 ΘΟ. Μήτηρ Πολυφήμου Κύκλωπος κυρίως οὕτως λεγομένη.

72 ΦΟΡ. Ἐνάλιος γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. ΜΕ. Βασιλεύοντος. συνήθως γὰρ τοὺς ὑπάρχους βασιλεῖς ἔλεγον. ἢ συνεπλέον μέλλοντος ἐν σπέεσι, ὥστε ἐν σπηλαίοις τοῦ Ποσειδῶνος γεννηθῆναι τὸν Κύκλωπα.

73 ΜΙ. Κοινωνήσασα.

74 ΕΚ. Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. ΕΝ. Ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75 ΚΑ. Ἀναιρεῖ. ΠΛΑ. Πλανᾶσθαι ποιεῖ. ΑΠΟ. Πόῤῥω.

76 ΠΕ. Βουλευσώμεθα.

77 ΝΟΣ. Τὴν ἐπάνοδον. ΜΕ. Ἐάσει, παύσει.

78 ΑΝ. Ἀντικρύ.

79 ΑΕ. Ἀκουσίῳ γνώμῃ. ΕΡΙ. Φιλονεικεῖν.

82 ΦΙ. Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83 ΝΟΣ. Ἐπανελθεῖν. ΟΝ. Εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον.

84 ΔΙ. Ἄγγελον σαφῆ.

« Νῆσον

« Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
« Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
« Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
« Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
« Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
« Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
« Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
« Μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
« Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
« Νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
« Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

85 ΩΓ. Ἡ Καλυψοῦς νῆσος. ΟΤ. Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86 ΕΥ. Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέρους καλῇ.

87 ΤΑ. Τῇ ἑαυτοῦ φρονήσει πάντα ὑπομένοντος. ΝΕ. Ἐπανέλθῃ.

89 ΕΠ. Παρορμήσω.

90 ΑΧ. Τοὺς Ἰθακησίους.

91 ΑΠ. Ἀπαγορεύσαι. ΟΙ. Οἵ τινες αὐτῷ.

92 ΑΔ. Ἤτοι λεπτὰ πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ἵνα ᾖ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. ΕΛ. Ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93 ΗΜ. Ἀμμώδη.

94 ΠΕΥ. Ἀκουσόμενον. ΗΝ. Ἐάν που.

97 ΑΜ. Τίμια. ΤΑ. Ἅπερ αὐτήν.

98 ΑΠ. Τὴν πέρας καὶ τέλος μὴ ἔχουσαν. λέγει δὲ τὴν γῆν. ΑΜ. Ἴσα ἀνέμῳ.

99 ΕΙ. Ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος καλῶς. ΑΚ. Ἐστομωμένον.

101 ΚΟ. Ὀργισθήσεται. ΟΒ. Γενναῖα.

102 ΒΗ. Ἔβη, ἐπορεύθη.

103 ΔΗ. Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ πρότιθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς

104 ΟΥ. Βαθμοῦ, φλιᾶς. ΠΑ. Τῇ χειρί.
105 ΤΑ. Τάφος ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ἣν κατῴκουν Τηλεβόαι.
106 ΑΓ. Ἄγαν αὐθάδεις, ὑπερηφανεῖς.
107 ΠΕΣ. Τοῖς κύβοις, ἀπὸ δὲ τοῦ παίζειν ἐσχηματίσθη, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν. πεσσοὶ δὲ οἱ ψῆφοι. ΠΡΟ. Ἔμπροσθεν.
108 ΗΜ. Διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων τὸ τὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένοις. ΡΙ. Βύρσαις. ΕΚ. Ἀνεῖλον.
109 ΟΤ. Δραστικοί.
111 ΠΟ. Πανταχόθεν τετρημένοις.
112 ΝΙ. Ἀπένιπτον. ΙΔΕ. Ἀντὶ τοῦ καί. ΠΡΟ. Προετίθεσαν. ΔΑ. Ἐμέριζον.
114 ΤΕ. Τεθλιμμένος τὴν ψυχήν.
115 ΟΣ. Ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
116 ΣΚΕ. Σκορπισμόν, φυγήν. ΘΕΙ. Ποιήσῃ.
117 ΚΤΗ. Δώμασι. ΑΝ. Βασιλεύοι.
118 ΤΑ. Ταῦτα ἐνθυμούμενος. ΜΕ. Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.
119 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ὡς ἐπὶ τὸ πρόθυρον οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ περὶ τὸ ἐν τῷ τυκτῷ καλυμμένῳ δαπέδῳ. ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσατο.

Χεῖρ'

Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Χαῖρε ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι, αὐτὰρ ἔπειτα
« Δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθά περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά.
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
Καλὸν, δαιδάλεον, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
Ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

123 ΦΙ. Φιλοφρονηθήσῃ, ξενιωθήσῃ.

124 ΔΕΙ. Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀρίστου. ΜΥ. Εἰς λόγους ἥξεις ἢ λέξεις. ΟΤ. Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

127 ΚΙ. Στύλον.

128 ΔΟΥ. Δορατοθήκης. νοητέον δὲ ἐπιξύσθαι τοὺς κίονας, καὶ ἐνταῦθα ἀποτίθεσθαι τὰ δόρατα. ΕΝ. Ἔσωθεν. ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένης.

130 ΛΙ. Λιτὸν περιβόλαιον. ΠΕΤ. Ἁπλώσας.

131 ΔΑΙ. Ποικίλον. ΘΡΗ. Ὑποπόδιον.

132 ΚΛΙ. Δίφρον, ἀνάκλιτον ἔχοντα καθέδραν. ΘΕ. Ἀπέθηκε. ΕΚ. Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἔξωθεν.

133 ΑΝ. Λυπηθείς. ΟΡ. Κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδῷ, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβου.

134 ΑΔ. Ἀηδῶς διατεθείη. ΥΠ. Ὑπερηφάνοις, ὑπερποντίοις. ΜΕ. Συνελθών.

135 ΑΠ. Ἀπόντος, ἀποδημοῦντος. ΕΡ. Ἐρωτήσειε, πύθοιτο.

136 ΧΕΡ. Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. ΑΜ. Θεράπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν δέσποιναν πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. ΠΡΟ. Ἀγγείῳ προχυτικῷ. ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ἡμᾶς ξέστῃ. ΕΠ. Ἐπέβαλλεν.

137 ΛΕ. Τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου.

Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Κῆρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· (τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.)
Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

138 ΞΕ. Τὴν καλῶς ἐξεσμένην, ἢ κατεσκευασμένην. ΕΤ. Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139 ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξία, τιμία. ΤΑ. Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140 ΕΙ. Βρώματα, ἐδέσματα. ΧΑ. Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδοῦσα.

141 ΔΑΙ. Μάγειρος, ὁ διανέμων τὰ κρέα.

142 ΠΑ. Παρ' αὐτοῖς δέ.

143 ΘΑ. Τὸ σπουδαῖον τοῦ κήρυκος δηλοῖ. ΘΑ. Πυκνῶς, συνεχῶς. ΕΠ. Ἐπορεύετο. ΟΙ. Οἰνοχοῶν, κιρνῶν.

144 ΑΓ. Ἄγαν αὐθάδεις.

145 ΕΖ. Ἐκαθέσθησαν. ΚΑΙ. Δίφρους, καθέδρας.

146 ΕΧ. Ἐπέβαλλον.

147 ΠΑΡ. Παρεσώρευον. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐδεσμάτων ἐμφαίνει. ΚΑΝ. Κανισκίοις.

148 ΟΝ. Τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα ἐδέσματα. ΙΑΛ. Ἐδίδοσαν, ἐξέτεινον.

150 ΑΥ. Ἐπειδὴ δέ. ΠΟ. Βρώσεως. ΕΞ. Ἐπλήρωσαν τὴν ἐπιθυμίαν.

151 ΤΟΙ. Πιθανῶς ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῇ. ΜΕ. Ἔμελεν.

152 ΜΟΛ. Ἡ μετ' ᾠδῆς παιδία. ἢ ᾠδή. ΟΡ. Ὄρχησις. ΑΝ. Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀνακειμένων.

153 ΚΙ. Κιθάραν. ΠΕΡ. Ἄγαν ὡραίαν.

154 ΟΣ. Προσπεφώνησε ἵνα ὁ Φήμιος σωθῇ ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. ΗΕΙ. Ἦδεν.

Ἤτοι

Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι,
" Ξεῖνε φίλ᾽, εἰ καί μοι νεμεσήσεαι ὅ, ττι κεν εἴπω;
" Τούτοισι μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
" Ῥεῖ᾽· ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
" Ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ᾽ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
" Κείμεν᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει·
" Εἰ κεῖνόν γ᾽ Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
" Πάντες κ᾽ ἀρησαίατ᾽ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
" Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
" Νῦν δ᾽ ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν
" Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
" Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ᾽ ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
" Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Τίς, πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
" Ὁπποίης δ᾽ ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
" Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

155 ΦΟΡ. Κιθαρίζων. ΑΝ. Ἀνεκρούετο, προοιμιάζετο.
157 ΑΓ. Ἐγγὺς προσνεύσας. ΠΕΥ. Ἀκούσειαν.
158 ΝΕ. Μέμψη. Ο. Ὅπερ ἄν.
159 ΑΟΙ. Ὠδή.
160 ΡΕΙ. Τὸ ἑξῆς ἐπεὶ ῥεῖ ἀλλότριον. ΒΙ. Περιουσίαν. ΝΗ. Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον. ΕΔ. Ἐσθίουσιν.
161 ΟΥ. Οὗ τινος. ΠΥ. Σήπεται.
162 ΕΠ. Ἐπὶ τῆς γῆς. ΕΙΝ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ. ΚΥ. Κυλίει.
163 ΙΔ. Θεάσαιντο, ἴδοιεν.
164 ΑΡ. Εὔξαιντο.
165 ΑΦ. Πλουσιώτεροι.
166 ΩΣ. Οὕτως ὡς ἔχει. ΑΠ. Ἀπώλετο, ἀπέθανεν.
167 ΘΑΛ. Ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.
168 ΦΗ. Φαίη, εἴπη. ΕΛ. Ἐλθεῖν. ΩΛ. Ἀπώλετο. ΝΟΣ. Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος.
170 ΕΙΣ. Ὑπάρχεις. ΠΟ. Ποῦ. ΤΟ. Γονεῖς.
171 ΟΠ. Ὁπποίας. ΝΗ. Νεὼς, πλοίου. ΑΦ. Παρεγένου.
172 ΕΥ. Καυχῶνται.

" Οὐ

« Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι·
« Καί μοι τοῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ
« Ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
« Ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
« Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
« Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
« Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
« Νῦν δ᾽ ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ᾽ ἑτάροισι,
« Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ᾽ ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
« Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ᾽ αἴθωνα σίδηρον.
« Νηῦς δέ μοι ἥδ᾽ ἕστηκεν ἐπ᾽ ἀγροῦ νόσφι πόληος,
« Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
« Ξεῖνοι δ᾽ ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ᾽ εἶναι
« Ἐξ ἀρχῆς, εἴπέρ τε γέροντ᾽ εἴρηαι ἐπελθὼν
« Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε

173 ΟΥ. Πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδυνάτον ἐλθεῖν.

174 ΑΓ. Εἰπέ. ΕΤ. Ἀληθές. ΕΥ. Ἀσφαλῶς γνῶ.

175 ΗΕ. Ἢ νεωστὶ πρὸς ἡμᾶς ἔρχῃ. ΜΕ. Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176 ΙΣ. Ἐπίστανται. ΔΩ. Δῶμα, οἴκημα.

177 ΕΠ. Ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ οὗ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. ΕΠΙ. Συναναστρεφόμενος.

181 ΦΙΛ Ναυτικοῖς.

182 ΩΔΕ. Οὐδέ ποτε κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ οὕτως.

183 ΟΙΝ. Μέλανα πόντον. ΑΛΛ. Ἀλλοδαποὺς, ξένους, βαρβάρους.

184 ΤΕ. Τεμέση πόλις Κύπρου, κατὰ δέ τινας Ἰταλίας, ἣν νῦν Βρεντίσιον καλοῦσι. ΜΕ. Διὰ χαλκόν. ΑΓ. Κομίζω. ΑΙ. Μέλανα, ἀντὶ τοῦ ἀνέργαστον, ἢ λαμπρὸν ἀπὸ τοῦ αἴθοντος πυρός.

185 ΝΗ. Τὸ ἣ δὲ ἀναφορικῶς εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ δεικτικῶς. ΝΗ. Ναῦς. ΗΔ. Αὕτη.

186 ΕΝ. Ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος τὸ Ῥεῖθρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ἐπειδὴ ὕδρουσι ὄχθι. ἢ ἀπὸ τοῦ συῤῥεῖν εἰς αὐτὸν χειμάῤῥους πολλοὺς ἀπὸ Νηΐου ὄρους. ΝΗ. Τῶν πρὸς ὑποδοχὴν νεῶν εὐθέτῳ ὄρει τῆς Ἰθάκης. ΥΛ. Ὑλώδει.

188 ΕΙ. Ἐρωτήσειας.

« Ἔρχεσθ᾽,

« Ἔρχεσθ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐπ᾽ ἀγρῦ πήματα πάσχειν
« Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
« Παρτιθεῖ, εὖτ᾽ ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι,
« Ἑρπύζοντ᾽ ἀνὰ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
« Νῦν δ᾽ ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ᾽ ἐπιδήμιον εἶναι
« Σὸν πατέρ᾽· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτυσι κελεύθυ.
« Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
« Ἀλλ᾽ ἔτι πυ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
« Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχυσιν,
« Ἄγριοι, οἵ πυ κεῖνον ἐρυκανόωσ᾽ ἀέκοντα.
« Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
« Ἀθάνατοι βάλλυσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
« Οὔτέ τι μάντις ἐὼν, ὔτ᾽ οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
« Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
« Ἔσσεται, ὐδ᾽ εἴπέρ τε σιδήρεα δέσματ᾽ ἔχῃσι·
« Φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
« Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
« Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἰς Ὀδυσῆος.

190 ΑΠ. Ἄποθεν, μακράν. ΠΗ. Κακά.

191 ΓΡ. Γραΐ. ΒΡ. Τροφήν. ΠΟ. Ποτόν.

192 ΠΑΡ. Παρατίθησι. ΕΥΤ. Ὁπότ᾽ ἂν αὐτόν.

193 ΕΡ. Μετὰ ὀδύνης καὶ ἀνίας ἠρέμα βαδίζοντα διὰ τὸ γῆρας. ΓΟΥ. Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον. ΑΛ. Ἀμπελοφύτυ γῆς. ΟΙ. Οἰνοφόρυ.

194 ΕΦ. Εἶπον. ΕΠΙ. Ἐπιδημῦντα.

195 ΒΛΑ. Ἐμποδίζυσιν.

197 ΖΩ. Ζῶν. ΚΑΤ. Κατέχεται, κωλύεται. ΕΥ. Πλατέϊ, μεγάλῳ.

198 ΑΜ. Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιερχομένῃ.

199 ΕΡ. Ἐπέχυσι, κωλύυσιν. ΑΕ. Ἄκοντα καὶ μὴ βυλόμενον.

202 ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΟΙ. Ὀρνιθοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνιστὴς ὤν.

204 ΔΕΣ. Δεσμοί. ἔθος δὲ Ἀττικοῖς τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα ὀδετέρως λέγειν. ἀπὸ τῦ δέω δέσματα, καὶ ἀπὸ τῦ ξέω ξέσματα. ΕΧ. Κατέχῃ, φυλάσσῃ.

205 ΦΡ. Διανοηθήσεται. ΝΕ. Ἀνακομίζηται. ΠΟΛ. Πολύβυλος, συνετός.

207 ΑΥ. Ἐξ αὐτῦ.

« Αἰνῶς

" Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
" Κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
" Πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθά περ ἄλλοι
" Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
" Ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Τοί γὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
" Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
" Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
" Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
" Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε·
" Νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
" Τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
" Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Τίς δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
" Εἰλαπίν' ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

208 ΑΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ λίαν. ΕΟΙ. Ὅμοιος εἶ.
209 ΘΑ. Συχνῶς. οὕτως καὶ πολλάκις ἡμεῖς. ΤΟΙ. Τοιοῦτον. ΕΜ. Ἐμιγνύμεθα.
213 ΠΕΠ. Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετὸς εἶ. ΕΚ. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.
216 ΓΟ. Γεννήτορα. ΑΝ. Ἐπέγνω.
217 ΟΦ. Ὤφειλον. ΝΥ. Δή τινος.
218 ΚΤΕ Κτήμασι. ΕΠΙ. Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. ΕΤ. Κατέλαβε.
219 ΑΠ. Δυστυχέστατος.
220 ΕΡ. Ἐρωτᾷς, πυνθάνῃ.
222 ΝΩ. Ἀνώνυμον, ἄδοξον.
225 ΔΑ. Εὐωχία. ΟΜ. Ἄθροισμα, πλῆθος. ΕΠ. Ὑπάρχει. ΧΡ. Χρεία.
226 ΕΙ. Ἡ μεγάλη εὐωχία. ἐν ᾗ κατὰ ἴλας καὶ συστροφὰς εὐωχοῦνται. ΕΡ. Ὡς τοῦ ἐράνου κοσμιωτέρου καὶ εὐτελεστέρου ὄντος, καὶ εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίᾳ τινὶ γίνονται. ὁ δὲ ἔρανος ὡς ἕκαστος τὶ κομίσειεν. ΕΡ. Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον.

" Ὡς

" Ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
" Δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
" Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
" Μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
" Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
" Νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
" Οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
" Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
" Εἰ μετ' οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
" Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
" Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοὶ,
" Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
" Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
" Οἴχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
" Κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω

227 ΔΟ. Δοκοῦσι, φαίνονται.
228 ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσαιτο.
229 ΑΙΣ. Αἰσχύνας. ΠΙ. Σώφρων, συνετός. ΜΕ. Ἐπέλθοι.
231 ΑΝ. Ἀνερωτᾷς. ΜΕ. Ἐπιζητεῖς.
232 ΜΕΛ. Ὤφειλεν. αὕτη ἡ λέξις οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε, ἀντὶ τοῦ ἰσχύε.
233 ΕΠ. Ἐπιδημῶν, παρών.
234 ΕΤ. Ἄλλως. ΕΒ. Ἐβούλοντο, ἤθελον. ΜΗ. Βουλευόμενοι.
235 ΑΙ. Ἀνιστόρητον, ἀφανῆ.
236 ΑΚ. Λυποίμην.
237 ΔΑ. Ἐδαμάσθη, ἀνῃρέθη.
238 ΤΟΛ. Κατειργάσατο. μεταφορικῶς. καὶ γὰρ τὴν τοῦ ἐρίου τοῦ ἤδη κατειργασμένου εἴλησιν, τολύπην λέγομεν.
239 ΤΥΜ. Τάφον.
240 Ω. Ἰδίῳ. ΗΡ. Περιεποιήσατο, ἀνελάβετο.
241 ΑΚ. Ἀδόξως. ΑΡ. Δαίμονες. ἢ ἄνεμοι ἁρπακτικοί. ΑΝ. Ἀνήρπασαν.
242 ΑΙ. Ἀνιστόρητος, ἀφανής. ΑΠ. Ἀνήκουστος. ΟΔ. Λύπας. ΓΟ. Θρήνους.
243 ΚΑΛ. Κατέλιπεν. ΣΤ. Στενάζω.

« Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
« Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
« Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
« Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
« Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
« Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
« Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
« Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
« Ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
« Δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
« Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
« Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
« Τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
« Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,

244 ΕΠ. Ἐπειδή μοι. ΕΤ. Κατεσκεύασαν.

245 ΕΠ. Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246 ΔΟΥ. Νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν. ΖΑ. Νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆς Κεφαλληνίας. ΣΑ. Τὴν Σάμον, Σάμην εἶπε. ἔστι δὲ γὰρ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247 ΚΡΑ. Τραχεῖαν. ΚΑ. Βασιλεύουσι.

248 ΜΝΗ. Μνηστεύονται. ΤΡΥ. Καταδαπανῶσι.

249 ΣΤΥ. Μισητὸν, φοβερόν. ΤΕ. Τέλος, πλέωσιν.

250 ΦΘΙ. Φθείρουσι, ἐλαττοῦσι. ΕΔ. Ἐσθίοντες.

251 ΤΑ. Αὕτη ἡ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ διστακτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. ΔΙ. Διαφθείρουσι.

252 ΕΠ. Ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν ὡς ἀλαστοῖς καὶ δεινοῖς οὖσι δεινοπαθήσασα. ἐὰν δὲ ἡ χωρὶς τοῦ ε, παλαστήσασα ἔσται τῷ παλαστῇ, ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. ΠΑΛ. Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν ἕνα τῶν γιγάντων.

253 Η. Ἀληθῶς, δή. ΠΟΛ. Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος. 254 ΔΕΥ. Ἐπὶ πολὺ λείπει τούτου προσωρίσαι ὑποσχεῖν.

254 ΔΕΥ. Ἐνδεῖ, λείπει. Ο. Ὅς τις δὴ, ὅς τις ἄν. ΕΦ. Ἐπιβάλλῃ.

255 ΕΙ. Εἴθε γάρ. ΔΟ. Οἴκου. ΕΝ. Ἐν αὐταῖς ταῖς πρώταις θύραις.

256 ΣΤ. Στῇ. ΠΗ. Περικεφαλαίαν. ΔΟΥ. Δόρατα. δυϊκῶς.

257 ΕΝ. Ἐθεασάμην.

258 ΟΙ. Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

« Ἐξ

" Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,
" (Ὤχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς,
" φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
" Ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
" Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
" Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς)
" Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
" Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
" Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
" Ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
" Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
" Ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο,
" Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
" Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
" Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
" Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
" Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,

259 ΕΦ. Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύραι δὲ τρεῖς εἰσίν· ἥτε Θεσπρωτικὴ, ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τρίτη Ἦλις. ΑΝ. Ἀνερχόμενον. ΜΕΡ. Μερμέρου παιδὸς.

260 Ω. Ἀπῆλθε. ΘΟ. Ταχείας.

261 ΑΝ. Ἄνδρας φονεῦον. ΔΙ. Ζητῶν. ΟΙ. Αὐτῷ.

262 ΙΟΥ. Βέλη. ΧΡΙ. Προπαρασκευάσειν ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιροῦνται οἱ μνηστῆρες. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἡρμοσμένους.

263 ΝΕ. Ἐσέβετο, ἐνετρέπετο.

264 ΦΙ. Καὶ οἶδεν ὅτι κατ' ἐχθρῶν σήσεται.

265 ΟΜ. Συναναστραφῆ.

266 ΓΕ. Γένοιντο. ΠΙ. Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευσάμενοι.

267 ΘΕ. Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268 ΑΠ. Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

269 ΑΝ. Κελεύω.

270 ΑΠ. Ἀποθήσεις, ἐκβαλεῖς. ΜΕ. Τοῦ οἴκου, τῆς οἰκείας.

271 ΞΥ. Νόησον, ἄκουσον. ΕΜ. Ἐπιστρέφου, ἀντιποιοῦ, φρόντιζε.

273 ΠΕ. Εἰπέ. ΕΣ. Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274 ΣΦΕ. Τὰ ἴδια. ΣΚ. Σκορπίζεσθαι. ΑΝ. Κέλευε.

275 ΜΗ. Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγέγραπτο μᾶτερ ἀντὶ τοῦ μήτηρ. τοῦτο ἀγνοήσας

“ Ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
“ Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
“ Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
“ Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι,
“ Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν ἥτις ἀρίστη,
“ Ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
“ Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
“ Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
“ Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
“ Κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
“ Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
“ Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
“ Ἦτ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
“ Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
“ Νοστήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

νοήσας τὶς προσέθηκε τὸ α. ἢ πατίον, μητέρα δὲ, ὑποκεκλιμένου τοῦ διασκεπτομένου. ΕΦ. Ἐπιθυμεῖ, προθέεται. ΓΑ. Γαμηθῆναι.

276 ΑΨ. Ἐπίῤῥημα συντακτικόν. πάλιν, εἰς τοὐπίσω, καὶ ἐκ δευτέρου. ΙΤ. Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. ΜΕ. Μέγα ἰσχύοντος ἐν τῷ ἐκδοῦναι.

277 ΤΕΥ. Ποιήσουσι, κατασκευάσουσι. ΑΡ. Ἑτοιμάσουσιν. ΕΕΔ. Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ.

278 ΕΟΙ. Προσήκει, πρέπει. ΕΠ. Ἀκολουθεῖν.

279 ΠΥ. Πυκνῶς, συνετῶς. ΥΠ. Συμβουλεύσω. ΠΙ. Πεισθῇς.

280 ΑΡ. Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. ΕΡ. Ἐρέταις, κωπηλάταις. ΕΕΙ. Εἴκοσιν.

281 ΕΡ. Ἀπέρχου. ΠΕΥ. Ἀκουσόμενος. ΟΙ. Ἀποδημοῦντος.

282 ΗΝ. Ἐάν τις.

283 Η. Κληδόνα καὶ φήμην περὶ ἀγνοουμένων. ΚΛΕ. Νῦν κληδόνα, τουτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284 ΠΡΩ. Πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, καὶ ἅμα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀποδήμησιν. ΕΙ. Ἐρώτησον.

285 ΚΕΙ. Ἐκεῖθεν. ΞΑΝ. Πυῤῥόν.

286 ΟΣ. Οὗτος γάρ. ΔΕΥ. Ἔσχατος.

287 ΒΙ. Βίον, ζωήν. ΗΤ. Καί περ.

288 ΤΡΥ. Καταπονούμενος. ΤΛ. Καρτερήσειας, ὑπομένειας.

289 ΤΕ. Τετελευτηκότος, ἀποθανόντος.

“ Σῆμα

« Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
« Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
« Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
« Φράζεσθαι δ' ἤπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
« Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
« Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τι σε χρὴ
« Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
« Ἢ οὐκ ἀΐεις οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
« Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
« Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
« Καὶ σὺ φίλος, (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
« Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
« Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
« Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀσχαλόωσι μένοντες.
« Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ξεῖν', ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
« Ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν·
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

291 ΣΗ. Τάφον. ΧΕΥ. Χῶσαι, ἀντὶ τοῦ χῶσον. ΚΤ. Ἐντάφια. ΚΤΕ. Ἐνταφιάσαι.
292 ΔΟΥ. Ἀντὶ τοῦ δός.
293 ΑΥ. Ἐπειδ' ἂν δέ. ΤΕΛ. Τελειώσῃς, πληρώσῃς. ΕΡ. Πράξεις.
295 ΤΕ. Τοῖς σοῖς.
296 ΑΜ. Φανερόν.
297 ΝΗ. Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. ΤΗ. Τηλικοῦτος μικρὸς, ἀντὶ τοῦ πάνυ νέος. ΕΣ. Ὑπάρχεις.
298 ΑΙ. Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299 ΠΑ. Τὸν τοῦ πατρὸς φονέα.
300 ΔΟ. Δόλια βουλευόμενον. ΕΚ. Ἀπέκτεινεν.
302 ΟΨ. Μεταγενεστέρων. ΕΣ. Γενοῦ.
303 ΚΑ. Κατέρχομαι.
304 ΑΣ. Δυσανασχέτως ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305 ΜΕ. Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. ΕΜ. Ἐπιστρέφου, ποίει καὶ σέβου.
307 ΦΙ. Φιλοφρονούμενος.
308 ΛΗ. Ἐπιλάθωμαι.
309 ΕΠ. Σπεύδων.

« Ὄφρα

« Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
« Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
« Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
« Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
« Δῶρον δ' ὅ, ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
« Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
« Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τε ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε

310 ΛΟ. Λουσάμενος. ΤΕ. Τερφθείς.

311 ΚΙ. Πορευθῇς.

312 ΤΙ. Τίμιον. ΚΕΙ. Ἀπόθετον χρῆμα.

315 ΚΑ. Κάτεχε, κώλυε.

316 ΑΝ. Βούληται, προστάσσει.

317 ΑΥ. Ὑποστρέφοντι ἐκ τῆς Ἰταλίας. ΦΕ. Ἀποφέρειν.

318 ΑΞ. Ἀξίως ἀμείψεως, ἢ τοὐναντίον. παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ξενωθέντες ἐδίδοσαν δῶρα. Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον. ΑΜ. Χάριτος.

319 Η. Αὕτη μέν. ΑΠ. Ἀπῆλθεν.

220 ΟΡ. Καθάπερ δὲ ὄρνις. ΑΝ. Εἶδος ὀρνέου. ἢ διὰ τῆς ὀπῆς· ἢ ἀόρατος, διὰ τὸ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμῆσαι. καὶ Ἀρίσταρχος δὲ φησὶν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια ὡς φήνη εἰδομένη. ἔνιοι δὲ ἀνὰ τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς. ΔΙ. Διέπτη.

321 ΥΠ. Ἐπιμνησθῆναι ἐποίησεν.

323 ΘΑΜ. Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. ΟΙ. Ὑπενόησεν.

324 ΕΠ. Ἐπορεύετο. ΙΣ. Ὅμοιος θεῷ κατὰ ἀρετήν. ΦΩΣ. Ὁ ἀνήρ.

325 ΑΟΙ. Ὁ Φήμιος δηλονότι. ΑΕΙ. Ἤιδεν. ΠΕ. Περικλυτὸς, ἔνδοξος.

326 ΕΙ. Ἐκαθέζοντο.

Λυγρὸν

Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
« Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
« Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
« Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
« Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
« Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
« Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
« Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
« Ἀνδρὸς τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

327 ΛΥ. Χαλεπόν. ΕΠ. Προσέταξε.
328 ΥΠ. Ἐκ τοῦ ἀνωγαίου οἴκου, ἐκ τοῦ ὑπερῴου. ΣΥΝ. Συνῆκεν, ἢ ἤκουσεν. ΘΕΣ. Θείαν, θαυμαστήν.
329 ΙΚ. Πηνελόπης πατήρ. ΠΕ. Συνετή.
330 ΚΑ. Κατῆλθεν. ΟΙΟ. Τοῦ ἑαυτῆς.
331 ΟΙ. Μόνη. ΔΥ. Τὸ πλῆρες δύο.
332 ΑΦ. Παρεγένετο.
333 ΣΤ. Παραστάδα. ΤΕ. Καταγέου οἴκου. ΠΥ. Τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.
334 ΑΝ. Ἔμπροσθεν. προκαλυψαμένη τῷ καλύμματι. ΣΧΟ. Καλυψαμένη, καλάσχοῦσα. ΛΙ. Ἁπαλὰ, καλά. ΚΡΗ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσμια.
335 ΚΕ. Προσφιλής. ΕΚ. Ἐξ ἑκατέρου μέρους.
337 ΘΕΛ. Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.
338 ΚΛ. Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.
339 ΣΙ. Μετὰ σιωπῆς.
340 ΠΙ. Πινέτωσαν Ἀττικῶς.
341 ΛΥ. Χαλεπῆς.
342 ΤΕ. Καταπονεῖ. ΚΑ. Καθήψατο. ΑΛ. Ἀνεπίληστον.
343 ΤΟΙ. Τοιοῦτο γὰρ ἄνδρα.
344 ΕΛ. Κατὰ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως ὀνόματι Ἑλλάδος.

« Τὴν

Τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὖδα·
« Μῆτερ ἐμή, τί τ᾽ ἄρ᾽ αὖ φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
« Τέρπειν ὅππη οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ᾽ ἀοιδοὶ
« Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅςτε δίδωσιν
« Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
« Τούτῳ δ᾽ οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
« Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ᾽ ἄνθρωποι,
« Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
« Σοὶ δ᾽ ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
« Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
« Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
« Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
« Ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
« Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει
« Πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
Κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον

346 ΕΡ. Ἐνάρμοστον, προσηνῆ.
347 ΟΡ. Προτρέπεται.
349 ΑΛ. Ἐφευρετικοῖς, ἐπινοητικοῖς, ἐντίμοις.
350 ΟΙ. Θάνατον.
351 ΕΠ. Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.
352 ΑΚ. Ἀκούουσι. ΝΕ. Περί τινων λέγεται συντελεσθῆναι.
353 ΕΠ. Ὑπομενέτω.
355 ΕΝ. Διασταλτὴ ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. ΦΩ. Ἄνδρες.
356 ΑΛΛ. Ἀξιοῦται ἐνταῦθα, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος καλῶς. ΚΟ. Ἐπιμελείας ἠξίου.
357 ΗΛ. Ἐριουργὸν ἐργαλεῖον.
358 ΕΠ. Πορεύεσθαι.
359 ΚΡΑ. Νοῦ ἡ δεσποτεία.
360 ΘΑΜ. Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα. ΒΕ. Ἐπορεύετο.
361 ΠΕΠ. Συνετόν. ΕΝ. Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκε.
362 ΥΠ. Τὰ ἀνώγεα οἰκήματα.
363 ΟΦ. Μέχρις ὅτε, ἕως. ΟΙ. Αὐτῇ.

Ἥδυν

Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
« Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
« Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
« Ἔστω· (ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
« Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.)
« Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
« Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
« Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
« Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
« Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
« Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
« Κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
« Αἴκέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
« Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,

365 ΟΜ. Ἐθορύβησαν. ΑΝΑ. Κατὰ τοὺς οἴκους. ΣΚΙ. Σύσκια διὰ τὸ ὕψος.
366 ΠΑΡ. Παρὰ κοίταις. ΚΛΙ. Συγκοιμηθῆναι.
368 ΥΠ. Ὑπερήφανον, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.
369 ΔΑ. Εὐωχούμενοι. ΒΟ. Βοὴ, κραυγή.
372 ΚΙ. Ἐλθόντες. ΚΑ. Καθιζώμεθα.
373 ΑΠ. Ἀποτόμως, στερρῶς. ΑΠ. Ἀποφαίνωμαι.
374 ΕΞ. Ἐξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξέλθετε.
ΑΛ. Ἄλλας δὲ διὰ φροντίδος ἔχετε εὐωχίας.
375 ΥΜ. Ὑμέτερα. ΑΜ. Ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλους ὑποδεχόμενοι, καὶ ἀμοιβῆς.
376 ΔΟ. Δοκεῖ, νομίζει. ΛΩ. Κρεῖττον, βέλτιον.
378 ΚΕΙ. Σκευτόμως ἐσθίετε. ΕΠΙ. Ἐπικαλέσομαι.
379 ΠΑ. Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου τιμωρία γίνεται.
380 ΟΛ. Ἀπόλοισθε.
381 ΟΔ. Ἐνδακόντες τὰ χείλη.

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
« Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
« Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν,
« Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
« Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσεαι ὅ, τι κεν εἴπω;
« Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι.
« Ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
« Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
« Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός·
« Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
« Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
« Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
« Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
« Καὶ δμώων οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
« Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
« Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
« Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.

382 Ο. Διό. ΘΑΡ. Τολμηρῶς, καὶ τεθαῤῥηκότως.

385 ΥΨ. Μεγαλορήμονα.

386 ΑΜ. Περιῤῥεομένη πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

389 ΑΓ. Θαυμάσειας, ἢ φθονήσειας.

390 ΚΑΙ. Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γάρ ἐστι πάνυ καλόν. ΑΡ. Ὑπενέγκασθαι.

391 Η. Ἦ ἄρα λέγεις.

392 ΒΑ. Βασιλεύειν.

393 ΤΙ. Τιμιώτερος.

396 ΕΧ. Ἐχέτω.

398 ΔΜΩ. Δούλων, οἰκετῶν. ΛΗ. Λεία γὰρ κυρίως ἡ τῶν πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399 ΠΟ. Εὐρύμαχος.

Μὴ

« Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις ἀέκοντα βίηφι
« Κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
« Ἀλλ' ἐθέλω σε φέριστε περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι,
« Ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξεύχεται εἶναι
« Γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
« Ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
« Ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει.
« Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
« Γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
« Οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
« Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
« Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
« Ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί,
« Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
« Υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.

403 ΒΙ. Βιαίως, βίᾳ.
404 ΑΠ. Διαφθερεῖ, ἀποστερήσει. ΝΑΙ. Οἰκουμένης.
405 ΕΡ. Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406 ΟΠ. Πόθεν. ΠΟΙ. Ἐκ ποίας δέ.
408 ΑΓ. Ἀπαγγελίαν.
409 ΕΟΝ. Ἑαυτοῦ. ΧΡ. Χρέος, ὄφλημα. ΕΕΛ. Ἐπιθυμῶν. ΙΚ. Ἐνθάδε παραγίγνεται, ἐλήλυθε.
410 ΟΙ. Ἀντὶ τοῦ ὅπως. ΑΦ. Ταχέως.
411 ΩΠ. Τὴν πρόσοψιν. ΕΩ. Ὅμοιος ἦν.
413 ΝΟΣ. Ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος.
415 ΘΕ. Μαντείας. ΕΜ. Αἰτιοῦμαι.
416 ΕΞ. Ἐρώτηται, πύθηται.
421 ΙΜ. Ἐπέραστον, καλήν.
422 ΤΡ. Τραπέντες. ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ ἑσπέραν, ἕσπερος. μετέπλασε τὴν ἑσπέραν ὡς τὸ ἑσπέριον δεῖπνον.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Τηλέμαχος δ' ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμήδεος ἔμβαλε χερσίν.
Ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,

424 ΚΑΚ. Κατακοιμηθησόμενοι.
425 ΘΑ. Ὁ κοιτών.
426 ΔΕΔ. Ὠκοδόμητο. ΠΕΡ. Ὑψηλῷ, ὅθεν ἐστὶ περισκέψασθαι, ἢ πάντοθεν ὁρωμένῳ, περιφανεῖ. ΧΩ. Τόπῳ.
427 ΜΕΡ. Διανοούμενος, μεριμνῶν, ὡς πολλὰ μέρη διαμερῶν τὴν ψυχήν.
428 ΑΙ. Καιομένας, λαμπούσας. ΔΑΙ. Δᾶδας, λαμπάδας. ΚΕΔ. Συνετὰ, περιφιλῆ. ΕΙ. Ἐπισταμένη.
429 ΩΠ. Περισπαστέον διὰ τὴν ἀντίφρασιν πρὸς τὸ ὀφθαλμόν. ΘΥ. Εὐρύκλεια.
430 ΠΡΙ. Ἠγόρασεν.
431 ΠΡΩ. Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. ΕΕΙ. Εἴκοσι βοῶν ἄξια.
432 ΙΣ. Ἐπίσης, ὁμοίως. ΚΕΔ. Τιμίᾳ. ΤΙ. Ἐτίμα.
433 ΕΜ. Ἐμίγη. ΑΛ. Ἐφυλάσσετο.
435 ΦΙ. Ἐφίλει.
436 ΩΙ. Ἀνέῳξεν. ΠΥ. Καλῶς κατεσκευασμένου.
437 ΛΕ. Κοίτῃ. ΕΚ. Ἐξεδύσατο.
438 ΠΥ. Συνετῆς.
439 ΠΤΥ. Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.
440 ΤΡΗ. Τετρυπημένοις, ἱμαντωτοῖς.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

441 ΕΠ. Ἐφελκύσατο, ἐπεσπάσατο. ΚΟ. Τῷ λεγομένῳ κόρακι, τῷ ἐπισπαστῆρι τῆς θύρας.

442 ΚΛΗ. Τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμάντας ἐξηρτημένους διά τινων τρήσεων. ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, ὡς τὸ δύνασθαι ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. καὶ ἓν τὸ κλεῖθρον παρέτεινε καὶ παρήγαγε τῷ ἱμάντι.

443 ΑΩ. Τῷ ἄνθει, καὶ τῷ καλλίστῳ τοῦ προβάτου. λέγει δὲ τὸ ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων γεγονότων περιβόλαιον.

444 ΒΟΥ. Ἐβουλεύετο. ΠΕ. Εἶπεν, ἐσήμανεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως. λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς ὑπηρέτας καὶ ναῦν, ὡς πλεῖν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, υἷα γενὸς, πλεῦν μετ' Ἀθήνας.

Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

1 ΗΜΟΣ. Ἡνίκα, ὅτε. ΗΡ. Τὸν ὄρθρον γινομένη. τουτέστι τὴν πρωΐαν, ἡ ἐν τῷ ἦρι γινομένη. ὅ ἐστιν ὄρθρος. ῥοδοδάκτυλος δὲ ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ χρώματος τοῦ περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν τὴν ἡμέραν δι' ὑποθέσεως κεκόσμηκεν. ΡΟ. Ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους καλή. ΗΩΣ. Διάφορα σημαίνει. τήν τε γὰρ σωματοειδῆ θεὸν διὰ τὸ φάναι τὸν ποιητήν· ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ἔτι τὸν ὄρθρον, φερωνύμως κληθέντα ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης, καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα, ὅταν φησί· ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. καὶ τὸ ἀπὸ πρωΐας, μέχρις ὥρας ἕκτης διάστημα. ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου δρόμος μέχρι δύσεως, ὁπότε τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖ) φορὰν ὁ θεὸς οὗτος, τὸ παρ' ἡμᾶς δεξιὸν ἡμισφαίριον· οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἠοῖ τῇ προτέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι. καὶ, ἤματι τῷ προτέρῳ ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. καὶ τὸ συναμφότερον ἡμέραν τε καὶ νύκτα, καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν ἠδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἀλήλυθα. καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸν τόπον ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, κατ' Ἀρίσταρχον·

Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος·
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.
Καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.

χον· ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς, οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, οὐδ' ὅπη ἀννεῖται. τοῦ γὰρ κατὰ φησὶν ὁ Κράτης, τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μόνων τῶν μερῶν, ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ἅπερ ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται. ἡ μὲν ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ δὲ ἀνατολή, τῇ δύσει.

2 ΕΞ. Ἐκ τῆς κοίτης.

3 ΕΣ. Ἐνδυσάμενος. ΘΕ. Περιέθετο.

10 ΠΑ. Ἀντὶ σκήπτρου τὸ δόρυ κατεῖχεν, ὡς οὐ συγχωρούμενον εἶναι βασιλεύς.

11 ΚΥ. Ὑπὸ συνηθείας ἢ ἀσφαλείας χάριν. ΑΡ. Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12 ΘΕΣ. Θείαν, θαυμαστήν. ΚΑ. Κατέχευε, κατέσταξεν.

13 ΘΗ. Θεωροῦντες ἐθαύμαζον.

14 ΘΩ. Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον λέγουσιν. ἔστι δὲ καθέδρα. ΕΙ. Ὑπεχώρησαν.

15 ΑΙ. Ὄνομα κύριον.

16 ΚΥ. Κυφός, κεκυρτωμένος. ΗΔ. Ἠπίστατο.

18 ΕΥ. Καλοῖς ἵπποις χρωμένην.

20 ΠΥ. Ἤτοι τὸν ἐν τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπιφορητικὸν τοῦτο εἴρηκε, ἢ πύματον τῶν ἕξ, ἢ δόρπον πύματον. ἑξῆς γὰρ Κύκλωψ

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λήθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
« Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω,
« Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ' οὐδὲ θόωκος,
« Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί·
« Νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
« Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
« Ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
« Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
« Ἠέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
« Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἴθε οἱ αὐτῷ
« Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·

λαῷ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. ΔΟΡ. Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τρισὶ δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρωΐας, σχεδὸν ἔτι σκοτίας οὔσης· καὶ ὠνομάσθη ἄριστον. ἢ παρὰ τὸ λαμβάνοντας αὐτὰς εἰς τὴν ἀριστείαν προέρχεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ προσφέρεσθαι ταύτην πρώτην τὴν τροφὴν, παρὰ τὸ ἦρι ὀνομασμένης τῆς λέξεως. μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ. τὴν δευτέραν, δεῖπνον, μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἐνεργεῖν. λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τροφὴν, πάλιν περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόνουν. τὴν δὲ τρίτην, δορπὸν, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἔτυμον ἰαυίεπνον, ὅταν εἰς τὸ ἰαύειν πορευώμεθα, ὅπερ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λέγων, ἄριστα δεῖπνα δόρπα αἱρεῖσθαι·

21 ΟΜ. Συναναστρέφετο.

22 ΕΧ. Εἶχον, κατεῖχον.

26 ΘΟ. Συνέδριον.

28 ΗΓ. Συνήθροισεν, παρώρμησεν. ΙΚ. Ἀφικνεῖται.

29 ΠΡΟ. Πρεσβύτεροι.

30 ΣΤ. Ἤτοι πολεμίων, ἢ τῶν μετ' Ὀδυσσέως.

31 ΟΤΕ. Ἡνίκα. ΠΡΟ. Πρῶτος.

32 ΔΗ. Δημόσιον. ΠΙ. Προσημαίνει.

33 ΟΝ. Ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι, λείπει τὸ εἴη, ὀνήμενος εἴη.

34 ΜΕ. Κατὰ διάνοιαν ἐνθυμεῖται.

35 ΦΗ. Τῇ κληδόνι.

36 ΜΕ. Προεθυμήθη.

Στῆ

Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπε·
" Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ (τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς)
" Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει·
" Οὔτέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
" Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
" Οὔτέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω·
" Ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
" Δοιά· τὸ μέν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
" Τοίσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
" Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
" Πάγχυ διαρραίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει·
" Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
" Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
" Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
" Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
" Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
" Οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,

39 ΚΑ. Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ καὶ ἐπιπλήσσων καὶ προσαγόμενος.
40 ΕΙ. Μαθήσῃ.
42 ΕΚ. Ἤκουσα.
43 ΠΥ. Ἀκούσω.
44 ΠΙ. Προμηνύω, προλέγω.
45 ΟΙ. Μετὰ τοῦτο ὑποτακτικόν.
46 ΔΟΙ. Δύο ἢ διχῶς.
47 ΤΟΙ. Ἐν τούτοις.
49 ΔΙ. Διαφθερεῖ. ΟΛ. Ἀπολέσει.
50 ΕΠ. Μετὰ βλάβης καὶ ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52 ΑΠ. Δεδίασι, φοβοῦνται, δεδοίκασιν.
53 ΕΕΔ. Ἕδνα ἐπιδώσει. καὶ κυρίως μὲν ἕδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδοίη.
54 Ω. Ὧ ἄν. ΚΕ. Προσφιλής, ἡδύς.
55 ΠΩ. Παραγινόμενοι, ἀναστρεφόμενοι. ΗΜ. Πάντα τὸν χρόνον.

E " Βοῦς

« Βῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
« Εἰλαπινάζυσι, πίνυσί τε αἴθοπα οἶνον
« Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· ὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ
« Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκυ ἀμῦναι·
« Ἡμεῖς δ' ὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
« Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ὐ δεδαηκότες ἀλκήν.
« Ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
« Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, ὐδ' ἔτι καλῶς
« Οἶκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
« Ἄλλυς τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπυς
« Οἳ περιναιετάυσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
« Μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
« Λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίυ ἠδὲ Θέμιστος,
« Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει ἠδὲ καθίζει,
« Σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
« Τείρεσθ'· εἰ μήπυ τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
« Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιύς·

56 ΙΕ. Θύοντες. Ο. Πρόβατα. ΠΙ. Λιπαράς.

57 ΕΙ. Ἐν ἀθροίσματι συνεχῦνται, ἑορτάζυσιν.

58 ΜΑ. Ματαίως. ΚΑΤ. Καταναλίσκεται.

60 Η. Οὕτως γὰρ ἂν μετὰ τὸ ἐπιχειρῆσαι.

61 ΛΕΥ. Ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι. ΔΕ. Εἰδότες, μεμαθηκότες. ΑΛ. Τὸν τρόπον τῆς βοηθείας, δύναμιν.

62 ΑΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἠμυνάμην.

63 ΑΝ. Ἀνασχετὰ, ὑπομενητικά. ΤΕ. Κατεσκευασμένα εἰσίν.

64 ΔΙ. Διεφθάρη, ἀπώλετο. ΝΕ. Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

65 ΠΕ. Τὰς περιοικῦντας.

66 ΝΑΙ. Οἰκῦσιν. ΥΠ. Φοβήθητε.

67 ΜΕ. Μεταβάλλωσιν. ΑΓ. Χολωθέντες.

68 ΘΕ. Αἰολικῶς τῆς Θέμιδος.

69 ΗΤ. Τινές φήθησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρεσθαι Θέμιδος ἄγαλμα.

70 ΣΧΕ. Βοηθήσατε. τὸ γὰρ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τῶν μνηστήρων, ἵνα ἦ ἀπέχεσθε.

71 ΤΕΙ. Καταπονεῖσθαι.

72 ΔΥ. Ἐχθραίνων. ΚΑ. Κακοποιία.

« Τῶν

« Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
« Τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
« Ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
« Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
« Τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
« Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη.
« Νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν·
« Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,
« Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
« Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
« Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
« Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
« Ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·

73 ΤΩΝ. Ὑπὲρ ὧν. ΑΠ. Τιμωρούμενοι. ΡΕ. Πράττετε. ΔΥΣ. Δυσχεραίνοντες, ἐχθρωδῶς διακείμενοι.

74 ΟΤ. Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75 ΠΡΟ. Πρόσοδον, ἀπὸ τοῦ προβαίνειν ἐκ τούτου τὴν οὐσίαν. ΠΡΟ. Τὴν τῶν τετραπόδων κτῆσιν.

76 ΤΙ. Ἀπόδοσις.

77 ΠΟ. Προσπτυξοίμεθα, προσβάλλοιμεν, ἢ ἀχάριστοι γενοίμεθα.

78 ΑΠ. Ἀπαιτοῦντες. ΕΩΣ. Μέχρις ὅτε.

79 ΑΠ. Ἀπράκτους.

81 ΔΑ. Δακρύων πλῆθος προϊέμενος. ΟΙΚ. Ὀδυρμὸς, λύπη.

82 ΑΚ. Ἥσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀνταποκρινόμενος.

85 ΥΨ. Μεγαλορρῆμον. ΜΕ. Ἀκατάσχετε τῇ δυνάμει. ἐρωτικῶς, ἀδύνατε.

86 ΜΩ. Ψόγον. ΑΝ. Περιαποιῆσαι, προσθεῖναι.

88 ΚΕΡ. Δόλους, πανουργίαν, ἢ συνέσεις.

89 ΕΙ. Ἐλεύσεται.

90 ΑΤ. Στερίσκει, ἀφαιρεῖται.

“ Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
“ Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
“ Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
“ Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
“ Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
“ Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
“ Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
“ Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται)
“ Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
“ Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
“ Μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
“ Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
“ Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
“ Ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἱστὸν,
“ Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
“ Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
“ Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

91 ΕΛ. Εἰς ἐλπίδα ἄγει.

95 ΠΕ. Μέγα.

98 ΜΕ. Μάταια, μὴ ὀνειν, μὴ ὄνια, μάνια, καὶ μάλια, ὡς νίτρον, λίτρον· πνεύμων, πλεύμων.

99 ΤΑ. Ἐντάφιον. κατὰ παράθεσιν τοῦ η, ὡς πολεμήϊον.

101 ΝΕ. Μέμψηται.

102 ΑΙ. Ὡς ἀξίου ἱματίου σπανίζοντος αὐτοῦ· οὐ γὰρ παντελῶς ἐσπάνιζε. σπεῖρον ὕφασμα, δυνάμενον σπειροῦν καὶ σπαργανοῦν, τὸ αὐτοῦ περιτιθέμενον, ἢ ἱμάτιον· ὡς τὸ, σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι.

104 ΕΝ. Τότε, χρονικῶς. ΗΜ. Ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκε, Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, σχῆμα παραστάσεως.

105 ΔΑ. Εὐτελείας ἡρωικῆς δηλωτική, ἡ τῶν δᾳδῶν παράθεσις. Πηνελόπη, φασίν, ἡ φιλοσοφία. ἱστὸς, ἡ ἐπίθεσις τῶν προτάσεων, ἐξ ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμπλοκαί. ἀνάλυσις ἡ οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· ἧς οὐκ ἐπαΐουσιν οἱ παχεῖς, καὶ σπατάλοι μνηστῆρες. διὸ καὶ παύουσιν αὐτὴν, χύδοις αὖθις ἐπιρρίψαντες ἑαυτούς. θεῖον γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει ἑξῆς, θεὸν ἐμπνεῦσαι αὐτῇ τὰ κατὰ τὸ τοιοῦτον ἱστόν. θεράπαιναι δὲ, ἡ προσεστηκυῖα τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικὴ μέθοδος· δαΐδες δὲ, αἱ τῆς γνώσεως.

107 ΩΡ. Ὧραι τοῦ τετάρτου ἔτους. ὡς συνέμπροσθεν ἔλεγε, τάχα δ' εἰσὶ τέταρτον, οἷον τελειωθῆτε.

“ Καὶ

« Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν ἣ σάφα ᾔδη,
« Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
« Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.
« Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
« Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
« Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
« Τῷ ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
« Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
« Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
« Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
« Κέρδεά θ' οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
« Τάων αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
« Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, ἐϋπλόκαμός τε Μυκήνη·
« Τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
« Ἤδη. ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
« Τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
« Ὄφρά κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον ὅντινά οἱ νῦν
« Ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ

108 ΕΕΙ. Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπαινῶν αἰκίαν ἑτοίμως παραδεξώμεθα. δηλοῦται δὲ ἡ δουλικὴ ἀπιστία.

110 ΑΝ. Τὴν βίαν τῶν μνηστήρων ἐδήλωσεν.

111 ΩΔ. Ἀντὶ τοῦ οὕτως ἀποκρίνονται. ὅρα δὲ ὅπερ ὁ Ἀντίνοος ἑαυτοῦ τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες, καλῶς ἄρα πρὸ πάντων αὐτὸς πεσεῖται ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114 ΟΤ. Ὅτῳ, ὡς Πηνέλεῳ. περὶ δὲ τῆς γνώμης Ἰκαρίου δεδήλωται καὶ ἐν ἄλλοις· Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

115 ΕΙ. Ἡ ἀνταπόδοσις, ἐν τῷ, ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου, ἢ ἀνανταπόδοτον τὸ, εἰ, καθ' ὡς εἰώθει ποιεῖν. ὡς καὶ τὸ, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας.

116 Α. Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης διαχέαι αὐτὴν βούλεται τοῖς ἐγκωμίοις.

118 ΚΕΡ. Πανουργεύματα· οὐχ ὡς ἡμεῖς, τὴν φιλοχρηματίαν.

119 ΕΥ. Εὐπλοκάμις, ὡς εὐκνῆμις, πολυψῆφις.

120 ΜΥ. Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μελίας τοῦ Ὠκεανοῦ.

125 ΘΕ. Θείσεφον λέγει τὴν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ νοῦς. ἀλλ' ἐρεθίζει

θίζει

“ Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε πόθην πολέος βιότοιο.
“ Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτέ πη ἄλλη,
“ Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησιν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
“ Ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
“ Ζώει, ὅγ' ἢ τέθνηκε. κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
“ Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
“ Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
“ Δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς
“ Οἴκου ἀπερχομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων

θίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα· ἢ διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον παρορᾷ τὰ τοῦ Τηλεμάχου. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ φήμη ἐσχηματισμένη. ἀληθῶς γὰρ οὕτως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσι.

127 ΗΜ. Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν συνθλῶσαι ἄλλην τραπομένους, ὅμως πάνυ ὑμῶν εὑρεθέντες, πανωλεθρίαν ἔπαθον. καὶ εἴη ἂν ὁ [illegible] οὗτος τοῦ Ἀντινόου λόγος, ὡς οἷά τις κατὰ τῶν μνηστήρων προεκθετικὴ ἀναφάνησις.

130 ΑΝ. Πυκνότητα, καὶ συντομίαν, καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. ΑΠ. Καὶ οὕτως τεχνικὴν ἅμα μετρικὴν τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. περὶ μὲν γὰρ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποσχέσεως σιωπᾷ. παρατηρήσας δὲ ὅπη μάλιστα ἀπηρυθριάσῃ ὁ Ἀντίνοος, πρὸς τοῦτο τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ προσφορον ἐν πλήθει, τὸ ὑπὲρ τῆς φύσεως λόγον ἀντικαταστῆσαι. ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπαλλαγὴν τοῦ ῥήματος. ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀπόπεμψον. ὁ δὲ οὐκ ἄν φησιν ἀπώσασθαι. ἐκ ὁ μὲν μονήρη. ὁ δ', ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ ἐνίψω.

131 ΕΘΡ. Ἐπίτασιν δηλοῖ γνησιότητος τὸ, ἥ μ' ἔθρεψε. πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκτιθέασι ταῖς τίτθαις τὰ τέκνα· διὸ καὶ ἀποστέργονται διὰ τὴν ἄπονον εἰλήθυιαν.

132 ΚΑ. Κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων, ἡ τούτων ἐξήγησις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ ὡς ἔθος, εἴ τις ἑκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀποπέμψει, χρήματα ἀποτίνειν τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρί. φησὶν οὖν ὅτι κακόν ἐστι, καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς εἰ ἐκδιώξω τῶν οἴκων τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ Ἰκαρίῳ. ἄμεινον δὲ οὕτω διαστέλλειν. ΚΑ. Καὶ οὐ περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγομένων. ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ δὲ δαίμων δώσει. εἶπε καθ' ὑπερβατὸν οὐκ ἂν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, σμικρολόγος ἀνεφαίνετο τοῦ πατρός. οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτόν· ἐπειδή φησιν, ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν. ἄλλως τε κατὰ Καλλίμαχον, χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω. περισσός γάρ ἐστιν οὐ πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδοσιν.

135 ΑΡ. Τοῦτο ἔλεγχον ἐπιθειάζειν τῷ δεῖν οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτει.

“ Ἔσσεται·

« Ἔσσεται· ὣς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
« Ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
« Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
« Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους·
« Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
« Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
« Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
« Αἴκέ ποθι Ζεὺς δῷσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
« Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς,

137 ΕΝ. Τὸ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς λέγειν. ἐναντιωσοῦ, λοιδορήσω.

146 ΑΙ. Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἄφιξις, τὴν ἐξ ἀγρῶν ἐπάνοδον Ὀδυσσέως, καὶ τοῦ παιδὸς σημαίνει· καὶ ἡ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἠρεμαία πτῆσις, τὴν μετὰ ἡσυχίας κάθοδον· ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν θόρυβος, τὴν κατὰ τὴν πόλιν γενομένην ταραχήν· ὁ δὲ πιναγμὸς τῶν πτερῶν, ἀπώλειαν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἀρχομένων· τὸ δὲ καταδρύψαι τὰς παρειάς, τὸν τῶν μνηστήρων ἐσήμαινε φόνον· διὰ δὲ τὸ κατὰ ἀναστολὰς ὁρμῆσαι, ὅτι οἱ μὲν δύο νικήσουσιν, οἱ δὲ μνηστῆρες ἐν ζόφῳ γενήσονται.

148 ΕΠΣ. Τέως, μέχρι χρόνου τινός. ΜΕΤ. Ὡς ἡσυχῇ τὸ ἔργον τὰ πτερὰ διαχειριζόμενοι.

149 ΠΛΗ. Ἐπεὶ οὐκ ἀποστατοῦσιν ἀλλήλων ταῖς βουλαῖς.

151 ΠΤΕ. Ἢ διότι πολλοὺς ἀπώλεσαν καὶ τῶν ὑπηκόων, μνηστῆρας δὲ καὶ κήρυκας, καί τινας τῶν ἐν οἴκῳ· ἢ διότι θανατώσουσι τοὺς μνηστῆρας οἰστοὺς ἐπαφιέντες πτερόεντας.

152 ΠΑΝ. Κοινὴν βλάβην δηλοῖ.

153 ΔΡΥ. Ἐπειδὴ οὐ μόνοι μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίων ἔσται κακά· καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ὑπ' αὐτῷ δρύψονται. καὶ Ἰάμβλιχος οὐδὲν ὄρνιθας, οἳ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦσιν, ἐπὶ δηλώσει μέλλοντος κακοῦ, ὑπὲρ φύσιν μέντοι.

Δεξιὼ

Δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης,
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
Ὅ σφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
« Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
« Μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
« Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
« Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
« Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
« Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
« Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
« Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
« Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
« Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
« Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,

154 ΔΕ. Ἀνατολικοὶ οἱ αἴσιοι. ΠΟ. Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν ἀετῶν, ὡς ἐπαναστραφέντων ἔνθα ᾤκησαν. ὃ καὶ ἐδήλου, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος ἀνελόντες τοὺς μνηστῆρας, αὖθις εἰς ἀρχὰς ἀπελεύσονται, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν καταπαύσιν τῶν ἀετῶν λέγῃ, διὰ τιμὴν τοῦ βασιλικοῦ τούτου ζώου.

156 ΩΡ. Οἱ γὰρ κακοὶ τὰς πράξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ θαρρεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴν περιποιεῖται τῶν τολμωμένων.

157 ΓΕ. Τοιούτων γὰρ ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. ΑΛ. Νησιώτῃ καὶ ἁλιευτικῷ πρέπον ὄνομα, ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι θηρώμενος.

165 ΦΥ. Ἔνθεν οἱ ὕστερον ὑπορύττειν τὸ δολιεύεσθαι.

166 ΚΑ. Ἤγουν ζημία.

167 ΟΙ. Συνάγει καὶ ἑαυτὸν τοῖς κακωθῆναι μέλλουσι διὰ τὸ φιλάληθες. ΕΥ. Εὖ πρὸς δείλην κειμένην.

169 ΑΦ Συντακτικῶς, εὐθέως. ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἄψω, ἧφα, ἄφαρ· ψιλοῦται δὲ Αἰολικῶς.

171 ΚΑΙ. Συνιστῶν ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, ταῦτα λέγει.

« Ὡς

“ Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
“ Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
“ Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
“ Ἄγνωστον πάντεσσιν ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ
“ Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
“ Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
“ Οἴκαδ' ἰών, μήπου τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
“ Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
“ Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
“ Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
“ Ὤλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
“ Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
“ Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
“ Σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος αἴκε πόρῃσιν
“ Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
“ Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
“ Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρυνῇς χαλεπαίνειν,
“ Αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,

172 ΩΣ. Συναπτέον ἕως τὸ πολύμητις Ὀδυσσεύς, διαιρεῖται δέ τις καὶ ἐπὶ τοῦ μυθεόμην στίζειν, τοῖς ἄνω αὐτὰ ἀποδιδοὺς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἐν ᾧ ὑποστίξαιμεν μετὰ τὸ Ἀργεῖοι, καὶ Ὀδυσσεύς. ἡ δὲ ἀπόδοσις, φῆν κακά.

174 ΦΗΝ. Μέχρι τοῦ, τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, σύνοψις πάσης τῆς Ὀδυσσείας. ΦΗΝ. Ἔφην, εἶπον.

183 ΩΣ. Τὸ ὡς ἀναφορικόν ἐστι, καὶ συναπτέον ἐπὶ τὸ ἐκείνῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ, εἴθε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον.

185 ΑΝ. Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεὶς, ἀφήσῃ κατὰ θηρός. δασυντέον· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, τῶν ἐφιέντων ἱμάντας τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δὲ Ἑλλάνικος παρὰ τὴν ἀνίαν, ἐκδεχόμενος τὸ λυπέοις. εἰ γὰρ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν, ἀνιῴης. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία.

189 ΠΑΡ. Παραπείσας, παραλογιζόμενος.

190 ΑΝ. Ανιηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιέστερον. ὤφειλε γὰρ ἀνιηρότερον· οὕτω καὶ ἀμορφέστερον,

« Πρῆξαι δ' ἔμπης ὅτι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
« Σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
« Τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
« Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,
« Μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι,
« Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
« Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
« Οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
« Μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
« Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
« Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ' ἣν σύ, γεραιὲ
« Μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
« Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
« Ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
« Ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,
« Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
« Ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.

ἀμφοφίστερον, δικαιίστερον. ἀκρατέστερος ἀπὸ τοῦ ἄκρατος, σπουδαιίστερος, ἀναγκαιίστερος, ἀλλοιίστερος, ἐπιτηδειίστερος, ἀφθονιίστερος. καὶ Ἀριστοφάνης κατὰ Σίλωνον ἔγραφε φιλοκλεωνίστατε.

192 ΘΩ. Θωή, ἡ ἐπιτιθεμένη τινὶ ζημία. ὅθεν ἀθῷος, ὁ μὴ θωὴν πάσχων.

196 ΟΙ. Εἰπὼν ἐς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πληθυντικόν· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ εὐτρεπίζουσιν ἔδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. ΟΙ. Τὸ σχῆμα πρὸς τὸ πλῆθος. ἄτομον. ΕΕΔ. Τὰ παρὰ τοῦ νυμφίου. μάλιστα δὲ, παρὰ τοῦ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199 ΜΝΗ. Τῆς μέχρι νῦν ἀκατεργαστοῦ.

200 ΟΥ. Θρασύτερος ταῦτα τῶν Ἀντινόου. ΠΟ. Ἀκριτόμυθον. σκώπτει εἰς ποσότητα. ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγου ἔσκωψεν. προειπὼν δὲ, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης, οὔτε Τηλέμαχον, οὔτε τὴν μαντείαν, οὐκέτι ἐπήγαγεν, οὔτε ἄλλον τινά. καίτοι ὁ λόγος ἀπῄτει. ἀλλ' εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.

203 ΚΑ. Ὁμολογεῖ τὴν βίαν. ΟΥ. Ἤγουν αἰεὶ ἐλαττωθήσονται.

204 ΔΙ. Διατρίβειν, τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, καὶ τελεσφορεῖν.

Τὸν

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
« Ταῦτα μὲν οὐχ' ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
« Ἤδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
« Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
« Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
« Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
« Νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
« Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
« Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
« Εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
« Ἦτ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
« Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος,
« Νοστήσας δ' ἤπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Σῆμά τε οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω
« Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
« Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω.
« Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω

210 ΤΑΥ. Λείπει ἡ εἰς ἀντὶ τοῦ, εἰς ταῦτα.

212 ΑΛΛ. Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους. ἢ τὴν ὑπόνοιαν ἀποτρεψόμενος, αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστήρων τὰ πρὸς τὴν πορείαν. πῶς γὰρ ἠδύνατο σκευωρεῖν κατ' αὐτῶν πολίτας ὀπαδοὺς ἔχων;

229 ΚΕΚ. Ὁρῶν τοὺς μνηστῆρας ἀπηρυθριακότας, οὐ πρὸς αὐτοὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν. οὐδὲν τι δικανολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καταφορικὴ δὲ, καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρόπῳ πρέπουσα.

« Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
« Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
« Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
« Λαῶν οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·
« Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
« Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακοῤῥαφίῃσι νόοιο·
« Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
« Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
« Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
« Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
« Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
« Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
« Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
« Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
« Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
« Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς

232 ΑΙ. Ἄδικα ποιεῖ, οἷον τὰ αἰσόφυλα, τοῦ καθήκοντος σεσυλημένα.

233 ΟΔ. Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται τοῦ Ὀδυσσέως, οὐχ ὡς θείου μέντοι, ἀλλ' ὡς γυναῖκα τοὐνεκεν ἔχοντος καὶ ἀφνειοῦ.

236 ΚΑ. Κακοσυνθεσίαις, κακοβουλίαις.

237 ΠΑΡ. Προτείναντες ὡς ἐπιξένῳ. ἤγουν ἐπικόπῳ, ὥστε κοπῆναι. ΠΑΡ. Ἐνέχυρον θέμενοι. ἀντὶ τοῦ ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς. ἀλλὰ παραθέμενοι αὐτάς.

240 ΗΣ. Κάθησθε ἄφωνοι, ἄναυδοι. ΚΑ. Αἰσχύνει τοὺς Ἰθακησίους, εἰ μὴ δὲ λόγοις ἅπτονται τῶν βιαίων μνηστήρων. τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον.

242 ΛΕΙ. Οἷον ἔκκριτος τοῦ λαοῦ. ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίνοον ἀπληκτότερον ἐποίησε δημηγοροῦντα καὶ ἀφελέστερον· τὸν δὲ Εὐρύμαχον, ἐμβριθέστερον καὶ ἁδρότερον. ἐνταῦθα δὲ Λειώκριτόν τινα μνηστῆρα βραχύλογον μὲν πλάττει, θρασύτερον δὲ, ὃς οὐ μόνον τὸν Ὀδυσσέα ἐξευτελίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν ταχὺ λύσει. ὥστε ταύτην τὴν ἀγορὰν θέμις μὲν ἐκάθισεν, ἀθεμίστου δὲ ἀνδρὸς ὕβρις ἔλυσε.

245 ΔΑΙ. Οἱ γὰρ ἐν δαιτὶ οἴονται ἀνυπόστατοι εἶναι τὴν ἀλκὴν τοῦ οἴνου στρατηγοῦντος αὐτοῖς. λέγει δὲ, ὅτι ἀργαλέον τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλείονας οὖσας ἀντικαταστῆναι δαινυμένοις τοῖς μνηστῆρσιν. ὅπερ ἐστὶ κύριον τοῦ ἀδυνάτου.

« Ἐξελάσαι

" Ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
" Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
" Ἐλθόντ', ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
" Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
" Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
" Τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἁλιθέρσης,
" Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
" Ἀλλ', ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
" Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος·
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς εὔχετ' Ἀθήνῃ·
" Κλῦθί μοι, ὁ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
" Καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
" Νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
" Ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί,
" Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων·

249 ΟΥ. Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα στερήσεται.

257 ΛΥ. Ὡς ἀπὸ δεσμοῦ τινός. ΑΙ. Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ὡς τό, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. ἀντὶ τοῦ εὐρύ.

262 ΚΑΥ. Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἁπλῶς θεὸν ἐπικαλεῖται. ἀγνοεῖ γὰρ τίς ἦν θεῶν ὁ φανεὶς αὐτῷ. ὁ δὲ ποιητής, εὔχετ' Ἀθήνῃ, φησί.

263 ΗΕΡ. Μέλανα, δίκην ἀέρος, ἢ βαθύν.

270 ΤΗ. Πρὸς παῖδα εὖ γεγονότα. τὸ οὐδ' ὄπιθεν, περιεκτικῶς, ὡς περὶ

" Εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
" Οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
" Οὔ τοι ἔπειθ᾽ ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ᾽ ἀτέλεστος·
" Εἰ δ᾽ οὐ κείνου γ᾽ ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
" Οὔ σέ γ᾽ ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἃ μενοινᾷς.
" Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
" Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους·
" Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐδ᾽ ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ᾽ ἀνοήμων,
" Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
" Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
" Τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
" Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
" Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
" Ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ᾽ ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
" Σοὶ δ᾽ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται ἣν σὺ μενοινᾷς·
" Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
" Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ᾽ ἕψομαι αὐτός.
" Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ᾽ ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
" Ὅπλισσόν τ᾽ ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,

τὴν ἐκκλησίαν ἐμφρόνως διαπιθεμένου. οὐ δὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, οὐδὲ ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, καὶ τὸ πατρῴας ἀρετῆς ἔχεις τι σύμβολον.

271 ΕΝ. Ἔοικεν ἠρτῆσθαι τὸ ἀρχικῆς σπερματικῆς τοῦ εἶναι δυνάμεως.

273 ΑΛ. Ἁλίη, ὡς διὰ θαλάσσης πλέοντι. ΟΥΔ. Εἰ πατρώζεις, ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ οὐ μάτην ὁδεύσεις. ἀλλὰ μὴν πατρώζεις ὡς ἡ δημηγορία σου ἔδειξεν· ἔστιν ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ ποιητὴς τῷ χωρίῳ ἐπεμβάλλει καὶ γνωμικὸν στ[..]ότατον, ἐν ᾧ περὶ διαθέσεως παίδων φιλοσοφεῖ. καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

276 ΠΑΥ. Τὸ αἴτιον τοῦ διστασμοῦ.

277 ΠΑ. Ὁποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεύς, Ἕκτωρ.

282 ΟΥ. Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνετός ἐστιν.

283 ΙΣ. Διασαφεῖ τὸ νόημα.

284 ΟΣ. Ἀναφώνησις περὶ μνηστήρων πάνυ ὀργή.

289 ΟΠ. Ἑτοίμασον τὰ ἐφόδια. οἱ παλαιοί φασιν, ὅτι ἤϊα κυρίως αἱ ὀσπρίων καλάμαι, καὶ διασυλλάβως ἐν συναιρέσει,

« Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
« Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
« Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
« Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
« Τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη·
« Ὦκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τι τοι ἄλλο
« Ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
« Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τοπάρος περ·

συναιρεσιστῇ, ἤα. ὡς Φερεκράτης, τὴν γαστέρ' ἤαν καχρύων σεσαγμένους. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς ναῦν ἐπισιτισμόν. ΑΡ. Γέμισον, ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἥρμοσται γὰρ τὸ πληροῦν τῷ πληρουμένῳ.

290 ΑΜ. Κεραμεοὶ ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι. ὅ ἐστιν ἄμφωτοι, δύωτοι. ὡς ἀμφίδουλος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος. ΑΛ. Ἄλευρα μυελοποιά, θρεπτικά.

291 ΠΥ. Ἐν στερροῖς.

292 ΕΘ. Ἐθελοντάς.

300 ΑΙ. Ἐκφραστικὸν γοργὸν δαπάνης τῶν μνηστήρων. ΑΝ. Ἐκδέροντας, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. οὐκ ἐκ τοῦ κάτω γὰρ τὰ ἄνω ἴεν) οἱ τοιοῦτοι. ΣΙ. Σιτευτοὺς χοίρους. ΕΥ. Ἐντεῦθεν τὸ σταθεύειν ἔνθα καὶ σταθεύτος. εὕειν τὸ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι, ὅθεν εὔστρα ἐργαστήριον, ἐν ᾧ χοῖροι εὕονται. ἢ κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τοὺς ἀνθέρικας ἀποβαλλόντων, ἤτοι ὁ περικεκαυμένος στάχυς.

301 ΑΝ. Ἱλαρώτερον νῦν ποιεῖ τὸν Ἀντίνοον ἢ κατὰ τὴν ἀγοράν.

303 ΜΗ. Ταῦτα θυμοῦ ἀποτρέπουσι, τρυφᾶν δὲ παρακελεύουσι.

305 ΩΣ. Ἐπιχειρεῖ θωπεύειν τῷ μειρακίῳ, ὡς μέχρι μὲν ἄρτι ἀσωτευομένῳ, νῦν δὲ ἐξαίφνης οὐκ ἐθέλοντι χολάζειν χαλεπῶς πειρωμένῳ μεταβάλλεσθαι.

" Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
" Νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
" Ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
" Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
" Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
" Ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
" Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
" Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
" Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,
" Πειρήσω ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
" Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
" Εἶμι μὲν, (οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω.)
" Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων

306 ΤΑΥ. Λόγος εἰρωνικῶς ἀποτελευτῶν εἰς φήμην. οὕτω γὰρ ἀληθῶς ἀπέβη.

312 ΠΟΛ. Ποσὸν καὶ ποιὸν ἐπηύξηται τὸ κακόν.

314 ΜΕ. Ἀφελῶς εἴρηται. ΑΚ. Διδακτικὴ ἀρχὴ ἡ φρόνησις.

315 ΠΥΝ. Ἀντὶ τοῦ πυνθανόμενος ἀκούω. ΑΕΞ. Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαληνόν. καὶ Ἡρόδοτος, αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι, συναυξάνονται καὶ αἱ φρένες. πῶς ἐπὶ ὀργῆς ἤγουν ἔμαθον ἤδη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ διὰ τέλους ἀόργητος εἶναι. αὐξηθέντος τοῦ ἐν δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος, θυμὸν αὔξειν, τὸ πρὸς ἐπιθυμίαν ζῆν.

316 ΙΗΛ. Ἐπιπέμψω. θυμοῦ προβολὴ ὁ λόγος οὗτος τοῦ Τηλεμάχου. πλαστεῖται μὲν γὰρ εἰς Πύλον, οὐ πειράσεται δέ τι τοιοῦτον.

319 ΕΜ. Ἔμπορον ὁ ποιητὴς τὸν ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου τοῦ μεταβολέως, καὶ πραγματευτοῦ. καὶ μάλιστα τοῦ διὰ θαλάσσης περῶντος, καὶ ὅτι Ἀττικοὶ τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κωπηλατοῦντας ἐπικώπους λέγουσιν· ἐπιβάτας δὲ τοὺς μαχητάς. ΕΠ. Ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βολῆς, καὶ τοῦ βάλλειν. ὅ ἐστι τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχὰς λάμβανε. καὶ ἡ βουλὴ δὲ οἷον βολή τις ἐστίν. ὅτι ἐφησυχῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια ὡς ἐν ἔλεγχε τοῖς ὅπλοις, καὶ ταῖς σαῖς τόξοις καὶ βέλεσι. λύσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸ, ἡ δὲ φρένας ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὖρος· ἔστι γὰρ ἀπὸ τῶν πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὥστε τυχεῖν τῶν φερομένων. οὕτω δὲ τῇ λέξει καὶ οἱ μετὰ Ὅμηρον κέχρηνται.

" Γίνομαι,

« Γίνομαι, ὡς νύ περ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσατ' Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν,
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
« Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
« Ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
« Ἤ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
« Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
« Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
« Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
« Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
« Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
« Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι.
« Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
« Τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
Ὣς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς

320 ΩΣ. Τοῦτο ὑμῖν ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δι' ὑμᾶς γέγονα, τοὺς τὰ ἐμὰ καταναλώσαντας ἅπαντα κτήματα.

321 ΣΠΑ. Ἦ ἀδεῶς, μὴ ἐπιβούλως ἄψηται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι γελῶν ἥψατο ὁ Ἀντίνοος.

323 ΕΠ. Λώβη, ἢ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἱονεὶ λαιόβη, ἢ ἐν τῷ λαῷ ἐπεμβαίνουσα τινί.

324 Ω. Μείζει τοὺς μνηστῆρας. ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαρραλεώτεροι διάκεινται.

328 ΕΦ. Τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ Κίχυρος μετωνομάσθη.

329 ΘΥ. Φθαρτικὰ λογισμοῦ καὶ ἀναιρετικά, κατὰ τοὺς παλαιούς.

334 ΟΦ. Αὐξήσειε, πρὸ τοῦ ἀορίστου, ὡς τύψειε. τίς δὲ ὁ πόνος, λέγει, κτήματα γάρ κεν, εἰρωνικῶς. τινὲς, τὴν περὶ τοῦ γάμου σπουδήν.

337 ΥΨΟ. Ὑψηλόν· διὰ τὸ ἀντιποιοῦλεύτον. ΘΑ. Τὸ ταμιεῖον.

Εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας·
« Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
« Ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος ὃν σὺ φυλάσσεις,
« Κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
« Διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
« Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
« Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον εὐῤῥαφέεσσι δοροῖσιν·

338 ΕΥ. Διὰ τὸ βαθὺ, ὁ πλοῦτος τοῦ Ὀδυσσέως. ΝΗ. Σεσωρευμένος. ΧΡΥ. Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκοντος τοῦ ποιητοῦ τοὺς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τὴν ἐν καιρῷ.

339 ΧΗ. Χηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς, σορός. ΕΛ. Ἴσως μὲν τὸ τῆς ἐλαίας. εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἴρινον, σαμψύχινον.

342 ΤΟΙ. Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου ᾖ ἄλλως χρήσιμον.

344 ΣΑ. Αἱ θύραι.

345 ΔΙ. Διχόθεν κλειόμεναι, δίθυροι.

346 ΝΟ. Περιφερείαις τοῦ εἰδέναι.

349 ΑΜ. Ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς.

350 ΛΑ. Ἡδύτερος· ὅμοιον τῷ, Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος· χρηστὸν ἦθος ἀποφαίνει. οὐ γὰρ τὸν κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δεύτερον αἰτεῖ· τὸν προτιθέντα τῷ πατρὶ φυλάσσει.

351 ΟΙ. Νομίζουσα, ἐλπίζουσα.

353 ΠΩ. Πώμασιν.

354 ΕΥ. Εὐράπτοις. ΔΟ. Κωρύκοις, παρὰ τὸ χωρεῖν· θυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασι, ἀντὶ σάκκων εἰς ἀλφίτων φυλακὴν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν διαφορῆται, συγγύσης τῆς πυκνότητος.

« Εἴκοσι

“ Εἴκοσι δ᾽ ἔςω μέτρα μυληφάτε ἀλφίτε ἀκτῆς.
“ Αὐτὴ δ᾽ οἴη ἴσθι· τὰ δ᾽ ἀθρόα πάντα τετύχθω·
“ Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
“ Μήτηρ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβῆ, κοίτε τε μέδηται.
“ Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
“ Νόςον πευσόμενος πατρὸς φίλε, ἤν πε ἀκέσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
“ Ἔπλετο; πῆ δ᾽ ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
“ Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ᾽ ὤλετο τηλόθι πάτρης
“ Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ·
“ Οἱ δέ τοι αὐτίκ᾽ ἰόντι κακὰ φράσονται ὀπίσσω,
“ Ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ᾽ αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
“ Ἀλλὰ μέν᾽ αὖθ᾽ ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τι σε χρὴ
“ Πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ᾽ ἀλάλησθαι.
Τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Θάρσει, μαῖ᾽· ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή·
“ Ἀλλ᾽ ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι
“ Πρίν γ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
“ Ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·

355 ΜΕ. Τὸ μέτρον ἐπί τε ξηρῶν, ἐπί τε ὑγρῶν λέγεται. ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύκλωπος. ΜΥ. Τῆς ὑπὸ μύλης κεκομμένης. ΑΚ. Δωρεᾶς, ἢ τοῦ κλάσματος, παρὰ τὸ κλῶ· ἢ ἀκτῆς, ἤτοι συναγωγῆς, τροφῆς.

357 ΑΙ. Λήψομαι.

363 ΦΙ. Φίλε υἱέ. πυκνὰ καὶ γοργὰ προσδοκᾶται νοήματα ἡ τροφός.

366 ΑΛ. Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωστῷ, ὃ κατὰ γένος οἰκείῳ. ἦν γὰρ ἂν ἀλλογνώτῳ, κατὰ τὸ ἀγνώστοις πᾶσιν.

367 ΟΙ. Ἀναφάνησις. τοῦτο γὰρ καὶ γέγονε.

369 ΑΛ. Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ παρὰ τοῦ Ἀντινόου ἐλέχθη, δυσρυθμῶς μέντοι.

374 ΓΕ. Ἔλθῃ ἡμέρα.

375 ΠΟ. Ἐδὲ πρὶν αὐτὴ ποθήσῃ. ὁ δὲ ἀσυνήθως ἐσχημάτισε, διὰ τὴν τοῦ πρὶν ἐπιρρήματος δύναμιν.

« Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋῤῥαφέεσσι δοροῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.
Ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσιν.
Στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

376 ΙΑΠ. Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἰόν, ὅθεν καὶ τό, Ἄϊδι προϊάψειν.

377 ΑΠ. Ἀποφατικῶς, ὡς ἐναντίον τὸ ἐπώμνυ.

378 ΟΜ. Ὀμόσαι μέν, τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. ΤΕ. Τὸ ἀποδοῦναι τὸν εὔορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ οὐ ποιήσω.

383 ΤΗ. Αἰνίττεται ὡς ἕκαστος τῶν Ἰθακησίων τὴν τοῦ νέου δημηγορίαν εἰς νοῦν φέρων, καὶ τὸν τοῦ βασιλέως ἀνεπιδωλαπτισμένον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσώμενον· καὶ κρίναι δίκαια ἐκεῖνον εἰπεῖν, καὶ αἰτήσασθαι, ἀμῦναι μὲν οὐ θαρρῆσαι διὰ τὸ κινδυνῶδες τοῦ ἔργου, νῆα δὲ δοῦναι λογίζονται. καὶ αὐτῶν τινας εἰς ἐρέτας προσεπιδοῦναι.

386 ΦΡΟ. Ἀστείως ὀνοματοπεποίηκεν. πάντως γὰρ ἐκεῖνος νῆα ὑπέσχετο, ὁ μὴ κατὰ τοὺς μνηστῆρας ἀφραδὴς καὶ ἀνοήμων ἐπὶ τοῖς μένουσιν.

387 ΠΡΟ. Ἐθελοντής. ΥΠ. Ὑπέσχετο

388 ΣΚΙ. Ἡ γὰρ νύξ, σκιὰ γῆς.

390 ΟΠ. Τὴν σκευὴν τῆς νηός.

391 ΕΣ. Ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα.

Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
« Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
« Εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν,
« Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
« Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
« Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται,
« Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.

395 ΥΠ. Τὸ ὑγρὸν τοῦ ὕπνου δηλοῖ.
396 ΠΛΑ. Παρεπλάνα τοῦ ἐγρηγορέναι. Πλανᾶσθαι καὶ παραφρονεῖν ἐποίησεν. ΧΕΙ. Ἀδυνατούσαν, διὰ τὸν ὕπνον.
398 ΒΛΕ. Βάρος ὕπνου δηλοῖ, ταχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντος.
400 ΕΚ. Ἔξω καλέσασα.
402 ΕΥ. Κατὰ μετάληψιν, πρόσκωποι, εὖ ὡπλισμένοι τὰ περὶ τὸν πλοῦν.
403 ΕΠ. Ἐπίκωποι, ἕτοιμοι ἐρέσσειν. ΠΟ. Προσδεχόμενοι.
404 ΔΙΑ. Ἐκλύωμεν, παρέλκωμεν.
406 ΜΕΤ. Εὐσεβεῖ πρέπει.
407 ΚΑ. Κατῆλθον.
409 ΙΣ. Βίη.
410 ΔΕΥ. Δημαγωγικῶς, εὐκαίρως κολακεύει. ΗΙ. Ἐφόδια.
411 ΠΕ. Ἤκουσεν.
412 ΜΙ. Λεληθότως, ἀπόρρητον αὐτοῖς ὑποτίθησι τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσί ποι.

Οἱ

Οἱ δ' ἄμα πάντα φέροντες, ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.

415 ΚΑΤ. Κατέθεντο.
416 ΝΗ. Ἐπὶ νηός.
417 ΝΗ. Ἀντὶ τοῦ νηὸς πρύμνῃ· καὶ ἐν Ἰλιάδι, Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔνερθε βροτόεντα Δόλωνος.
418 ΠΡΥ. Τὰ πείσματα.
419 ΚΛΗ. Ταῖς ναυτικαῖς καθέδραις. ΚΑ. Ἐκαθέζοντο.
420 ΙΚ. Ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα· ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἰκόμενον· ἴκμενος, δίυγρον· καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. ἢ τὸ ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα. ΑΘ. Ἡ κατὰ τὰς ναυτίλους ἐμπειρία καὶ φρόνησις, ἣ χρησάμενοι ἔπλευσαν.
421 ΑΚ. Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὴν χρείαν, οὔτε πλεῖον, οὔτ' ἔλαττον· ἢ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον. πνὲς εὐκραῆ. Ἄλλως. Ἀκραῆ, ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. ΚΕ. Ἤτοι ἠχοῦντα κατὰ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ κατὰ τὸ κελαδοῦντα πόντον πνέοντα. ΚΕ. Ἐπίθετον τοῦ πόντου, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τῷ Ποσειδῶνι παραδεδώκασιν.
424 ΕΙ. Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα. ΜΕ. Τῆς ληνοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἱστός. ἔστι δὲ μέση τοῦ πλοίου, κοῖλος τόπος. ΜΕ. Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς δεδομῆσθαι.
425 ΑΕΙ. Ἐπάραντες. ΠΡΟ. Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωας, ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πρώραν καὶ πρύμναν διατείνοντας.
426 ΕΥ. Εὐμαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. ΒΟ. Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ περὶ τὰς πτύρους ἀρκτικοὶ, φωκῶν δέρμασι, καὶ ἄλλοις πσὶ τοιούτοις, τὴν τῶν σχοινίων χρείαν ἀποπληροῦσι. βοίας καὶ βοεῦς, λέγει τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντας κάλωας. Ἄλλως. Βοεῦσι, τοῖς ἱμᾶσιν· ὕστερον δὲ οἱ κάλοι ἐπενοήθησαν.

Ἔπρησεν

Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

427 ΕΠ. Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428 ΣΤΕΙ. Τῇ τρόπιδι, διὰ τὸ στερρὰν εἶναι. ΠΟΡ. Μέλαν. ΙΑ. Ἤχησεν, ὀνοματοποιΐα. ΙΟΥ. Πορευομένης.

429 ΔΙΑ. Διαπερῶσα.

430 ΔΗ. Δήσαντες.

431 ΕΠ. Πλήρεις μέχρι στεφάνης καὶ τοῦ χείλους ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

433 ΚΟΥ. Τῇ Ἀθηνᾷ.

434 ΠΑΝ. Διὰ πάσης νυκτός. ΗΩ. Τὸν περὶ τῆς ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι τὴν ἡμέραν. Ἄλλως. Ἠῶ, τὴν μεταξὺ νυκτός τε καὶ ἀνατολῆς ὥραν· ὤφειλε δὲ εἰπεῖν, ἠῶ. ΠΕΙ. Διεπέρα, διήρχετο. Ἔνθεν καὶ τὸ, Ἀλιγεινά τε κύματα πείρων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱῷ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

ΑΛΛΩΣ.

Τηλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καὶ τὰ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πυθομένῳ, ἐκτίθεται τινὰ τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων· μετὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὀρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὗς υἷι, θεὰ ἔπλη.

Ἡέλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνη,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.
Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους·
Εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν,
" Τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι

1 ΑΝ. Ἀνώρμησεν. ΛΙΜ. Τὸν ὠκεανόν.

2 ΠΟ. Ἰσχυρὸν, στερεόν. ΦΑ. Φαίνη, λάμπη.

3 ΖΕΙ. Τὴν τοὺς ζωὴν δωρουμένην.

5 ΙΞ. Ἀφίκοντο, ἦλθον. ΡΕ. Ἔπραττον, ἔθυον.

6 ΤΑΥ. Ταύρους μὲν, διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης· μέλανας δὲ, διὰ τὴν χρόαν τοῦ ὕδατος τὴν ἐκ τοῦ βάθους. ΕΝ. Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι τὴν γῆν· ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις. Χθὼν δὲ, ἡ γῆ· δοκοῦσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι. ΚΥ. Μελανότριχι.

7 ΕΝ. Ἐννέα συνέδρια ἦν τῶν πόλεων, διὰ τὸ ἐννεάπολιν εἶναι τὴν Πύλον.

8 ΕΙ. Ἧντο. ΠΡΟΥ. Προείχοντο, παρεῖχον, ἢ κατεῖχον, ἐπὶ τῷ σφάξαι. ΕΚ. Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9 ΕΝ. Αὐτίκα οὖτοι. ΕΠ. Ἐγεύσαντο.

10 ΕΙ. Ἴσης κατὰ τοὺς τοίχους.

11 ΣΤΕΙ. Συνέστειλαν. ΕΚ. Ἐξέβησαν δέ.

12 ΒΑΙ. Ἐξέβαινεν.

14 ΕΤ. Ἔτι αἰδεῖσθαι.

15 ΕΠ. Ἔπλευσας.

« Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
« Εἴδομεν ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
« Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
« Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
« Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
« Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
« Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
« Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἱ δ', ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν

16 ΚΥ. Κεῦθε, κρύπτει, ἢ ἔκρυψεν. ΕΠ. Ἐπλήρωσεν.

18 ΕΙ. Γνῶμεν, μάθωμεν. ΜΗ. Βουλὴν, γνώμην.

22 ΙΩ. Προσέλθω, προσπτύξομαι, προσεταιρίσομαι, προσαγορεύσω, φιλοφρονήσομαι.

23 ΠΕ. Ἔμπειρος εἰμί· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. ΠΥ. Συνετοῖς, σώφροσιν.

24 ΓΕ. Παλαιότερον. ΕΞ. Ἐπερωτᾷν.

27 ΥΠ. Ὑποβάλῃ.

28 ΑΕ. Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. ΓΕ. Γεννηθῆναι.

31 ΙΞ. Ἀφίκοντο, ἦλθον. ΕΔ. Τὰ συνέδρια.

33 ΕΝ. Παρασκευαζόμενοι. ΕΠ. Περιέπειρον, ἐνῆρον, ὅ ἐστι διεπερόνησαν.

Ἀμφοτέρων

Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
“ Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
“ Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
“ Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστί,
“ Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
“ Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
“ Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι·
“ Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
“ Τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου,
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
“ Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
“ Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
“ Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
“ Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,

37 ΙΔ. Ἐκάθισεν.
38 ΚΩ. Καδίοις, δέρμασι προβάτων. ΑΛ. Θαλασσίαις.
40 ΜΟΙ. Μερίδας. ΔΕΙ. Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44 ΔΑΙ. Εὐωχίας. ΗΝ. Ἐπετύχετε, συνηντήσατε. ΜΟΛ. Ἐλθόντες.
45 ΣΠΕΙ. Θύσῃς.
49 ΟΜ. Ὁμῆλιξ, συνηλικιώτης.
50 ΠΡΟ. Πρώτῃ. ΑΛ. Ἔκπωμα ἐκτετορνευμένον, οἷον εὐάλειον ὑπάρχον, ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἅλις πιεῖν.
55 ΜΕ. Φθονήσῃς.
58 ΑΜ. Χάριν, ἔκτισιν.

« Σύμπασι Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
« Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
« Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
« Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
« Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
« Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
« Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
« Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται
« Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·

59 ΑΓ. Ἄγαν ἐνδόξου.
62 ΤΕΛ. Ἐπλέου, ἐπλήρου.
64 ΩΣ. Οὕτως δέ.
65 ΥΠ. Τὰ ὑπέρθετα καὶ μείζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον· ἔστιν ἐν νωταῖα, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λειπῶν κρεῶν.
66 ΔΑ. Μερισάμενοι.
68 ΓΕ. Κατὰ μὲν Ἡσίοδον, ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατραφείς. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὁ ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας.
69 ΚΑ. Καλόν. ΜΕ. Ἐπιζητῆσαι. ΕΡ. Ἐρωτῆσαι.
70 ΤΑΡ. Ἐκορέσθησαν.
71 ΠΛΕΙ. Πλέετε.
72 ΑΛ. Πλανᾶσθε.
73 ΛΗ. Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. ΛΗ. Λῃσταί. ΑΛ. Κατὰ τὴν θάλασσαν. ΑΛ. Πλανῶνται.
74 ΠΑΡ. Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. ΑΛ. Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.

« Ὦ

" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
" Εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω·
" Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν,
" Πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, ἐ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω.
" Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
" Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
" Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
" Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
" Πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
" Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
" Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν·
" Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
" Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
" Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γοῦναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλησθα
" Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
" Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
" Πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
" Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
" Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς·
" Λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,

80 ΕΙ. Ἐρωτᾷς.
81 ΥΠ. Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης.
82 ΔΗ. Οὐ δημοσία.
83 ΜΕ. Ἐπιζητῶ.
84 ΤΑ. Ὑπομενητικοῦ.
85 ΕΞ. Ἐκπορθῆσαι.
87 ΠΕΥ. Ἐμάθομεν, ἠκούσαμεν. ΛΥ. Χαλεπῷ.
88 ΑΠ. Ἀνήκουστον.
91 ΑΜ. Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ Ποσειδῶνος γυνή.
92 ΙΚ. Ἱκετεύω.
93 ΕΝ. Εἰπεῖν. ΟΠ. Ἐθεάσω, ἑώρακας.
95 ΟΙ. Ἐπίπονον, ταλαίπωρον.
96 ΜΕΙ. Μάλιχα καὶ προσηνῆ λέγε. ΕΛ. Ἐλεῶν.
97 ΚΑ. Ἕκαστα εἰπέ. ΗΝ. Ἀπῴντησας. ΟΠ. Θέας, παρὰ τοὺς ὦπας, ἢ φωνῆς, παρὰ τὴν ὄπα.

" Ἦ ἔπος

«Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
«Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
«Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
«Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
«Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν,
«Ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
«Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
«Ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
«Μαρνάμεθ', ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
«Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
«Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
«Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
«Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχύς, ἠδὲ μαχητής·
«Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
«Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
«Οὐδ' εἰ πενταέτες γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
«Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
«Πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
«Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
«Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
«Ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην

99 ΥΠ. Ὑπομείνας, καὶ ὑποσχόμενος. ΕΞ. Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.

101 ΜΝΗ. Μνημόνευσον. ΕΝ. Εἰπέ.

104 ΑΝ. Ὑπεμείναμεν. ΜΕ. Τὴν δύναμιν ἀκατάσχετοι, ἀνδρεῖοι.

106 ΛΗ. Κατὰ τὴν λείαν, διὰ τὴν τῶν λαφύρων κτῆσιν. Ο. Ὅπου. ΑΡ. Ἡγήσατο.

108 ΜΑΡ. Μαχόμεθα.

110 ΘΕ. Θεοῖς ἐν τῷ βουλεύεσθαι ὅμοιος.

114 ΜΥ. Εἴποι.

115 ΠΑ. Παραμένων.

116 ΕΞ. Ἐξερευνήσειας, ἐρωτήσειας.

118 ΚΑ. Κακὰ ἐβουλευόμεθα, συνηγοῦμεν, ἐπιχειρόμεθα.

«Ἦθελ'

« Ἤθελ᾽, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
« Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
« Κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα·
« Ἤτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
« Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
« Ἔνθ᾽ ἤτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
« Οὔτε ποτ᾽ εἰν ἀγορῇ δίχ᾽ ἐβάζομεν, οὔτ᾽ ἐνὶ βουλῇ,
« Ἀλλ᾽ ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ, καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
« Φραζόμεθ᾽, Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ᾽ ἄριστα γένοιτο.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
« Βῆμεν δ᾽ ἐν νήεσσι, θεὸς δ᾽ ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
« Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
« Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
« Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
« Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
« Ἥτ᾽ ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
« Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιούς
« Μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
« (Οἱ δ᾽ ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,)
« Μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.

121 ΗΘ. Ἠδύνατο.
122 ΤΕ. Ὁ σός.
123 ΕΚ. Παῖς. ΣΕ. Ἔκπληξις.
124 ΜΥ. Λόγοι. ΦΑ. Εἴποις, ἀντὶ τοῦ εἴποι τὶς ἄν.
126 ΕΙ. Ἐφ᾽ ὃν χρόνον.
127 ΔΙΧ. Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128 ΕΝ. Ὁμονοοῦντε. ΕΠ. Συνετῇ. ΒΟΥ. Σκέψει, γνώμῃ.
129 ΦΡΑ. Ἐβουλευόμεθα.
130 ΔΙΕ. Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131 ΒΗ. Ἔβημεν, ἀπήλθομεν.
134 ΣΦΕ. Αὐτῶν. ΕΠ. Ἐπλήρωσαν.
135 ΜΗ. Ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν οὐκ ἐκόλασαν, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. ΜΗ. Ὀργῆς.
137 ΚΑ. Καλέσαντες.
140 ΜΥ. Ἔλεγον. ΑΓ. Συνήθροισαν.

« Ἔνθ᾽

« Ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
« Νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
« Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
« Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
« Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
« Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
« Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
« Ὣς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
« Ἕστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
« Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
« Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
« Ἀλλήλοις· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·)
« Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
« Κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
« Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
« Αὖθι, παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
« Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
« Ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
« Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
« Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
« Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
« Οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,

144 ΕΡ. Καταχέειν, καλύσαι.
145 ΕΞ. Θεραπεύσειεν, ἰάσαιτο.
146 ΠΕΙ. Πείσειν.
147 ΤΡΕ. Μεταβάλλεται.
148 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀποκρινόμενοι.
149 ΕΣΤ. Ἀντὶ τοῦ, ἐνίστησαν. ΑΝ. Ἀνώρμησαν.
151 ΑΕ. Ἀνεπαυσάμεθα, ἐκοιμήθημεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἐμείναμεν. ΟΡ. Ἐνθυμούμενοι, βουλευόμενοι.
152 ΗΡ. Παρεσκεύαζεν.
155 ΗΜ. Ἡμίσεις. ΕΡ. Ἔμειναν οἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.
158 ΕΣΤ. Ἔστρωσε, γαλήνην ἐποίησεν. ΜΕ. Μεγάλα κήτη ἔχοντα.
159 ΕΡ. Ἐπράξαμεν, ἐθύσαμεν.

« Ἀμφ'

« Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
« Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
« Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
« Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
« Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
« Ὀψὲ δὴ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
« Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
« Ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
« Νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
« Ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
« Ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
« Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
« Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν.
« Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
« Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν
« Ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων

164 Η. Ἐπιθυμητά.

168 ΝΩ. Ὡς πρὸς ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς.

169 ΛΕΣ. Λέσβος, νῆσος Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύῤῥαν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. ΕΚ. Κατέλαβεν. ΟΡ. Διανοουμένους περὶ μακροῦ πλοῦ.

170 ΚΑ. Ὑπεράνωθεν. ΝΕ. Πορευοίμεθα, ἀντὶ τοῦ πλέοιμεν. ΠΑΙ. Τραχείας.

171 ΨΥ. Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆς Χίου· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐπὶ λιμένι ἐνδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους παρασοσμένας τὰς ναῦς· εὑμενῆ) Δημοσθένης· κεῖται ἡ νῆσος Χίος μέση τοῦ Ψυρῶν καὶ τοῦ Μίμαντος. ΑΥ. Τὴν Χίον λέγει.

172 ΥΠ. Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου, τῆς νήσου. ΗΝ. Ἀνέμοις καταπνεόμενον, κατήνεμον, ὑψηλόν. ΜΙ. Ὁ Μίμας, ὄρος ἀπὸ Μίμαντος, ἑνὸς τῶν γιγάντων, ὀνομασθέν.

173 ΗΤ. Ἠτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. ΦΗ. Δεῖξαι.

174 ΗΝ. Ἐκέλευεν. ΜΕ. Τὴν σύντομον μέσην ὁδόν. ΕΥ. Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.

175 ΤΕΜ. Διαπερᾶν. ΚΑ. Τὸν κίνδυνον, τὴν κακίαν.

176 ΟΥ. Πόμπιμος ἄνεμος. ΑΗ. Πνεῖν, φυσᾶν.

177 ΙΧ. Τὴν θάλασσαν λέγει. ΓΕ. Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

178 ΕΝ. Ἐννυχιαί, ὑπὸ νύκτα.

“ Πόλλ’ ἐπὶ μῆρ’ ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
“ Τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ’ ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
“ Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
“ Ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ’ ἔχον· οὐδέ ποτ’ ἔσβη
“ Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
“ Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
“ Κείνων, οἵ τ’ ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ’ ἀπόλοντο.
“ Ὅσσα δ’ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
“ Πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
“ Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ’ ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
“ Οὓς ἄγ’ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
“ Εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
“ Πάντας δ’ Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ’ ἑταίρους,
“ Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν’ ἀπηύρα·
“ Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
“ Ὥς τ’ ἦλθ’, ὥς τ’ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
“ Ἀλλ’ ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
“ Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
“ Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
“ Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

179 ΜΕ. Διελθόντες, διαπεράσαντες, κελοδρομήσαντες.
182 ΕΣ. Ἐστοίχθη, ἐπαύσατο.
183 ΑΗ. Πνεῦσαι.
184 ΦΙ. Ἤτοι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντησε φίλος, τὸ γὰρ τέκνον οὐδέτερον· ἢ πρὸς τὸ συνώνυμον, τὸ παῖς. ΑΠ. Μηδὲν πυθόμενος, ἢ ἀκούσας.
185 ΕΣ. Ἐσώθησαν.
187 ΠΕΥ. Πυνθάνομαι, ἀκούω. ΘΕ. Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. ΔΑ. Μαθήσῃ. ΚΕΥ. Κρύψω.
188 ΜΥ. Οἱ νεώτεροι τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι.
192 ΠΟΝ. Οὐκ ἀπώλεσεν ὁ πόντος τινὸς, ὥς τε οὐ κατεπόντισέ τινα.
194 ΕΜ. Διεπράξατο, εἰργάσατο.
195 ΕΠ. Ἐπιπόνως, τὸ μέτρον μετείληπται· Αἰολικῶς δὲ ἐστὶν, ἐπιπόνως.
196 ΚΑ. Ἀποθανόντος. ΑΙ. Καταλειφθῆναι.

“ Καὶ

“ Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,)
“ Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
“ Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
“ Οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
“ Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν
“ Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
“ Οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
“ Ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
“ Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
“ Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
“ Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
“ Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι·
“ Εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
“ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
“ Τίς δ' οἶδ', εἴ κε ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
“ Ἢ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
“ Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
“ Ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο,
“ Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
“ (Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,

205 ΑΙ. Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206 ΥΠ. Ὑπερηφανίας.
208 ΕΠ. Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν. ΟΛ. Εὐδαιμονίαν.
209 ΤΕ. Καρτερεῖν.
213 ΜΗ. Ἐπινοεῖν.
214 ΥΠ. Ὑποτέταξαι.
215 ΕΧ. Μισοῦσιν. ΕΠ. Ἀκολουθοῦντες καὶ πειθόμενοι. ΟΜ. Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.
221 ΑΝ. Ἐκ τοῦ φανεροῦ, φανερῶς. ΦΙ. Φιλοῦντας.

“ Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη.)
“ Εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
“ Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
“ Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
“ Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
“ Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι·
“ Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
“ Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
“ Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
“ Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
“ Ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ
“ Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κὲν δὴ
“ Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
“ Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
“ Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
“ Φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
“ Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
“ Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·

223 ΚΗ. Φροντίζοι.
224 ΕΚ. Ἐπιλάθοιτο.
231 ΣΑ. Σῶσαι, ἀντὶ τοῦ σῶσαι.
234 ΕΦ. Ἐπὶ τῆ ἑαυτοῦ ἑστίας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
236 ΟΜ. Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας κατὰ φύσιν ἐρχόμενον.
238 ΜΟΙ. Θανατικὴ ἀνάγκη.
240 ΛΕ. Διαλεγώμεθα. ΚΗ. Καίπερ λυπούμενοι.
241 ΕΤ. Ἀληθής.
242 ΦΡ. Ἐβουλεύσαντο.
244 ΔΙ. Δίκαια, καθήκοντα. ΦΡΟ. Φρόνησιν.

“ Τρὶς

* Τρὶς γάρ δή μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
* Ὥστέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
" Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
" Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
" Ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
" Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
" Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πη ἄλλῃ
" Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
" Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·
" Ἤτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
" Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
" Ἀτρείδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
" Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
" Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
" Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κέ τίς μιν
" Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον·
" Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
" Ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
" Πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν,

245 ΑΝ. Βασιλεῦσαι.
246 ΙΝ. Ὁμοιοῦται, φαίνεται, φαντασιοῦται. ΕΙΣ. Ὁρᾷν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντι, βλέποντι.
249 ΜΗ. Εἰργάσατο, ἐπεχειρήσατο.
250 ΔΟ. Δόλια βουλευσάμενος. ΚΤΑ. Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. ΑΡ. Βελτίονα.
251 ΑΧ. Ἆρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τῆς Ἀχαΐας;
252 ΚΑ. Ἀνεῖλεν.
254 ΑΓ. Λέξω, εἴπω.
256 ΕΤ. Κατέλαβεν.
257 ΤΡΟΙ. Ἀπὸ τῆς Τροίας.
258 ΧΥ. Τὴν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς γῆν.
259 ΟΙ. Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. ΚΑ. Κατέφαγον.
261 ΜΕ. Μέγα καὶ χαλεπὸν ἐβουλεύσατο· ὅ ἐστιν, ἔργον χαλεπὸν ἐμηχανήσατο.
262 ΤΕ. Ἐκπλεῦντες.
263 ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους.
264 ΘΕΛ. Ἠπάτα.

" Ἠδ'

« Ἡ δ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
« Δῖα Κλυταιμνήστρη, (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι·
« Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
« Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν)
« Ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
« Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
« Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
« Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.
« Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
« Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
« Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
« Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
« Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
« Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
« Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
« Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
« Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
« Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
« Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
« Ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

265 ΕΡ. Τὴν μοιχείαν.

266 ΔΙ. Δῖα, εὐγενής, πρὸ τοῦ μοιχευθῆναι. ΦΡΕ. Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

267 ΠΑΡ. Συμπαρῆν δὲ αὐτῇ καὶ ἀοιδός· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸν εὐνοῦχον ἀπέδωσαν.

268 ΕΙ. Φυλάττειν.

271 ΚΥΡ. Ἐγκύρημα, ἐπιτύγμα.

273 ΕΚ. Ἔκαυσεν.

274 ΑΓ. Ἀναθήματα. ΑΝ. Ἀνέθηκεν. ΥΦ. Ἱμάτια ὑφαντά.

275 ΕΛ. Ἤλπιζεν.

278 ΣΟΥ. Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. ΙΡ. Ἱερὸν, τίμιον. ΑΦ. Παρεγενόμεθα. ΑΚ. Ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἀττικῆς εἴρηκεν.

282 ΦΡΟΝ. Παρὰ τὸ φροντίζειν καὶ ὀνήσειν εἶναι πέπλακε τὰ ὀνόματα. ΕΚ. Ἐνίκα. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι, τὸ κτάναντα νικῆσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δὲ σπέρχοιεν, ἀντὶ τοῦ κατεπείγοιεν.

284 ΚΑΤ. Ἐν λιμένι κατεσχέθη.

« Ὄφρ'

« Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
« Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
« Ἶξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
« Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
« Κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
« Ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
« Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
« Ἔστι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
« Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
« Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
« Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
« Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
« Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
« Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους

285 ΚΤΕ. Ἐνταφιάσῃ.

277 ΜΑ. Τὴν Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289 ΕΦ. Ἐνοηλιύσατο. ΑΥ. Ἀῤῥενικῶς τὰ αὐτμένα, ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἀϋτμήν. ἀϋτμὴ γὰρ, ἡ πνοὴ ἡ σφοδρά. ΧΕΥ. Ἔβαλεν.

290 ΤΡΟ. Ηὐξάνοντο. ΠΕ. Μεγάλα.

292 ΚΥ. Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον.

293 ΛΙΣ. Λεία πέτρα· ἢ κατὰ μεταπλασμὸν, εἶπεν τὸν νῦν καλούμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίστη. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κράτης, σὺν τῷ ι, γράφει Λιστίν.

294 ΕΣ. Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295 ΣΚΑΙ. Δεινὸν, χαλεπόν.

296 ΦΑΙ. Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζόμενον, καὶ εἰ βραχεῖά τις αὔρα γένηται· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας οὐ δὲ ὅλως, καίτοι δὴ νότου μέγιστα ἐγείροντος κύματα· διὰ τὸ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος προκειμένας εἰς θάλασσαν πέτρας περιρραίνεσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τὴν Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπου ἐγεννήθη Ἐπιμενίδης. ΚΥ. Τὸ γὰρ ὑπὸ τοῦ νότου κῦμα τὴν Φαιστὸν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ προκείμενος ὁ λίθος ἐκώλυεν αὐτὸ μέγα γίγνεσθαι κῦμα προκαταγνυμένου περὶ αὐτὸν τοῦ κύματος· γράφεται καὶ, Μαλέα ὁ λίθος. Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται πρὸ τοῦ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. ΑΠ. Ἀποκαλύει.

297 ΗΛ. Ἐξέφυγον.

298 ΣΠΙ. Παραλίοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιειλημμέναις ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. ΕΑ. Ἔκλασαν.

« Αἰγύπτῳ

“ Αἰγύπτῳ ἐπέλασε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
“ Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων,
“ Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
“ Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρά,
“ Κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
“ Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
“ Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
“ Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
“ Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
“ Ἦτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
“ Μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
“ Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
“ Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
“ Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
“ Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
“ Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
“ Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
“ Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
“ Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
“ Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλπιτό γε θυμῷ
“ Ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
“ Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ

302 ΗΛ. Ἐπλανᾶτο.
304 ΔΕΔ. Ὑποτέτακτο.
307 ΑΘ. Ὅπου ἐπαιδεύετο.
309 ΤΟΝ. Τοῦτον τὸν Αἴγισθον. ΔΑΙ. Κατεσκεύασε.
310 ΜΗ. Φείδεται διὰ τούτων Ὀρέστου· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸ δὲ θάνατον παρεσιώπησεν. ΑΝ. Ἀσθενοῦς.
312 ΑΕΙ. Ἐβάστασαν.
313 ΑΛ. Πλανῶ.
314 ΠΡΟ. Καταλιπών.
316 ΤΗ. Ματαίαν.
318 ΕΙ. Ἦλθεν.
319 ΕΚ. Ἐξ ἐκείνων. ΕΛ. Ἤλπισεν.
320 ΑΠ. Ἀποκρουσθῆναι καὶ ἀποσφαλῆναι ποιήσωσιν.

“ Αὐτόετες

« Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.
« Ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
« Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοὶ δίφρος τε καὶ ἵπποι,
« Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
« Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
« Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
« Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Ὦ γέρον, ἤτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
« Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,
« Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
« Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
« Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
« Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,

322 ΑΥ. Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. ΟΙΧ. Παραγίγνονται.

324 ΠΑ. Πάρεστι σοί.

325 ΠΟΜ. Προπομποί.

326 ΔΙ. Εὐδαίμονα.

327 ΕΝ. Εἴπῃ.

332 ΤΑΜ. Ἔθος ἦν τρεπομένοις πρὸς τὸ καθεύδειν, τῶν ἱερείων τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς, τοὺς λόγους ἐπιμελομένοις· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τοὺς λόγους. λέγεται δὲ Ἀττικῶν εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ΚΕ. Ἀντὶ τοῦ κιρνᾶτε.

334 ΚΟΙ. Κοίτης, ὅ ἐστιν ὕπνου.

335 ΖΟ. Τὸ σκότος. ΟΥ. Οὐ πρέπον ἐστίν.

336 ΘΑ. Καθίσαι, διατρῖψαι.

337 ΑΥ. Εἰπούσης.

Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἀμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
" Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
" Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
" Ὥστε τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἠὲ πενιχροῦ,
" Ὧι οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
" Οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
" Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά,
" Οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
" Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
" Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
" Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
" Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
" Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρά κεν εὕδῃ
" Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
" Εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·

344 ΙΕΣ. Ὡρμήσαν.
345 ΚΑ. Φιλοφρονούμενος.
346 ΤΟ. Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πενιχροῦ, ἢ ἀνειλοθέρου. ΑΛ. Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347 ΚΙ. Ἀπέλθοιτε.
348 ΑΝ. Μὴ κεκτημένου ἱμάτια.
349 ΡΗ. Βαπτὰ ἱμάτια καὶ ποικίλα· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350 ΜΑ. Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἁπαλοῖς.
351 ΠΑ. Πάρεισιν.
352 ΤΟΥ. Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τοῦδε ἀνδρὸς, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353 ΙΚ. Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῆς νηός. ΚΑ. Κοιμηθήσεται.
354 ΛΙ. Καταλειφθῶσι.
355 ΞΕΙ. Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357 ΕΦ. Εἶπες,
359 ΕΥ. Κοιμηθῇ.
361 ΘΑΡ. Παρορμήσω, θαῤῥεῖν ποιήσω.

" Οἷος

" Οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
" Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
" Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο·
" Ἔνθά κε λεξαίμην κοίλη παρὰ νηῒ μελαίνη
" Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
" Εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
" Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον (ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα)
" Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεῖ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
" Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας·
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
" Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
" Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
" Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
" Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
" Ἥτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
" Ἀλλὰ, Ἄνασσ', ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
" Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
" Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
" Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.

362 ΓΕ. Παλαιότερος.
365 ΛΕ. Κοιμηθείην.
366 ΚΑΥ. Νῦν μὲν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμενηται· σκέπτει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐπεπλήρωντο υἱοῦ καὶ θυγατρὸς Μενελάου. Ἀλλοτρία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ.
367 ΟΦ. Ὀφείλεται, χρεωστεῖται.
372 ΦΗ. Φήνη, εἶδος ὀρνέου, ὅμοιον ἀετῷ.
373 ΘΑΥ. Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθει ἡ Ἀθηνᾶ.
375 ΚΑ. Δειλὸν, ἀσθενῆ.
376 ΕΠ. Ἀκολουθοῦσιν.
380 ΙΛ. Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἔσο. ΔΙ. Δίδου, πάρεχε.

« Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασι περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῆς δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤϊξε ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,

388 ΑΓ. Ἄγαν ἔνδοξα.

392 ΚΡΗ. Τὸ πῶμα τοῦ πίθου, μεταφορικῶς.

399 ΑΙ. Τῇ πρὸς ἥλιον τετραμμένῃ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὅ ἐστι καίεσθαι. ΕΡ. Μεγάλους ἤχους ἀποτελούσῃ διὰ τοὺς ἀνέμους, ἠχητικῇ.

400 ΕΥ. Καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενον. ΟΡ. Ἡγεμόνα.

401 ΗΙ. Ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν, ἕως ὀκτωκαίδεκα, ἠΐθεος λέγεται. ἔστι δὲ ἄγαμος.

403 ΠΟΡ. Ηὐτρέπιζεν.

Οἵ

Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ᾽ ἔφιζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ᾽ υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ᾽, Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσι δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ᾽ ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
« Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ᾽ ἐέλδωρ,
« Ὄφρ᾽ ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ᾽ Ἀθήνην,
« Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.
« Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὁ μὲν πεδίονδ᾽ ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
« Ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
« Εἷς δ᾽ ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
« Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ᾽ οἴους·
« Εἷς δ᾽ αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
« Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
« Οἱ δ᾽ ἄλλοι μένετ᾽ αὐτοῦ ἀολλέες· εἴπατε δ᾽ εἴσω
« Δμωῇσιν κατὰ δώματ᾽ ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,

408 ΑΠ. Ἀπολάμποντες. ΑΛ. Λίπει τὸ ὡς· ἔστι γὰρ, ὡς ἐλαίου.
409 ΙΖ. Ἐκαθέζετο.
411 ΕΦ. Ἐπεκάθητο.
416 ΘΕ. Θεοῖς ὅμοιον. ΕΙ. Ἐκάθισαν.
418 ΚΡΗ. Ἐπιτελέσατε.
419 ΙΛ. Ἐξιλεώσωμαι.
420 ΕΝ. Φανερά. ΘΑ. Θάλλειν καὶ αὔξειν ποιοῦσαν.
421 ΙΤ. Βαδιζέτω.
424 ΛΙ. Καταλιπέτω, ἐασάτω. ΟΙ. Μόνους.
425 ΚΕ. Κελευσάτω.
426 ΠΕ. Περιβάλλῃ.

« Ἕδρας

« Ἔδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐΐσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦράν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περίχευεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,

430 ΕΠ. Ἐνήγεν.
433 ΟΠ. Τὰ ἐργαλεῖα. ΧΑΛ. Χαλκευτικά. ΠΕΙ. Οἷς ἡ τέχνη συμπεραιοῦται.
436 ΑΝ. Μεταληψομένη.
440 ΑΝ. Ποικίλῳ, διὰ τὰ ἐντετορνευμένα αὐτῷ ἐπιτερπῆ.
441 ΟΥ. Ἐλαιοτρίχους κριθάς.
442 ΠΕ. Δίσκον ἀξίνην.
444 ΑΜ. Ἔστι μὲν τοῦ ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου δέχονται. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἀμένιον, ὅ ἐστι στερητικὸν τοῦ μένους. τουτέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.
445 ΚΑ. Χερνίβων καὶ οὐλῶν προθύτου ἦρχεν.
449 ΗΛ. Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. ΤΕ. Πάντα τὰ διατεταμένα νεῦρα Ὅμηρος τένοντας καλεῖ.

Αὐχενίους

Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,

450 ΟΛ. Μετὰ βοῆς ηὔξαντο.
451 ΝΥ. Νύμφαι.
452 ΠΡΕΣ. Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.
453 ΑΝ. Κουφίσαντες. ΕΥΡ. Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.
454 ΕΣ. Κατέσχον.
455 ΡΥ. Ἐρρύη.
456 ΔΙ. Κατὰ μέρη διεῖλον. ΤΑΜ. Διέτεμον, διέκοψαν.
463 ΑΚ. Ὀξεῖς. ὧν τὸ ἄκρον διὰ τ πειρωμένων εὐχερῶς δίεισιν διὰ τὴν ὀξύτητα.
465 ΟΠ. Νεωτάτη.
466 ΛΙΠ. Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

Δαίνυνθ'

Δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
« Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
« Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσῃσιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δυσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·

471 ΕΖ. Καθεζόμενοι. ΟΡ. Ὥρμων.
572 ΕΝ. Κιρνῶντες.
476 ΠΡΗ. Πορεύηται εἰς τὴν ὁδόν.
480 ΟΨ. Ἐδέσματα. ΔΙ. Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγενεῖς.
486 ΣΕΙ. Παρεκδοχικῶς, ἀπὸ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ ὤδευον.
488 ΦΗ. Φηραὶ, πόλις τῆς Ἠλείων Μεσσηνίας· οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.
489 ΑΛ. Ποταμὸς τῆς Ἤλιδος.
490 ΑΕ. Ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν.

Ἐκ δ'

Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

495 ΠΥ. Σιτοφόρον. Οὕτω γὰρ μετὰ τάχους ἔτρεχον.
496 ΗΝ. Ἤνυον, διήρχοντο. ΤΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΠΑΡΑ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων, περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, ἀλλὰ εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Δέλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδα λοχώμενος υἱός.

ΟΙ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεῖ πέμπεν·
(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

1 ΚΟΙ. Ἐπεὶ ὑψηλοτάτοις ὄρεσι περικέκλεισται. Ποτὲ μὲν τὴν χώραν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν πόλιν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2 ΕΛ. Ἤλαυνον.

3 ΔΑΙ. Ἑστιῶντα. ΕΤ. Πολίταις.

5 ΡΗΞ. Ἀνδρείου, τοῦ διὰ τῆς ἠνορέας ῥήσσοντος τὰς τάξεις.

Δωσέμεναι·

Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν·)
Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·

7 ΔΩ. Δοῦναι, παρασχεῖν.

9 ΑΣ. Ἦν Ὅμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10 ΣΠΑΡ. Ἐκ τῆς Σπάρτης. ΚΟΥ. Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὴν δὲ Ἀλέκτορα γενεαλογοῦσιν Ἀργείου τοῦ Πέλοπος. ΗΓ. Ἐλάμβανε.

11 ΤΗ. Ἤτοι τηλοῦ τῆς ἡλικίας, τουτέστι προβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος παῖς, μεθ' ὃν οὐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι, ἢ μονογενής· καθάπερ Τηλέμαχος τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ Ὀρέστης τῷ Ἀγαμέμνονι. ΜΕ. Ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τοῦτον ἔχειν.

12 ΔΟΥ. Οἱ μὲν κύριον τὸ Δούλης· οἱ δὲ Τηρηίδην, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. ΕΛ. Πιθανῶς, ἵνα ἐπιπλεῖστον ἀκμάσῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδας μὴ σχῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, ἢ Ἕλενον· ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογοῦσι.

16 ΓΕΙ. Γείτονες μὲν νῦν οἱ ἀστυγείτονες· ἔται δὲ ψιλῶς, ἵν' ᾖ, οἱ πολῖται· οὕτω γὰρ ἔσται μεγαλοπρεπὴς ὁ γάμος.

17 ΕΜ. Ἦδεν.

18 ΚΥ. Κυβισταὶ, ὀρχησταί.

19 ΜΟΛ. Τῆς παιδιᾶς. ΕΔ. Κυκλόσε ἐστρέφοντο, ὠρχοῦντο.

22 ΠΡΟ. Προελθών. ΙΔ. Ἐθεάσατο. ΚΡΕΙ. Ἐξέχων καὶ διάκριτος.

23 ΟΤ. Σπουδαῖος, δραστικός. ΘΕ. Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων.

Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
« Ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον·
« Ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
« Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
« Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὥς, νήπια βάζεις.
« Ἦ μὲν δὴ νῶι ξεινήια πολλὰ φαγόντε
« Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
« Ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος· ἀλλὰ λῦ' ἵππους
« Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

24 ΑΓ. Ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι.
26 ΞΕΙ. Εἰσαγγέλλεται μόνῳ περὶ ξένοιν Μενελάῳ διὰ τὸ προθυμοῦ κλεῦσθαι ὑπὸ ξένου.
27 ΓΕ. Γεννήσει, γένει. ΕΙΚ. Ἐοίκασιν.
28 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.
29 ΑΛ. Πρὸς ἄλλον. ΙΚ. Παραγενέσθαι. ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35 ΕΞ. Ἐς ὕστερον, εἰς τὰ μετὰ ταῦτα.
36 ΘΟΙ. Εὐωχηθῆναι.
40 ΚΑ. Φάτναις· οὔλας δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπαλάς, κεκρογισμένας.
41 ΖΕΙ. Ὀλύρας.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας·
Ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
« Δείπνου πασαμένω, εἰρησόμεθ', οἵ τινές ἐστον
« Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
« Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
« Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·

59 ΔΕΙ. Δεξιούμενος.
61 ΕΙ. Ἐρωτήσομεν.
62 ΣΦΩΝ. Σὺν τῷ ι χωρὶς, ἵν' ᾖ, σφῶϊν, δυϊκῶς· οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐστὲ γονέων.
64 ΚΑ. Δειλοὶ, ἀσθενεῖς. ΤΕ. Γεννήσωσιν.
66 ΤΑ. Ἃ τινὰ δὴ αὐτῷ. ΓΕ. Κατὰ τιμήν. ΠΑΡ. Παρέθηκαν.

« Φράζεο,

“ Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
“ Χαλκοῦ τε στεροπὴν κὰδ δώματα ἠχήεντα,
“ Χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος.
“ Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
“ Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
“ (Ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.)
“ Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκί,
“ Κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
“ Ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
“ Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
“ Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβοὺς,
“ Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
“ Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
“ Ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν,
“ Τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
“ Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.

71 ΦΡΑ. Ἀντὶ τοῦ, ὅρα.
72 ΣΤΕ. Ἔκλαμψιν. ΗΧ. Μεγάλα.
76 ΞΥΝ. Συνῆκεν, ἤκουσεν.
80 ΕΡ. Φιλονεικήσει.
81 ΕΠ. Πλανηθείς· οἱ δὲ ἐπὶ τοὺς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μαντικῆς ἔμπειροι.
83 ΑΙ. Ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους.
84 ΙΚ. Παρεγενόμην. ΣΙ. Τοὺς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. ΕΡ. Τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ. ἐθνικὸν καὶ Κράτης ἐρεμνοὺς γράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταγράφουσιν οὕτως· Αἰθίοπας θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.
85 ΑΦ. Ταχέως φέρουσι διὰ τὴν εὐδίαν. οἱ δὲ ἐπίθετον τῶν ἀρνῶν τὸ κεραοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ πρώϊμοι γίνονται.
86 ΤΡΙΣ. Ἄλλοτε ἄλλαι, ἢ δι' ὅλου τοιαῦταί εἰσιν αἱ γοναὶ, οὐχ ὥσπερ ἡμῖν μόνῳ τῷ ἦρι.
87 ΕΠ. Ἐνδεής.
89 ΕΠ. Ἐπιπολὺ, ἄφθονον. ΘΗΣ. Κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν.

“ Ἕως

" Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
" Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
" Λάθρῃ, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
" Ὣς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
" Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
" Εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
" Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
" Ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
" Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
" Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
" Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
" Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
" Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
" Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
" Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
" Ὡς ἑνὸς, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
" Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
" Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
" Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
" Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
" Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. ὀδύρονται νύ που αὐτὸν
" Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,

91 ΗΛ. Ἐπλανώμην. ΤΕΙ. Τηνικαῦτα.
92 ΑΝ. Ἀνυπονοήτως, ὥστε μηδὲ ὑπονοῆσαι τινά.
95 ΟΙ. Ἀμφίβολον, πότερον τοῦ ἑαυτοῦ, ἢ τοῦ Πριάμου.
96 ΚΕ. Χωροῦντα.
102 ΤΕΡ. Πληροῦμαι.
103 ΑΙΨ. Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι θρῆνος ταχέως θραύεται.
104 ΟΔ. Ἀποκλαίομαι.
105 ΑΠ. Εἰς μῖσος ἄγει.
106 ΜΝΩ. Μνησθησομένῳ. ΕΜ. Ἐκακοπάθησεν.
107 ΗΡ. Ὑπέμεινεν.
109 ΑΠ. Ἄπεστιν, ἀποδημεῖ.

" Τηλέμαχός

« Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται·
Ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσέην τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
Τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

119 ΕΞ. Ἐξερευνήσειεν, ἀνακρίνοι. ΜΥ. Εἴποι.
121 ΘΥ. Εὐώδους.
123 ΚΛΙ. Δίφρον, ἀνάκλιντρον ἔχοντα.
125 ΤΑ. Κάλαθον.
126 ΘΗ. Θήβαις, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130 ΚΑΛ. Ἄγαν καλά.
131 ΤΑ. Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑπότροχον.
132 ΚΕ. Ἐπεπλήρωντο.
134 ΑΣ. Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειοτέρου, καλῶς γεγονότος. ΒΕ. Πεπληρωμένον.

Ἠλακάτη

Ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ᾽ ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ᾽ ἥγ᾽ ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
« Ἴδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
« Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
« Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
« Οὐ γάρ πω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
« Οὔτ᾽ ἄνδρ᾽, οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωσαν)
« Ὡς ὅδ᾽ Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷι ἔοικε
« Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ᾽ ἐνὶ οἴκῳ
« Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ᾽ ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ᾽ Ἀχαιοὶ
« Ἤλθεθ᾽ ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἐΐσκεις.
« Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
« Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλή τ᾽, ἐφύπερθέ τε χαῖται.
« Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ᾽ Ὀδυσῆϊ,
« Μυθεόμην, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
« Ἀμφ᾽ ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ᾽ ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
« Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ᾽ ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τὸν δ᾽ αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
« Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
« Κείνου μέντοι ὅδ᾽ υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·

135 ΗΛ. Ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον. ΤΕ. Ἐπίκειτο. ΙΟ. Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. ΕΙ. Ἔριον.

139 ΕΥ. Ἔνιοι, Εὐχετόωνται. ἐκαυχῶντο.

141 ΕΟ. Ὅμοιον ὄντα.

148 ΕΙ. Ἀπεικάζεις.

149 ΤΟΙ. Τοιαῦται.

150 ΒΟ. Τὰ βλέμματα. ΕΦ. Ἐπάνωθεν.

152 ΜΥ. Ἔλεγον, διηγούμην. ΟΙ. Ταλαιπωρήσας.

« Ἀλλὰ σαόφρων ἐςὶ, νεμεσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
« Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
« Ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
« Αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέςωρ,
« Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
« Ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
« Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
« Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσητῆρες ἔωσιν·
« Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
« Εἴσ', οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
« Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
« Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
« Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόςον ἔδωκε
« Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
« Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
« Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
« Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
« Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
« Καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας

158 ΣΑ. Σώφρων. ΝΕ. Ἐντρέπεται, αἰδεῖται.

159 ΕΠ. Τὰς γινομένας τῶν μικρῶν εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης οὐ βούλεται προκατάρχεσθαι λόγων. ἐπεσβολίας οὖν νῦν τὰς τῶν ἐπῶν ἐσβολὰς καὶ ἀρχάς. ΑΝ. Φαίνειν, διεξιέναι.

162 ΕΕΛ. Ἐπεθύμει.

163 ΥΠ. Ὑποβάλῃς.

165 ΑΟΣ. Βοηθοί.

167 ΑΛ. Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.

171 ΕΦ. Ἔλεγον. ΦΙ. Φιλοφρονήσασθαι.

174 ΝΑΣ. Κατῴκησα. ΕΤ. Κατεσκεύασα.

175 ΤΕ. Τέκνῳ.

176 ΕΞ. Μεταςήσας τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς ἕτερον τόπον.

« Ἄλλο

“ Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
“ Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
“ Ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
“ Ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
Τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
“ Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
“ Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
“ Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
“ Καὶ νῦν, εἴ τι που ἐστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
“ Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
“ Ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
“ Κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
“ Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
“ Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
“ Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος

179 ΔΙ. Διεχώρισεν.
180 ΑΜ. Περιεκάλυψεν.
181 ΤΑ. Ἀλλὰ τούτοις μὲν ἐῴκει. ΑΓ. Φθονήσειν.
182 ΑΝ. Ἐπανόδου μὴ τυχόντα.
188 ΥΙ. Ὁ Μέμνων. Τιθωνοῦ γὰρ καὶ τῆς Ἡμέρας υἱός.
192 ΕΡ. Ἐρωτήσωμεν.
193 ΕΙ. Εἰ ἐνδέχεται.
194 ΜΕ. Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ οὕτως, οὐκ ἀρέσκει μοι θρηνεῖν μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἄλλως. Μεταδόρπιος, δείπνου ὥρα, ἤγουν ἐν τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ἐν δήμῳ ὤν.
195 ΝΕ. Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.
199 ΚΑ. Δειλός.

« Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
« Ἤντησ᾽, οὐδὲ ἴδον· περὶ δ᾽ ἄλλων φασὶ γενέσθαι
« Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Ὦ φίλ᾽, ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ᾽ ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
« Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
« (Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
« Ῥεῖα δ᾽ ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
« Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
« Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
« Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
« Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους)
« Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
« Δόρπου δ᾽ ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ
« Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται)
« Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ᾽. Ἀσφαλίων δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ᾽ ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·

200 ΙΔ. Εἰδέναι.
205 ΡΕ. Πράξοι.
206 Ο. Διό.
207 ΑΡ. Εὔγνωστος.
208 ΕΠ. Ειμαρμένον ποιήσῃ. ΓΕΙ. Τεκνοποιοῦντι, γεννῶντι.
210 ΛΙ. Εὐδαιμόνως, μεγάλως.
211 ΠΙ. Σώφρονας, συνετούς.
213 ΜΝΗ. Ἐπιμεληθῶμεν.
214 ΧΕΥ. Ἐπιχεέτωσαν, Ἀττικῶς.
215 ΔΙΑ. Διαλεχθῆναι.
216 ΑΣ. Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν.
221 ΝΗ. Ἀπενθές. ΑΧ. Τὸ τὴν χολὴν παῦον. ΕΠ. Προπαροξυτόνως, ἵν᾽ ᾖ ἐπιληστικόν. οἱ δὲ προπερισπῶσιν, ἵν᾽ ᾖ ἐπιλανθάνεσθαι ποιοῦν.

Ὅς

Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
“ Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε
“ Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, (ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
“ Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα)
“ Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
“ Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.

222 ΚΑ. Καταπίοι.

223 ΕΦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἔπιεν.

226 ΔΗ. Ἀναιροῖεν, φονεύοιεν.

227 ΜΗ. Πρακτικὰ, ἢ ὑπὸ συνέσεως ηὑρημένα.

228 ΠΟ. Ἀμφίβολον, πότερον τῆς φαρμακίδος ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα. ἐκείνην γὰρ Θῶμιν Πτολεμαῖος ἐν τῷ τετάρτῳ χρονικῶν φησί.

231 ΙΗ. Ἕκαστος τῶν ἐκεῖθεν ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστίν· ἐπεὶ Παιήονος ἀπόγονοί εἰσι. γράφεται καὶ περὶ πάντων φαρμακευτῶν· οὐ γὰρ πάντες πάντα. ἴσασιν, ΠΕ. Ὑπὲρ πάντας.

232 ΠΑΙ. Παιήων ἰατρὸς θεῶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ κεχωρισμένος. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ, τοῦ ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων,

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ,
Ἢ αὐτὸς Παιὼν, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.

233 ΟΙ. Κεράσαι.

238 ΔΑΙ. Τὸ ἑξῆς, Ἀτρείδη καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα περιποιεῖ. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.

239 ΚΑ. Ἕκαστα εἴπω.

“ Πάντα

« Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
« Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
« Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
« Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
« Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
« Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,
« Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
« Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκε
« Δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
« Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
« Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
« Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
« Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
« Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
« Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
« Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι·
« Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
« Πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
« Ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

241 ΑΕ. Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244 ΑΥ. Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. ΑΕΙ. Δαμαστικαῖς, δειναῖς, χαλεπαῖς.

245 ΣΠΕΙ. Ἱμάτια, προσέθηκε δὲ κακά, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. ΟΙ. Οἰκέτῃ, δούλῳ.

246 ΑΝ. Οἱ μὲν, ἵνα μετρήσῃ τὸ τεῖχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. ΚΑ. Εἰσῆλθεν.

247 ΗΙΣ. Ἀπείκαζεν, ὡμοίωτο.

248 ΔΕΚ. Ἐπαίτῃ, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. ΟΥ. Τὸ δὲν περιλκές.

249 ΑΒ. Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐσχημάτισται· ἡ δὲ λέξις, τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἐστίν.

250 ΑΝ. Ἐπέγνων.

251 ΑΝ. Ἠρώτων. ΚΕΡ. Δόλῳ, πανουργίᾳ. ΑΛ. Ἐφυλάττετο.

252 ΕΛ. Ἔλουον· ἵνα ἀκριβέστερον τὰ καθ' ἑαυτὸν μάθῃ, αὐτὴ ἔλουεν αὐτόν.

253 ΕΣ. Ἐνέδυσα.

254 ΑΝ. Μηνύσαι, δεῖξαι.

257 ΤΑ. Τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν.

258 ΚΑ. Κατεφρόνησεν αὐτῶν ἤγαγεν·

« Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
« Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
« Ἂψ οἶκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
« Δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
« Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
« Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
« Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
« Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
« Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
« Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
« Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
« Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
« Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
« Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
« Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
« Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
« Τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
« Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,

γην· τουτέστιν, ἣ αὐτὸς καταφρονήσαι, δι' ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην· ἢ φρονήσεως ἀπείρου ἑαυτῷ περιέθετο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ νεώτεροι, φρόνιν τὴν λέαιν ἀπεδέξαντο.

259 ΑΙ. Ὀξέως. ΕΚ. Ἐθρήνουν.

260 ΝΕ. Πορεύεσθαι.

261 ΜΕ. Μετεμελούμην.

263 ΝΟΣ. Χωρίσασα, καταλιποῦσα. ΠΟ. Ἄνδρα.

264 ΤΕΥ. Τινός. ΔΕΥ. Ἐνδεῆ ὄντα, ἐνδεόμενον.

267 ΕΔ. Ἔμαθον.

268 ΕΠ. Ἐπῆλθον.

272 ΙΠ. Τῷ δουρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. ΕΝ. Ἐμβεβλημένοι ἦμεν.

274 ΚΕ. Προστρέψαι.

276 ΔΗΙ. Ἐπεὶ τελευτήσαντος τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηϊφόβῳ ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. ΘΕ. Θεοῖς ὅμοιος. ΙΟΥ. Πορευομένῃ. ΤΟΙ, Σοί.

277 ΠΕ. Περιῆλθες· ἀπὸ τοῦ στείχειν, ὅ ἐστι πορευθῆναι. ΛΟ. Τὸν δούρειον ἵππον. ΑΜ. Ψηλαφῶσα.

278 ΟΝ. Ἐξ ὀνόματος.

« Πάντων

« Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ᾽ ἀλόχοισιν.
« Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
« Ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
« Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
« Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ᾽ ὑπακοῦσαι·
« Ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω πέρ.
« Ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
« Ἄντικλος δὲ σέ γ᾽ οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
« Ἤθελεν· ἀλλ᾽ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
« Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
« Τόφρα δ᾽ ἔχ᾽, ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
« Ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ᾽ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
« Οὐδ᾽ εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
« Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, εἰς εὐνὴν τρέπεθ᾽ ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη
« Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείη δ᾽ Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσε
Δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ᾽ ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ᾽ ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.

279 ΙΣ. Ἀπεικάζουσα.
282 ΝΩΙ. Ἡμεῖς. ΜΕ. Προεθυμήθημεν.
283 ΕΝ. Ἔσωθεν.
284 ΚΑ. Κατεῖχεν, ἐκώλυεν. ΕΣ. Ἐπέσχεν. ΙΕ. Καὶ προθυμουμένω.
285 ΑΚ. Ἥσυχοι.
286 ΑΜ. Ἀποκρίνασθαι.
287 ΜΑ. Τὸ στόμα. ΠΙ. Ἔσφιγγεν.
288 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως. ΣΑ. Ἔσωσεν.
289 ΟΦ. Ἕως.
292 ΑΛ. Αὐστηρόν. ΗΡ. Ἐβοήθησεν.
295 ΓΛΥ. Ἡδεῖ. ΤΕΡ. Τερφθῶμεν.
297 ΔΕΜ. Στρώματα.
298 ΕΦ. Ὑπεράνωθεν.
300 ΔΑ. Φῶς, λαμπάδα.

Δέμνια

Δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρείδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
« Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
« Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
« Δήμιον, ἦ ἴδιον; τόδε μοὶ νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
« Ἤλυθον, εἴτινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
« Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
« Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοι αἰεὶ
« Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
« Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
« Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα

301 ΣΤΟ. Ἔστρωσαν.
302 ΠΡΟ. Τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου.
304 ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ.
305 ΤΑ. Τεταμένον πέπλον ἔχουσα. ΕΛ. Ἐκοιμήθη.
306 ΗΜ. Ἡνίκα, ὅτε.
310 ΙΜ. Πορευθῆναι.
312 ΔΕΥ. Ἐνθάδε.
313 ΝΩ. Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314 ΔΗ. Δημόσιον. ΝΗ. Ἀληθές.
317 ΚΛΗ. Κληδόνα, φήμην. ΕΝ. Εἴποις.
319 ΠΛΕΙ. Πλήρης.
321 ΥΠ. Μεγάλην.
322 ΙΚ. Ἱκετεύω.

« Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
« Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
« Πλαζομένου· περὶ γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
« Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μήδ' ἐλεαίρων,
« Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
« Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
« Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
« Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
« Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
« Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
« Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
« Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
« Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
« Κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
« Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
« Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
« Ὣς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
« Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
« Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ', ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
« Ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

323 ΟΠ. Ἑώρακας.
325 ΟΙ. Ταλαίπωρον.
326 ΜΕΙ. Προσηνῶς διαλέγου.
329 ΥΠ. Ὑποδεχόμενος.
331 ΕΝ. Εἰπέ.
334 ΑΝ. Ἀσθενεῖς.
335 ΞΥ. Συνδένδρῳ τόπῳ, κοίτῃ θηρίων.
336 ΝΕ. Τὰ ἔγγονα τῶν ἐλάφων. ΝΕ. Νεωστὶ τεχθείσας, νηπίας. ΓΑ. Μικρὰς, ἔτι γάλακτι τρεφομένους.
337 ΚΝΗ. Τὰς προβάσεις τοῦ ὄρους. ΕΞ. Ἐξερευνᾷ. ΑΓ. Τοὺς κοίλους τόπους τοῦ ὄρους. ΠΟΙ. Βοτανώδη.
338 ΕΗ. Τὴν ἑαυτοῦ. ΕΙ. Εἰσῆλθεν.
340 ΕΦ. Ἐπιβαλεῖ.
343 ΦΙ. Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

« Κάδ'

« Κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
« Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
« Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
« Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
« Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
« Ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
« Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
« Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
« Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας·
« Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
« Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
« Αἰγύπτου προπάροιθε, (Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι)
« Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
« Ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείησιν ὄπισθεν.
« Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
« Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
« Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖροι
« Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
« Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

344 ΚΑΔ. Κατέβαλε δὲ, ἐφῆκεν, ἔπεμψεν. ΚΕ. Ἐχάρησαν.

345 ΟΜ Συναναστρεφεῖς, μαχέσαιτο.

347 ΛΙΣ. Ἱκετεύεις, παρακαλεῖς.

348 ΠΑ. Ἔξω, παρὰ ταῦτα. ΠΑ, Παρακλινθείσης, παρατραπείσης τῆς λέξεως.

349 ΓΕ. Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. ΝΗ. Ἀληθὴς, ἀψευδής.

355 ΦΑ. Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.

356 ΤΟΣ. Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους τὸ διάστημα, ἔπειτα ἀποστενωθῆναι, τοῦ Νείλου ὑπερχέοντος τὴν ἰδίαν ἰλύν· ποταμόχωστος γὰρ ἡ Αἴγυπτος, κατὰ Ἡρόδοτον. ΑΝ. Μακρὰν, πόῤῥω. ΠΑΝ. Διὰ πάσης ἡμέρας. ΓΛΑ. Κοίλη.

357 ΗΝ. Διεπέρασεν. ΕΠ. Ἐπιπνέει.

358 ΕΥ. Εὐκαθόρμιστος.

359 ΑΦ. Ἀντλήσαντες.

361 ΑΛ. Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.

" Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
" Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καί μ' ἐσάωσε,
" Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
" Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
" Ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἑταίρων.
" Αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
" Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
" Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
" Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠδὲ χαλίφρων,
" Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
" Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
" Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
" Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
" Ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥτις σύ περ ἐσσὶ θεάων,
" Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
" Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
" Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,)
" Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου·
" Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
" Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
" Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,

363 Η. Ἐφόδια. ΚΑ. Κατηνάλωτο, ἀπέλιπεν.
364 ΟΛ. Ὤλεσεν.
365 ΘΥ. Εἰδοθέα.
366 ΟΡ. Ἐπέρρεξα.
367 ΕΡ. Μετὰ λύπης πορευομένῳ καὶ φθορᾶς.
368 ΑΛ. Πλανώμενοι. ΙΧ. Ἰχθῦς ἤγρευον.
369 ΓΝΑΜ. Ἐπικαμπέσιν. ΕΤ. Κατεπόνει.
371 ΧΑ. Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιος.
372 ΜΕ. Ἀμελεῖς.
373 ΕΡ. Κατέχῃ, κωλύῃ.
374 ΜΙ. Ἐλαττοῦται, μειοῦται.
377 ΚΑ. Κατέχομαι. ΜΕΛ. Ἔοικα.
378 ΑΛ. Ἁμαρτῆσαι.
380 ΠΕ. Ἐμποδίζει, κατέχει.

" Πωλεῖταί

« Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
« Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
« Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
« Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
« Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
« Ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
« Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
« Καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλησθα,
« Ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
« Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
« Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
« Μήπως με προϊδὼν, ἠὲ προδαεὶς, ἀλέηται·
« Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
« Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
« Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
« Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
« Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
« Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς,
« Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσιν.
« Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,

384 ΠΩ. Ἀνασρέφεται, παραγίγνεται.

386 ΥΠ. Θεράπων, ὑπηρέτης.

388 ΔΥ. Δωνηθείης. ΛΟ. Ἐνεδρεύσας. ΛΕ. Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.

393 ΔΟ. Μακράν.

395 ΦΡΑΖ. Διανοοῦ, βουλεύου.

396 ΠΡΟ. Προμαθών. ΑΛ. Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.

397 ΔΑ. Δαμασθῆναι.

400 ΑΜ. Περιέχει.

401 ΑΛ. Ἤτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.

402 ΦΡΙ. Τῇ ἐπιγινομένῃ μελανίᾳ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἐπιπολαίου κινήσεως τῶν ὑδάτων.

404 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν δὲ φώκας συνδιαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τῶν ἐναλίων ζώων τοῦτο εἰς μαγείαν. ΝΕ. Αἱ διὰ τῶν νήχεσθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι, ἢ ἄποδες. ΑΛ. Τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι.

« Ἀθρόαι

« Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
« Πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
« Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
« Εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
« Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσέλμοισιν ἄριστοι·
« Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.
« Φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
« Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται,
« Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων·
« Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
« Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
« Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
« Πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
« Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
« Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
« Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
« Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
« Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
« Ἥρως· εἴρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει·
« Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.

405 ΑΘ. Ὁμοῦ πᾶσαι.
406 ΑΠ. Ὄζουσαι. ΠΟ. Πολὺ βάθος ἐχούσης.
408 ΕΥΝ. Κατακλινῶ, κοιμίσω. ΚΡΙ. Ἐπιλέξασθαι.
410 ΟΛ. Ὀλέθρια, ἢ ἀπόκρυφα, ἢ δόλια.
411 ΕΠ. Ἐπελεύσεται.
412 ΠΕΜ. Κατὰ πέντε ἀριθμήσει.
413 ΛΕΞ. Κατακλιθήσεται. ΝΟ. Ὡς ποιμήν. ΠΩ. Ποιμνίοις.
414 ΚΑ. Κοιμηθέντα.
416 ΑΛ. Ἐκφυγεῖν.
417 ΠΕΙ. Πειραθείη.
418 ΕΡ. Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καταχρηστικῶς δὲ νῦν, πάντα τὰ θηρία.
419 ΑΣ. Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμετακινήτως. ΠΙ. Βιαιότερον κρατεῖν.
420 ΑΝ. Ἐρωτήσει.
422 ΣΧΕΣ. Παῦσαι.
423 ΕΙ. Ἐρωτᾶν. ΧΑ. Βλάπτει.
424 ΕΛ. Ἔλθῃς, περάσεις.

« Ὡς

“Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
“Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
“Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
“Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
“Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
“Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
“Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
“Καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
“Ἤια, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
“Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
“Τόφρα δ' ἄρ' ἥγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
“Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
“Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
“Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλίῃσιν,
“Ἧστο μένουσ', ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
“Ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
“Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
“Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
“Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
“Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

425 ΕΔ. Κατέδυσεν.
427 ΗΙ. Ἐπορεύθην, ἢ ἐπορευόμην. ΠΟΡ. Ἐν βάθει τῆς διανοίας διενοεῖτο καὶ ἐκινεῖτο, καὶ ἐπεράσσετο· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων, τὰ ἐκ βάθους κινούμενα μελαίνεσθαι. ΚΙ. Ἀπιόντι.
429 ΟΠ. Παρεσκευάσαμεν. ΑΜ. Ἄφθαρτος, θεία.
434 ΠΕ. Ἐπεποίθειν, ἐθάῤῥουν. ΙΘ. Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν καὶ πρᾶξιν.
435 ΥΠ. Κατελθοῦσα. ΕΥ. Πλατὺν, ἢ μέγαν.
437 ΝΕ. Νεωστὶ ἐκδαρθέντα.
438 ΔΙ. Διακοιλάνασα.
440 ΕΥ. Κατέκλινεν, ἐκοίμισεν.
441 ΑΙ. Δεινότατος, χαλεπώτατος. ΤΕ. Κατεπόνει.
442 ΑΛ. Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. ΟΛ. Ὀλεθριώτατος.
443 ΕΙ. Θαλασσίῳ.
444 ΟΝ. Ὠφέλειαν.

“Ἀμβροσίην

« Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
« Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
« Πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ.
« Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
« Ἑξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
« Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὗρε δὲ φώκας
« Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
« Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
« Ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
« Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
« Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
« Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
« Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
« Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
« Ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
« Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδὼς,
« Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
« Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
« Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;

445 ΑΜ. Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον.

446 ΗΔ. Ἡδέως.

447 ΗΟΙ. Τὸν ἀπὸ πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. ΤΕ. Καρτερικῷ, ὑπομενητικῷ.

449 ΕΞ. Ἐφεξῆς, κατὰ στίχον. ΗΥ. Ἐκοιμῶντο.

450 ΕΝ. Μεσημβρινός· τότε γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ἐνδεῖν ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν, ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

451 ΖΑ. Εὐτραφεῖς. ΛΕΚ. Ἠρίθμησεν.

452 ΛΕ. Κατηρίθμει.

453 ΩΙ. Ὑπενόησεν. ΛΕΚ. Νῦν ἐκαθεύδησεν.

454 ΙΑ. Βοήσαντες. ΕΠΕΣ. Μετὰ ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456 ΑΛ. Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίει τέχνῃ μαγικῇ· ἐλήφθη δὲ ἐν δόλῳ ὡς προμαντευόμενος, οὐδὲ προφθάσας ἐπὶ τὰς μεθόδους μαντείας. ΗΥ. Καλὸν ἔχων γένειον.

459 ΕΧ. Κατείχομεν.

460 ΑΝ. Ἐστέναζεν.

461 ΑΝ. Ἐρωτῶν.

463 ΤΕΟ. Τίνος σοὶ χρεία ἐστίν;

« Ὡς

« Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;
« Ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
« Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
« Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν)
« Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
« Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
« Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
« Ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
« Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
« Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
« Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
« Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
« Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μενοινᾷς.
« Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
« Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
« Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
« Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.

465 ΠΑ. Παραλογιζόμενος.
466 ΕΡ. Κατέχομαι.
469 ΠΕ. Ἐμποδίζει, κατέχει.
470 ΕΛ. Ἔλθω, διαπεράσω.
472 ΩΦ. Ὤφειλες.
473 ΑΝ. Ἀναβαίνειν, ἐπὶ τοῦ πλοίου δηλονότι.
474 ΙΚ. Πάραγένοιο, ἔλθοις.
477 ΑΙ. Αἴγυπτος, ὁ Νεῖλος πρότερον ἐκαλεῖτο. ΔΙ. Τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου.
481 ΚΑ. Ἐλυπήθη λίαν.
483 ΔΟ. Μακράν.
485 ΤΕ. Τελέσω, πληρώσω, πληρώσω.

“ Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
“ Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
“ Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
“ Ἠέ τις ὤλετ᾽ ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
“ Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
“ Ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ
“ Δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι·
“ Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
“ Ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
“ Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα·
“ Εἷς δ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
“ Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
“ Γυρῇσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασε
“ Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
“ Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
“ Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ᾽ ἀάσθη·
“ Φῆ ῥ᾽ ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
“ Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ᾽ ἔκλυεν αὐδήσαντος.

489 ΑΔ. Ἀπροσδοκήτῳ, χαλεπῷ.
490 ΤΟΛ. Ἐμηχανήσατο, μετὰ κακοπαθείας ποιηθεῖν. τολυπεύειν ἐργάζεσθαι· τολύπη ἡ ἐργασία· τολυπεύσαντες, κατασκευάσαντες καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.
492 ΔΙ. Ἐρωτᾷς.
493 ΔΑ. Μαθεῖν.
496 ΑΡ. Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· καὶ γὰρ αὐτὸς οὐδέπω εἰς τὴν αὐτοῦ παρῆν οἰκίαν.
497 ΠΑ. Παρῆς.
499 ΔΟ. Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροτάταις.
500 ΓΥ. Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, οὕτως καλουμέναις, ἐπεὶ εἰσὶ περιφερεῖς. ΕΠ. Προσήγγισεν.
502 ΕΧ. Λυπούμενος.
503 ΥΠ. Ὑπερήφανον. ΑΑΣ. Ἐβλάβη.
504 ΑΕ. Ἀκουσία, παρὰ γνώμην. ΛΑΙΤ. Βάθος, ἢ διάστημα.

“ Αὐτίχ᾽

« Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
« Ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν.
« Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ·
« Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη,
« Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
« Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
« Σὸς δὲ πυ ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
« Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
« Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
« Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
« Ἀγρῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
« Τοπρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
« Ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο.
« Ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
« Καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῦ
« Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
« Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
« Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,
« Χρυσῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
« Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

507 ΕΛ. Ἔπληξεν. ΓΥ. Τὰς Γυρός.
508 ΑΥ. Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. ΤΡΥ. Τὸ ἀπόκλασμα.
509 ΕΦ. Ἐπικαθήμενος.
510 ΕΦ. Ἔφερεν. ΑΠ. Τὸν μέγαν, καὶ πέρας μὴ ἔχοντα.
512 ΥΠ. Ἐξέφυγεν.
514 ΜΑ. Ἀκρωτήρειον τῆς Λακωνικῆς.
515 ΙΞ. Ἀφίξεσθαι, παραγίγνεσθαι. ΘΥ. Ἀνέμων συστροφή.
517 ΝΑΙ. Ὤκει.
518 ΘΥ. Θυέστυ παῖς, Αἴγισθος.
522 ΚΥ. Προσεκύνει.
525 ΥΠ. Ὑπέσχετο δέ. Τμῆσις.
527 ΜΝΗ. Μνησθείη.

“ Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν·
“ Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
“ Κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
“ Εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
“ Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
“ Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
“ Τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
“ Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
“ Οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
“ Οὐδέ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
“ Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νυ μοι κῆρ
“ Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
“ Δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·
“ Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
“ Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
“ Πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
“ Ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
“ Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
“ Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·

529 ΤΕΧ. Μηχανήν.
530 ΚΡΙ. Ἐπιλεξάμενος.
531 ΕΤ. Ἀλλαχοῦ. ΠΕ. Ἐνεργεῖν, πράττειν.
535 ΔΕΙΠ. Εὐωχήσας. ΚΑ. Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν.
540 ΖΩ. Ζῆν.
541 ΚΥ. Κυλιόμενος.
543 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως.
544 ΑΝ. Πρᾶξιν. ΔΗ. Εὑρήσομεν.
545 ΠΕΙ. Πειρῶ, σπούδαζε.
546 ΚΙ. Καταλάβοις.
547 ΚΤΕΙ. Ἔκτεινεν, ἀνεῖλεν. ΥΠ. Προλαβών. ΤΑ. Τοῦ [illegible]. ΑΝ. Μετάσχοις.
549 ΙΑ. Διεχύθη, ἥσθη.

“ Καί

« Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
« Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
« Ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀκοῦσαι.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
« Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
« Τόν δ᾽ ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
« Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
« Ἴσχει· ὁ δ᾽ οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
« Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
« Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
« Σοὶ δ᾽ οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
« Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
« Ἀλλά σ᾽ ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
« Ἀθάνατοι πέμψουσιν, (ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
« Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
« Οὐ νιφετὸς, οὔτ᾽ ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποτ᾽ ὄμβρος,
« Ἀλλ᾽ αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
« Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·)
« Οὕνεκ᾽ ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
« Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

558 ΙΣ. Κατέχει, κωλύει.
559 ΕΠ. Ἐπίκωποι.
560 ΠΕΜ. Διακομίζοιεν.
561 ΘΕΣ. Τὸ ἐκ θεοῦ πεφημισμένον, εἱμαρτόν.
563 ΗΛ. Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος, εὐσεβεστάτου γενομένου· ἢ παρὰ τὸ ἄλυτα ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα· ὁ δὲ τόπος, ἐν ταῖς καλουμέναις μακάρων νήσοις.
565 ΡΗ. Ῥᾴστη, ἄφθονος. ΒΙ. Ζωὴ, βίος.
566 ΝΙ. Χιών.
567 ΛΙ. Ἡδεῖαν ἔχοντας πνοήν.
568 ΑΝ. Ἀναδίδωσιν, ἀναπέμπει. ΑΝ. Ἀνακτᾶσθαι.
570 ΚΥ. Κυματούμενον.

« Αὐτὰρ

« Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
« Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
« Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
« Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
« Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
« Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
« Ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης·
« Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθῖζον,
« Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
« Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
« Στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
« Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
« Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
« Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
« Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
« Ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
« Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
« Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
« Δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
« Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
« Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.

572 ΠΟΡ. Διενοεῖτο. ΚΙ. Ἀπιοῦσι, προσδομένῳ.
577 ΕΡ. Εἰλκύσαμεν, κατηγάγομεν.
580 ΠΟ. Λευκὴν διὰ τ' ἀφρόν.
584 ΧΕΥ. Ἔχωσα. ΑΣ. Ἀκατάπαυστον.
585 ΤΕ. Τελειώσας, πληρώσας. ΝΕ. Ἐπορευόμην.
594 ΕΡ. Κατέχειν.

« Καὶ

« Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
« Ἥμενος, ἐδέ κέ μ' οἴκε ἕλοι πόθος, ἐδὲ τοκήων·
« (Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκέων
« Τέρπομαι·) ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζεσιν ἑταῖροι
« Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
« Δῶρον δ', ὅ, ττί κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔςω·
« Ἵππες δ' εἰς Ἰθάκην ἐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
« Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
« Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
« Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
« Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, ἔτε τι λειμών·
« Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
« Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, ἐδ' εὐλείμων,
« Αἵ θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
« Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
« Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταςήσω· δύναμαι γάρ.
« Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
« Δώσω, ὃ κάλλιςον καὶ τιμηέςατόν ἐςιν.

595 ΑΝ. Ὑποφέροιμι, ςέγοιμι.
596 ΗΜ. Ἀπράκτως καθεζόμενος.
598 ΑΝ. Λυπῦνται, ἀνιῶνται.
599 ΕΡ. Κατέχεις.
602 ΛΕΙ. Καταλείψω, ἐάσω.
603 ΛΩ. Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. ΚΥ. Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.
604 ΖΕΙ. Ὀλύραι. ΕΥ. Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἐπιπολὺ φυόμενον. ΚΡΙ. Κριθή.
606 ΑΙ. Τραχεῖα, πρὸς βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. ΚΑΙ. Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τῦτο· ἐν ᾗ, καί τοι αἰγίβοτος ἔσα, τῆς ἱπποτρόφε ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπέρατος ᾖ, ἢ ἐπέραςος.
607 ΙΠ. Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. ΕΥ. Καλὰς λειμῶνας ἔχεσα.
608 ΚΕΚ. Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. ΠΕ. Ὑπὲρ πάσας.
611 ΑΙ. Γένους. ΟΙΑ. Ὁποῖα.
612 ΜΕ. Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.

« Δώσω

« Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
« Ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
« Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
« Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
« Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος.
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
« Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἦε καὶ οὐκὶ,
« Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
« Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,
« Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι

616 ΚΕ. Τετελείωται, πεπλήρωνται.
617 ΦΑΙ. Ὄνομα κύριον.
618 Ε. Ὁ ἴδιος. ΑΜ. Περιεκάλυψεν· ἀντὶ τοῦ ὑπεδέξατο.
619 ΤΕ. Σοί. ΟΠ. Παρασχεῖν.
621 ΔΑΙ. Οἱ ἑστιάτορες.
622 ΕΥ. Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα ἐν καιρῷ πινόμενοι.
623 ΚΑΛ. Καλὰ περιβόλαια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι.
627 ΤΥ. Κατεσκευασμένῳ καὶ λελειωμένῳ ἐδάφει.
633 ΟΠ. Ποτέ. ΝΕΙ. Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, πορεύσεται.
635 ΔΙ. Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

« Δώδεκα

« Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
« Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
« Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
« Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἢ ἑοὶ αὐτοῦ
« Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
« Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
« Ἤ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
« Ἠὲ ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ;
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
« Αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
« Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
« Αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
« Κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
« Οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
« Μέντορα, ἠὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
« Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
« Χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.

636 ΤΑ. Ὑπερβυτικοί.
637 ΑΔ. Ἀδάμαστοι.
638 ΕΘ. Ἐξεπλήττοντο.
644 ΘΗ. Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. ΔΜΩ. Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστιν ὑποτετάχθαι.
647 ΠΡΟ. Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπαρησεν, ἐφιλοφρονήσατο.
649 ΤΙ. Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος, αἰτοῦντος τοιούτου; πάντως συνέδωκεν.
650 ΜΕ. Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν.
651 ΑΙ. Αἰτῇ, παρακαλῇ. ΑΝ. Ἀρνήσασθαι. ΔΟ. Δωρεάν.
652 ΚΟΥ. Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λογάδες Ἰθακήσιοι, οἳ μεθ' ὑμᾶς κρατοῦσι.
653 ΒΑΙ. Εἰσιόντα.
656 ΗΟΙ. Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. ΕΜ. Εἰσῆλθεν.

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
« Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
« Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
« Ἐκ τόσων δ' ἀέκητι νέος πάϊς οἴχεται αὔτως
« Νῆα ἐρυσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
« Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
« Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
« Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
« Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
« Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
« Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.

658 ΑΓ. Ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη.
666 ΕΡ. Ἑλκύσας, καταγαγών. ΚΡΙ. Τοὺς κρείττονας ἐκλεξάμενος.
667 ΑΡ. Οἷον προκακώσει ἡμᾶς· οἱ δὲ ὄνομα, ἀπὸ εὐθείας τοῦ ἄρξις· ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσεται.
670 ΛΟ. Ἐνεδρεύσω. ΦΥ. Τηρήσω.
671 ΠΟΡ. Τῷ διὰ περάματος τῷ στενῷ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. ΠΑΙ. Τραχείας.
672 ΕΠ. Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως. ΝΑΥ. Πλεῖ.
675 ΑΠ. Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.
676 ΒΥΣ. Κατὰ βάθους τῆς διανοίας ἐβούλευον.
678 ΥΦ. Κατεσκεύαζον.

Βῆ

Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
Τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
« Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
« Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
« Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
« Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
« Ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
« Οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
« Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
« Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
« Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
« Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
« Ἐν δήμῳ· (ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·)
« Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
« Κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
« Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
« Φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
« Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη·
« Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
« Μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
« Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,

681 ΠΡΟ. Προέπεμψαν.
684 ΑΛ. Μηδὲ ἄλλοθί που συγχθοίμενοι.
685 ΠΥ. Ἔσχατα, τελευταῖα.
686 ΑΓ. Συναθροιζόμενοι. ΚΑ. Καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε.
687 ΠΑ. Πατέρων, συγγενῶν.
690 ΕΞ. Ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἄδικον.
691 ΔΙ. Νόμος, ἢ τρόπος.
692 ΕΧ. Μισοίη.
693 ΑΤ. Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον. ΕΩΡ. Εἰργάσατο.
694 ΑΕΙ. Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695 ΕΥ. Εὐεργεσιῶν.
698 ΑΡ. Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699 ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξειεν.

“ Οἴκαδε νεισσόμενον· ὁ δ’ ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
“ Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ’ ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῆς δ’ αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
“ Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
“ Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵθ’ ἁλὸς ἵπποι
“ Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ’ ὑγρήν·
“ Ἦ ἵνα μηδ’ ὄνομ’ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
“ Οὐκ οἶδ’, εἴτις μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
“ Θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
“ Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἤ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ’ Ὀδυσῆος.
Τὴν δ’ ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτρ’ ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ’ ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῇς ἁδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
“ Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε’ ἔδωκαν

701 ΝΕΙ. Ἐπανερχόμενον, ὑποστρέφοντα.
704 ΑΜ. Ἀφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μ πλεοναστόν.
710 ΛΙ. Καταλειφθείη.
712 ΩΡ. Παρώρμησεν.
713 ΠΥ. Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714 ΕΠ. Ἐπλήρωσεν.
716 ΘΥ. Βλαπτικὸν λογισμοῦ.
717 ΕΦ. Ἐπικαθίζεσθαι.
718 ΠΟ. Μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασθέντος.
719 ΟΙΚ. Ἐλεεινά. ΜΙ. Ἡσύχως ἔκλαιον, ἐθρήνουν.
721 ΑΔ. Ἀθρόως, ἀθρόως.

“ Ἐκ

" Ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
"Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
" Παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
" Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
" Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρέψαντο θύελλαι
" Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
" Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
" Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
" Ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
" Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
" Τῷ κε μάλ' ἤ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
"Ἤ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
" Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
" Δμῶ' ἐμὸν, (ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
" Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον·) ὄφρα τάχιστα
" Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
" Εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
" Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
" Ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

724 ΘΥ. Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725 ΚΕ. Κεκοσμημένον.
728 ΑΚ. Ἄδοξον. ΟΡ. Ἐξελθόντος.
729 ΣΧΕ. Ἀγνώμονες, χαλεπαί. ΘΕΣ. Ἀπεθέσθε, θησαυρίζεσθε.
732 ΠΥ. Ἤκουσα, ἔμαθον. ΟΡ. Προθυμούμενον.
734 ΕΛ. Ἀφῆκέ με.
735 Ο. Ἔνιοι, Ὀτρηρῶς, Δραστικῶς, σπουδαίως. ΔΟ. Ὄνομα κύριον.
736 ΚΙ. Πορευομένῃ.
737 ΚΗ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται.
738 ΚΑ. Εἴποι ἕκαστα.
739 ΜΗ. Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἦθος. ΥΦ. Κατασκευάσας.
740 ΟΔ. Ἀποκλαύσεται.
741 ΦΘΙ. Διαφθεῖραι.

" Νύμφα

« Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
« Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω·
« Ἤ,δε' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
« Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
« Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
« Ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
« Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.
« Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
« Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
« Εὔχε' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
« Ἡ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσει.
« Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
« Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
« Ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
« Δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὣς φάτο· τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
« Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
« Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
« Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
« Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον·

743 ΚΑ. Ἄνελε, φόνευσον.
746 ΕΛ. Ἔλαβεν.
749 ΙΑ. Διαφθείρῃς.
750 ΥΔ. Λουσαμένη, ὕδατι περιχυσαμένη. ΕΛ. Λαβοῦσα, ἀντὶ τοῦ ἐνδυσαμένη.
754 ΚΑ. Λύπει.
755 ΓΟ. Γένος. ΑΡ. Πατρωνυμικῶς, τοῦ Λαέρτου.
756 ΕΧ. Μισεῖσθαι. ΕΠ. Καὶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἔσται.
757 ΥΨ. Ὑψηλόστεγα. ΠΙ. Τοὺς πιαίνοντας, τουτέστι λιπαροὺς, πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους.
758 ΕΥ. Ἔπαυσεν, ἐκοίμισεν.

« Μνηστῆρας

« Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
« Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
« Ἀρτύνει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷι τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
« Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
« Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλησι καὶ εἴσω.
« Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
« Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ὣς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἱστία λευκ' ἐπέτασσαν.
Τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

766 ΑΠ. Ἀποκώλυε. ΥΠ. Ὑπερέχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανοῦντας.
767 ΟΛ. Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. ΑΡ. Εὐχῆς.
768 ΟΜ. Ἐθορύβησαν. ΜΕ. Κατὰ τοὺς οἴκους.
770 ΠΟ. Ὑπὸ πολλῶν μεμνηστευμένη.
771 ΑΡ. Παρασκευάζει.
772 ΙΣ. Οὐκ ἐγίνωσκον.
774 ΔΑ. Μακάριοι, θαυμάσιοι. ΑΛ. Ἐκκλίνατε, φυλάξατε.
776 ΣΙ. Μετὰ σιγῆς οὕτω. ΤΕ. Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.
777 ΗΡ. Ἥρμοσεν,
778 ΕΚ. Ἐπιλέξατο.
781 ΙΣΤ. Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν.
782 ΗΡ. Παρεσκευάσαντο. ΕΡ. Κώπας. ΤΡΟ. Περιπατωμένας· δηλοῖ γὰρ τοὺς τροπωτῆρας, περὶ οὓς αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφονται ἐν ἱμᾶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις.
784 ΥΠ. Ἀνδρειότατοι.

Ὑψοῦ

Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἢ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῇς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἵως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

785 ΥΨ. Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. ΝΟ. Τῷ διύγρῳ· οἱ δὲ, ἐν νοτίῳ, τῷ πρὸς νότον τόπῳ. ΩΡ. Ἡσύχως ἱστάναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. Ε. Ἔσησαν, εἰσῆλθον.

786 ΕΛ. Ἔλαβον. ΕΣ. Τὴν ἑσπέραν.

788 ΑΠ. Ἄγευστος.

789 ΟΡ. Λογιζομένη.

791 ΟΜ. Πλήθει.

792 ΚΥΚ. Τὸ δίκτυον.

794 ΑΨ. Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι.

796 ΕΙ. Φάσμα. ΗΙ. Ὅμοιον ἦν.

797 ΙΦ. Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κοῦραι τ' Ἰκαρίοιο Μέδη καὶ Πηνελόπεια. Ἀνδρὼν δὲ Δειπύλην λέγει.

798 ΦΕ. Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φεραὶ μὲν πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δὲ, τῆς Θεσσαλίας, ὡς ἐνταῦθα. Εὔμηλος γὰρ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ τοῦ Φέρητος, ἐξ οὗ τῇ πόλει ὄνομα.

801 ΔΑ. Δακρύων ποιητικοῦ.

802 ΠΑ. Ἀντιστρόφως παρὰ τὴν κλεῖδα, ἥ τις ἱμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλεῖθρον.

« Εὕδεις

“ Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
“ Οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
“ Κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
“ Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
“ Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
“ Πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
“ Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
“ Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
“ Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
“ Παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
“ Ἐσθλόν· τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
“ Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
“ Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγοράων.
“ Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἤπερ ἐκείνου·
“ Τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν
“ Ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
“ Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,

804 ΤΕ. Λελυπημένη.
805 ΡΕΙ. Ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.
806 ΝΟΣ. Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.
807 ΑΛ. Ἡμαρτηκῶς, ἢ ἡμαρτημένος.
809 ΚΝΩ. Κοιμωμένη. ΠΥ. Ἐν τῷ βάθει τοῦ ὕπνου· διὰ γὰρ τούτου ἔρχεται ὄνειρος.
810 ΤΙΠ. Τί δή; ΚΑ. Ἀδελφή. ΗΛ. Ἦλθες.
811 ΠΩ. Παραγίνῃ, ἀναστρέφῃ. ΑΠ. Πόῤῥω. ΝΑΙ. Οἰκεῖς.
812 ΟΙ. Ταλαιπωρίας, κακοπαθείας.
813 ΕΡ. Ἐρεθίζουσιν.
814 ΠΟ. Ἄνδρα.
818 ΝΗ. Νῦν ὁ πραγμάτων ἄπειρος, ἢ μικρός. ΕΥ. Ἀκριβῶς ἐπιστάμενος.
820 ΤΡΟ. Τρέμω. ΔΕΙ. Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821 ΙΝ. Ὅπου.
822 ΜΗ. Ἐπινοοῦσιν.

« Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
« Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
« Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
« Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, (δύναται γάρ,)
« Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
« Ἣ νῦν με προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
« Εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,
« Εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
« Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
« Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
« Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
« Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὼν, σταθμοῖο παρὰ κληῗδα λιάσθη
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.

823 ΙΕ. Προθυμούμενοι.

824 ΑΜ. Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον, ἀσθενές.

825 ΔΕΙ. Φοβοῦ.

826 ΠΟΜ. Παραπέμπουσα, ὁδηγός.

829 ΤΕ. Σοί.

832 ΕΙΔ. Ἄγε δή.

834 ΤΕΘ. Ἀπέθανεν. ΑΙ. Ἐν ᾅδου.

836 ΔΙ. Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους, τὰ πάντα.

837 ΑΝ. Μάταια. ΒΑ. Λέγειν.

838 ΣΤΑΘ. Τῆς παραστάδος. ΚΛΗ. Τὴν κλεῖν, τὸ κλεῖθρον. ΑΙ. Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.

840 ΙΑΝ. Εὐφράνθη.

841 ΕΝ. Φανερόν. ΑΜ. Ἐν τῇ τῆς μεσονυκτίου ὥρᾳ· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἤτοι ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν συμβέβηκεν μὴ ἀμέλγεσθαι ζῶα· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ ἀμολῷ, καθ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει, ὅ ἐστι βαδίζει· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ ἀμογῷ, καθ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ κακοπαθεῖ, ἀλλὰ ἀναπαύεται· ταῦτα δὲ πάντα εἰς τὴν τοῦ μεσονυκτίου ὥραν καταστρέφει.

Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

842 ΥΓ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.
844 ΜΕΣ. Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. ΠΕ. Πετρώδης, τραχεῖα.
846 ΑΣΤ. Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. ΝΑΥ. Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.

847 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἴσπλους καὶ καταγωγὰς ἔχοντες· ἢ δίπλοι. ΤΗ. Ἐκεῖ. ΛΟ. Ἐνεδρεύοντες. ΑΧ. Οἱ μνηστῆρες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεύς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀποπέμπειν τὸν Ὀδυσσέα· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ· τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῆς γῆς ἀπορρίψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσεὺς πόντῳ κεαθείσης.

Ἠως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,

1 ΤΙ. Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠοῦς ἀνήρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνευνάσθαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλληγορεῖται δὲ οὕτως· ὁ Ἐνδυμίων, εἰς ἄνδρα κυνηγέτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ πόσως, διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀστρονόμον, καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα.

3 ΘΩ. Εἰς συνέδριον.

Μνησαμένη·

Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
« Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
« Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
« Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
« Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
« Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
« Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν·
« Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
« Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
« Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
« Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
« Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
« Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
« Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
« Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
« Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
« Οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
« Ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
« Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, (δύνασαι γὰρ,)
« Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται·
« Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.

6 ΜΝΗ. Ὑπομνηθεῖσα. ΜΕ. Διὰ φροντίδος ἦν.
8 ΗΠ. Πρᾶος, ἥσυχος.
10 ΑΙ. Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15 ΙΣ. Κατέχει, κωλύει.
16 ΠΑ. Πάρεισιν.
19 ΑΚ. Φήμην.
20 ΔΙ. Μεγάλην.
23 ΟΥ. Οὐ τοῦτο; ἐν ἐρωτήσει ἀποστικτέον. ΕΒ. Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24 ΑΠ. Τιμωρήσεται.
25 ΕΠ. Ἐπιστημόνως.
26 ΑΣ. Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27 ΠΑ. Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28 ΗΥ. Ἔλεγεν.

« Ἦ ῥα,

Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, φίλον υἱὸν, ἀντίον ηὔδα·
“ Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,)
“ Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
“ Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
“ Οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
“ Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
“ Ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
“ Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
“ Οἵ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
“ Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
“ Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
“ Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
“ Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
“ Ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
“ Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.

30 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ΤΑ. Καρτερικοῦ.

32 ΟΥ. Οὐδενὸς θεῶν παραπέμποντος. ΠΟΜ. Παραχθμιδῇ.

33 ΣΧΕ. Λέπτ', νεὼς τῆς αὐτοσχεδίως πηχθείσης. ΠΟ. Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δεσμοῖς.

34 Η. Ἡμέρα. ΣΧΕ. Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. ΕΡ. Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35 ΑΓ. Ἤτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται.

36 ΠΕ. Περισσῶς, καὶ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκθύμως.

38 ΑΛ. Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39 ΤΡΟΙ. Διαιρετέον. τὸ γὰρ ἑξῆς, Τροίης ἀπὸ ληΐδος, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας. ΕΞ. Ἐξαίρετα εἵλκυσε.

40 ΛΑ. Κληρωσάμενος.

41 ΜΟΙ. Εἱμαρμένη.

43 ΔΙ. Ἄγγελος, σαφὴς, ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας.

Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Ὅστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,

47 ΕΙ. Λόγου ὀρθότητα νοητέον, τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον· ὥστε ψυχὰς μὲν πεπαρωγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. ΘΕΛ. Ἀμαυροῖ· νῦν δὲ, κοιμίζει.
48 ΥΠ. Κοιμωμένους, καθεύδοντας.
50 ΠΙ. Πιερίας, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν. ΕΜ. Ἀθρόως κατῆλθεν.
51 ΛΑ. Τὴν ὁρμὴν, οὐ τὸ σῶμα· λάρος δὲ, ὄρνεον θαλάσσιον.
52 ΚΟΛ. Τὰ κοιλώματα τῆς θαλάσσης.
53 ΑΓ. Θηρεύων, ἀγρεύων. ΠΥ. Πυκνῶς, συνεχῶς. ΔΕΥ. Βρέχεται.
54 ΟΧ. Ἐπωχήσατο, ἐπέδραμεν.
56 ΒΑΣ. Ἐκβὰς, ἐξελθών. ΙΟ. Μέλανος. ΗΠ. Εἰς τὴν γῆν.
57 ΤΩ. Ἐν ᾧ.
58 ΝΑΙ. Ὤκει. ΕΥ. Καλοὺς πλοκάμους ἔχουσα. ΤΕΓ. Κατέλαβεν.
59 ΕΣ. Ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἢ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. ΤΗ. Ἄλλοι, τηλόθι, πόρρω.
60 ΚΕ. Εἶδος δένδρου. ΕΥ. Εὐκατασκευάστου, εὐκλάστου, εὐσχίστου. ΘΥ. Εἶδος δένδρου, ἢ φυτοῦ. ΝΗ. Κατὰ τὴν νῆσον. ΟΔ. Ἔπνεεν, ἀνεδίδοτο, ὦζε.
61 ΔΑΙ. Καιομένων. ΑΟΙ. Ἄδουσα.
62 ΕΠ. Ἐπιπορευομένη.
63 ΣΠΕ. Περὶ τὸ σπήλαιον. ΠΕ. Ἐπεφύτευτο, ἦν. ΤΗ. Ἄγαν θάλλουσα.

Κλήθρη

Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν·
Ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
(Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.)
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ

64 ΚΛΗ. καὶ ΑΙΓ. Εἴδη δένδρων.

65 ΤΑ. Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά.

66 ΣΚΩ. Ὄρνεα νυκτονόμα, κακόφωνα· σκαιῶπες οὖν τινες. ΙΡ. Ἱέρακες. ΤΑ. Πλατύγλωσσοι.

67 ΕΙ. Θαλάσσιαι. ΤΗ. Αἷς τισιν. ΘΑ. Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ διατελοῦσαι.

68 ΤΕ. Ἐξετέτατο. ΠΕ. Περὶ τοῦ σπηλαίου. ΓΛΑ. Τοῦ κοίλου.

69 ΗΜ. Ἄμπελος, εἰς διαστολὴν τῆς ἀγρίας, ἀκμάζουσα. ΤΕ. Ἔθαλλεν.

70 ΠΙ. Τέσσαρες.

71 ΤΕ. Ἀπεστραμμέναι. ΑΛ. Ἄλλη, ἀλλαχοῦ. τὸ ἄλλη εὐθεῖα ἐστιν, ὅθεν ἄνευ τοῦ ι γραπτέον.

72 ΛΕΙ. Κακῶς τινὲς περισπῶσιν, ἵν' ᾖ, μαλακοὶ, ἁπαλοί. ἀλλαχοῦ γὰρ λέγεται ὑδρηλοὶ μαλακοί. ΙΟΥ. Ἴον, εἶδος ἄνθους.

73 ΘΗ. Ἔθαλλον.

75 ΘΗΕ. Ἐθεᾶτο, ἐθαύμαζεν.

76 ΘΗ. Ἐθεάσατο, ἐθαύμαζεν.

79 ΑΓ. Ἄγνωστοι. ΠΕ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82 ΑΚ. Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

Δάκρυσι

Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·
« Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
« Αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γέ μεν οὔτι θαμίζεις.
« Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
« Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
« Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
« Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
« Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
« Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
« Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
« Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν

83 ΣΤΟ. Στεναγμοῖς. ΑΛ. Καχοῖς. ΕΡ. Κατεπίεσεν ἐν ἑαυτῷ, σῖτον, λυπούμενος βαρέως.
84 ΔΕΡ. Ἑώρα, ἔβλεπεν.
85 ΕΡΕ. Ἠρώτα.
86 ΙΔ. Καθίσασα. ΣΙ. Ποικίλῳ.
87 ΧΡΥ. Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.
88 ΑΙ. Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. ΘΑ. Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷς, ἢ ἔρχεσθαι.
89 ΑΝ. Ἐκέλευεν.
90 ΤΕΤ. Εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93 ΑΜ. Τοῦ τῶν θεῶν βρώματος. ΠΛΗ. Πληρώσασα. ΚΕ. Νῦν ἐνέχεεν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ ἐγχέοντες ἔπινον.
94 ΗΣ. Ἤσθιεν.
95 ΗΡ. Ἀρεσθῆναι ἐποιήσεν, τουτέστιν ἥρμοσεν.
98 ΝΗ. Ἀληθῶς. ΕΝ. Εἴπω, λέξω.
99 ΕΘ. Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφῖχθαι.
101 ΑΣ. Πολύ.

« Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
« Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
« Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔθ' ἁλιῶσαι.
« Φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
« Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
« Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
« Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
« Ἥ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
« Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
« Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν·
« Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν, ὅ, τι τάχιστα·
« Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
« Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
« Οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
« Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
« Ὣς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,

102 ΕΞ. Ἐξαιρέτους.
104 ΠΑ. Οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, οὔτε παρελθεῖν καὶ ἀπειθῆσαι.
105 ΟΙ. Καταπεπονημένον, ταλαιπωρημένον.
106 ΤΩΝ. Ἐκείνων.
107 ΠΕΡ. Πορθήσαντες. ΕΒ. Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.
108 ΑΛ. Ἥμαρτον.
109 ΕΠ. Ἐπήγαγεν.
110 ΑΠ. Ἐφθάρησαν.
113 ΤΗ. Ἐνθάδε. ΑΙ. Πεπρωμένη. ΟΛ. Ἀπολέσθαι.
118 ΣΧΕΤ. Ἀγνώμονες. ΖΗ. Ζηλότυποι· ἢ, Δηλήμονες, βλαπτικοί.
119 ΑΓ. Φθονεῖτε. ΕΥ. Κοιμᾶσθαι.
121 ΩΡ. Οἱ πλείους ὑπὸ Σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνῃρῆσθαι βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν· ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὼν τότε.

« Τόφρα

“ Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
“ Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
“ Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
“ Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
“ Ὧι θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
“ Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
“ Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
“ Ὡς δ᾽ αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
“ Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
“ Οἶον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
“ Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
“ Ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
“ Τόν δ᾽ ἄρα δεῦρ᾽ ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
“ Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
“ Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
“ Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
“ Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, οὐδ᾽ ἁλιῶσαι,
“ Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
“ Πόντον ἐπ᾽ ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔγωγε.

122 ΗΓ. Ἐφθονεῖτε.

123 ΟΡ. Τῇ Δήλῳ· νῆσος δὲ ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

125 ΙΑ. Τούτου καὶ Δήμητρος ὁ Πλοῦτος· ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἔνιοι δὲ φασὶ γεωργικώτατον αὐτὸν δόξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῴκει. τινὲς δὲ φασὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίωνι σπέρμα πυρὸς εὑρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαφημισθῆναι φήμην, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνῴκει καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον.

126 ΕΙ. Ἐπιθυμήσασα.

127 ΝΕΙ. Νενεασμένη γῇ, ἠρομένη. ΤΡΙ. Τρίτον ἐστραμμένῃ. ΑΠ. Ἀνήκουστος.

130 ΕΣ. Ἔσωσα. ΠΕ. Περιβεβηκότα τὴν τρόπιν.

132 ΕΛ. Ἔκλεισε, Ἔλσας, πλήξας, κεραυνώσας. ΕΚ. Ἔκαυσε, διέσχισεν.

136 ΑΓ. Μὴ γηρῶντα.

139 ΕΡ. Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆα. ΕΠ. Παρορμᾷ.

140 ΟΥ. Οὐδαμῶς.

" Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
" Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
" Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
" Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
" Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
" Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
Δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
" Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
" Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.

141 ΠΑ. Πάρεισι.
143 ΠΡΟ. Πρόθυμος, ἢ προθύμως. ΥΠΟ. Συμβουλεύσω.
146 ΕΠ. Ἐπιστρέφου, φρόντιζε.
147 ΧΑ. Ὀργισθείη.
152 ΤΕΡ. Ἐξηραίνοντο. ΚΑ. Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ τοῦ βίου χρόνος, καὶ κατετήκετο.
153 ΝΟ. Τὴν οἴκαδε ἐπάνοδον. ΗΝ. Κατ' οὐδὲν ἤρεσκεν ἀποπέμπειν ἐπ' αὐτόν· ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς σύνοικον ἔστεργεν· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, οὐκέτι.
154 ΙΑΥ. Διενυκτέρευσεν, ἢ ἐκοιμᾶτο.
158 ΔΕΡ. Ἔβλεπεν.
160 ΚΑΜ. Ἤτοι κακόμοιρε, καὶ ταλαίπωρε. ΑΙ. Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.
161 ΦΘΙ. Φθειρέσθω.

" Ἀλλ'

« Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
« Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ
« Ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
« Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
« Ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.
« Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
« Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
« Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
« Οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῖναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
« Ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
« Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
« Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
« Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
« Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
« Μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

162 ΔΟΥ. Ναῦν, ξύλα. ΤΑ. Κόψας.

163 ΣΧΕ. Τὴν εἰκαίως κατασκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. ΙΚ. Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὼς καταστρώματα πήγνυνται, τὰ ἐγκοίλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. ΠΗ. Σύμπηξον.

166 ΜΕ. Τῷ μένει ἁρμόζοντα. ΕΡ. Κωλύοι.

170 ΚΡΙ. Τελειῶσαι.

171 ΡΙ. Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. ΠΟ. Πολλὰ ὑπομείνας.

173 ΜΗ. Ἔνιοι, Μήδεαι, βουλεύματα. ΠΟΜ. Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.

176 ΩΚ. Ταχέως πλέουσαι. ΠΕ. Διαπερῶσιν. ΑΓ. Τερπόμεναι.

177 ΑΕ. Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.

179 ΒΟΥ. Βουλεύσασθαι, ἐπινοῆσαι.

181 ΚΑ. Κατέψησε, κατεψηλάφησε, κατεπραΰνεν· ἀπὸ τοῦ ῥέζω, ῥέξω.

« Ἦ δὴ

« Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
« Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι;
« Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
« Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅστε μέγιστος
« Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,)
« Μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
« Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ
« Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
« Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
« Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἷξον δ' ἐς σπέος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθίζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

182 ΑΛΙ. Ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός. ΑΠ. Ἀπαίδευτα· φαῦλοι γὰρ οἱ παιδευτήρια· ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο, ὡς ἄρρητα, ἢ ἀσύνετα.

183 ΕΠ. Ἐβουλεύσω, ἐπενόησας.

184 ΙΣ. Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

188 ΑΛ. Ἀλλὰ ταῦτά σοι μηνύσω, ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συμβουλεύσαιμι, ἐν τούτῳ τῆς χρείας καταστάσῃ.

189 ΜΗ. Βουλευσαίμην. ΙΚ. Ἔλθοι.

190 ΕΝ. Ἀγαθός.

194 ΙΞ. Ἀφίκοντο, ἦλθον. ΓΛΑ. Κοῖλον, διὰ τὸ γεγλύφθαι.

« Οὕτω

“ Οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
“ Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης·
“ Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τι αἶσα
“ Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
“ Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
“ Ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
“ Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
“ Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
“ Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
“ Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
“ Πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
“ Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
“ (Ἡ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.)
“ Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
“ Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
“ Εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

205 ΑΥ. Ἐν ἐπιρρωτήσει. ΕΜ. Τὸ ἔμπης, (ὃ καὶ ἔμπα λέγεται,) ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ὅμως σημαίνει, ποτὲ δὲ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

206 ΕΙ. Ἤδεις, ἠπίστασο.

207 ΚΗ. Λύπας, ἀνίας. ΑΝ. Ἀναπληρῶσαι.

208 ΔΩ. Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209 ΑΘ. Ἀθάνατος γίνοιο. ΙΜ. Ἐπιθυμῶν.

210 ΕΕΛ. Ἐπιθυμεῖς. ΗΜ. Πάντα τὸν χρόνον.

211 ΟΥ. Οὐ μὲν δή.

213 ΕΡ. Φιλονεικεῖν.

215 ΠΟΤ. Σεβασμία, τιμία. ΧΩ. Ὀργίζου.

217 ΑΚ. Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐτελεστέρα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον· οἱ μέν τοι γλωσσογράφοι ἀπέδωκαν πάλιν, ἀσθενέστερον.

218 ΑΓ. Μὴ γηρῶσα.

220 ΝΟ. Τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

221 ΕΙ. Εἰ δέ τις. ΡΑΙ. Διαφθείρῃ.

“ Τλήσομαι,

« Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
« Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
« Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὸν περικαλλὲς, ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
Αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

222 ΤΑ. Ὑποβρυητικόν.
223 ΕΜ. Ἐνεκακοπάθησα.
226 ΜΥ. Τῷ κοίλῳ, ἐσχάτῳ. ΣΠΕΙ. Σπηλαίου.
229 ΕΝ. Ἐνεδύσατο.
230 ΑΡ. Λαμπρὸν, λευκόν.
231 ΙΞ. Ὀσφυϊ.
232 ΚΑ. Το κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233 ΠΟΜ. Παραπεμψιν.
234 ΑΡ. Ἡρμοσμένον.
235 ΑΚ. Ὀξύ.
236 ΣΤΕΙ. Στειλειὸν, ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως. ΠΕ. Πάνυ καλόν. ΕΝ. Ἐνηρμοσμένον.
237 ΣΚΕ. Τὸ ὄργανον διὰ τὸ σκέπειν τὴν ἀργίαν. Ἀλλὰ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τὸ δόρυ ἄλλοι λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίστομον πέλεκυν.
238 ΕΣ. Ἐπὶ τῶν ἐσχάτων μερῶν.
240 ΑΥ. Κατεξηρασμένα καὶ ἐξυλημένα· ἢ διὰ εὐφωνίαν ἔγκειται τὸ α. ΠΕ. Περισσῶς κατεσκληκότα.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.
Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
Ποίει, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ.
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.

243 ΗΝ. Ἠνύετο, ἐτελειοῦτο.

244 ΕΚ. Κατέβαλε.

245 ΣΤΑ. Κανόνα, ὑπομεμιλτωμένον σχοινίον, ἢ τεκτονικὴν σπάρτην. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἦγαγεν.

246 ΤΟ. Τηνικαῦτα. ΕΝ. Ἤνεγκεν, ἤγαγεν. ΤΕ. Πάντα τὰ διατρῆσαι δυνάμενα, γομφωτήρια καὶ τρύπανα.

248 ΓΟΜ. Οἷς ἁρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα· ἢ πασσάλοις, ἢ πλατέσιν ἐπιούροις, ἢ σφήνεσι. ΑΡ. Ἁρμονίαις. ΑΡ. Ἥρμοσεν· κεχάρισται καὶ ἄρηρεν.

249 ΕΔ. Τὸ κατώτατον κύτος τῆς νηός. ΤΟΡ. Περιγράψεται.

250 ΦΟΡ. Φορταγωγοῦ, τῆς καὶ ὁλκάδος καλουμένης. ΤΕΚ. Τῆς περὶ τὴν τεκτονικὴν ἐμπειρίας.

252 ΑΡ. Ἁρμόσας. ΘΑ. Πυκνοῖς, στοιχείοις. ΣΤΑ. Τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις, ἃ προσηλοῦται τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἐγκαιεῖν· ἢ τοῖς ὀρθίοις ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυσιν.

253 ΕΠ. Ταῖς διαπεπταμέναις σανίσι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ γ, οἷον ἐπηνιγκίδεσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. ΤΕ. Ἔπλασε, ἐπλήρου.

254 ΕΠ. Τὴν κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἱστοῦ, ᾧ προσδέδεται τὰ ἄρμενα.

255 ΠΗ. Κώπην. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256 ΡΙ. Πλέγμασι ψιαθώδεσιν. ΔΙ. Διὰ παντὸς, δι' ὅλου. ΟΙ. Ταῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ὅ ἐστιν ἱμαντῶδες φυτόν.

257 ΕΙ. Ἀσφάλειαν· ἢ κώλυμα καὶ φυλακήν. ΥΛ. Ἔρεισμα τῆς σχεδίας.

Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
Ἱσία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
Κωρύκῳ, ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱσία δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,

258 ΦΑ. Ὀθόνας.
259 ΤΕΧ. Εἰργάσατο.
260 ΥΠ. Τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένους κάλως· ἢ τὰς τροχηλίας. ΚΑ. Τὰ σχοινία· δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κεραία. ΠΟ. Τοὺς πόδας τοὺς κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὀθόνην· ἢ τοὺς μεταγωγοὺς τοῦ κέρατος· ἕτεροι δὲ φασὶ σχοινία, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνας, ἡ ἱστός· ἢ τὰ ἑκατέρωθεν δεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία.
261 ΚΑ. Καθείλκυσεν.
264 ΑΜ. Ἐνδύσασα. ΘΥ. Εὐώδη.
266 ΗΙ. Ἐφόδια, ἄλφιτα.
267 ΚΩ. Τῷ θυλάκῳ. ΜΕ. Προσηνῆ, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἀγαθά.
269 ΠΕ. Ἥπλωσεν.
270 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, ἐκυβέρνα. ΤΕΧ. Ἐπιστημόνως.
271 ΗΜ. Καθήμενος.
272 ΠΛΗ. Ἑπτὰ ἀστέρας συνεχεῖς, κατ' ὀφθαλμὸν τοῦ Ταύρου κειμένους, ὧν οἱ ἓξ μόνοι φαίνονται. ΒΟ. Τότε γὰρ μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες. ΟΨ. Μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συνανατειλάντων δύοντα. κατὰ γὰρ τὴν Ἄρκτον, Τέτρασι γὰρ μοίραις ἀμυδρὸς κατιόντα Βοώτην Ὠκεανὸς δέχεται. συγκαταφέρεται δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται, Τοξότῃ, Αἰγοκέρῳ, Ὑδροχόῳ, ἐφ' οὗ λήγει. ΒΟΩ. Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι καὶ ἀροτριῶσιν· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον.
273 ΑΡ. Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων ἀστέρων τῶν ἐν πλινθίου σχήματι κειμένων, καὶ τῶν

Ἠ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
« Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
« Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
« Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
« Ἐκφυγέειν μέγα πεῖραρ ὀϊζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
« Ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,
Χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας

ἐφεξῆς τελῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥύμου ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. ΕΠ. Ἐπωνυμίαν.

276 ΤΗΝ. Πρὸς ταύτην γὰρ δὴ αὐτόν.

277 ΠΟΝ. Πρὸς τὴν θάλασσαν διαπεραιοῦσθαι καὶ πλέειν.

280 ΑΓ. Τὸ ἐγγύτερον.

281 ΕΙ. Ἐφάνη, ἔδοξεν. ΡΙ. Εἰ μὲν ῥινὸν ἀναγνωστέον ἐστὶ, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ὅ ἐστι βύρσα· εἰ δὲ ἐρινὸν, ἐστὶ συκέα· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰλλυριοὺς ἔρινον λέγειν τὴν ἀχλύν· ἐφάνη οὖν, ὡς ἀχλὺς, ἡ γῆ.

283 ΣΟ. Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας.

285 ΚΑ. Τὴν κεφαλήν. ΟΝ. Πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. ΜΥ. Εἶπεν.

286 ΜΕ. Μετέγνωσαν.

289 ΠΕΙ. Ἤτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον.

290 ΑΔ. Ἀθρόως. ΕΛ. Κόρον ἐχεῖν τῆς κακίας.

291 ΣΥΝ. Πρὸς ἀνθρώπους. πάντες πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν.

292 ΤΡΙ. Εὐπρεπῶς πρὸς τὸ κινῆσαι· φόρημα γὰρ εἶχεν ἀχώριστον. ΟΡ. Ἐτάραξε, συνήγαγεν.

Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
"Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
"Ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
"Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
"Οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
"Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
"Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
"Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
"Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
"Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
"Ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
"Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
"Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·

294 ΟΡ. Ἐκινεῖτο, παρωρμᾶτο. ΝΥΞ. Σκότος.

295 ΔΥ. Δύσπνους, ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ἢ δίπλους κατὰ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους.

296 ΑΙ. Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἴθριον ποιῶν, ὅ ἐστι πάγον.

297 ΛΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299 ΔΕΙ. Δείλαιος, δυστυχής. ΜΗ. Τίνα μοι τούτων δύνα) γενέσθαι μείζονα κακά; τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ γράφουσιν, ἵν' ᾖ μήχιστα, ἀντὶ τοῦ, τίς μοι γένηται μηχανή; οἱ δὲ τί νυ; πῶς; ὡς κἀκεῖ, Τί νυ βείομαι; πῶς μοι τούτων δύνα) μείζω γενέσθαι κακά; ΜΗ. Μείζονα.

301 ΕΦ. Εἶπεν.

302 ΑΝ. Ἀναπληρώσειν.

303 ΟΙ. Ὁποίοις. ΠΕ. Περιλαμβάνει, περικαλύπτει.

304 ΕΠ. Κατεπείγουσι.

305 ΝΥΝ. Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, φαίνομαι. ΣΩΣ. Νημερτής.

307 ΧΑ. Χαλεπαινόμενοι.

310 ΠΗ. Ἴσως διὰ τὴν Θέτιν, τοῦ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.

311 ΤΩ. Οὕτω γὰρ ἄν. ΕΛ. Ἔτυχον, ἠξιώθην. ΗΓ. Διέφερον, διεδίδοσαν.

"Νῦν

« Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ,
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάσθη
Αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὴ δή ῥ' ἀνέδυ, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρήν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς·
Ἐν μέσσῃ δὲ καθῖζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

312 ΛΕΥ. Ἀδόξῳ, ἢ ἀδιανάτῳ, ἢ τῷ δι' ὕδατος. ΕΙ. Πέπρωτο. ΑΛ. Ἀποθανεῖν.

313 ΕΛ. Ἔπαισεν, ἐνέκρουσεν, ἔπληξεν. ΑΚ. Κατὰ κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον· καὶ γὰρ, κατ' ἄκρας πόλιν ἑλεῖν, φαμέν.

314 ΕΛ. Ἔσεισεν.

316 ΠΡΟ. Ἀφῆκεν, ἐξείασεν.

318 ΣΠΕΙ. Νεὼς τὸ ἄρμενον.

319 ΥΠ. Ὑποβρύχιον· βούλεται δὲ λέγειν τὸν καταδεδυκότα εἰς τὸ ὕδωρ.

320 ΑΝ. Ἤτοι ἀντισχεῖν, ἢ ἀνελθεῖν.

323 ΚΡΑ. Κεφαλῆς. ΚΕ. Μετὰ ἤχου ἔρρει.

324 ΤΕΙ. Καὶ κακοπονούμενος.

325 ΕΛ. Ἐπελάβετο, κατέσχεν.

326 ΘΑ. Τοῦ θανάτου.

327 ΚΑ. Κατὰ τὸ ῥεῦμα.

328 ΟΠ. Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῷ θέρει πνέων. ΦΟ. Φέροι, κουφίζοι.

329 ΕΧ. Ἀντέχονται.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
Ἥ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
« Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
« Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
« Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
« Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,)
« Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
« Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
« Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
« Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι

331 ΠΡΟ. Προεβάλλετο, ὤθει.

332 ΕΙΞ. Παρεχώρει.

333 ΘΥ. Ἐλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἄνθρωπος γενομένη, Ἰνὼ, ἢ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεύς· ἢ δὲ διὰ τὸ Ἀθάμαντα ἐδυσύχησεν· οὐκ ἐναντιοῦται δὲ τῷ Ποσειδῶνι. Καὶ κεῖνος καὶ οἶδεν, ὅτι δεῖ σωθῆναι αὐτόν. ΚΑ. Καλὰ σφυρὰ ἔχουσα, ὁ ἐστὶ πόδας.

334 ΛΕΥ. Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ τοῦ θεῦσαι, ὅ ἐστι δραμεῖν, διὰ τοῦ λεγομένου Λευκοῦ πεδίου τοῦ Μεγαρίδος. ΑΥ. Ἤτοι διαβοήτος διὰ τὰ συμβάντα· ἢ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα. Πρὶν αὐδήεσσα· ἡ ἐπίγειός ποτε.

335 ΕΞ. Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337 ΑΙ. Σὺν τῷ ι γραπτέον, ἵν' ᾖ πλῆσιν, ὡς τὴν ὁρμὴν ἀπεικαζομένη μέν τοι ἔοικε γὰρ τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο, καὶ Φήνη εἰδομένη. αἰθυία δὲ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. ΠΟ. Τῇ πτήσει. Ἢ, ποτὴν, τὴν πτῆσιν.

340 ΩΔ. Ὠργίσθη. ΕΚ. Πάνυ ἐξόχως.

341 ΚΑ. Φθαρῆναι ποιήσει.

342 ΕΡ. Πρᾶξον. ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. ΔΟΚ. Δοκεῖς, νομίζῃ. ΑΠ. Οὐκ εἶναι ἀσύνετος.

344 ΚΑΛ. Κατάλιπε, ἔασον. ΝΕ. Νηχόμενος, κολυμβῶν. ΕΠ. Ἐφίεσο, ἐφικοῦ.

345 ΑΛ. Ἐκφυγεῖν.

346 ΤΗ. Λάβε, Δωρικῶς. ΚΡΗ. Κεφαλόδεσμον. ΤΑ. Ἁπλῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἅπλωσον.

« Ἄμβροτον

« Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
« Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
« Ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
« Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
« Ὤ μοι ἐγὼ, μήτις μοι ὑφαίνησιν δόλον ἄλλον
« Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
« Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
« Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
« Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
« Ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
« Τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
« Αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
« Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν·
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ

348 ΕΦ. Ἐπιλάθῃ.
350 ΠΟΛ. Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκθράσσῃ.
356 ΥΦ. Κατασκευάζει.
358 ΠΕΙ. Πειθήσομαι.
359 ΦΥ. Φευκτόν.
360 ΕΡ. Πράξω.
361 ΑΡ. Ἥρμοσται.
364 ΝΗ. Κολυμβήσω. ΠΑΡ. Τούτου κρεῖττον οὐ μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365 ΩΡ. Διενοεῖτο.
367 ΚΑ. Ὑψηλὸν, ἐπεστραμμένον καὶ καταχαλύψαν αὐτόν.
368 ΖΑ. Μεγάλως πνέων, πολύπνους. ΗΙ. Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἵεσθαι φέρεσθαι ταχέως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βρώματα ἐφόδια. ΘΗ. Σωρόν.

Καρφαλέων,

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς τῆς δύρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δύρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυσε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν·
Αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
« Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
« Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγήῃς·
« Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διός, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
Ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ

369 ΚΑΡ. Ξηρῶν. ΔΙ. Διεσκόρπισεν. ΑΛ. Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371 ΚΕ. Ὡς κέλης, ὅ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. ΒΑΙ. Περιέβαινεν. ΚΕ. Μόνον ἵππον.

372 ΕΞ. Ἀπεδύσατο.

374 ΠΡΗ. Ἐπὶ πρόσωπον.

375 ΝΗ. Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377 ΑΛ. Πλανῶ.

379 ΟΝ. Ἐξαποπλήσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μέμψασθαι.

381 ΑΙ. Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον περὶ τῆς Εὐβοίας, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383 ΚΑ. Κατέσχεν, ἔπαυσεν. ΚΕ. Νῶν τὰς ὁδούς.

385 ΚΡΑΙΠ. Ταχὺν, ἢ ὀξύν. ΕΑΞ. Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα· ἐπιφέρει γὰρ, μεγάλα ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

388 ΠΗ. Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, μέλανι καὶ ἰσχυρῷ· τινὲς δὲ γαληναίῳ· κρεῖσσον δὲ, εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέθει.

Πλάζετο

Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδὼν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.

389 ΠΛΑ. Ἐπλανᾶτο, προσεπέλαζε τῇ γῇ. ΟΛ. Ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ φανερῶς ἑώρα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν.

392 ΝΗ. Ἥσυχος. χωρὶς πνοῆς.

393 ΑΡ. Ἐπαρθεὶς, κουφισθείς.

394 ΒΙ. Βίος, ζωή.

395 ΚΡΑ. Ἰσχυρά. ΑΛ. Νῦν ὀδύνας.

396 ΕΧ. Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπεθάρησεν, ἢ μετὰ βλάβης ἐπῆλθεν.

397 ΚΑ. Τοῦ κινδύνου τῆς νόσου.

398 ΑΣ. Ἐπιθυμητόν.

399 ΝΗ. Ἐνήχετο, ἐκολύμβα.

400 ΑΠ. Ἀφειστήκει. ΟΣ. Ὥστε ἐξακούεσθαι φθέγγεσθαι βοήσαντα.

401 ΣΠΙ. Ὑφάλοις πέτραις.

402 ΡΟΧ. Ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. ΞΕ. Πρὸς τὸ ξερὸν τῆς γῆς· λέγει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς.

403 ΕΡ. Μετὰ ἤχου ἀποβάλλον, ἐκβρασσόμενον. ΕΙ. Ἐκεκάλυπτο. ΑΧ. Τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ, ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ.

404 ΝΗ. Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. ΕΠ. Οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.

405 ΑΚ. Ἐξοχαί. ΠΡΟ. Αἱ προβεβλημέναι τῆς θαλάσσης πέτραι. ΣΠΙ. Αἱ διεσχισμέναι καὶ κεκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. ΠΑ. Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεπταμένοι τόποι.

Καὶ τότ' Ὀδυσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
« Ὦ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
« Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διαμήξας ἐπέρησα,
« Ἔκβασις οὔπη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
« Ἔκτοθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
« Βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
« Ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα· καὶ οὔπως ἐστὶ πόδεσσι
« Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα,
« Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
« Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
« Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν πȣ ἐφεύρω
« Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
« Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
« Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
« Ἤ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
« Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
« Οἶδα γὰρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.

408 ΑΕΛ. Ἀνέλπιστον.

412 ΒΕ. Ἠχεῖ, βοᾷ, βρέμει, βρυχᾶται. ΡΟ. Ἀπὸ τȣ̃ γινομένȣ ἤχου τὸ σημαινόμενον, ἢ ῥοίζῳ φερόμενον, καὶ ὀρμητικόν. ΛΙ. Ἡ λεία καὶ ὁμαλή. ΑΝ. Ἀνατείνει, ἀνῆκεν εἰς ὕψος.

413 ΑΓ. Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα.

415 ΛΙ. Λιθώδει πέτρᾳ ὑποπεπλυκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξιχύσῃ.

416 ΜΕ. Ματαία.

418 ΗΙ. Αἰγιαλούς. ΠΑ. Τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ οὐχὶ αντικρὺ, ἢ ὁμαλοὺς τόπους· τινὲς δὲ τοὺς ἀπὸ κυμάτων παραπλησσομένους λιμένας, ἐπιθετικῶς.

419 ΘΥ. Ἀνέμων συστροφή.

420 ΣΤΕ. Στενάζοντα.

422 ΑΜ. Ἀπὸ τȣ̃ δαίμονος ἡ θάλασσα.

423 ΟΔ. Κεχόλωται, ὤργισται.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σὺν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύματος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπου ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρρόοιο
Ἶξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·

426 ΡΙ. Δέρμα. ΔΡΥ. Ἀπεδάρη, περιεσπαράχθη, ἐξέσθη. ΑΡ. Συνετρίβη, ἢ ἐῤῥάγη.

428 ΕΠ. Ἐφορμήσας. ΛΑ. Ἐπελάβετο.

429 ΣΤΕ. Στενάζων.

430 ΥΠ. Ἐξέφυγεν. ΠΑ. Παλινόρμητον, εἰς τοὐπίσω φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ῥέοντος.

431 ΕΠ. Ἐπελθὸν τὸ κῦμα.

432 ΠΟΥ. Τοῦ ὀκτάποδος· εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. ΘΑ. Φωλεοῦ, καταδύσεως.

433 ΚΟ. Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι, ἐναντίως δὲ προσβεβλημέναι. ΠΥ. Πυκναὶ, συνεχεῖς. ΛΑ. Μικρὰ λιθάρια, ἢ μικραὶ ψῆφοι.

435 ΡΙ. Τὰ δέρματα. ΑΠ. Ἀπεδρύφθησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσθησαν.

436 ΔΥΣ. Ἄθλιος.

437 ΕΠ. Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.

438 ΕΞ. Ἀνελθών. ΕΡ. Μετὰ ἤχου προσρήγνυται.

441 ΣΤΟ. Τὴν εἴσοδον. ΚΑ. Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.

442 ΙΞ. Ἀφίκετο, παρεγένετο. ΧΩ. Τόπος.

443 ΣΚΕ. Σκέπη.

Ἔγνω δὴ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
« Κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
« Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
« Αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
« Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
« Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας·
« Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην· τὸν δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὤιδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥῖνάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο.
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·

444 ΕΓ. Ἐθεάσατο· ἢ ᾔσθετο.
445 ΠΟ. Πολυλιτάνευτον.
446 ΕΝ. Ἀπειλάς.
448 ΙΚ. Ἱκετεύσῃ.
449 ΙΚ. Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.
450 ΕΛ. Ἐλέησον. ΕΥ. Νῦν, λέγω.
451 ΕΣ. Ἐπέσχεν, ἔπαυσεν.
453 ΠΡΟ. Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόματα, τὰς πορεύσεις.
454 ΔΕΔ. Ἐδεδάμαστο. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσσῃ καταπεπονημένος ἦν.
455 ΩΔ. Ἐνεῴδει, ᾤδησεν ὄγκῳ. ΚΗ. Κατέῤῥει, ἀνεφέρετο.
456 ΑΠ. Μὴ ἀναπνέων. ΑΝ. Ἄφωνος.
457 ΟΛ. Ὀλιγοψυχῶν. ΙΚ. Νέω, συνεῖχεν.
460 ΑΛ. Ἐπιθετικῶς, τὸν εἰς θάλασσαν ἐξερευγόμενον. ΜΕ. Ἀφῆκεν.
462 ΔΕΞ. Ἔλαβεν. ΛΙ. Χωρισθείς.
463 ΣΧΟΙ. Εἶδος πόας, ἢ σχοῖνος. ΥΠ. Ἐπέπεσεν. ΚΥ. Κατεφίλησεν.

Ὀχθήσας

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
"Εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
"Μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,
"Ἐξ ὀλιγηπελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
"Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
"Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,
"Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη
"Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
"Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
Ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές. ὣς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν

466 ΔΥΣ. Χαλεπὴν, κακωτικήν.
467 ΑΜ. Ὁμοῦ. ΣΤΙ. Ἡ πάχνη, κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἑωθινὸν ψῦχος. ΘΗ. Θάλλουσα. ΕΕΡ. Δρόσος.
468 ΟΛ. Ὀλιγοψυχίας. ΚΕ. Ἐκπεπονηκότα, ἢ κεκακωμένον.
469 ΑΥ. Πνοή. ΗΩ. Πρὸ ἡμέρας.
470 ΚΛΙ. Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν τοῦ ὄρους. ΔΑΣ. Δασύσκιον.
471 ΘΑΜ. Δασέσι φυτοῖς. ΚΑΤ. Καθευδήσω, κατακοιμηθῶ. ΜΕ. Ἐάσῃ.
474 ΚΕΡ. Ὠφέλιμον, κρεῖττον. ΦΡΟ. Βουλευομένῳ.
476 ΠΕ. Περισκεπομένῳ· περὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνος θάμνος· τὸ δὲ περὶ αὐτὸν, ψιλόν.
477 ΕΞ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ΠΕ. Πεφυκότας, ἀναδεδομένους. ΦΥ. Εἶδος ἐλαίας τῆς καλουμένης φυλίας.
478 ΔΙ. Διαπνεῖ, δίεισιν. ΑΕΝ. Πνεόντων.
481 ΕΦ. Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεισαν. ΕΠ. Ἐπιπεπλεγμένοι ἐναλλάξ.
482 ΔΥ. Ἐπέδυ, ὑπεισῆλθεν. ΕΠ. Ἐπεσπάσατο, ἐπεσώρευσεν, ἐπέβαλεν.

Εὐρεῖαν

Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
Ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

483 ΧΥ. Ἄθροισις, πλῆθος. ΗΛ. Ἀθρόως, δαψιλῶς.
484 ΕΡ. Ῥύσασθαι, σῶσαι, φυλάξαι.
485 ΩΡ. Ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος ὥρᾳ. ΧΑΛ. Χαλεπως ὑπὸ ῥίγους διατεθῇ.
487 ΛΕΚ. Ἐκοιμᾶτο.
488 ΔΑ. Διάπυρον ξύλον. ΣΠΟ. Κονίᾳ, σποδῷ.
489 ΕΣ. Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.
490 ΣΠΕΡ. Τὸν σπινθῆρα τοῦ πυρός. ΑΥ. Ἐξάπτοι.
492 ΧΕΥ. Ἐπέβαλεν.
493 ΔΥΣ. Χαλεποῦ πόνου ἐπιφέροντος. ΑΜ. Περισκεπάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγούσῃ, πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινῶν· ἀκούσας δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται· καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

ΑΛΛΗ.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἥκουσα, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα· μετὰ δὲ τὸ πλῦναι, παιδιά τις, ὁποία εἰκὸς, διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, θορύβου γενομένου, διϋπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν, μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευε τῇ κόρῃ.

Ζῆτα δὲ Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ως ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
Οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἷσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἀϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα.

2 ΑΡ. Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου ἐβέβλαπτο, ὑπὸ δὲ ὕπνου οὐκ ἔτι· ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὴν ἀγρυπνίαν, ὕπνον ἔφη· ἢ ἐπὶ τὸ καμάτῳ συντακτέον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος βλαβεὶς, καὶ πειραθεὶς, ἢ κατεχόμενος.

4 ΕΥ. Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. ΥΠ. Οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καμαρίναν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ, ὑπὲρ τὴν ἡμῖν γινωσκομένην· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν νῆσος πρότερον πλησίον τῆς τῶν Κυκλώπων χώρας.

5 ΥΠ. Ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηφάνων.

6 ΟΙ. Οἵτινες αὐτούς. ΣΙ. Ἐκάκουν, ἠδίκουν, ἔβλαπτον.

7 ΑΝ. Ἀνακομίσας, ἀποικίαν στειλάμενος.

8 ΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἵδρυσεν. ΣΧΕ. Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις. ΑΛ. Τῶν εὑρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων.

9 ΤΕΙ. Περιέτεινε, περιέβαλεν· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου σιδήρου· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, ὅ ἐστι πῆξαι καὶ σκάψαι. ΕΔ. Κατεσκεύασεν.

10 ΕΔ. Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν.

11 ΚΗ. Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. ΑΙ. Εἰς ᾅδου.

Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἣ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
" Εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
" Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
" Ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
" Ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
" Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
" Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
" Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
" Ἐντύνεαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·

15 ΠΟ. Πολυποίκιλον. Ω. Ἐν ᾧ.
17 ΘΥ. Ἡ Ναυσικάα.
19 ΣΤΑΘ. Τῶν παραστάδων. ΕΚ. Ἑκατέρωθεν. ΕΠ. Ἐπικεκλιμέναι ἦσαν. ΦΑ. Λαμπραί.
20 ΔΕΜ. Στρώματα.
22 ΚΟΥ. Θυγατρί. ΝΑΥ. Ἐν τοῖς τῶν ναυτικῶν ἔργοις ἐνδόξου.
23 ΟΜ. Ὁμῆλιξ. ΚΕ. Προσηνὴς ἦν, ἐφιλεῖτο.
25 ΜΕ. Ἀμελῆ, ῥᾴθυμον.
26 ΑΚ. Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόντιστα. ΣΙ. Ἄπαλα, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντιπίπτει καὶ ἀντιτυπεῖ· τὰ δὲ ἁπαλὰ ὥσπερ σιγᾷ καὶ ἡσυχάζει.
28 ΕΝ. Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. ΤΑ. Ὡς ἔθους τοιούτου ὄντος.
29 ΦΑ. Διαβόητος γίνεται.
32 ΣΥΝ. Συνεργὸς, παρὰ τὴν ἀγαθὴν ἔριν.
33 ΕΝ. Κοσμήσειας, πλυνείας, ἐυτρεπίσειας. ΕΣ. Ἔσῃ, γενήσῃ.

« Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
« Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
« Ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
« Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
« Ζῶστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
« Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
« Ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
Τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
Βῆ δ' ἰέναι διὰ δώματ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.

35 ΟΘ. Οὐ τοπικόν ἐστι νῦν, ἀλλὰ θέλει λέγειν, ἐν οἷς· καὶ αὐτὴ ὀνομάζῃ τοῖς ἀρίστοις, τουτέστιν, ὅτι εἶ εὐγενής. χαρίζεται καὶ, ἤ τοι γένος.

36 ΕΠ. Παρόρμησον.

37 ΕΦ. Παρασκευάσαι. Η. Ἢ ὡς ἄν. ΑΓ. Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.

38 ΖΩΣ. Τὰ πρὸς ζώνην ἐπιτήδεια ἐνδύματα. λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.

40 ΠΛΥ. Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνουσιν.

42 ΕΔ. Ἕδρασμα, κτίσμα.

43 ΤΙ. Κινεῖται.

44 ΕΠ. Προσπελάζει, ἐμπίπτει. ΑΙ. Εὐδία.

45 ΠΕΠ. Ἀναπεπέτασται, ἀνέῳκται. ΑΝ. Νεφελῶν χωρίς. ἡ γὰρ κορυφὴ ἡ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανὸς ὑφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἕως τοῦ κατηστερισμένου τόπου, συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται. ΕΠ. Ἔπεισιν, ἐπιτρέχει. ΑΙ. Λαμπηδών.

46 ΤΩ. Ἐν τούτῳ.

47 ΔΙ. Διεσήμανεν.

48 ΕΥ. Θρόνον νῦν τὸ ἁρμάτειον λέγει τῆς ἠοῦς ἑῴας· οὐ γάρ ἐστιν ἱδραία ἡ θεὸς αὕτη, ἡ νῦν εἰρημένη.

50 ΑΓ. Ἐπαγγείλῃ, εἴπῃ.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
« Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην
« Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
« Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
« Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
« Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
« Πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
« Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
« Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
« Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
« Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
« Ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην

52 ΕΣ. Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ· ἐσχάρα δὲ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53 ΗΛ. Νῦν, τὰ ἔρια. ΣΤΡΩ. Στρέφουσα, ἐργαζομένη. ΑΛ. Θαλασσοβαφῆ. ΘΥ. Ἔξω.

54 ΞΥΜ. Συνέτυχεν. ΚΛΕΙ. Ἐνδόξους.

55 ΒΟΥ. Νῦν, τὸν τόπον, ὅπου βουλεύονται.

57 ΠΑΠ. Προσφώνησις φιλοφρονητικὴ πατέρος πρὸς πρεσβύτερον. ΕΦ. Παρασκευάσειας. ΑΠ. Ἄμαξαν.

63 ΟΠ. Γεγαμηκότες. ΗΙ. Ἄγαμοι. ΘΑ. Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65 ΧΟ. Τὸ συνέδριον, τὸ ἄθροισμα, διδασκαλεῖα.

66 ΑΙ. Ἠσχύνθη, ἐνετράπη. ΘΑ. Θάλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιοῦντα. ΕΞ. Ὀνομαστὶ εἰπεῖν.

67 ΑΜ. Ἀνταπεκρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

68 ΟΥ. Οὔτε τινός.

69 ΕΦ. Παρασκευάσουσι.

« Ὑψηλήν, εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὔτροχον ἡμιονείην
Ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον, ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινήν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· (κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·)
Δῶκε δ' χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιϊν.
Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,
Οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·

70 ΕΥ. Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. ΥΠ. Τῷ ἐπικειμένῳ πλινθίῳ τῇ ἁμάξῃ, πρὸς τὸ πλείονα βάρη φέρειν, ὑψηλοτάτῳ, ὃ καὶ πλινθίον καλεῖται ἢ τῷ ὑπεράνω τῆς ἁμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δεχομένῳ τὸ ἐντιθέμενον φορτίον.

71 ΔΜΩ. Θεράπουσιν.

72 ΕΥ. Καλοὺς τροχοὺς ἔχουσαν.

73 ΟΠ. Ἡτοίμαζον, παρεσκεύαζον. ΥΠ. Ἐξῆγον.

74 ΦΑ. Οὐ τότε οὖσαν φαεινὴν· ἐῤῥύπωτο γὰρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει καθαράν.

76 ΚΙΣ. Ἐδεσματοθήκῃ· ὅθεν ἀποθεν τοῦ ἐγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ.

77 ΕΧ. Ἐνέχεεν, ἔβαλεν.

79 ΛΗ. Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. ΥΓ. Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγροποιόν.

80 ΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. ΧΥΤ. Λουσαμένη ἀλείψαιτο· χύτλον γὰρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

82 ΚΑ. Ψόφος, ἦχος.

83 ΑΜ. Ἀπλήρωτον. ΤΑ. Συνεχῶς ἐφέροντο.

84 ΚΙ. Ἐπορεύοντο.

86 ΕΠ. Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες.

87 ΡΥ. Ῥυπαρά.

Ἔνθ'

Ἔνθ᾽ αἵγ᾽ ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ᾽ ἀπ᾽ ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖβον δ᾽ ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
Ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν᾽ ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δὲ, λοεσσάμεναι, καὶ χρισάμεναι λίπ᾽ ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ᾽ εἵλοντο παρ᾽ ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ᾽ ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε, καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ᾽ ἄρ᾽ ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς·
Οἵη δ᾽ Ἄρτεμις εἶσι κατ᾽ οὔρεος ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇ δέ θ᾽ ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

88 ΥΠ. Ἡ μὲν ὑπὸ, τὴν ὑποζεῦξιν δηλοῖ· καὶ ἡ ἐκ, τὴν ἔκλυσιν τοῦ ὑποζυγίου· ἡ δὲ πρὸ, τὸ πρὸ τῆς λύσεως.

89 ΣΕΥ. Ἐδίωξαν. ΔΙ. Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα.

90 ΑΓ. Εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης.

92 ΣΤΕΙ. Ἐπάτουν. ΒΟ. Τοῖς ὀρύγμασι. ΠΡΟ. Προβάλλουσαι.

93 ΡΥ. Τὸν ῥύπον.

94 ΠΕ. Ἐξέτειναν.

95 ΛΑ. Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. ΧΕΡ. Τὴν γῆν. ΑΠ. Ἔπλυνε, Ἀποπλύνοντες. Ἀπέῤῥιπτεν.

96 ΛΟ. Λουσάμεναι. ΧΡΙΣ. Ἀλειψάμεναι. ΛΙ. Λιπαρῶς.

97 ΔΕΙΠ. Ἄριστον. ΟΧ. Τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ.

98 ΤΕΡ. Ξηρανθῆναι.

99 ΤΑΡ. Ἐκορέσθησαν.

102 ΕΙ. Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. ΙΟ. Ἰοῖς τερπομένη.

103 ΤΗ. Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. ΠΕ. Ὑψηλόν. ΕΡ. Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ἐν τούτοις δὲ λέων οὐ γίνεται.

104 ΩΚ. Ὠκέαις, ταχέαις.

Ἀγρονόμοι

Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὕπερ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
« Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
« Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
« Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
« Ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτή
« Νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
« Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα·
« Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
« Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.

106 ΑΓ. Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, ἢ ἄγραν νέμουσαι.
108 ΑΡ. Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φανερά.
109 ΑΔΜ. Ἀδάμαστος, ἄγαμος.
111 ΠΤΥ. Διπλώσασα, ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.
113 ΕΓ. Ἐξυπνισθείη. ΕΥ. Εὐόφθαλμον· ὥπερ γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
116 ΔΙ. Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ.
117 ΑΥ. Ἐβόησαν.
121 ΘΕ. Θεοειδής, θεοῖς ὅμοιος· ἢ θεουδής, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεοῦ ἔχων αἰδῶ.
122 ΑΥ. Νῦν, ἡ φωνή.
124 ΠΕΙ. Τοὺς δύσχρους τόπους· παρὰ τὸ πίσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι.
125 ΑΥ. Εὐφώνων, ἀνάρθρῳ φωνῇ χρωμένων.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,

127 ΥΠ. Ὑπεξῆλθεν.
128 ΠΤΟΡ. Κλάδον, βλαστόν.
129 ΡΥΣ. Καλύψοι, σκεπάσοι. ΜΗ. Νῦν, τὰ αἰδέσιμα μέρη, τὰ αἰδοῖα.
130 ΒΗ. Ὥρμησε δὲ ἀπιέναι. ΟΡ. Ὄρεσι τρεφόμενος.
131 ΥΟ. Βρεχόμενος. ΑΗ. Ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος.
132 ΔΑΙ. Καίεται, πυρὶ ὁμοίως ἔχει. ΕΠ. Μετέρχεται.
134 ΠΕΙ. Πεῖραν ληψόμενον.
135 ΕΥ. Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν καλοῖς.
137 ΚΕ. Κακῶς διακείμενος.
138 ΤΡΕ. Φοβηθεῖσαι ἔφυγον. ΠΡΟ. Προεκβεβλημένας.
140 ΔΕ. Φόβον. ΕΙ. Ἀφείλετο.
141 ΑΝ. Νῶν, ἐξεναντίας ἀνασχομένη, καὶ μείνασα.
142 ΛΙΣ. Παρακαλοίη.
143 ΑΥ. Οὕτως, ὡς ἔχει. ΑΠ. Ἐκ διαστήματος.
145 ΔΟ. Ἔδοξε.

Μή

Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
" Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσί.
" Εἰ μέν τις θεὸς ἐσσὶ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
" Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
" Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐΐσκω·
" Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
" Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
" Τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
" Αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
" Λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
" Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
" Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
" Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
" Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
" Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
" Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
" (Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
" Τὴν ὁδὸν, ᾗ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·)
" Ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ

147 ΧΟ. Ὀρχηθείη.
148 ΚΕΡ. Σωστόν.
149 ΓΟΥ. Ἱκετεύω. ΑΝ. Βασιλὶς, δέσποινα.
156 ΕΥ. Θυμηδίαις. ΙΑΙ. Χαίρει, τέρπει.
157 ΛΕΥ. Βλεπόντων. ΘΑ. Βλάστημα. ΕΙΣ. Εἰσερχομένην, πορευομένην.
159 ΕΕΔ. Τοῖς περὶ γάμου δώροις, μνήστροις. ΒΡΙ. Βαρήσας· βρίζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαί ἐστι.
163 ΦΟΙ. Τὸν ἀνατεθέντα λέγει φοίνικα τῇ Λητοῖ, οὗ ἐφαψαμένη ἀποκύησεν. ΕΡ. Τὸ εὐθαλὲς δένδρον. ΑΝ. Αὐξανόμενον.
164 ΗΛ. Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ καπηλάτης εἶναι δόξῃ.
165 ΕΣ. Γενήσεσθαι.
166 ΕΤ. Ἐξεπλάγην.

" Δήν·

“ Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
“ Ὡς σὲ, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ᾽ αἰνῶς
“ Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
“ Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
“ Τόφρα δέ μ᾽ αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
“ Νήσου ἀπ᾽ Ὠγυγίης· νῦν δ᾽ ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
“ Ὄφρ᾽ ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὀΐω
“ Παύσεσθ᾽· ἀλλ᾽ ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
“ Ἀλλὰ, ἄνασσ᾽, ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
“ Ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ᾽ ἄλλων οὔτινα οἶδα
“ Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
“ Ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
“ Εἴ τι που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ᾽ ἰοῦσα.
“ Σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
“ Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
“ Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
“ Ἢ ὅθ᾽ ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
“ Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ᾽ ἄλγεα δυσμενέεσσι,
“ Χάρματα δ᾽ εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ᾽ ἔκλυον αὐτοί.
Τὸν δ᾽ αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·
“ Ξεῖν᾽, ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ᾽ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,

167 ΔΟ. Δένδρον.
168 ΑΓ. Θαυμάζω. ΤΕ. Καταπέπληγμαι.
171 ΦΟ. Ἔφερεν. ΚΡ. Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. ΘΥ. Αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων.
176 ΙΚ. Ἱκέτευσα, ἀφικόμην.
179 ΕΙ. Ἐνείλημα, κάλυμμα, περιέλημα. ΣΠΕΙ. Ἱματίων.
180 ΣΟΙ. Συνεῖδῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχεται, ἃ μόνα διὰ φροντίδος εἶπεν εἶναι.
181 ΟΜ. Γνησίαν φιλίαν. ΟΠ. Παράσχωσιν.
182 ΑΡ. Κρεῖττον, βέλτιον.
183 ΟΜ. Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.
185 ΧΑΡ. Χαραί. ΕΥ. Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. ΕΚ. Τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας αἰσθάνονται καὶ ἀπολαύουσιν.

« Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
« Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἑκάστῳ·
« Καί πȣ σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·
« Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
« Οὔτ' ȣ̓̃ν ἐσθῆτος δευήσεαι, ȣ̓́τε τεȣ̃ ἄλλȣ,
« Ὧν ἐπέοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
« Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι ȣ̓́νομα λαῶν.
« Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχȣσιν·
« Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
« Τȣ̃ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε·
« Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδȣ̃σαι;
« Ἦ μήπȣ τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
« Οὐκ ἔσθ' ȣ̓̃τος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, ȣ̓δὲ γένηται,
« Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
« Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
« Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
« Ἔσχατοι, ȣ̓δέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
« Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
« Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
« Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.

188 ΝΕ. Ἀπονέμει, ἀφορίζει.
189 ΕΣ. Δύναται καὶ οἷς ἀνακμίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νέμειν τὰ κακὰ, καὶ τὰ ἀγαθά.
191 ΙΚ. Παραγίνεσαι.
192 ΔΕΥ. Ἐνδεὴς ἔσῃ.
193 ΤΑ. Τὸν πόρρωθεν ἐληλυθότα· ἢ τὸν ταλαίπωρον.
200 ΦΑΣ. Ὑπολαμβάνετε.
201 ΔΙ. Ζῶν ἐῤῥωμένος καὶ ἰκμάδος μετέχων· τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, οἱ νεκροὶ, λιβάδος μὴ μετέχοντες.
207 ΚΟ. Τημελεῖν. ΔΙ. Ὑπὸ γὰρ τοῦ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.
208 ΟΛ. Ὀλίγη μὲν τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἡ γὰρ ἔνδεια, καὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἡγεῖται.

« Ἀλλὰ

“ Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
“ Λούσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·
Δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
“ Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
“ Ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
“ Χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή·
“ Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
“ Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

210 ΣΚΕ. Σκέπανον.
216 ΗΝ. Ἐκέλευον. ΡΟ. Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218 ΑΠ. Πόῤῥωθεν.
221 ΛΟ. Λούσομαι. ΑΙ. Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
222 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ ἀπελθών.
224 ΝΙ. Ἀπέπλυνετο.
225 ΑΜ. Περιεῖχεν.
226 ΕΣ. Ἐκάθαιρεν. ΧΝ. Τὸ λιπότατον τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
227 ΛΟ. Ἀπελούσατο, ἀπέπλυνεν. ΑΙ. Λιπαρῷ, ἢ λιπαντικῷ ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228 ΕΣ. Ἐνεδύσατο.

Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
" Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
" Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
" Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.
" Πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι,
" Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
" Αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
" Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
" Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·

230 ΠΑ. Παχύτερον. ΚΑ. Τῆς κεφαλῆς.
231 ΟΥ. Συνεστραμμένας. ΗΚ. Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232 ΠΕ. Περιβάλλει.
233 ΙΔ. Ἐπιστήμων, τεχνίτης. ΔΕ. Ἐδίδαξεν.
234 ΧΑ. Ἐπέραστα, καλά. ΤΕ. Ποιεῖ, κατασκευάζει.
237 ΘΗ. Ἐθαύμασεν.
242 ΑΕΙ. Εὐτελὴς καὶ φαῦλος. ΔΟΑ. Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245 ΑΔ. Ἀρέσκοι.
250 ΑΡ. Ἁρπακτικῶς.
257 ΕΙΔ. Γνῶναι, μαθέσθαι.

Εἵματ'

Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἀν δ' ἔβη αὐτή·
Ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
"Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
" Πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
" Πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
" Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,)
" Ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
" Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν,
" Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
" Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
" Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
" Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
" Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
" Ἔνθα δέ τε σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδήιον ἀμφὶς,
" Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
" Ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
" Πείσματα, καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
" Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
" Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐΐσαι,

258 ΑΠ. Ἀσύνετος εἶναι.
261 ΕΡ. Ἔνιοι, Ἔρχεσθαι.
262 ΕΠ. Ἐπιβῶμεν, εἰσέλθωμεν. ΠΥΡ. Νῦν, τὸ τεῖχος.
264 ΕΙ. Εἴσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι· κατὰ μεταπλασμὸν τὸ ἰθμὸν λέγει.
265 ΕΙ. Εἱλκυσμέναι εἰσίν. ΕΠ. Ἐπίκιον, σκήνη, νώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἱστίον. λέγει δὲ, ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν νενεωλκημένων στενή ἐστιν ἡ εἴσοδος.
266 ΠΟ. Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.
267 ΡΥ. Τοῖς εἱλκυσμένοις, ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις. ΚΑ. Κατωρυγμένοις.
268 ΟΠ. Τὰ τῶν νεῶν χοινία. ΑΛ. Διὰ φροντίδος ἔχουσι, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.
269 ΠΕΙ. Τὰ ἀπόγεια χοινία, παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὰς νεῦς. ΣΠΕΙ. Νῦν, τοὺς μεγάλους κάλως, δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες· παρὰ τὸ σπειρῆσαι. ΑΠΟ. Τὸν φλοιὸν ἀπεξέουσι.
270 ΦΑ. Βιλοθήκη.

alii σπεῖρας.

" Ἧισιν

“ Ἧσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν·
“ Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
“ Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
“ Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
“ Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
“ Ξεῖνος; πȣ̃ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ τοι ἔσσεται αὐτῇ;
“ Ἦ τινά πȣ πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηός,
“ Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ȣ̓ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
“ Ἤ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
“ Οὐρανόθεν καταβάς; ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
“ Βέλτερον, εἰ κ' αὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
“ Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τȣ́σδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
“ Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
“ Ὣς ἐρέȣσιν, ἐμοὶ δὲ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
“ Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
“ Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
“ Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
“ Ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
“ Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
“ Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθȣ,
“ Αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·

272 ΑΓ. Χαίροντες.
273 ΑΛ. Φυλάττομαι. ΑΔ. Σκληρὰν, χαλεπήν.
274 ΜΩ. Λοιδορήσῃ, μέμψηται, ψέξῃ.
275 ΚΑ. Φαυλότερος, χείρων. ΑΝ. Συντυχών.
276 ΕΠ. Ἀκολουθεῖ.
278 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279 ΤΗ. Τῶν ἀπὸ τȣ̃ πόῤῥω ἠπείρȣ, ἢ ξένων.
280 ΠΟ. Πολυεύκτος.
285 ΕΡ. Ἐρȣ̃σι, λέξȣσιν.
288 ΑΜ. Τὸν ἐκ τȣ̃ φανερȣ̃.
290 ΤΥ. Ἐπιτύχῃς.
291 ΔΗ. Εὑρήσομεν.
292 ΝΑ. Ῥεῖ.

“ Ἔνθα δὲ

" Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
" Τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
" Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
" Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
" Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
" Καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
" Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
" Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί, καὶ ἂν πάϊς ἡγήσαιτο
" Νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
" Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
" Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
" Ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
" Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
" Ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
" Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
" Ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
" Τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
" Τὸν παραμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
" Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
" Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.

293 ΤΕ. Θάλλουσα, καὶ πληθύουσα φυτοῖς. ΑΛ. Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος τῆς δενδροφόρου γῆς.

297 ΕΛ. Ἐλπίζῃ, νομίζεις. ΑΦ. Ἐληλυθέναι, παραγενέσθαι.

298 ΕΡ. Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι.

300 ΑΡ. Εὔδηλα, πάνυ φανερά.

303 ΚΕ. Κρύψωσι, περιέχωσι, χωρήσωσιν.

304 ΔΙ. Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διέλθε.

305 ΗΣ. Κάθηται. ΑΥ. Ἐν τῷ κατάπεφωτισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.

307 ΚΕ. Ἐπαναπαυομένη.

308 ΠΟ. Περιέχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται.

309 ΟΙ. Εὐωχεῖται. ΕΦ. Ἐπικαθήμενος.

310 ΠΑ. Παρελθών. ΜΗ. Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα προκρίνει, ἢ, ἐπεὶ φρονιμωτάτη παραδίδοται· καὶ ἄλλως δὲ φιλοικτίρμον, τὸ θῆλυ.

" Εἴ

« Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
« Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.
Ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό δ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
« Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
« Νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
« Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
« Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

313 ΦΙ. Φιλοφρονεῖν βούλοιτο.

318 ΤΡΩ. Ἔτρεχον. ΠΛΙΣ. Διέβαινον· πλίχος γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται διαβαινόντων. πλίσσεσθαι γὰρ, τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν.

319 ΜΑ. Νῦν, ἐπισημοίως. ΕΠ. Ἀκολουθήσειαν.

320 ΝΟ. Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321 ΔΥ. Νῦν, περὶ δυσμὰς ἀπέκλινεν· ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ καταχεῖ.

326 ΡΑΙ. Φθειρομένου. ΕΡ. Ἔφθειρεν. ΕΝ. Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις μὲν γὰρ, ἡ κίνησις.

327 ΕΛ. Ἐλέους τυχεῖν.

329 ΕΝ. Ἀπεναντίας, ἐκ τοῦ φανεροῦ.

330 ΠΑ. Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, τὸν θεῖον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν τοῦ Ἀλκινόου τοῦ βασιλέως γυναῖκα· καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, (ἐγνώρισε γὰρ αὐτήν,) τὰ συμβάντα αὐτῷ μετὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

ΑΛΛΗ.

Ἀθηνᾶ τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ἀπαντᾷ καὶ ἑξῆς ἀποδείκνυσι τὸν Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς περιπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα, πυνθάνεται, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν, καὶ τὸ γενόμενον ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

Ἦτα δ' εὖ φρονέουσ' Ὀδυσεῖ Σχερίης βασιλῆες.

ΩΣ ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖιν.
Ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἵσταντ', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννήν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·

5 ΑΠ. Ἁμάξης.
7 Ε. Τὸν ἑαυτῆς.
8 ΑΠ. Ἄποθεν παροῦσα, ἠπειρωτική· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. ΘΑ. Ἤτοι ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη· ἢ, ἡ τοῦ οἴκου προνοοῦσα.
9 ΑΠ. Πόῤῥωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10 ΕΞ. Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13 ΕΚ. Παρεσκεύαζεν.
15 ΗΕ. Νέφος, τὴν ὁμίχλην.
17 ΚΕΡ. Χλευάζοι.
18 ΔΥ. Εἰσελθεῖν. ΕΡ. Ἐπέραστον, καλήν.
20 ΠΑΡ. Παρθένῳ νεωτέρᾳ. ΕΙ. Ὁμοία. ΚΑΛ. Ὑδρίαν.

Στῆ

Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
" Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
" Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
" Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
" Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
" Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὅν με κελεύεις,
" Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
" Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
" Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε·
" Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
" Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
" Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
" Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
" Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·

21 ΑΝ. Ἐπικρατοῦσιν.

24 ΤΑ. Ἀρίσταρχος μὲν, ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος· τινὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ ξένος, καὶ πόῤῥωθεν πεπερακὼς ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος.

25 ΤΗ. Πόῤῥωθεν. ΑΠ. Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.

31 ΠΡΟ. Ἐνόρα· ἢ προσαγόρευε· ἢ προσβλέπου.

32 ΟΥ. Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς οὖν ἐν τοῖς ἑξῆς φιλοξενωτάτους λέγει; ἢ τὸν μὲν ναυτικὸν ὄχλον τοῦ ὄντι εἶναι ἀηδῆ, τοὺς βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξηται, τινὸς πυθέσθαι, ἢ πρὸς ἕτερον καταχθῆναι. ΑΝ. Ἀναδέχονται, καὶ διατρέφουσι.

33 ΑΓ. Φιλοφρονούμενοι. ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34 ΠΕ. Θαῤῥοῦντες.

35 ΛΑΙΤ. Οἱ μὲν, ὅρμημα· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ διάστημα τοῦ πελάγους· ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ· λέγει τὸ κῦμα.

36 ΩΚ. Ταχεῖαι.

37 ΗΓ. Ἡγεμὼν τῆς ὁδοῦ ἐγένετο.

39 ΝΑΥ. Οἱ περὶ τὴν θάλασσαν ἔνδοξοι.

Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
“ Πεφραδέμεν· δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
“ Δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
“ Τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
“ Ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
“ Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
“ Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
“ Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
“ Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
“ Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
“ Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
“ Ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
“ Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.

40 ΔΙ. Δι' αὐτούς· ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν.
41 ΔΕΙ. Φοβερὰ, δέους ἀξία.
42 ΦΙ. Τὰ κάλλιστα βουλομένη.
45 ΑΡ. Συνησφαλισμένα.
49 ΠΕ. Ἐπιδεῖξαι. ΔΗ. Εὑρήσεις.
50 ΚΙ. Πορεύου.
51 ΤΑΡ. Φοβοῦ.
53 ΚΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσεις· οὐ γὰρ καταλήψεσθαι σημαίνει.
54 ΑΡ. Καθὸ ἀρητὰς καὶ εὐκταίως ἐγεννήθη. ΕΠ. Φερώνυμον. ΤΟ. Τῶν προγόνων.
60 ΩΛ. Ἀπώλεσεν.

“ Τῇ δὲ

« Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
« Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
« Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
« Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
« Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
« Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
« Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
« Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
« Ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἐστὶν,
« Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,
« Καὶ λαῶν, οἵ μιν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
« Δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
« Οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
« Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
« Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
« Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,

61 ΕΓ. Ἐγείνατο. Ἐγέννησεν.

63 ΡΗ. Ὄνομα κύριον.

64 ΑΚ. Ἄμοιρον ἄρρενος παιδὸς, ἢ μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα.

65 ΝΥΜ. Νεωστὶ γεγαμηκότα. ΛΙ. Καταλιπόντα.

67 ΤΙ. Τιμᾶται.

68 ΟΣ. Ὁπόσαι.

72 ΔΕΙ. Δεξιοῦνται, ἀσπάζονται. ΣΤΕΙ. Πορεύηται.

73 ΔΕΥ. Ἐνδεὴς ὑπάρχει.

74 ΟΙ. Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τὰ νείκη, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν γυναικῶν διαλύει.

79 ΣΧΕ. Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἢ νῆσος· καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

80 ΜΑ. Τόπον τῆς Ἀττικῆς. ΑΘ. Νῦν τὴν πόλιν, τὰς Ἀθήνας.

Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι * ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
Χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
Οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.

81 ΔΥ. Κατέδυ, εἰσῆλθεν. ΕΡ. Τὸ ἑαυτοῦ τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.
86 ΕΛ. Παρατεταμένοι· ἢ δὲ ἐρηρέδατο, ἡρμοσμένοι ἦσαν.
87 ΜΥ. Ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ, ἕως τῆς ἔσω γωνίας. ΜΥ. Τὸ ἐνδότατον τῆς οἰκίας. ΘΡ. Ὁ περίβολος τῆς οἰκίας, καὶ τὸ ἐπικόσμημα τοῦ τοίχου.
88 ΕΕΡ. Ἀπεῖργον, ἐκώλυον, περιεῖχον.
89 ΣΤΑΘ. Αἱ παραστάδες.
90 ΚΟ. Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας, ἤτοι τὸ κρικίον.
91 ΧΡΥ. Ἤτοι κυρίως, ἢ ἥλους λέγει, παρ' ὃ καὶ κυνάδας φαμὲν, ἢ τοὺς διπλοῦς ἥλους. τινὲς δὲ φασὶν τοὺς δοθέντας ὑπὸ Ἥρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν, οὕτως περιελθεῖν εἰς Ἀλκίνοον. ΕΚ. Ἑκατέρωθεν.
92 ΙΔ. Ἐμπείροις. ΠΡΑ. Φρεσίν.
95 ΕΡ. Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν.
97 ΕΥ. Εὖ νενησμένοι. ΒΕΒ. Ἐπέκειντο.
99 ΕΠ. Ἀδιαλείπτως.

* alii ἐρηρέδατ'.

Χρύσειοι

Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὣς δὲ γυναῖκες
Ἱστὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων

100 ΧΡΥ. Ἀνδριάντες τινές. ΕΥ. Καλῶς ᾠκοδομημένων. ΒΩ. Ἐπὶ τῶν βάσεων.

101 ΕΣ. Ἵσταντο.

102 ΔΑΙ. Εὐωχουμένοις.

104 ΑΛ. Ἀλοῦσιν. ΜΥ. Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ὕστερον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ὕστρεφον· μύλη γὰρ, τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. ΜΗ. Τοὺς πυρούς· μηλοειδὴς γάρ ἐστι τὴν χροίαν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105 ΥΦ. Ὑφαίνουσιν. ΣΤΡΩ. Στρέφουσιν, ἐργάζονται.

106 ΗΜ. Καθήμεναι. ΦΥ. Οἱ μὲν, ὅτι ἡλιοτρόπιον τάξιν ἐπεῖχον καθήμεναι θεατροειδῶς· οἱ δὲ, ὅτι πεπύκνωνται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα δὲ, ἤτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ, Ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα Κινήσετ', αὔραις κἀνακουφιεῖ πτερόν. ΜΑ. Τῆς μακεδνῆς καὶ ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107 ΚΑΙ. Εὐϋφῶν, εὖ κεκαιρωμένων· καίρωμα δὲ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι, παρὰ τὸ μίτον· ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας. ὅθεν ἀπὸ μέρους τοῦ μιτώματος, τοὺς ὅλους εὐϋφεῖς λέγει. ΑΠ. Ἤτοι οὕτως ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἔξωθεν, ὡς ἔλαιον, ἔστιλβον διὰ τὴν λειότητα· ἢ τρυφεραὶ ἦσαν, ὡς δοκεῖν ἀπορρεῖν· ἢ οὕτως ἀπέστιλβεν τὸ μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβάλλειν.

108 ΙΔ. Ἐπιστήμονες, ἔμπειροι.

109 ΩΣ. Νῦν, τὸ ὡς, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον.

110 ΤΕΧ. Τεχνίτιδες.

112 ΟΡ. Ἡ ἐπὶ στίχον, καὶ ἐν τάξει τῶν ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγεται. ἢ κῆπος.

Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δὲ ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
Ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·

113 ΤΕ. Τεσσάρων γυῶν· γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. ΕΡ. Περίφραγμα, τειχίον. ΕΛ. Τετείχισται. ΑΜ. Νῦν, πανταχόθεν.

114 ΤΗ. Πάνυ θάλλοντα.

115 ΟΓ. Ἄπιοι. ΑΓ. Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

116 ΤΗ. Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118 ΧΕΙ. Χειμῶνος. ΘΕ. Θέρους. ΕΠ. Ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ.

119 ΖΕ. Ἡ τοῦ ζεφύρου πνοή. ΠΕΣ. Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120 ΟΓ. Ἄπιοι.

122 ΑΛ. Ἀμπελόφυτος γῆ. ΕΡ. Πεφύτευται.

123 ΘΕΙ. Ἔνθα θεῖλος γίνεται βοτρύων, καὶ ἡλιοῦνται, καὶ ψύχονται· ἢ ὁ ψυκτήρ. ΛΕΥ. Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124 ΤΕΡ. Ἀντὶ τοῦ, πέφρυκται.

125 ΤΡΑ. Πατοῦσι. ΠΑ. Τὸ πλῆθος ἐμπροσθέν ἐστι τούτων ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δὲ ὑποπερκάζουσιν, οὐχὶ ὅλας.

126 ΑΝ. Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. ΥΠ. Τῇ παραστάσει ἀκμάζουσιν· εἰσὶν ἐκ τοῦ ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεπαινόμεναι.

127 ΚΟΣ. Ἐν τάξει διατεθειμέναι. ΠΡΑ. Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν τετράγωνοι σχίσεις, ὡς τὰ πλινθία. ΝΕΙ. Ἔσχατον. ΟΡ. Στίχον ἀμπέλου.

128 ΠΕ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσι. ΕΠ. Διηνεκῶς. ΓΑ. Θάλλουσαι, λάμπουσαι.

Ἐν

Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι
Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
Ὦ, πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
" Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
" Σόν τε πόσιν, σά τε γοῦναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
" Τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
" Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
" Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
" Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

130 ΙΗ. Ῥεῖ.
131 ΥΔ. Ὕδωρ ἐλάμβανον.
132 ΤΟΙ. Τοιαῦτα.
137 ΕΥ. Καλῶς σκοποῦντι.
138 ΠΥ. Ἐπεὶ ὀνειροπομπὸς, ἢ ὕπνου παρεκτικός· διὸ, Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. ΚΟΙ. Κοίτης.
143 ΘΕΣ. Θεῖος, θαυμαστός.
144 ΑΝ. Ἥσυχοι.
148 ΟΛ. Ἐν εὐδαιμονίᾳ παράσχοιεν ζῆσαι.
149 ΕΠ. Παραδοῖεν.
151 ΟΤ. Ἐπείξατε, παρορμήσατε.

" Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο ϗ μετέειπεν·
" Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
" Ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
" Οἵγε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
" Εἷσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
" Οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα ϗ Διῒ τερπικεραύνῳ
" Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
" Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, ϗ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

154 ΑΚ. Ἡσύχως.
157 ΚΕ. Παρευδοκίμει.
160 ΕΠ. Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ.
161 ΙΣ. Κατέχονται.
163 ΕΙ. Κάθισον.
164 ΕΠ. Ἐπὶ τῷ ὄντι ἕτερον ἐπικεράσαι.
165 ΙΚ. Ἱκέταις. ΟΠ. Ἀκολουθεῖ.
166 ΤΑ. Ταμιοῦχος, φύλαξ.
168 ΠΟΙ. Συνετὰ βουλευόμενον.
169 ΩΡ. Ἀνέστησεν. ΕΣ. Ἀπὸ τῆς ἐσχάρης.
170 ΑΓ. Ὑπὸ ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλάνθρωπον· ἢ τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν.

Νίψασθ'·

Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
« Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
« Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
« Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
« Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
« Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
« Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
« Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
« Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
« Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
« Μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
« Πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
« Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
« Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
« Πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα

179 ΝΕΙ. Μέρισον, διάδος.
181 ΑΙ. Αἰδοῦς ἀξίοις, τιμίοις.
183 ΝΩ. Διέδωκεν, ἐμέρισεν. ΕΠ. Τὴν κατάρχην τῆς πόσεως ποιησάμενος.
188 ΔΑΙ. Εὐωχηθέντες. ΚΑ. Κοιμᾶσθε, καθευδήσατε, καὶ κοιμήθητε. ΙΟΝ. Ἀπελθόντες.
192 ΑΝ. Λύπης, ἀνίας.
195 ΜΕΣ. Μεταξύ.

« Πείσε⁾ ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι
« Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
« Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ὠρανῦ εἰλήλυθεν,
« Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόων⁾.
« Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
« Ἡμῖν, εὖθ' ἕρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
« Δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
« Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβλη⁾ ὁδίτης,
« Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
« Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἀλκίνο', ἄλλό τι τοι μελέτω φρεσίν· ὠ γὰρ ἔγωγε
« Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ ὠρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
« Οὐ δέμας, ὠδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν.
« Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλις' ὀχέοντας ὀϊζὺν
« Ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην·
« Καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
« Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
« Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
« Οὐ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο

197 ΑΙ. Μοῖρα, εἱμαρμένη. ΚΑ. Αἱ καταλκλώθουσαι, καὶ καταμοιρῶσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. ΒΑ. Κακοποιοί. Ἄλλως. Κατακλῶθες, ἐπικλώσεις τῶν μοιρῶν.

198 ΓΕΙ. Τικτομένῳ. ΝΗ. Ἐπένησαν, ἐπεμοίρησαν.

201 ΕΝ. Φανεροί.

202 ΕΡ. Θύομεν.

203 ΔΑΙ. Εὐωχοῦνται.

204 ΞΥΜ. Συντύχῃ. ΟΔ. Ὁδοιπόρος.

205 ΕΙ. Ἐσμέν.

206 ΚΥΚ. Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν. οὕτως καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον, κατὰ δικαιοσύνην.

209 ΕΟΙ. Ὅμοιος εἰμί.

211 ΟΧ. Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας.

214 ΙΟ. Βουλήσει.

215 ΔΟΡ. Δειπνῆσαι.

216 ΚΥΝ. Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.

« Ἔπλετο,

« Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη,
« Καὶ μάλα τειρόμενον, ϗ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
« Ὣς ϗ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
« Ἐσθέμεναι κέλεται ϗ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
« Ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, ϗ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
« Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
« Ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
« Καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με ϗ λίποι αἰὼν
« Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, ϗ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, ϗ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
Ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
« Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;

217 ΕΟ. Ἑαυτῆς. ΜΝΗ. Μνημονεῦσαι.
221 ΛΗ. Ἐπιλαθέσθαι ποιεῖ. ΕΝ. Πληρῶσαι. ΑΝ. Κελεύει.
222 ΟΤ. Ἐπείγεσθε.
223 ΔΥ. Δυστυχῆ. ΕΠ. Ἐπιβῆναι ποιήσητε.
224 ΑΙ. Ὁ βίος.
229 ΚΑΚ. Κατακοιμηθησόμενοι.
232 ΗΣ. Ἐκαθέζοντο. ΑΠ. Ἀφῄρουν. ΕΝ. Τὰ ὅπλα τῆς εὐωχίας, οἷον τραπέζας, ϗ τὰ τοιαῦτα.
234 ΕΓ. Ἐπέγνω.
235 ΤΑ. Ἃ δή.
237 ΕΙ. Ἐρωτήσω.

« Οὐ

« Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
« Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
« Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
« Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
« Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
« Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
« Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
« Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
« Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
« Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
« Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
« Αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
« Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
« Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
« Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα,
« Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
« Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
« Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
« Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
« Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·

241 ΔΙ. Νεῶν, ταχέως· ἢ, τὸ σύμπαν.
244 ΩΓ. Ἡ Καλυψοῦς νῆσος.
245 ΔΟ. Δόλους μηχανᾶσθαι δυναμένη.
248 ΕΦ. Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον.
250 ΕΛ. Συνελάσας. ΕΚ. Διέσχισε.
251 ΑΠ. Διεφθάρησαν.
252 ΤΡΟ. Τὸ κατώτατον μέρος τῆς νεὼς, περὶ ὃ σχίζεται τὸ κῦμα, ἢ τὸ μέσον τοῦ νεὼς ξύλον. ΑΓ. Ἐναγκαλισάμενος, περιλαβών.
256 ΕΝ. Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν.
260 ΔΕΥ. Ἔβρεχον. ΑΜ. Θεῖα.

« Ἀλλ'

“ Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
“ Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
“ Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
“ Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
“ Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
“ Οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
“ Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
“ Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
“ Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
“ Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζυῖ
“ Πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
“ Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
“ Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
“ Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἁδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
“ Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
“ Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
“ Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
“ Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
“ Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ·
“ Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
“ Ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,

261 ΕΠ. Συμπληρούμενον, ἐπιπορευόμενον.
262 ΕΠ. Ἐπάγουσα.
263 ΑΓ. Νῦν, κελεύσεως.
265 ΕΣ. Ἐνέδυσεν.
266 ΑΠ. Ἀβλαβῆ. ΛΙ. Ἡδύν.
270 ΞΥΝ. Συνεῖναι τῇ ταλαιπωρίᾳ.
272 ΕΦ. Ἐπεγείρας. ΚΑ. Ἐνεπέδησεν.
273 ΩΓ. Ἐτάραξεν. ΑΘ. Πολλώ.
274 ΑΔ. Ἀθρόως, οἰκτρά.
276 ΝΗ. Κολυμβῶν. ΔΙ. Διέτεμον.
277 ΕΠ. Ἐγγίσαι ἐποίησε.
279 ΑΤ. Ἀηδεῖ, χαλεπῷ.
280 ΝΗ. Ἐνηχόμην, ἐκολύμβων.
281 ΕΕΙ. Ἐφάνη.

“ Λεῖος

« Λεῖος πετράων· ϰ̓ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
« Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
« Ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
« Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
« Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
« Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
« Εὗδον παννύχιος, ϰ̓ ἐπ' ἠῶ, ϰ̓ μέσον ἦμαρ·
« Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
« Ἀμφιπόλες δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
« Παιζέσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεοῖσιν.
« Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' ἔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλε,
« Ὡς ἐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
« Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέεσιν.
« Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
« Καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
« Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀλήθειαν κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
« Παῖς ἐμή, ἕνεκά σ' ἔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
« Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.

282 ΛΕΙ. Ὁμαλός. ΣΚΕ. Σκέπη.
283 ΘΥ. Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, ϰ̓ συνάγων, ϰ̓ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.
284 ΔΙ. Τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς ὀμβρων πληρουμένου ποταμοῦ.
285 ΚΑ. Κατεκοιμήθην.
286 ΗΦ. Κυρίως ἐ σωρευσαμένην, ἀλλ' ἐπλήρωσα, καὶ ἐπέβαλον ἀθρόως· νῦν δὲ, ἐπιχεάμενην. ΑΠ. Πολύ.
287 ΤΕ. Λελυπημένος.
289 ΑΝ. Ἀφῆκεν.
290 ΤΕ. Τῆς σῆς.
292 ΗΜ. Ἥμαρτεν, ἀπέτυχεν.
293 ΕΛ. Ἐλπίσειας.
294 ΕΡ. Πρᾶξαι. ΑΦ. Μωραίνουσι.
295 ΑΛ. Αὐτάρκως.
297 ΚΑΤ. Ἐκαστα εἶπον.
299 ΕΝ. Καθῆκον.
301 ΗΜ. Τουτέστιν, εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ σχηματισμός.

Τὸν

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἥρως, μή μοι τοὔνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
« Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
« Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
« Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
« Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
« Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
« Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
« Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,
« Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
« Αὖθι μένων· οἶκον δ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
« Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
« Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διῒ πατρὶ γένοιτο.
« Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
« Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
« Λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
« Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν·

303 ΑΜ. Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχουσαν, ἀγαθήν. ΝΕΙ. Μέμφου.

306 ΕΠ. Ὀργισθείη.

307 ΔΥΣ. Κακόζηλοι, φθονεροί.

308 ΑΠ. Ἀνταπεκρίνετο, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

310 ΑΜ. Τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστιν.

313 ΠΑ. Ταῦτα λέγει πειρώμενος τοῦ Ὀδυσσέως, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραιτεῖται τοῦ γάμου· εἰ γὰρ προπετῶς ὑπόσχηται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. ΕΧ. Γαμῆσαι.

314 ΔΟ. Παράσχοιμι.

317 ΤΕΚ. Τελειῶ.

318 ΤΗ. Τηνικαῦτα. ΔΕΔ. Δαμασθεὶς, νικηθεὶς, ἢ δεδαμασμένος.

319 ΛΕΞ. Κοιμηθήσῃ. ΕΛ. Ἐλάσουσι. ΓΑ. Γαληναίως, ἡσύχως.

320 ΦΙ. Ὅπου ἄν σοι προσφιλές ἐστι.

« Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔς' Εὐβοίης·
« Τὴν γὰρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
« Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
« Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν·
« Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
« Ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
« Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
« Νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι, ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
« Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
« Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι.

321 ΕΚ.Ποῤῥωτέρω.

322 ΤΗ. Ποῤῥωτάτω.

324 ΕΠ. Θεασόμενον. ΤΙ. Τὸν τῆς γῆς υἱὸν, κτητικὸς ὁ τύπος. Ἐλάρα δὲ τῇ Ὀρχομενοῦ, τινὲς Μίνυος, συνελθὼν Ζεὺς, διὰ τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠράσθη Λητοῦς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· ἧκε δ' ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ θέαν τοῦ Τιτυοῦ, ἢ δίκαιος ὢν, ἐσωφρόνισεν αὐτόν. Φαίνονται δ' ἂν οἱ Φαίακες πλησίον τῶν μακάρων νήσων κατῳκηκότες. ΓΑΙ. Τὸν τῆς γῆς υἱόν.

326 ΗΜ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327 ΕΙ. Γνώσῃ, μαθήσῃ. ΑΡ. Κάλλισται.

328 ΑΝ. Κωπηλατεῖν· ἀναῤῥιπτεῖν γὰρ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν κωπηλατούντων. ΠΗ. Νηῶ, οὐ πηδαλίῳ (οὐ γὰρ ἔχουσι πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τὴν θάλασσαν· πηδὸν γὰρ, εἶδος ξύλου· ἢ πηδῷ, τῷ πλάτει τῆς κώπης.

331 ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336 ΔΕΜ. Στρώματα. ΑΙ. Στοᾷ. ΡΗ. Βαπτὰ, περιστρώματα.

338 ΟΥ. Ἁπαλάς. ΚΑ. Ἄνωθεν, ὑπεράνωθεν.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
Ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
« Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι,
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

339 ΔΑ. Φῶς, λαμπάδα.
340 ΕΓ. Σπεύδουσαι, ἐνεργοῦσαι ἐπιμελῶς.
342 ΚΕ. Κοιμηθησόμενος.
343 ΑΣ. Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
345 ΑΙ. Ὑπὸ στοᾷ ἠχητικῇ.
346 ΛΕΚ. Ἐκοιμᾶτο. ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἑστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίει καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,

1 ΗΜΟΣ. Ἡνίκα, ὅτε.
3 ΩΡ. Ἀνέστη.
5 Η. Ἥτις αὐτοῖς.

Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
" Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
" Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
" Πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος ϗ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε, ϗ ἕδραι
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, ϗ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον ϗ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, ϗ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλοὺς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο ϗ μετέειπε·
" Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
" Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,

11 ΔΕΥ. Ἀμφότερα παρακελευστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

12 ΙΕ. Πορευθῆναι. ΠΥ. Ἀκούσητε.

16 ΕΜ. Ἐπληρώθησαν. ΑΓ. Αἱ ἐκκλησίαι. ΕΔ. Τὰ συνέδρια.

17 ΑΓ. Ἀθροιζομένων. ΕΘ. Ἐθαύμασαν.

19 ΚΑ. Κατέχεεν.

20 ΠΑΣ. Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.

22 ΔΕΙ. Δεινὸς ϗ φόβου ἄξιος. ΕΚ. Πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ δίσκου ἄθλον. Κράτης δὲ τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἤγουν πόνους.

" Ἠὲ

“ Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
“ Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
“ Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
“ Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
“ Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
“ Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
“ Πρωτόπλοον· κούρω δ' ἢ δύω, καὶ πεντήκοντα,
“ Κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
“ Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
“ Ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
“ Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
“ Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
“ Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
“ Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
“ Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
“ Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
“ Τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνησιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
Κούρω δὲ κρινθέντε δύω, καὶ πεντήκοντα,

29 ΗΟΙ. Τῶν ἀνατολικῶν. ΕΣ. Τῶν δυτικῶν.
30 ΟΤ. Ἐπείγει. ΛΙΣ. Παρακαλεῖ. ΕΜ. Τὴν πρὸς πάντας ἐχομένην πομπὴν, ταύτην καὶ ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν.
31 ΕΠ. Παρασκευάσωμεν.
34 ΔΙ. Μεγάλην.
35 ΠΡΩ. Καινήν.
36 ΚΡΙ. Ἐπιλεχθήτωσαν.
37 ΔΗ. Δήσαντες. ΚΛΗ. Καθέδραις.
38 ΘΟ. Ἀντὶ τοῦ θοῶς. ΑΛ. Εὐτρεπίζετε.
39 ΗΜ. Εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον.
40 ΚΟΥ. Νέοις.
42 ΦΙ. Φιλοφρονησώμεθα.
45 ΟΠ. Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀκουόντων. ΕΠ. Παρορμᾷ.
47 ΜΕ. Μετῄει.

Βήτην,

Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο ϗ ἱστία νηῒ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, ϗ ἕρκεα, ϗ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν·
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
Αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, ϗ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι

53 ΤΡΟ. Τοῖς τροπωτῆρσι.

55 ΝΟ. Ὑγρῷ, τῷ διύγρῳ.

57 ΠΛΗ. Ἐπληρώθησαν. Αἴθουσαι δὲ, αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμέναι στοαί. ΔΟ. Οἶκοι.

60 ΑΡ. Λευκοὺς καὶ ὀξεῖς ὀδόντας ἔχοντας. ΥΑΣ. Χοίρους.

62 ΕΡ. Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἰσχυρόν.

63 ΔΙ. Πῶς οὖν ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὸν Ὀδυσσέα· ἢ ἐπεὶ πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ κατά τι δυστυχεῖν. Τινὲς δὲ φασὶν, εἰς αὐτὸν ταῦτα αἰνίττεσθαι τὸν Ποιητήν.

64 ΑΜ. Ἐστέρησεν.

66 ΕΡ. Ὑπορθώσας.

67 ΠΑΣ. Κατὰ τοῦ πασσάλου. ΛΙ. Ἡδεῖαν.

68 ΚΕ. Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. ΕΛ. Λαβεῖν. Ἤτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέληται ταῖς χερσίν· ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν, ἵνα γνῷ, ἔνθα κεῖται.

Κῆρυξ

Κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
Ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
Ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.

73 ΑΝ. Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὴν ᾠδὴν ἐμπνεύσασα. ΑΕΙ. Ἄδειν.

74 ΟΙ. Ὠδῆς, ἢ διηγήσεως· ἔνθεν καὶ προοίμιον.

75 ΝΕΙ. Φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρεωμένῳ περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι· καὶ δὴ παρὰ τοῦτον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος, τοῦ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τὴν Ἕκτορος ἀναίρεσιν, ὅτε ὁ μὲν βιάζεσθαι παρῄνει, διὸ καὶ ᾑρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν· τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡς τελουμένου τοῦ λόγου χαρῆναι. Ἐσήμανε δὲ καὶ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα.

76 ΔΗ. Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. ΘΑ. Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.

77 ΕΚ. Ἄγαν ἐκπληκτικοῖς.

78 ΔΗ. Ἐφιλονείκουν.

79 ΧΡ. Χρησμῳδῶν, μαντευόμενος.

80 ΠΥ. Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.

81 ΧΡΗ. Μαντευσόμενος. ΚΥ. Ἐκυλίετο, ἐπήει.

85 ΚΑΚ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς.

86 ΑΙ. Ἠδεῖτο.

Ἤτοι

Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἕλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,)
Ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
« Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
« Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
« Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
« Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
« Πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
« Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
« Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λίγειαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,

87 ΑΗ. Παύσαιτο.
88 ΟΜ. Ἀποψησάμενος. ΕΛ. Ἀφῄρει.
90 ΟΤ. Ἐπάξειαν.
92 ΚΡΑ. Τὴν κεφαλήν. ΓΟ. Ἐθρήνει.
99 ΣΥΝ. Συνηρμοσμένη.
103 ΑΛ. Πηδήμασι.
108 ΘΑΥ. Θεασόμενοι.
109 ΟΜ. Λαός.

Μυρίοι· ἂν δ' ἵςαντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,
Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριςος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἂν δ' ἔςαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριςος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίςους·
Ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέςερος ἦεν·
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέςατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

110 ΑΝ. Ἀνέςησαν.
115 ΒΡΟ. Ἀνδροφθόρῳ.
121 ΝΥΣ. Καμπτῆρος.
122 ΚΟ. Κόνιν ἐγείροντες.
124 ΝΕΙ. Ἠροτριασμένη γῆ. ΟΥ. Ὅρμημα, διάςημα.
125 ΥΠ. Προτρέχων. ΕΛ. Κατελάφθησαν.
126 ΑΛ. Ἐπιπόνου. ΠΕΙ. Διάπειραν ἔλαβον.
127 ΑΠ. Διέφερεν, ἐνίκα.
129 ΠΡΟ. Δυνατώτατος, κρείττων.

“ Δεῦτε

« Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴτιν' ἄεθλων
« Οἶδέ τε, ϗ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐςι,
« Μηρούς τε, κνήμας τε, ϗ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
« Αὐχένα τε ςιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
« Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσιν.
« Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
« Ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ ϗ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
« Αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, ϗ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, ϗ Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
« Δεῦρ' ἄγε ϗ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
« Εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
« Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ᾖσιν,
« Ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξῃ ϗ χερσὶν ἑῇσιν.
« Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
« Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
« Νηῦς τε κατείρυςαι, ϗ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
« Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,

133 ΕΡ. Ἐρωτήσωμεν.
134 ΔΕ. Μεμάθηκε.
137 ΣΥΝ. Συμπέπλωκεν, ἠλάττωται, συγκέχυται.
139 ΣΥΓ. Κακῶσαι.
141 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ πρέπον.
142 ΠΕ. Διασήμανον, εἰπέ.
145 ΔΕΥΡ. Ἀμφότερα, κελευστικά.
146 ΙΔ. Εἰδέναι.
147 ΟΦ. Ἕως ἄν. Η. Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.
149 ΣΚΕ. Σκόρπισον. ΚΗ. Κακά.
150 ΑΠ. Ἀπέςαι.
151 ΝΗ. Ναῦς. ΚΑ. Καθέλκυςαι. ΕΠ. Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153 ΚΕΡ. Χλευάζοντες.

« Ὅς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
« Νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
« Ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
« Οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
« Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
« Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
« Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
« Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
« Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
« Οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
« Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν·
« Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
« Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
« Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
« Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
« Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν.
« Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·

156 ΧΑ. Χρήζων, δεόμενος.

157 ΛΙΣ. Παρακαλῶν.

159 ΔΑ. Ἐμπείρῳ.

161 ΘΑ. Πυκνῶς πλέων, καὶ παραγινόμενος.

162 ΠΡΗ. Πρακτῆρες, ἔμπειροι.

163 ΦΟΡ. Ἐπιμελόμενος τῶν φορτίων, ἢ μνημονεύων ἕκαστον, πόσου ἦν ἄξιον. ΕΠ. Ἔφορος, ἢ φύλαξ. ΟΔ. Ἠΐων.

164 ΚΕΡ. Ὠφελειῶν. ΑΡ. Ἃ ἄν τις ἁρπάσειε διὰ ἡδονήν. ΑΘ. Ἀγωνιστῇ.

166 ΑΤ. Ὑπερηφάνῳ, ὑβριστῇ.

168 ΑΓ. Διάλεκτον, δημηγορίαν.

169 ΑΚ. Παρὰ τὸ κικίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερός ἐστιν, ἀσθενέστερος, ἢ ἀσθενέστερος, ἢ ἀμφότερον.

170 ΕΠ. Λόγοις. ΣΤΕ. Κοσμεῖ.

171 ΛΕΥ. Λεύσσοντες, ὅ ἐστι βλέποντες. ΑΣ. Μὴ σφαλλόμενος, μὴ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ΑΓ. Διαλέγεται.

172 ΑΓ. Συνηθροισμένοις.

174 ΑΛ. Ὅμοιος.

« Ἀλλ'

« Ἀλλ' οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.
« Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
« Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι·
« Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
« Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
« Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
« Ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
« Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
« Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
« Ἀλλὰ καὶ ὡς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
« Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,

175 ΑΜΦ. Παραμηχανευθεῖ, πάρεισι. 176 ΑΡ. Ἐπίσημον, φανερόν. ΟΥ. Εἰ θεὸς θελήσοι καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον, οἷος εἶ σύ.

177 ΤΕΥ. Ποιήσειεν. ΑΠ. Ἀπαίδευτος.

178 ΩΡ. Ἐτάραξας.

179 ΝΗ. Ἄπειρος.

180 ΜΥ. Λέγεις.

181 ΠΕ. Ἐπεποίθειν, ἐθάρρουν.

182 ΕΧ. Συνέχομαι. ΑΛ. Κακοῖς. ΕΤ. Ἐκαρτέρησα.

183 ΠΕΙ. Διαπειρῶν.

184 ΑΛ. Ἀλλὰ καὶ ὅμως.

185 ΘΥ. Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. ΕΠ. Παρώξυνας.

186 ΑΥ. Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν.

187 ΠΑ. Παχύτερον.

189 ΠΕΡ. Ὁ δίσκος ἐκ μέσου χοῖνον εἶχε.

190 ΒΟΜ. Τὸ ἑξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος πρὸς τῇ γῇ, ὡς τοὺς Φαίακας καταπλῆξαι· δύναται δὲ, καὶ ἔνδυσαν πρὸς τὴν γῆν· ὅπερ ἐν καταπλήξει ποιοῦσιν. ΕΠ. Κατέδυσαν ἐκπλαγέντες.

191 ΔΟ. Μακραῖς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυτικοί.

192 ΡΙ. Ὁρμῆς, βολῆς. ΣΗ. Σημεῖα· τοῖς δὲ, βήματα.

Ῥίμφα

Ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
« Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
« Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
« Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
« Οὔτις Φαιήκων τόν γ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι·
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
« Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
« Ἥσειν, ἢ τοσσοῦτον, ὀΐομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.
« Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
« Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
« Ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
« Πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
« Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
« Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
« Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
« Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει·
« Τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τίν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,

193 ΡΙΜ. Ῥαδίως, εὐχερῶς. ΤΕΡ. Σημεῖα.

195 ΑΛ. Ὁ τυφλός. ΔΙ. Διαχωρίσειεν.

196 ΑΜ. Ψηλαφῶν.

198 ΥΠ. Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.

200 ΕΝ. Πρᾶον, προσηνῆ. ΛΕΥ. Ἐθεᾶτο, ἔβλεπεν.

201 ΚΟΥ. Ἐπηρμένον, παρρησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς εἶπε.

202 ΤΟΥ. Τὸν τόπον, ἢ τὸν λίθον.

203 ΗΣ. Πέμψειν, ἀκοντίσειν. ΜΑΣ. Μακρότερον.

205 ΕΧ. Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.

206 ΜΕ. Φθονῶ.

209 ΟΥ. Ἀνὴρ οὐδενὸς λόγου ἄξιος.

210 ΠΡΟ. Προβάλλη.

211 ΑΛ. Ἀλλοφύλῳ. ΚΟ. Καταστέλλει, κωλύει, ἐμποδίζει. ΚΟ. Ἀφανίζει καὶ ἐλαττοῖ τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα.

212 ΟΥ. Οὐδένα. ΑΝ. Παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαι. ΑΘ. Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω.

« Ἀλλ'

« Ἀλλ᾽ ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
« Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μεθ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
« Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
« Πρῶτός κ᾽ ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
« Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
« Ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
« Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
« Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ᾽ Ἀχαιοί.
« Τῶν δ᾽ ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
« Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
« Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
« Οὔθ᾽ Ἡρακλῆϊ, οὔτ᾽ Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
« Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
« Τῷ ῥα καὶ αἶψ᾽ ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ᾽ ἐπὶ γῆρας
« Ἵκετ᾽ ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
« Ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
« Δουρὶ δ᾽ ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ·
« Οἰοισιν δείδοικα ποσὶν, μήτις με παρέλθῃ
« Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
« Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
« Ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
« Ξεῖν᾽, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ᾽ ἡμῖν ταῦτ᾽ ἀγορεύεις,

213 ΙΔ. Εἰδέναι.
215 ΑΜ. Μεταχειρίζεσθαι.
220 ΤΟΞ. Εὐστόχως τοξεύοιμεν.
224 ΟΙ. Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θετταλίας.
226 ΤΩ. Διὸ δή.
230 ΟΙ. Μόνοις.
231 ΑΕΙ. Ἀπρεπῶς, χαλεπῶς.
232 ΚΟ. Ἐπιμέλεια.
233 ΕΠ. Δαψιλής, αὐτάρκης.
236 ΑΧ. Ἀηδῆ.

« Ἀλλ᾽

“ Ἀλλ᾽ ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
“ Χωόμενος, ὅτι σ᾽ οὗτος ἀνήρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
“ Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο,
“ Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
“ Ἀλλ᾽ ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
“ Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
“ Δαινύῃ παρὰ σῇ τ᾽ ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
“ Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
“ Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
“ Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταί,
“ Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
“ Αἰεὶ δ᾽ ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
“ Εἵματά τ᾽ ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
“ Ἀλλ᾽ ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
“ Παίσατε· ὥς χ᾽ ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
“ Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ᾽ ἄλλων
“ Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηστυῖ, καὶ ἀοιδῇ.
“ Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
“ Οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ᾽ Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ

237 ΦΑ. Δεικνύειν.
239 ΟΝ. Μέμψαιτο.
240 ΕΠ. Εἰδείη. ΑΡ. Ἀπηρτισμένα.
241 ΞΥΝ. Νόει, ἄκουε.
246 ΟΥ. Ἐλεγχθεὶς ἀρνεῖται, ἴσως εἰς τὸ μὴ παροξῦναι τὸν Ὀδυσσέα. ΑΜ. Ἄμεμπτοι.
247 ΘΕ. Τρέχομεν.
249 ΕΞ. Ἄλλοτε ἄλλα ἀμειβόμενα καὶ ἀλλασσόμενα.
250 ΒΗ. Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμοδίως.
251 ΠΑΙ. Παίξατε, Ἀθλικῶς, χορεύσατε. ΕΝ. Εἴπῃ.
252 ΠΕ. Ὑπερέχομεν.
253 ΝΑΥ. Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνῃ. ΟΡ. Ὀρχήσει.
256 ΩΡ. Ὥρμησεν.

Οἴσων

Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμε ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέςαν
Δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐῢ πρήσσεσκον ἕκαςα·
Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κῦροι
Πρωθῆβαι ἵςαντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος, ἐϋςεφάνε τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίςοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίςοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅς σφ' ἐνόησε μιγαζομένες φιλότητι.
Ἥφαιςος δ', ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκεσε,

257 ΟΙ. Κομίσων. ΓΛΑ. Κοίλην, διὰ τὸ γεγλύφθαι.

258 ΑΙ. Οἱ παρ' ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταὶ, καὶ ἀγωνοθέται· ἤτοι ἐπίσκοποι τοῦ ἀγῶνος· καὶ εἴη ἂν, κατὰ τὸ ἔτυμον, αἰσιονεμηταὶ, οἱ τὸ αἴσιον, ὅ ἐςι τὸ κατὰ μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. ΚΡΙ. Ἐπίλεκτοι.

259 ΔΗ. Δημόσιοι. ΠΡΗ. Ἔπραττον, ὑπηρέτεν.

260 ΛΕΙ. Ὁμαλὸν ἐποίησαν. ΧΟ. Τὸν τόπον, ἔνθα ἔμελλον χορεύειν. ΕΥ. Ἐπλάτυναν. ΑΓ. Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

263 ΠΡΩ. Τὸ ἄκρον τῆς ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐςιν, ἀκμάζοντες. ΔΑ. Ἔμπειροι. ΟΡ. Ὀρχήσεως.

264 ΠΕΠ. Ἔπληξαν, ἔκρεσαν.

265 ΜΑΡ. Τὰς συντόνες τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις κινήσεσι ἀπόςιλψις τῶν ποδῶν γίνεται. ΘΗ. Ἐθαύμαζεν.

266 ΑΝ. Ἀνεκρέετο, προοιμιάζετο.

267 ΑΡ. Περὶ κοινωνίας Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· μακρόθεν παιδεύων αὐτὲς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀσχημονέντων. ΕΥ. Καλὴν ςεφάνην ἐχέσης· ςεφάνη δὲ, κόσμος γυναικεῖος.

271 ΗΛ. Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸν θεόν. ΣΦΕ. Αὐτές. ΜΙ. Μιγνυμένες. ΦΙΛ. Συνεσίᾳ.

272 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν λυπεντα.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ·
Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά κ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,

273 ΧΑΛ. Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐχάλκευεν, τὸ χαλκεῖον. ΒΥΣ. Κατὰ βάθους τῆς διανοίας βουλευόμενος.

274 ΑΚ. Τὸ ἔρεισμα, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων ἐντίθεται. ΚΟΠ. Κατεσκεύαζεν.

276 ΔΟ. Πανουργίαν.

277 ΔΕΜ. Στρώματα.

278 ΕΡ. Τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης· ἔρματα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης, παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. ΧΕ. Περιέβαλεν. ΔΕΣ. Δεσμούς.

279 ΜΕ. Ἐκ τῆς ὀροφῆς. ΕΞ. Ἐξήρτηντο.

280 ΑΡ. Τὰ τῶν ἀραχνῶν ὑφάσματα.

281 ΘΕ. Μακαρίων δαιμόνων. ΔΟ. Πανούργως κατεσκευασμένα.

283 ΕΙ. Προσεποιήσατο.

285 ΑΛ. Τυφλὴν τὴν κατασκοπήν. ΧΡΥ. Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.

286 ΚΛΥ. Ἔνδοξον περὶ τὴν τέχνην.

287 ΠΕ. Περιττῶς ἐνδόξου.

288 ΙΣ. Ἐπιθυμῶν. ΚΥ. Ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

289 ΕΡ. Καλὴν δύναμιν ἔχοντος.

290 ΗΕΙ. Ἐπορεύετο.

Ἐν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
« Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε.
« Οὐ γὰρ ἔθ᾽ Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
« Οἴχεται ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ᾽ ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ᾽ ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ᾽ ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ᾽ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλοντο.
Ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
Βῆ δ᾽ ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Ἔστη δ᾽ ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει,
Σμερδαλέον δ᾽ ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
« Ζεῦ πάτερ, ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
« Δεῦθ᾽, ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε·
« Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
« Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ᾽ ἀΐδηλον Ἄρηα·

291 ΦΥ. Ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῇ, καὶ προσεκόλλησε τῇ χειρί· ἀπὸ τοῦ φύω.
292 ΕΥ. Κοιμηθέντες.
293 ΜΕ. Ἐπιδημῶν.
294 ΣΙΝ. Τοὺς τὴν Λῆμνον κατοικοῦντας ἄνδρας.
295 ΑΣ. Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
296 ΚΑ. Νῦν, ἀνεπαύσαντο, κατεκοιμήθησαν.
297 ΤΕΧ. Τεχνικῶς κατεσκευασμένοι. ΕΧ. Περιεχύθησαν.
298 ΑΝ. Κουφίσαι.
299 ΦΕΥ. Φεύξιμα.
300 ΑΓ. Ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μετ᾽ ὀλίγον. ΑΜ. Ὁ Ἥφαιστος.
302 ΣΚΟ. Κατάσκοπος ἦν.
303 ΤΕΤ. Ἀντὶ τοῦ τετιμωρημένος καὶ λελυπημένος.
304 ΗΡ. Ἐλάμβανεν.
305 ΓΕ. Ἐξάκουστον ἐποίησεν.
307 ΓΕ. Γέλωτος ἄξια. ΕΠ. Οἷς οὐκ ἄν τις ἄξειεν.
309 ΑΙ. Ἄδηλον, ἀφανιστικόν.

« Οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
« Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,
« Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
« Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
« Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
« Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
« Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
« Εὕδειν· ἀλλά σφωε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
« Εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
« Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.
« Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δωτῆρες ἑάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.

310 ΑΡ. Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίους καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311 ΗΠ. Ἀσθενής.
312 ΤΟ. Γονεῖς. ΓΕΙ. Γεννῆσαι.
313 ΟΨ. Θεάσεσθε. ΤΩ. Οὗτοι.
314 ΑΚ. Λυποῦμαι.
315 ΜΙ. Ὀλίγον. ΚΕΙ. Καθεύδειν.
316 ΜΑ. Τὸ ὅλον, Καὶ περ καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, οὐ δυνήσονται ὁμιλῆσαι ἀλλήλοις διὰ τοὺς δεσμούς· ἢ οὐκέτι ἐθελήσουσι, φόβῳ τῶν δεσμῶν, πάλιν συνελθεῖν.
317 ΔΟ. Μηχάνημα.
319 ΕΓ. Ἔδωκα, παρέσχον.
320 ΕΧ. Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ οὐ κρατοῦσα τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐ σώφρων.
321 ΧΑΛ. Χαλκοῦ βεβηκός, στερρόν.
322 ΕΡ. Μεγαλωφελής.
323 ΕΚ. Μακρόβολος, τοξότης, ὁ ἑκὰς θέλων ἐνεργεῖν.
324 ΑΙ. Αἰσχύνη.
325 ΔΩ. Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326 ΑΣ. Ἀκατάπαυστος. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τὸν γέλωτα μετήνεκται. ΕΝ. Διεγήγερτο.
327 ΤΕΧ. Δόλους.

Ὧδε

Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
« Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
« Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
« Ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
« Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
« Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
« Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
« Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
« Αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
« Δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,
« Ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε, θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι,
« Αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, (ὡς σὺ κελεύεις,)

329 ΑΡ. Οὐκ ἀρετῶσι· ῥῆμα ἐστὶ συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθηνίαν ἄγει τὰ κακὰ ἔργα. καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ, εὐθηνοῦσι. ΚΙ. Καταλαμβάνει.

330 ΕΙ. Νῦν, κατέλαβε.

331 ΩΚ. Ταχύτατον.

332 ΤΕΧ. Δόλοις, μηχαναῖς. ΜΟΙ. Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκτιννύμενα. ΟΦ. Ὀφείλει, χρεωστεῖ.

335 ΔΩ. Δοτὴρ ἀγαθῶν.

337 ΛΕΚ. Κοίταις. ΧΡΥ. Καλῇ, χρυσοφόρῳ.

338 ΔΙ. Διάγων τὰς ἀγγελίας.

340 ΑΠ. Μεγάλοι. ΑΜ. Περιέχοιεν.

341 ΟΡ. Ὁρῶντες, βλέποντες.

345 ΚΛΥ. Ἔνδοξον κατὰ τὸ ἔργον.

347 ΥΠ. Ὑπισχνοῦμαι.

« Τίσειν

" Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
" Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
" Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
" Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
" Εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
" Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
" Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
" Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
Τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ

348 ΤΙ. Ἐκτίσειν, ἀποδοῦναι.

349 ΑΜ. Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.

351 ΔΕΙ. Δειλαὶ καὶ δυστυχεῖς αἱ ἐγγύαι, καὶ δειλὸν, τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ πρὸς τοὺς δειλαίους καὶ ἀσθενεῖς ἐγγύαι οὐδὲν δύνανται τῶν ἀδικημάτων ἐπεξελθεῖν, δι' ἀσθένειαν μὴ δυναμένων· ἢ οὕτως, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι, καὶ αὗται κακαί εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένου· παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ, Ἐγγύη· πάρα δ' ἄτη.

352 ΔΕ. Εὑρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι, ὡς, Δήεις τόν γε σύεσσιν· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἄν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι καὶ δεσμεῦσαι. ὁρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρνεῖται δὲ, οὐ δύναμαί σε δῆσαι, ὁ γὰρ ἐγγυώμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται). εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχεται φυγὼν, πῶς ἄν σε ἀντ' ἐκείνου δήσαιμι, ὄντα μου πολλῷ δυνατώτερον; ἤτοι διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν, ἢ διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον αἰδῶ. ΔΕ. Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.

353 ΟΙ. Ἀπέλθοι.

355 ΧΡΕΙ. Ἀττικῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.

356 ΤΙ. Ἐκτίσω, ἀποδώσω.

359 ΑΝ. Ἔλυεν.

361 ΑΝ. Ἀνορμήσαντες.

362 ΦΙ. Φιλόγελως, ἱλαρά.

363 ΠΑ. Πόλις Κύπρου. ΘΥ. Θυμιαμάτων πλήρης.

Ἀμβρότῳ,

Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο
Πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων,
Τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
« Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
« Ἠ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
« Ἠ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

365 ΕΠ. Ἐπῆν, ἐπέκειτο.
366 ΕΠ. Ἐπίρρατα, καλά.
369 ΔΟ. Μακρόκωποι.
371 ΜΟΥ. Καθ' ἕνα, ἢ μόνους. ΣΦΙ. Ἐπ' αὐτοῖς. ΕΡ. Ἐξισοῦτο.
374 ΡΙΠ. Προΐετο.
375 ΙΔ. Καμφθείς. ΑΕΡ. Ἐπαρθείς.
376 ΜΕ. Μεταλάμβανεν.
377 ΑΝ. Ἔγκειται τὸ ἄνω, ἢ ἀνὰ, καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμῶντες· ἥλλοντο γάρ.
379 ΤΑΡ. Πυκνῶς διαπλέκοντες, εἰς ἀλλήλους ἐναλλασσόμενοι. Ε ΠΕπ. Ἐβόωντο, ἐπεκρότουν τοῖς ποσίν.
380 ΕΣΤ. Ἱστάμενοι.
382 ΚΡΕΙ. Ἄρχον, βασιλεῦον. ΑΡ. Ἄγαν ἔκδηλε, ἐπισημότατε, ἐκπρέπεστατε.
383 ΑΠ. Προετείνω, ὑπέσχου, ἐκαυχήσω, παρὰ τὸ δέον. ΒΗ. Ὀρχησταί, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν.
384 ΕΤ. Φανερὰ ἦν, οὕτως ἔχειν

Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
« Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
« Ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
« Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές·
« Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
« Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
« Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
« Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος.
« Αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
« Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ·
« Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσάσθω ἐπέεσσι
« Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος·
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
« Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
« Τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
« Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
« Ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
« Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,

386 ΦΙ. Φιλοκώπεις, ναυτικοῖς.
389 ΕΠ. Ὡς πρέπει.
391 ΚΡΑΙ. Διατελοῦσι, ὑπάρχουσιν.
393 ΕΝ. Ἀγάγατε, κομίσατε, εἰνέγκατε.
394 ΑΟΛ. Ὁμοῦ συναχθέντες, ἀθρόοι.
395 ΔΟΡ. Δεῖπνον. ΙΗ. Πορεύοιτο.
396 ΑΡ. Φιλοφρονησάτω.
399 ΠΡΟ. Προέπεμψαν.
402 ΑΡ. Φιλοφρονήσομαι.
403 ΚΩ. Ἡ λαβή.
404 ΚΟ. Ἡ ξιφοθήκη.
405 ΑΜ. Κύκλῳ περιῆκται.

Καί

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
" Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
" Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
" Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
" Μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
" Τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι·
Δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
" Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
" Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα·
" Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
" Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
" Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
" Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων·
" Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,

408 ΒΕ. Πεφλυάρηται. Ἔνθεν καὶ βάξ, ὁ κράκτης, παρὰ τὸ βάζειν.
413 ΟΛ. Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414 ΠΟ. Ἐπιζήτησις.
417 ΔΥ. Ἔδυ.
424 ΔΕΥ. Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. ΧΗ. Κιβώτιον. ΑΡ. Ἄγαν ἐκπρεπῆ.
426 ΙΗ. Θερμάνατε, χλιαίνετε.
430 ΟΠ. Δώσω, παράσχω.

« Χρύσεον, ὄφρ᾽ ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
« Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διί τ᾽, ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ᾽ ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ᾽ ὕδωρ.
Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ᾽ ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ᾽ αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
« Μήτις τοι καθ᾽ ὁδὸν δηλήσεται, ὁππότ᾽ ἂν αὖτε
« Εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ᾽ ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ᾽ ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ᾽ ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ᾽ ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,
Ἔς ῥ᾽ ἀσάμινθον βάνθ᾽· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοετρ᾽· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γ᾽ ἐθάμιζεν,

435 ΛΟ. Εἰς ὃ τὰ λουτρὰ χέεται. ΚΗ. Καυστικῷ.

436 ΔΑΙ. Διέκαιον.

437 ΓΑ. Τὸ χώρημα, ἢ τὸν πυθμένα.

443 ΙΗ. Ἐπίβαλε.

444 ΟΔ. Κατὰ πλοῦν.

445 ΕΥ. Καθεύδεις.

447 ΕΠ. Ἐφήρμοζεν. ΙΗ. Ἐπέβαλεν.

448 ΔΕ. Ἐδίδαξεν, διὰ τὸ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ λῦσαι τὸν τοῦ ἀσκοῦ δεσμόν.

449 ΑΥ. Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ που χωρισθέντα. ἢ Αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχοῦ πορευθῆναι, μετὰ τὸ δῆσαι τὴν κιβωτὸν τοῦ Ὀδυσσέως.

450 ΔΣ. Πύελον, ὑπὸ τοῦ μινύθειν τὴν ἄσιν τοῦ σώματος. ΑΣ. Ἐπιθυμητῶς.

451 ΚΟΜ. Οὐδὲ ὅλως ἐκομίζετο, οὐδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μετ' οἰνοποτῆρας
Ἤϊε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
« Μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
« Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
« Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
« Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετοῴμην
« Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.

452 ΕΠ. Ἀφ' οὗ δή.
453 ΚΟ. Ἐπιμέλεια.
456 ΟΙ. Τοὺς εὐωχουμένους.
458 ΣΤΑΘ. Παραστάδα. ΤΕ. Ἤτοι τοῦ μελάθρου, οἴκου.
462 ΖΩ. Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. ΟΦ. Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467 ΤΩ. Διὸ ἄν σοι. ΕΥ. Εὐχοίμην.
468 ΕΒ. Τὸ ζῆν περιεποίησας, ἔσωσας.
470 ΜΟΙ. Μερίδας. ΕΝ. Ἐμέριζον.
472 ΤΕ. Ἔντιμον, γεραρόν.

Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀποπροταμών· ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
« Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
« Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
« Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
« Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
« Οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
« Ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάϊς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
« Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
« Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
« Ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
« Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
« Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
« Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,

475 ΠΡΟ. Ἀφελών.
476 ΘΑ. Θάλλουσα. ΑΛ. Πιμελὴ, λίπος.
477 ΤΗ. Δέξαι, λάβε.
478 ΠΡΟΣ. Φιλοφρονήσομαι.
480 ΕΜ. Μέτοχοι.
481 ΟΙ. Ὠδάς.
486 ΠΟ. Πολύβουλος, συνετός.
487 ΑΙ. Θαυμάζω καὶ ἐπαινῶ.
489 ΚΟΣ. Κατὰ τάξιν. ΟΙ. Μόρον, θάνατον.
490 ΕΡ. Ἔπραξαν. ΕΜ. Ἐκακοπάθησαν.
492 ΚΟΣ. Κατασκευήν.
493 ΔΟΥ. Ξυλίνου ἵππου. ΕΠ. Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὄνομά ἐστι κύριον. ΕΠ. Ἐδίδαξεν.

« Ἀνδρῶν

« Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
« Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
« Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
« Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἱστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.

495 ΕΜ. Πληρώσας. ΕΞ. Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496 ΚΑ. Ἕκαστα ἄπης.
498 ΩΠ. Παρέσχεν, ἔδωκεν.
499 ΦΑΙ. Ἐδείκνυεν.
500 ΕΝ. Ἐντεῦθεν ἀρξάμενος.
503 ΚΕ. Περικεκλεισμένοι.
504 ΕΡ. Εἵλκυσαν.
506 ΤΡΙ. Τριχῶς. ΣΦΙ. Ἀντὶ τοῦ, αὐτοῖς.
507 ΔΙ. Διαλῦσαι. ΚΟΙ. Τὸν δούρειον ἵππον.
508 ΕΡ. Ἑλκύσαντες.
509 ΑΓ. Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ΘΕΛ. Ἱλαστήριον.
512 ΕΙ. Ἐκαθέζοντο.
514 ΔΙΕ. Διεπόρθησαν.
515 ΙΠ. Ἐκ τοῦ ἵππου. ΕΚ. Ἀθρόως ἐξελθόντες.

Ἄλλον

Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
Κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν.
Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
« Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
« Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·

516 ΚΕ. Διαφθείρειν.
517 ΔΗΙ. Ἐκ τούτου οἱ μυθολογώτεροι τὴν Ἑλένην καὶ Δηϊφόβῳ γήμασθαι λέγουσιν.
522 ΕΔ. Ἔβρεχεν.
524 ΕΗΣ. Τῆς ἑαυτοῦ.
527 ΧΥ. Περιχυθεῖσα, περιπλακεῖσα. ΛΙ. Ὀξέως, ἡδέως. ΚΩ. Θρηνεῖ.
529 ΕΙ. Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν περὶ τὰ ἔργα· καὶ ἀναπίπλασιν κατ' ἀρχὴν παρὰ τὸ εἴρειν μετ' ἀληθείας ἄγειν καὶ λέγειν τοὺς δούλους.
531 ΕΛ. Ἐλεεινοῖς, οἰκτροῖς.
537 ΣΧΕ. Ἐπισχῇ, παυσάσθω.

« Οὐ

“ Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τόδ' ἀείδει.
“ Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδὸς,
“ Ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο
“ Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν
“ Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
“ Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
“ Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
“ Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
“ Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
“ Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
“ Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
“ Ὅ, ττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
“ Εἴπ' ὄνομ', ὅ, ττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
“ Ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν·
“ Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
“ Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
“ Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
“ Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
“ Ὄφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
“ Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
“ Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
“ Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
“ Καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς

539 ΔΟΡ. Δειπνοῦμεν.
546 ΚΑ. Ἴσως ἀδελφοῦ.
547 ΕΠ. Ἅπτηται ταῖς φρεσὶν, ὅ ἐστι, φρόνιμός ἐστι.
548 ΝΟ. Ἐννοίαις. ΚΕΡ. Πανούργοις.
549 ΕΙ. Ἐρωτήσω. ΦΑ. Εἰπεῖν.
556 ΤΙ. Καταστοχαζόμεναι.
559 ΙΣ. Γινώσκουσι, ἐπίστανται. ΝΟ. Ἐννοίας, βουλάς.

“ Ἀνθρώπων

« Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
« Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
« Οὔτέ τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
« Ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
« Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
« Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἁπάντων.
« Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
« Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
« Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
« Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
« Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
« Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
« Ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς τινας ἵκεο χώρας
« Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας.
« Ἠ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
« Οἵτε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
« Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
« Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
« Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
« Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή

563 ΠΗ. Βλαβῆναι. ΕΠΙ. Ἔπεστιν. ΔΕ. Φόβος.

565 ΑΓ. Ἄγαν ὀργισθῆναι.

566 ΠΟΜ. Οἱ παραπέμποντες. ΑΠ. Ἀβλαβεῖς.

569 ΡΑΙ. Διαφθεῖραι. ΑΜ. Περισκεπάσειν.

571 ΑΤ. Νεῶ, τὸ εἴη, ἀντὶ τοῦ ἐάσειεν· ὑπὸ δὲ τὴν κατὰ διήγησιν ἡδονῆς, τῆς προῤῥήσεως ἐπελάθετο. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦτα ἀκούσας, τὴν Ποσειδῶνος μηνύει ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὰ ἀληθῆ εἰπεῖν.

573 ΑΠ. Ἀπεπλανήθης.

574 ΝΑΙ. Καλῶς οἰκουμένας.

576 ΘΕ. Θεοειδὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.

577 ΟΔ. Θρηνεῖς, κλαίεις.

579 ΤΕΥ. Ἐποιήσαν.

580 ΕΣ. Μεταγενεστέροις.

« Ἤ τίς

« Ἠ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
« Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
« Κήδιστοι τελέθουσι, μεθ᾽ αἷμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
« Ἦ τις που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
« Ἐσθλός· ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
« Γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

581 ΠΗ. Συγγενὴς, κατ᾽ ἐπιγαμίαν, ἢ πόρρωθεν συγγενής.
583 ΚΗ. Λόγου, καὶ φροντίδος ἄξιοι, συγγενικώτατοι. ΤΕ. Γίνονται.
586 ΕΙ. Γινώσκει.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Αρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγεγονέναι, καὶ πρὸς τὸν Κύκλωπα Πολύφημον παραβαλεῖν· ὑπὸ τούτου φαγόντα ἓξ ἤδη ἑταίρους ἐκτυφλῶσαι.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶτα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
« Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
« Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
« Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
« Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
« Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
« Ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

5 ΟΥ. Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, οὐ τοῦ παντὸς τοῦ βίου τέλος εἴρηκεν τὴν ἡδονὴν, ἀλλὰ συμποσίου ποιεῖ.

6 ΕΥ. Θυμηδία.

7 ΑΚ. Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

8 ΠΛΗ, Πεπλήρωνται.

Σίτου

« Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
« Οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν·
« Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
« Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
« Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
« Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
« Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
« Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
« Εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
« Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
« Εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
« Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
« Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
« Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
« Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
« Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
« Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
« Πρὸς ζόφον· (αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,)
« Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε

9 ΑΦ. Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10 ΕΓ. Ἐγχέῃ.
11 ΕΙ. Φαίνεται, δοκεῖ.
12 ΕΠ. Προεθυμήθη.
14 ΥΣ. Ἔσχατον.
20 ΜΕ. Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21 ΝΑΙ. Οἰκῶ. ΕΥ. Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην. ΕΥ. Ἤτοι ἐπιφανῆ, τὴν πρὸς τὴν δείλην κειμένην· εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἄκρατον, δυσύνεται ἀνάγκη· εἴλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ὅθεν καὶ τὸ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22 ΝΗ. Ὄρος Ἰθάκης. ΕΙ. Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις.
24 ΔΟΥ. Μία τῶν Ἐχινάδων. ΥΛ. Ὑλώδης, σύμφυλος.
25 ΧΘΑ. Ταπεινή, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς οὖν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. ΠΑΝ. Ὑπεράνω κειμένη.
26 ΖΟ. Νῦν, δύσιν. ΗΩ. Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27 ΚΟΥ. Νεωτέρων τροφός.

« Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι·
« Ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
« Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
« Ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
« Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
« Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
« Ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
« Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
« Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
« Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
« Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
« Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
« Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
« Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
« Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
« Ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
« Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
« Ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα

31 ΚΑ. Κατεῖχεν.

32 ΑΙ. Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυῤῥηνίας, ἢ Κολχικῆς· Αἶα γὰρ, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον τῆς ᾅδου οὖσα, ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῷ, παρὰ τὸ αἶ, αἶ, θρηνητικὸν ἐπίῤῥημα.] ΛΙ. Ἐπιθυμοῦσα.

34 ΓΛΥ. Γλυκύτερον, ἡδύτερον.

36 ΑΛ. Ἀλλοφύλῳ, ξένῃ. ΝΑ. Οἰκεῖ.

37 ΠΟ. Πολλῶν κακῶν πλήρη. ΕΝΙ. Ἐρῶ, λέξω.

38 ΕΦ. Ἐπέπεμψε. ΙΟΝ. Ἐπανιόντι.

40 ΙΣ. Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν Μαρώνεια λέγεται. ΠΟ. Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ.

42 ΔΑΣ. Ἐμερισάμεθα. ΑΤ. Στερισκόμενος. ΚΙ. Ἀπέλθοι. ΙΣ. Ἰσότητος.

43 ΔΙ. Μεταφορικῶς, τῇ νηΐ· οἱ δὲ διερῷ, τῷ ὀξεῖ, καὶ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. καὶ γὰρ ἑτέρωθι, διερὸς βροτὸς, φησίν· οἱ δὲ, τῇ κώπῃ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ἐκ τῆς θαλάσσης, πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὸν ἱδρῶτα.

44 ΗΝ. Ἐκέλευον.

« Ἔσφαζον

“ Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
“ Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
“ Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
“ Ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
“ Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
“ Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη,
“ Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
“ Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
“ Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
“ Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
“ Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
“ Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
“ Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
“ Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
“ Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
“ Ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
“ Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
“ Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
“ Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
“ Πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,

47 ΟΙ. Ἀπελθόντες. ΓΕ. Ἐκάλουν, ἐβόων.

49 ΝΑΙ. Οἰκοῦντες.

51 ΩΡ. Τῷ τοῦ ἔαρος καιρῷ.

52 ΗΕ. Ὀρθρινοί.

53 ΑΙ. Κακομόροις.

57 ΑΛ. Ἀμυνόμενοι, ἢ ἐκκλίνοντες.

58 ΒΟΥ. Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων.

59 ΚΛΙ. Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. ΔΑ. Ἀνελόντες.

61 ΩΛ. Ἀπώλοντο.

62 ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν. ΑΚ. Λυπούμενοι.

63 ΑΣ. Εὐκταῖοι. ΟΛ. Ἀπολέσαντες.

65 ΤΡΙΣ. Ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τοὺς περιλειφθέντας, ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκαδε· ἢ ἵνα καὶ εἴ τις ἔτι ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, περιέλθοι.

“ Οἳ

" Οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηϊωθέντες.
" Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
" Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
" Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
" Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
" Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
" Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
" Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
" Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
" Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
" Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
" Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες
" Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
" Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
" Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
" Καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
" Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
" Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
" Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.

66 ΔΗΙ. Ἀναιρεθέντες.
68 ΛΑΙ. Τῷ μετὰ ἀνέμων ὄμβρῳ.
70 ΕΠ. Πλάγιαι.
71 ΙΣ. Ἄνεμος.
72 ΚΑΤ. Κατεθήκαμεν.
73 ΕΣ. Προθύμως. ΠΡΟ. Προκαθειλκύσαμεν.
74 ΗΜ. Ἡμέρας. ΣΥ. Συνεχῶς.
75 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν ἐσθίοντες, ἀντὶ τοῦ καταπιεζόμενοι.
76 ΤΕ. Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
77 ΕΡ. Ἀνελκύσαντες.
78 ΗΜ. Ἐκαθήμεθα. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.
79 ΑΣ. Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.
80 ΡΟ. Ῥοῦς, ῥεῖθρον. ΠΕ. Περικάμπτοντα. ΜΑ. Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν δὲ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.
81 ΑΠ. Ἀπωθήσατο. ΠΑ. Ἀπεπλάνησεν. ΚΥ. Κύθηρα, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.
82 ΟΛ. Ὀλεθρίοις.
84 ΑΝ. Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ ἀνθέων.

" Ἔνθα

“Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
“Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
“Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
“Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πύθεσθαι ἰόντας,
“(Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσας,)
“Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
“Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
“Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
“Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
“Τῶν δ' ὅςτις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
“Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι,
“Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
“Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
“Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
“Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσας.
“Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
“Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
“Μή πω τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
“Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
“Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
“Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ·
“Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,

85 ΒΗ. Ἔβημεν, ἐξήλθομεν. ΑΦ. Ἠντλήσαμεν.

87 ΕΠ. Ἐγευσάμεθα, ἠσθίομεν. ΠΟ. Ποτοῦ.

88 ΠΡΟ. Προέπεμπον. ΠΕΥ. Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89 ΤΡΙ. Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ὦσι, διὰ τὸν κήρυκα. ΟΠ. Παρασχών.

90 ΕΙ. Ὑπάρχοιεν.

91 ΟΙ. Πορευόμενοι. ΜΙ. Ἐμίχθησαν.

92 ΜΗ. Ἐβουλεύοντο.

97 ΕΡ. Ἐσθίοντες.

99 ΖΥ. Ὑπὸ τὰς καθέδρας. ΕΡ. Ἑλκύσας.

106 ΚΥΚ. Δίκαιοι οὗτοι, πλὴν Πολυφήμου· ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων, καὶ μεγάλων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων

χρείαν

“ Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
“ Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
“ Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
“ Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
“ Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
“ Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
“ Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
“ Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
“ Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι·
“ Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
“ Γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
“ Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
“ Ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
“ Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
“ Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
“ Οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
“ Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
“ Ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.

χρέαν νέμων, ἀλλὰ τὸ θεμιστεύειν ἕκαστον Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς οὖν ἠδίκουν τοὺς Φαίακας καὶ ἐλύπουν; ἀλλὰ τὸ ἀνόμοιον τῆς πολιτείας. ΑΘ. Ἀκηδιανήτων.

108 ΑΡ. Ἀροτριῶσιν.

109 ΑΝ. Ἀναροτρίαστα.

111 ΕΡ. Ἐκ πλείου καρποῦ τῆς σταφυλῆς γινόμενον.

112 ΒΟΥ. Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιτελεσθῶσιν. ΘΕ. Κοινὰ νόμιμα.

113 ΚΑ. Ἀκρωρείας.

114 ΘΕ. Ἄρχει, δικάζει.

116 ΛΑ. Εὔγεως, ἢ εὔσκαφος, λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. οἰκονομικῶς δὲ ὡς ταύτην νύκτας κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. ΛΙ. Ἔξω τοῦ λιμένος. ΤΕ. Ἐκτέταται, διήκει.

118 ΑΠ. Πολλαί.

119 ΠΑ. Ἀναστροφή. ΑΠ. Ἀπείργει, κωλύει.

120 ΕΙ. Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121 ΕΦ. Ἐπιζητοῦντες.

122 ΚΑ. Κατέχεται. ΑΡ. Ἀροτριάσεσιν.

123 ΑΝ. Μὴ ἀροτριωμένη.

124 ΧΗ. Σπανίζει, ἐρημός ἐστι. ΜΗ. Μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Μηκὼ γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ μήκη κινεῖν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι.

“ Οὐ

" Οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
" Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
" Νῆας ἐϋσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
" Ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
" Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
" Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
" Οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα.
" Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
" Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
" Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεὶ
" Εἰς ὥρας ἀμῷεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
" Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
" Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
" Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
" Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
" Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
" Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
" Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε

125 ΜΙΛ. Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχρισμέναι, τουτέστι τὰς πρώρας. Μίλτος δὲ, πηλὸς ῥυσσώδης.

126 ΕΝ. Ἔνεισιν. ΚΑ. Κατασκευάσαιεν.

127 ΤΕ. Πράττοιεν, ὑπουργοῖεν.

128 ΙΚ. Παραγινόμεναι.

130 ΕΚ. Κατεργάσαιντο, κατεσκευάσαιντο.

131 ΩΡ. Τὰ πρὸς ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια· τὰ κατὰ καιρὸν ὥρια.

133 ΥΔ. Κάθυγροι. ΜΑ. Ἁπαλοί. ΑΦ. Ἄφθαρτοι.

134 ΑΡ. Ἀροτρίασις. ΛΕΙ. Ὁμαλή. ΛΗΙ. Σιτοφόρον πεδίον.

135 ΑΜ. Θερίζοιεν. ΠΙ. Λιπαρὸν, εὔγειον. ΟΥ. Τὸ ἔδαφος.

136 ΕΥ Εὐπρόσορμος. ΠΕΙΣ. Ἀπογείου σχοινίου, ᾧ πείθεται ἡ ναῦς.

137 ΕΥ. Ἀγκύρας. ΑΝ. Προσδῆσαι.

138 ΕΠ. Ἐποκείλαντας τῇ γῇ, ἐπιψαύσαντας.

139 ΕΠ. Παροξύνῃ, παρορμᾷ. ΑΗ. Οἱ ἄνεμοι.

140 ΚΡΑ. Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.

“ Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι.
“ Ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
“ Οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
“ Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
“ Οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
“ Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
“ Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα,
“ Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
“ Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
“ Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
“ Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
“ Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
“ Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
“ Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
“ Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
“ Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
“ Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
“ Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
“ Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
“ Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.

143 ΠΡΟΥ. Προεφαίνετο.
144 ΑΗΡ. Ἀχλὺς, ἀορασία. ΒΑ. Σκοτεινή.
145 ΠΡΟΥ Ἔφαινε, ἔλαμπεν.
146 ΕΔ. Εἶδεν, ἐθεάσατο.
147 ΧΕΡ. Πρὸς τὴν γῆν.
149 ΚΕΛ. Ἐποκειλάσαις τῇ γῇ.
151 ΑΠ. Ἐπὶ βορᾷ καὶ τρυφῇ ἀποκοιμηθέντες.
153 ΘΑΥ. Θαυμάζοντες. ΕΔ. Περιηρχόμεθα, ἀνεστρεφόμεθα.
154 ΩΡ. Διήγειραν.
155 ΟΡ. Τὰς ἐν ὄρει διατριβούσας.
156 ΚΑΜ. Ἐπικαμπῆ. ΑΙ. Ἀκόντια ἐπιμήκεις τοὺς αὐλοὺς ἔχοντα, ὅ ἐστι, τὸ σίδηρον.
157 ΕΙ. Ἐλάβομεν.
158 ΜΕ. Τῷ μένει ἁρμόζουσαν.
160 ΕΞ. Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161 ΠΡΟ. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ΗΕ. Περὶ δύσεως ἡλίου.
162 ΑΣ. Πολλά. ΜΕ. Οἶνον.

“ Οὐ

« Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
« Ἀλλ' ἐνέω· πολλὸν γὸ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαςοι
« Ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
« Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
« Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, ϗ αἰγῶν.
« Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, ϗ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
« Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
« Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μξ πᾶσιν ἔειπον·
« Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
« Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ ϗ ἐμοῖς ἑτάροισιν
« Ἐλθὼν, τῶν δ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
« Ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισαί τε, ϗ ἄγριοι, ὐδὲ δίκαιοι·
« Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐςὶ θεουδής.
« Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβlω· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
« Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
« Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, ϗ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
« Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ τ χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
« Ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
« Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
« Μῆλ', ὄϊές τε, ϗ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ

163 ΕΞ. Ἐξεδαπανήθη, ἀνήλωτο.
164 ΕΝ. Ἀλλ' ἐνῆν. ΑΜ. Ἀγγείοις διώτοις.
165 ΗΦ. Ἠντλήσαμεν.
166 ΕΛ. Ἐρχόμεθα, ἐωρῶμεν, ἰσολέπομεν.
169 ΡΗΓ. Τῷ αἰγιαλῷ.
171 ΘΕ. Ποιησάμεν@.
176 ΦΙ. Φιλόξενοι.
180 ΠΟ. Λευκήν.
182 ΕΣ. Ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ ϗ πλησιαιτάτῳ μέρει.
183 ΚΑ. Κατεσκιασμένον.
184 ΜΗΛ. Προτάξας τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. ΙΑΥ. Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.

« Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
« Μακρῆσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
« Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
« Οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
« Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
« Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
« Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
« Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
« Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
« Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
« Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
« Βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
« Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
« Ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·
« Οὕνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ', ἠδὲ γυναικὶ,
« Ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
« Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
« Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
« Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
« Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας,
« Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν

185 ΔΕΔ. Ἐδεδόμητο, ᾠκοδόμητο. ΚΑ. Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνεζευγμένοις, ὅ ἐστι τεθεμελιωμένοις.

186 ΥΠ. Ἐν ὕψει κομώσαις.

187 ΕΝ. Διετέλει· ἢ, ἐκάθευδεν.

189 ΠΩ. Ἀνεστρέφετο. ΑΘ. Ἄδικα.

191 ΡΙ. Ἀκρωτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194 ΕΡ. Φυλάξαι.

197 ΜΑ. Εὐάνθους υἱός. Εὐάνθης ὁ Διονύσου.

198 ΑΜ. Κατεῖχεν, ἐφύλασσεν.

199 ΠΕ. Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξαμεν.

200 ΑΖ. Σεβόμενοι, ἐντρεπόμενοι. ΑΛ. Ὑψηλῷ καὶ πόας ἔχοντι τόπῳ.

204 ΑΦ. Ἀντλήσας.

205 ΑΚ. Καλὸν, ἢ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκέραιον.

« Ἠείδ

" Ἠΐδη δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
" Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
" Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
" Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
" Χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
" Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
" Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
" Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσατο θυμὸς ἀγήνωρ,
" Ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
" Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
" Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
" Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
" Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
" Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στεῖνοντο δὲ σηκοὶ
" Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
" Ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
" Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· ναῖον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,

206 ΔΜΩ. Οἰκετῶν, δούλων.

208 ΕΡ. Πυῤῥόν.

209 ΥΔ. Προσυπακουόμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκερράσθη.

211 ΑΠ. Ἀποστῆναι.

212 ΗΙ. Ἄλφιτα.

213 ΚΩ. Θυλάκῳ.

214 ΕΠΕ. Ἐπελθεῖν. ΕΠ. Περιειλημμένον.

216 ΑΝ. Τὸ σπήλαιον.

217 ΕΝ. Ἔνεμεν. ΝΟ. Εἰς τὴν καταπινομένην.

218 ΕΘ. Ἐθεωροῦμεν, ἐθαυμάζομεν.

219 ΤΑΡ. Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι, καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροί. Λέγονται δὲ καὶ τάλαροι καὶ ψυχροί, ἢ ψυκτῆρες· διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχεσθαι. Ἔστι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσαι, ὅ ἐστι ξηρᾶναι. ΒΡ. Ἐπεπλήρωντο. ΣΤΕΙ. Ἐστενοχωροῦντο. ΣΗ. Αἱ μάνδραι καὶ περίβολοι, ἐν οἷς συγκλείονται τὰ θρέμματα, ἢ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων.

220 ΔΙΑ. Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221 ΕΡ. Συνείχοντο, συγκεκλεισμένοι ἦσαν. ΠΡΟ. Πρεσβύτεραι, παλαιότεραι, ἢ μεταβούστεραι τῇ ἡλικίᾳ. ΜΕ. Μέσαι, μεσήλικες.

222 ΕΡ. Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ δροσώδεις, ἀπὸ τῆς ἕρσης· ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. ΝΑ. Νέω, ἀντὶ τοῦ περιεῤῥέοντο καὶ κατεῤῥέοντο· ἢ ἐπεπλήρωντο, ἢ ἄκρων. ΟΡ. Τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος· ὀρὸς γὰρ λέγεται, ἡ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

" Γαυλοί

« Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
« Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι,
« Τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
« Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
« Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
« Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, (ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,)
« Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
« Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
« Ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
« Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
« Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
« Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
« Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
« Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
« Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
« Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
« Ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
« Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
« Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
« Ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·

223 ΓΑΥ. Ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. Εὐθετοῦσι δὲ καὶ εἰς τυροῦ ἀπόθεσιν. ΣΚΑ. Ὑποκοριστικῶς, αἱ σκάφαι. ΤΕ. Κατεσκευασμένα. ΤΟΙ. Ἐν οἷς.

225 ΑΙ. Αἴροντας, βαστάσαντας.

230 ΕΡ. Ἀγαπητὸς καὶ ἐπέραστος. Ἢ ἡδὺς καὶ προσηνής.

231 ΚΕΙ. Καύσαντες, ἀνάψαντες.

232 ΑΙ. Λαμβάνοντες.

233 ΝΕ. Βόσκων. ΑΧ. Φόρτον, βάρος τῆς ὕλης.

234 ΑΖ. Ξηρᾶς. ΙΝΑ. Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ δειπνοῦντι φῶς παρείη.

235 ΕΚ. Δηλονότι, τὴν συρφετώδη ὕλην.

236 ΑΠ. Ἀνεχωρήσαμεν.

238 ΘΥ. Ἔξω.

240 ΘΥ. Τὸν μοχλόλιθον.

242 ΤΕ. Τετράτροχοι. ΟΧ. Κινήσειαν.

« Τόσσην

“ Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
“ Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
“ Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
“ Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
“ Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·
“ Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
“ Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
“ Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
“ Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
“ Ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε;
“ (Οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται)
“ Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
“ Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
“ Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
“ Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
“ Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
“ Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
“ Ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
“ Λαοὶ δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

243 ΗΛ. Ὑψηλόν. ΤΟΣ. Τοσαύτην.

245 ΥΠ. Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος γὰρ, ὑπεναντίον τῆς συνηθείας, βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρὸς, Ἔμβρυον δὲ, νεογνὸν, ἢ τὸ τέκνον.

246 ΘΡΕΨ. Πήξας.

247 ΑΜ. Προσεπισπώμενος, συναγαγών.

248 ΕΣΤ. Εἴασεν ἐν τοῖς ἀγγείοις.

249 ΔΑΙ. Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.

250 ΣΠΕΥ. Ἐναγωνιάσησεν. ΠΟ. Ἐνεργήσας, πράξας.

252 ΥΓ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

255 ΠΑΡ. Παραβάλλοντες.

259 ΑΠ. Πλανηθέντες.

261 ΙΕ. Ἐπιθυμοῦντες.

262 ΜΗ. Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἐργάσασθαι.

“ Τοῦ

« Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
« Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
« Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
« Ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον, ἠὲ καὶ ἄλλως
« Δοίης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
« Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
« Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
« Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
« Νήπιος εἰς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
« Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
« Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
« Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
« Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
« Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
« Ἀλλά μοι εἴφ', ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
« Ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
« Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
« Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
« Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
« Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,

265 ΔΙ. Διεπόρθησεν.
266 ΚΙ. Παραγενόμενοι.
267 ΙΚ. Ἱκετεύομεν. ΠΟ. Παράσχοις.
268 ΔΩ. Δωρεάν.
270 ΕΠ. Επόπτης, βοηθός.
271 ΟΠ. Ἀκολουθεῖ.
274 ΔΕΙ. Φοβηθῆναι. ΑΛ. Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.
275 ΔΙ. Ἀσεβὴς ὢν ὁ Πολύφημος διαβάλλει καὶ τοὺς λοιπούς· ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν ἄθεοι, παρίστησιν ὁ Ποιητὴς λέγων, Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
277 ΠΕ. Φεισαίμην.
279 ΕΣ Κατέσχες. ΕΥ. Τὴν καλῶς κατεσκευασμένην.
281 ΠΕΙ. Ἐνεδρεύων.
282 ΑΨ. Πάλιν, οὐχ ἁπλῶς.
284 ΥΜ. Ὑμετέρας.

« Ἄκρῃ

" Ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
" Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
" Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
" Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
" Σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
" Κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
" Τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον.
" Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
" Ἔγκατά τε σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
" Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
" Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
" Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
" Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
" Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
" Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
" Οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
" Χείρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
" Αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·

285 ΠΡΟΣ. Προσεγγίσας, ἀντὶ τοῦ προσρήξας.

288 ΙΑΛ. Ἐπέβαλλεν.

289 ΜΑΡ. Ἁρπάσας, συλλαβών. ΣΚΥ. Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

290 ΚΟΠ. Συνέτριψε.

291 ΜΕ. Κατὰ μέλος. ΩΠ. Παρεσκεύασεν.

292 ΑΠ. Διὰ τοῦτο, οὐδὲ ἐκ λειψάνου τινὸς μένοντος ἐπέγνω τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.

293 ΜΥ. Μυελοῦ πλήρη.

294 ΑΝ. Ἀνετείναμεν.

295 ΑΜ. Ἀπορία.

296 ΕΜ. Ἐπλήρωσεν, ἐνέπλησεν. ΝΗ. Τὴν γαστέρα.

297 ΑΝ. Ἀνθρώπεια. ΕΔ. Ἐσθίων.

298 ΤΑ. Ἐκταθείς. Ἐμφαντικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος.

299 ΒΟΥ. Ἐβουλευσάμην.

301 ΟΥ. Τρῶσαι. ΟΘ. Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν.

302 ΕΠ. Ἐφαψάμενος. ΕΤ. Ἄλλος. ΘΥ. Νοῦς, λογισμός.

303 ΑΜ. Ἡμεῖς.

« Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
« Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
« Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
« Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα
« Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
« Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
« Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δεῖπνον.
« Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
« Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
« Ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
« Πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
« Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
« Εἴπως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
« Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
« Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
« Χλωρὸν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
« Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
« Ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
« Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
« Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι·
« Τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
« Καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.

313 ΘΥ. Λίθον.
315 ΡΟΙ. Ἀσήμῳ φωνῇ, συριγμῷ.
317 ΤΙ. Τιμωρησαίμην.
319 ΡΟ. Ξύλον. ΣΗ. Τῇ μάνδρᾳ.
320 ΧΛΩ. Νεωστὶ ἐκκοπέν. ΕΚ. Ἐξέκοψεν. ΦΟ. Φέροι, βαστάζοι.
321 ΑΥ. Ξηρανθέν. ΕΙ. Ἀπεικάζομεν.
323 ΦΟΡ. Φορτηγοῦ.
325 ΟΡ. Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα, ὄργυιά ἐστι.

« Οἳ

" Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραςὰς
" Ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
" Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καταχρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
" Ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
" Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
" Ὅςις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
" Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
" Οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
" Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
" Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
" Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
" Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
" Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
" Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
" Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
" Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
" Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
" Σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δόρπον·
" Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραςὰς,
" Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
" Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·

327 ΕΘ. Ἀπώξυνα· ἐκ τοῦ συνωνύμου τὸ ὁμώνυμον. Ὁ τρόπος μετάληψις.

328 ΕΠ. Ἐπύρουν εἰς τὸ δαλὸν ποιῆσαι. ΚΗ. Καυςικῷ.

330 ΗΛ. Χύδην, παρὰ τὸ ἄλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

331 ΠΕ. Κληρωθῆναι.

335 ΕΛ. Ἠριθμούμην.

336 ΕΣ. Δειλινός. ΝΟ. Βόσκων.

339 ΟΙΣ. Ὑπολαβών.

346 ΚΙΣ. Ἤτοι ποιμενικὸν ποτήριον, ἐκ κισσίνου ξύλου κατεσκευασμένον· ἢ ὄνομα κύριον ποτηρίου· ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν.

347 ΤΗ. Λάβε, δέξαι.

 " Ὄφρ'

“ Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
“ Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
“ Οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
“ Σχέτλιε, πῶς κέν τις σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
“ Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
“ Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
“ Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
“ Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
“ Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
“ Οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
“ Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
“ Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
“ Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·
“ Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
“ Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
“ Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
“ Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
“ Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
“ Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.

348 ΕΚ. Ἔκρυπτεν.
349 ΛΟΙ. Σπονδήν.
350 ΑΝ. Οὐκ ἀνεκτῶς, οὐχ ὑπομενητικῶς.
351 ΣΧΕΤ. Ἄδικε. ΙΚ. Ἱκετεύσει.
352 ΕΡ. Ἔπραξας.
353 ΗΣ. Ἥσθη, ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358 ΕΡ. Μεγαλοστάφυλον.
359 ΑΠ. Ἀπόῤῥοια, ἀπόσπασμα.
361 ΑΦ. Ἀνοίαις.
369 ΕΔ. Βρώσομαι.

“ Ἦ, καὶ

“ Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
“ Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδ δέ μιν ὕπνος
“ Ἥιρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσυτο οἶνος,
“ Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
“ Καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
“ Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
“ Θάρσυνον, μήτις μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
“ Ἅψασθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
“ Καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
“ Ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
“ Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
“ Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
“ Δίνεον· ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
“ Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
“ Ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰέν·
“ Ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
“ Δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
“ Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ,

372 ΑΠ. Πλαγιάσας· δοχμὸς γὰρ, τὸ πλάγιον.

373 ΗΡ. Κατελάμβανεν. ΠΑΝ. Ἐπιθετικῶς, ὁ ὕπνος ὁ πάντας δαμάζων καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. ΦΑ. Συνεκδοχικῶς τοῦ στόματος. ΕΞ. Ἐξῄει.

374 ΨΩ. Σάρκες, μέλη. ΟΙ. Βεβαρημένος τῷ οἴνῳ.

375 ΗΛ. Ὑπέβαλον.

376 ΕΙ. Ὅπως, ἵνα.

377 ΘΑΡ. Διήγειρον. ΑΝ. Παραιτήσηται.

379 ΑΨ. Ἀφθήσεσθαι. ΔΙ. Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπεπύρωτο.

381 ΕΝ. Ἐνέβαλεν.

383 ΕΝ. Ἐπεβάρησαν, ἐνέπηξαν.

384 ΔΙ. Ἔστρεφον. ΔΟ. Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385 ΥΠ. Τὸ πλῆρες, τρύπανον.

386 ΑΨ. Ἅψαντες, δήσαντες.

387 ΠΥ. Πεπυρωμένον.

388 ΔΙ. Ἐστρέφομεν.

389 ΕΥ. Ἐφλόγισεν.

“ Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
“ Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον,
“ Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
“ Φαρμάσσων· (τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν)·
“ Ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
“ Σμερδαλέον δὲ μέγ᾽ ᾤμωξεν· περὶ δ᾽ ἴαχε πέτρη.
“ Ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ᾽· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
“ Ἐξέρυσ᾽ ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
“ Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
“ Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ᾽ ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
“ Ὤκεον ἐν σπήεσσι δι᾽ ἄκριας ἠνεμοέσσας·
“ Οἱ δὲ, βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
“ Ἱστάμενοι δ᾽ εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, τι ἑ κήδοι,
“ Τίπτε τόσον, Πολύφημ᾽, ἀρημένος ὧδ᾽ ἐβόησας,
“ Νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
“ Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
“ Ἦ μή τις σ᾽ αὐτὸν κτείνει δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
“ Τοὺς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
“ Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.

390 ΓΛΗ. Κόρης. ΣΦΑ. Διΐξέναντο, περιτείνοντο, ἢ κατεπονοῦντο, ἢ ἐσπαράσσοντο.

392 ΙΑ. Ἠχοῦντα.

393 ΦΑΡ. Στερροποιῶν, στομῶν, στομοποιῶν. ΣΙ. Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸν πεπυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394 ΣΙ. Καὶ τοῦτο ὀνοματοπεποίηται, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὸ λίπος γινομένου σισμοῦ, ὅ ἐστι, συνηχείας.

397 ΕΞ. Ἐξέλκυσεν. ΠΕ. Ἡμαγμένον.

398 ΑΛ. Ἀδημονῶν, δυσφορῶν.

399 ΗΠ. Ἐβόα, ἐκάλει. ΩΚ. Περιῴκουν.

400 ΑΚ. Τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. ΗΝ. Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων κεκαλυμμένας.

401 ΕΦ. Περιήεσαν.

402 ΕΙ. Ἠρώτων. Ο. Ὅπερ αὐτόν. ΚΗ. Λυποῖ, βλάπτοι.

403 ΑΡ. Βεβλαμμένος.

404 ΤΙ. Διατίθεσθαι ποιεῖς.

405 ΕΛ. Ἀπελαύνει.

“ Οἱ

" Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
" Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἐόντα,
" Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
" Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
" Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
" Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
" Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
" Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
" Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
" Εἴτινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
" Οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
" Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
" Εἴτιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ
" Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
" Ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
" Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
" Ἄρσενες ὄιες ἦσαν ἐΰτρεφέες, δασύμαλλοι,
" Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
" Τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
" Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
" Σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
" Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
" Τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄιες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,

418 ΣΤΕΙ. Πορευόμενοι. ΘΥ. Ἔξω.
420 ΒΟΥ. Ἐβουλευόμην.
426 ΙΟΔ. Μέλαν. ΕΙ. Ἔριον.
427 ΣΥΝ. Συνέδεον. ΛΥ. Ἱμαντώδεσι φυτοῖς.
428 ΤΗΣ. Ἐφ' αἷς.
429 ΑΙ. Λαμβάνων. ΦΕ. Ἔφερε, ἐβάσταζεν.
430 ΙΤ. Ἐπορεύοντο.
431 ΦΕ. Ἐβάσταζον.

" Ἀρνειὸς

" (Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,)
" Τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
" Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
" Νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
" Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
" Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
" Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
" Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
" Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
" Τειρόμενος, πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
" Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
" Ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.
" Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
" Λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
" Τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
" Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
" Ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
" Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
" Μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
" Πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι

432 ΑΡ. Κριός.
433 ΛΑ. Δασεῖαν. ΕΛ. Συστραφεὶς, εἰλυσθείς.
434 ΑΩ. Τοῦ ἄνθους. Λέγει δὲ τοῦ ἐρίου. ΘΕΣ. Λαμπροῦ, ἢ πολλοῦ.
435 ΣΤΡΕΦ. Περιστραφθεὶς, περιστρέψας τὰς χεῖρας. ΕΧ. Ἀντειχόμην, κατεῖχον.
439 ΕΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἐβληχῶντο.
440 ΟΥ. Οἱ μαστοί. ΣΦΑ. Ἐπεπλήρωντο.
441 ΤΕΙ. Καταπονούμενος. ΕΠ. Ἐφήπτετο, ἐπιλαμβάνετο.
443 ΕΙ. Ἐρίοις κεκομημένων.
444 ΥΣΤ. Ἔσχατος, τελευταῖος. ΕΣ. Ἐπορεύετο.
445 ΛΑΧ. Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γράφεται καὶ λάχνῳ παρωνύμως τῇ λάχνῃ. ΣΤΕΙ. Βαρυνόμενος. ΕΜ. Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑπ' ἐμοί. ΠΥ. Συνετὰ φρονοῦντι.
446 ΕΠ. Ἐφαψάμενος.
447 ΕΣ. Ὥρμησας, ἐξῆλθες.
449 ΝΕ. Βόσκεις, ἐσθίεις. ΠΟΙ. Πόας.

" Ἑσπέριος·

" Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πινύσσεαι· ἢ σύγ' ἄνακτος
" Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τ' ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
" Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
" Οὖτις, ὃν ὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
" Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
" Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
" Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
" Θεινομένε ῥαίοιτο πρὸς ὔδεϊ· κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
" Λωφήσειε κακῶν, τά μοι ὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
" Ὣς εἰπὼν, τ' κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
" Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέεος τε, καὶ αὐλῆς,
" Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρες.
" Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα τανύποδα, πίονα δημῷ,
" Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
" Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
" Οἳ φύγομεν θάνατον· τὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
" Ἀλλ' ἐγὼ ὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
" Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
" Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
" Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.

453 ΕΞ. Ἐτύφλωσεν.
454 ΛΥ Χαλεποῖς. ΔΑ. Δαμάσας, ἀντὶ τῦ ἀλλοιώσας.
456 ΟΜ. Τὰ αὐτά μοι βυλοιο. ΠΟ. Ὁμόφωνος, λαλῆσαι δυνάμενος.
457 ΗΛ. Ἐκκλίνει, περιφεύγει.
458 ΤΩ. Δι' ὃ ἄν.
459 ΘΕΙ. Τυπτομένε. ΡΑΙ. Διαφθείροιτο.
460 ΛΩ. Παύσεται, ἢ λήξει.
462 ΗΒ. Ὀλίγον.

464 ΤΑ. Τεταμένοις τοῖς ποσὶ βαδίζοντα, ἢ ἰσχνόποδα, ἢ πεζονόποδα. Τανυὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τὐναντίον νεύοντα τὺς πόδας διὰ τ' ἑλιγμὸν τῆς πορείας, ὐκ εἰλῦντα, ὡς οἱ βόες.
465 ΠΕ. Περιστρέφοντες, συγκλείοντες.
466 ΑΣ. Ἐπιθυμητοί.
467 ΣΤΕ. Ἐστέναζον. ΓΟ. Θρηνῦντες.

" Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
" Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
" Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
" Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
" Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
" Καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
" Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
" Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
" Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
" Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
" Κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
" Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
" Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
" Τὴν δ' ἂψ ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
" Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
" Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
" Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
" Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
" Κρατὶ καταννεύων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,

476 ΚΡΑ. Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τῷ πάθει.

478 ΑΖ. Ἐντρέπῃ.

479 ΤΙ. Ἐτιμωρήσατο.

480 ΧΟ. Ὠργίσθη. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

482 ΚΥ. Μελανοπρώρου.

483 ΕΔΕΥ. Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. ΟΙ. Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι κατευθύνειν.

485 ΗΠ. Εἰς τὴν γῆν. ΠΑ. Τὸ εἰς τοὐπίσω φερόμενον κῦμα. ΕΚ. Ἐκλυδωνίσθη.

486 ΠΛΗΜ. Πλημμύρις, ἡ τῆς θαλάσσης ἐπισυνάστασις· ἢ κλύδωνος φορὰ, ἢ ἀνάχυσις. ΘΕ. Ἐγγίσαι ἐποίησε τῇ γῇ. ΧΕΡ. Γῆν.

488 ΩΣ. Ἀπέωσα εἰς τὸ ἐκτός.

490 ΠΡΟ. Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγχειρήσαντες. ΕΡ. Ἐκωπηλάτουν.

491 ΔΙΣ. Πῶς νῦν ἀκμάς; προείρηκε γὰρ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας· ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέχομεν πάλιν· οὕτως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. ΠΡΗΣ. Διαπερῶντες. ΑΠ. Ἀφεστήκειμεν.

" Καὶ

« Καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
« Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
« Σχέτλιε, τίπτ᾽ ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
« Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
« Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι.
« Εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
« Σύν κεν ἄραξ᾽ ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήια δοῦρα,
« Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
« Ὣς φάσαν· ἀλλ᾽ οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
« Ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
« Κύκλωψ, αἴκεν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
« Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
« φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
« Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί᾽ ἔχοντα.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
« Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ᾽ ἱκάνει.
« Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
« Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,
« Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
« Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσω,
« Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.

495 ΒΕ. Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸν βληθέντα λίθον λέγει.
498 ΑΡ. Συνέτριψεν. ΝΗ. Τὰς ναῦς.
499 ΙΗ. Ἀκοντίζει. ΟΚ. Τραχεῖ.
501 ΑΨ. Πάλιν. ΚΕ. Ὠργισμένῳ.
503 ΕΙ. Ἐρωτήσῃ. ΑΕΙ. Δεινώ. ΑΛ. Τύφλωσιν, στέρησιν ὀφθαλμῶν.
504 ΦΑ. Λέξειν, ἀντὶ τοῦ λέγε. ΕΞ. Ἀντὶ τοῦ, ἐκτυφλῶσαι. Κἀντῃ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ.
507 ΠΑ. Πάλαι πεφημισμένα, ἤτοι εἰρημένα. ΘΕΣ. Μαντεύματα.
509 ΕΥ. Εὐρύμου παῖς, Τήλεμος.
511 ΟΣ. Οὗτος.
512 ΑΜ. Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. ΟΠ. Ὄψεως.

« Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
« Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
« Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς,
« Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
« Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
« Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
« Τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
« Αὐτὸς δ', αἴκ' * ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
« Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
« Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
« Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
« Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
« Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
« Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
« Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
« Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι,
« Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
« Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
« Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
« Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
« Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.

513 ΕΔ. Ἐξεδεχόμην.
514 ΕΠ. Περιεστολημένον.
515 ΑΚ. Ἀσθενής.
516 ΑΛ. Ἐτύφλωσεν.
518 ΟΤΡ. Παρασκευάσω, ποιήσω. ΑΙ. Βίου, ζωῆς.
524 ΕΥ. Ἐστερημένον.
525 ΟΦ. Διὰ τὴν τύφλωσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς φωνὰς ταύτας, ὠργίσθη ὁ Ποσειδῶν. τούτων γὰρ ὁ νοῦς· οὐ δὲ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα.
528 ΚΥ. Μελανόθριξ.

* al. ἐθέλῃσιν.

« Ὣς

“ Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε Κυανοχαίτης.
“ Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
“ Ἧκ᾽ ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν᾽ ἀπέλεθρον.
“ Κὰδ δ᾽ ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο,
“ Τυτθὸν ἐδεύησεν δ᾽ οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι·
“ Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
“ Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ᾽, ἔνθα περ ἄλλαι
“ Νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι
“ Εἵατ᾽ ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
“ Νῆα μὲν ἔνθ᾽ ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
“ Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
“ Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
“ Δασσάμεθ᾽, ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
“ Ἀρνειὸν δ᾽ ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
“ Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ᾽ ἐπὶ θινὶ
“ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
“ Ῥέξας, μηρί᾽ ἔκηον· ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
“ Ἀλλ᾽ ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
“ Νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
“ Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
“ Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ᾽ ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.

538 ΕΠ. Περιστρέψας. ΙΝ. Δύναμιν πολλήν.

540 ΕΔ. Ἐπὶ τὸ πρότερον ἀθεῖται· πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη;

542 ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπαλιν, πόρρω.

544 ΑΘ. Ὁμοῦ πᾶσαι.

545 ΕΙ. Ἐκαθέζοντο. ΟΔ. Ἀποκλαιόμενοι,

546 ΕΚ. Ὡρμήσαμεν, ἐνωκείλαμεν.

551 ΔΑΙ. Μεριζομένων, διαιρουμένων. ΕΞ. Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

553 ΕΜ. Οὐ προσεποιεῖτο, οὐκ ἐπεστρέφετο.

554 ΑΠ. Ἀπόλοιντο.

557 ΑΣ. Πολλά.

“ Ἦμος

« Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
« Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
« Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα,
« Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
« Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
« Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
« Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
« Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

565 ΠΡΟ. Εἰς τοὔμπροσθεν. 566 ΑΣ. Χαίροντες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΤΑ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ οὔριον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἐν ἀσκῷ· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κοιμωμένου Ὀδυσσέως, ὅτι ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑποστρέφουσι πρὸς Αἴολον· οὐ προσιεμένου δὲ τοῦ Αἰόλου τὸν Ὀδυσσέα, ἐκεῖθεν ἀποπλέων, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἕνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει, ὀψομένους, τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθὼν, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, οὐδὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ᾅδου κατέρχεται.

Κάππ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγόνος, ἔργα τε Κίρκης.

“ Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
“ Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι
“ Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν περὶ τεῖχος
“ Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
“ Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
“ Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
“ Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
“ Οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
“ Δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
“ Κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
“ Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' * αἰδοίῃς ἀλόχοισιν

1 ΑΙ. Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λωτοφάγους μὲν, λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ, τοὺς Καμαριναίους· Κύκλωπας δὲ, τοὺς Λεοντίνους· τὰς δὲ Αἰόλου νήσους, τήν τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἕξ, Διδύμην, Ἱερὰν, Ἱκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσσαν, Φοινικοῦσσαν· τινὲς δὲ ἀλληγοροῦντες, Αἴολον μὲν, λέγουσι τὸν ἐνιαυτόν· δώδεκα δὲ παῖδας, τοὺς μῆνας· τινὲς δὲ, ὅτι παρειλήφεσιν ἀστρολογίας ἔμπειρος ὢν, ἡλίου ὄντος ἐν Ταύρῳ, Ζέφυρον πνεῦσαι. οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν ἐνίοτε, καὶ καθ' ἑαυτοὺς, ὡς καὶ πολλοί· καὶ γὰρ ἡμεῖς, δίχα βασιλικοῦ προσιστάμενοι προστάγματος· τινὲς δὲ ταύτας τὰς νήσους ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν.

2 ΑΙ. Αἴολοι δὲ δύο· οὗτος μὲν Ἱππότου, τοῦ Μίμαντος· ἕτερος δὲ Ἕλληνος, τοῦ Διὸς, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται.

3 ΠΛΩ. Ἐνίοτε μὲν τὴν πλεομένην, οἷον τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην νῆσον· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος Πλωτῇ, φορητῇ, οἷον παραφερομένῃ, ὥστε ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι· οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος, λέγων οὕτως, ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν. ἐν δὲ ἄλλῳ, περιπλεομένη ὑπ' ἀνθρώπων, ἢ περιφερομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον· εἰ γὰρ ἐπέπλει τῇ θαλάσσῃ, οὐκ ἂν οὐδὲ ἐν δευτέρῳ εὗρεν αὐτὴν Ὀδυσσεύς· ἢ περιερχομένη. ΧΑΛ. Ἰσχυρόν· ἀπρόσβατον γάρ ἐστι διὰ τὴν περὶ αὐτὸ λειότητα.

4 ΛΙΣ. Λεία, ὁμαλὴ, ἢ ἀπρόσβατος. ΑΝ. Εἰς ὕψος ἀνέδραμεν.

6 ΗΒ. Ἀκμάζοντες.

8 ΚΕΔ. Σώφρονι, συνετῇ.

10 ΚΝΙΣ. Ἤτοι εὔοσμον, ἢ κνίσσης μετέχον, διὰ τὸ πλῆθος τῶν θυομένων. ΠΕ. Περιηχεῖται.

* al. αἰδοίαις.

“ Εὗδον, ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι·
“ Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
“ Μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
“ Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ᾔτεον, ἠδ' ἐκέλευον
“ Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
“ Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
“ Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
“ Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
“ Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.
“ Νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
“ Ἀργυρέῃ, ἵνα μή τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ.
“ Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
“ Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
“ Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
“ Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
“ Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
“ Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
“ Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·

12 ΕΥ. Καθεύδουσι.
14 ΦΙ. Φιλικῶς ὑπεδέχετο. ΕΞ. Ἀκριβῶς ἠρώτα.
17 ΗΤ. Ἤτουν, παρεκάλουν.
18 ΑΝ. Ἠρνεῖτο.
19 ΕΝ. Ἐνναετοῦς.
20 ΒΥΚ. Ἀθρόως πνεόντων, εὐφυσήτων, πληρούντων τὰ ἱστία. ΚΕ. Πνεύματα.
21 ΤΑ. Διοικητὴν, φύλακα, ἢ προστάτην.
23 ΚΑ. Κατεδέσμευεν. ΜΕΡ. Προσηγνόμησεν, ἵνα τοῦ δεσμοῦ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκ τοῦ κουφότητος ἦν γνωρίσαι· προσεδέδετο γάρ. ΜΕΡ. Σχοίνῳ.
27 ΕΚ. Πληρώσειν.
30 ΠΥΡ. Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ περὶ τὸ πῦρ ἀναστρεφομένους. ΕΛ. Ἐβλέπομεν.

« Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· ἐδέ τῳ ἄλλῳ
« Δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
« Οἱ δ' ἕτεροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
« Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
« Δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
« Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
« Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
« Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
« Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
« Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
« Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
« Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
« Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, ττι τάδ' ἐστὶν,
« Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
« Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
« Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
« Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
« Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
« Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
« Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
« Ἦ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
« Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηῒ
« Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

32 ΠΟ. Τὸν μεταχειριστὴν τοῦ κέρατος κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. ΕΝ. Ἐκίνων, μετέφερον. ΟΥ. Οὐδενί.
35 ΑΓ. Κομίζειν.
39 ΟΤ. Ὧν τινῶν.
41 ΛΗ. Λείας. ΟΜ. Ὁμοίαν.
42 ΝΙΣ. Ἀπελευσόμεθα. ΚΕ. Κενὰς, ματαίας.
47 ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ, ἐξῆλθον.
50 ΕΓ. Ἀναστάς. ΜΕΡ. Ἐβουλευσάμην.
51 ΑΠ. Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην.
52 ΖΩ. Ζῶσιν. ΜΕ. Συνυπάρχοιμι.

« Αὖτις

“ Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
“ Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
“ Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
“ Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
“ Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
“ Δαινύμενον, παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
“ Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
“ Ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
“ Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
“ Ἦ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
“ Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν.
“ Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
“ Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
“ Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
“ Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
“ Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
“ Ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
“ Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
“ Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
“ Ἔρρ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
“ Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
“ Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

59 ΠΑΣ. Ἐγευσάμεθα.
60 ΒΗΝ. Ἔβην, ἐπορεύθην. ΕΚ. Κατέλαβον.
63 ΕΖ. Ἐκαθίσθημεν.
64 ΕΧ. Μανικῶς ἐπέθετο.
65 ΕΝ. Φιλοφρόνως.
67 ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68 ΑΑ. Ἔβλαψαν.
69 ΑΚ. Ἰάσασθε.
72 ΕΡ. Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. ΕΛ. Ἐπονείδιστε.
74 ΑΠ. Μισεῖται.

“ Τείρετο δ᾽ ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ᾽ εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
“ Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
“ Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
“ Ἑβδομάτῃ δ᾽ ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
“ Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
“ Ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ᾽ ἐξελάων ὑπακούει.
“ Ἔνθα κ᾽ ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
“ Τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ᾽, ἄργυφα μῆλα νομεύων·
“ Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.
“ Ἔνθ᾽ ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
“ Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
“ Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν

78 ΕΙ. Κωπηλασίας.

79 ΜΑ. Ματαιότητι, φρενοβλαβείᾳ. ΠΟΜ. Παραπέμψεως.

81 ΛΑ. Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος, Λάμου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς, ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνος.

82 ΤΗ. Μεγάλην· τῆς γὰρ τοιούτων πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι. τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέπυλον ἐξεδέξαντο· οἱ δὲ τηλέπυλον φασὶ, μακρόπυλον· οὐ τῷ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ πλάτει τῆς πύλης, ἢ τῷ μήκει. ΛΑΙ. Τὴν τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τὴν Λάμου οἰκοῦντες. ΟΘ. Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθέγγονται διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὰς νομάς· ἢ μᾶλλον τοῦ διαστήματος τὸ ἀπεναντίον τῶν πυλῶν μέτρον ἀπέχειν, ὥστε οὕτω τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τοῦ τε εἰσελαύνοντος, καὶ τοῦ ἐξελαύνοντος. ΠΟΙ. Καταχρηστικῶς εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον.

83 ΗΠ. Φωνεῖ. ΕΙ. Εἰσελαύνων. ΕΞ. Ἐξελαύνων.

84 ΕΞ. Ἀπηνέγκατο.

85 ΑΡ. Λευκὰ, ἢ λαμπρά.

86 ΕΓ. Αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγύς εἰσι τῆς πόλεως· φασὶ δὲ τοὺς Λαιστρυγόνας κατεσχηκέναι τὴν τῶν Λεοντίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γίνονται πολλοὶ μύωπες, καὶ τὸ οἶστρον. ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτὶ, καὶ οὕτως τὸν δυνάμενον ἀγρυπνεῖν δύο μισθοὺς ἀποφέρεσθαι. Κράτης δὲ φησὶ κατὰ τὴν τοῦ δράκοντος αὐτοὺς κατηστερίσθαι κεφαλήν· περὶ ἧς Ἄρατος λέγει, Κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται, ἧχί περ ἄκραι Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν· ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, ὀλίγην δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· ἔπεὶ οὖν δυνατὰι διαγρυπνεῖν, διττοὺς κομίζεται μισθούς.

88 ΗΛ. Ὑψηλή. ΤΕ. Ἐστὶν, ὑπάρχει. ΔΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἐπιμήκης.

89 ΑΚ. Αἱ προβεβλημέναι ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτραι, καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν, καὶ στενὸν ποιοῦσαι τὸν εἴσπλουν.

“ Ἐν

“ Ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν·
“ Ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
“ Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
“ Πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
“ Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
“ Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
“ Αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
“ Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
“ Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
“ Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
“ Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθ' ἰόντας,
“ Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
“ Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
“ Οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἅμαξαι
“ Ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
“ Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
“ Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
“ Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην καταβήσετο καλλιρέεθρον
“ Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον.
“ Οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
“ Ὅστις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.

90 ΠΡΟΥ. Προέχουσιν, ὅ ἐστι προσ[illegible]λων). ΑΡ. Λεπτὴ καὶ στενή.

97 ΣΚΟ. Ὑψηλὸν τόπον. ΠΑΙ. Τραχεῖαν. Ἔσθεν καὶ τῇ συνηθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τὸν τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλοῦν.

99 ΑΙ. Ἀνιόντα.

100 ΠΡΟ. Προέπεμπον.

103 ΛΕΙ. Λείαν, ὁμαλήν.

104 ΚΑ. Κατέφερον.

105 ΞΥΜ. Συνήρχοντο.

107 ΚΑΛ. Καλὰ ῥεύματα ἔχουσαν.

108 ΑΡ. Ὄνομα κρήνης. εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τῆς Κίρκης μεμαθηκώς· λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὸς Ἧ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα· ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον, παρὰ τῶν φυγόντων, μαθόντων παρὰ τῆς κόρης, ἐπύθετο.

“ Ἡ δὲ

“ Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
“ Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
“ Εὗρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
“ Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
“ Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
“ Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσσατο δόρπον.
“ Τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
“ Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες
“ Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
“ Μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασιν.
“ Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
“ Βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
“ Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων·
“ Ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
“ Ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
“ Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
“ Τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὼς κυανοπρώροιο.
“ Αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
“ Ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
“ Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
“ Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
“ Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

111 ΕΠ. Ἐστύγησαν, ἔδεισαν.
113 ΚΑ. Κατεπλάγησαν.
119 ΦΟΙ. Παρεγίνοντο.
121 ΑΝ. Τοῖς δυναμένοις ἄνδρας καταβαρύνειν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι.
122 ΚΟ. Ἦχος.
123 ΑΓ. Συνθλωμένων.
124 ΙΧ. Ἀντὶ τοῦ, νηχόμενοι καὶ σπαίροντες, ὥσπερ ἰχθύες, ἢ διαπείροντες, ὡς ἰχθύας· γράφεται καὶ, σπαίροντες. σπαίροντες δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ διαίροντες. ΦΕ. Προσεφέροντο.
130 ΑΝ. Ἐκωπηλάτησαν.
131 ΕΠ. Ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας πέτρας.
132 ΑΟ. Ὁμοῦ πᾶσαι.

“ Ἔνθεν

« Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
« Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
« Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
« Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
« Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο
« Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
« Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
« Ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
« Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
« Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα ϗ δύο νύκτας
« Κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, ϗ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
« Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν ϗ φάσγανον ὀξὺ,
« Καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
« Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
« Ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
« Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
« Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ ϗ ὕλην.
« Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα ϗ κατὰ θυμὸν

135 ΑΙ. Ταύτην ἔνιοί φασι, τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ.

136 ΑΥ. Ἤτοι φωνήεντος, ἢ εἰς διάλεξιν καὶ προσαγόρευσιν ἀνθρώποις ἐρχομένη· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστιν.

137 ΟΛ. Τοῦ σκληρὰ καὶ ὀλέθρια φρονοῦντος. ΑΙ. Κόλχων βασιλέως, πατρὸς Μηδείας, Κίρκης ἀδελφοῦ.

138 ΕΚ. Ὑπάρχουσιν. ΦΑ. Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος.

139 ΠΕΡ. Πέρση, Ὠκεανοῦ μὲν ἐστὶ θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ γυνή. Ἡλίου δὲ, καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ, Αἰήτης ϗ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηΐδα λέγει.

140 ΑΚ. Παραθαλασσίου τόπου.

141 ΝΑΥ. Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντα, ἢ ὑποδεχόμενον.

146 ΑΝ. Ἀνῆλθον. ΠΕ. Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' οὗ ἔστι περισκέψασθαι ϗ ἀποσκοπεῦσαι.

149 ΕΕΙ. Ἐφάνη.

150 ΔΡ. Διὰ τῶν δρυμώδων, ϗ συνδένδρων τόπων.

« Ἐλθεῖν

« Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
« Ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
« Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
« Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
« Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
« Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
« Ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
« Πιόμενος, (δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·)
« Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
« Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
« Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
« Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
« Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
« Εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε·
« Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
« Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
« Βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

152 ΑΙ. Τὸν ἐκ τοῦ αἴθεσθαι, ὅ ἐστι καίεσθαι, γνόμενον.

155 ΠΡΟ. Προπέμψαι.

156 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157 ΟΛ. Ἠλέησεν.

158 ΥΨ. Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159 ΚΑ. Κατήρχετο.

160 ΔΗ. Τὸν ἔλαφόν φησιν ὑπὸ τοῦ Ἡλίου ἐκκεκαῦσθαι, καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγονέναι· διὸ καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν κατιέναι, τοῦ πιεῖν ἕνεκα.

161 ΑΚ. Ἐπεξηγήσατο μέσα νῶτα, τὴν ῥάχιν· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήθεσθαι.

163 ΜΑ. Ὠνοματοπεποίηκε τὴν λέξιν, οἷον ποιὰν φωνὴν καὶ ἄσημον ἀποτελέσας.

164 ΕΜ. Ἐπιβαίνων, ὡς λάξ.

165 ΕΙ. Εἵλκυσα.

166 ΣΠΑ. Ἀπέσπασα. ΛΥ. Γένη ῥάβδων. ΡΩ. Ἱμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκαμπεῖς ῥάβδους ἔχοντα.

167 ΠΕΙΣ. Σχοινίον. ΟΡ. Τὴν τῶν χειρῶν ἔκτασιν. ΕΥ. Καλῶς ἐστραμμένον.

168 ΠΕΛ. Τέρατος, θηρίου.

169 ΚΑ. Κατὰ λόφου καὶ αὐχένος, κατὰ τράχηλον.

« Ἔγχε

“ Ἔγχεϊ ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
“ Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
“ Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
“ Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
“ Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
“ Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
“ Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,
“ Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
“ Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
“ Ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
“ Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
“ Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
“ Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
“ Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
“ Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
“ Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
“ Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
“ Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
“ Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
“ Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς,

170 ΕΡ. Ἐπερειδόμενος. ΟΥ. Οὐκ ἐνεδέχετο ἔχειν.

173 ΠΑ. Παρεστὼς πλησίον.

174 ΚΑ. Καταλυσόμεθα, κατέλθωμεν. ΑΧ. Καί περ λυπούμενοι.

175 ΑΙ. Εἰς ᾅδου. ΜΟΡ. Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177 ΒΡΩ. Βρῶσις. ΤΡΥ. Καταπονώμεθα.

179 ΚΑ. Ἐκκαλύψαντες, ἀποσκεπάσαντες.

182 ΤΕΥ. Κατεσκεύαζον. ΕΡ. Τὴν ποιοῦσαν γαυριᾶν, ἢ μεγάλως ἔνδοξον.

184 ΑΣ. Πολλά.

188 ΠΑ. Ἔνιοι, μῦθον.

190 ΙΔ. Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παροῦσιν.

« Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
« Οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
« Εἴτις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
« Εἶδον γὰρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
« Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
« Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
« Ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
« Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
« Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
« Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
« Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
« Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
« Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
« Ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
« Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
« Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
« Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
« Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
« Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
« Εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
« Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
« Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,

192 ΑΝ. Ἀνατέλλει, ἀνέρχεται, ἀναφέρεται.
195 ΑΠ. Πολύς. ΕΣ. Κύκλῳ περιέχει).
196 ΧΘΑ. Ταπεινή.
197 ΕΔ. Ἐθεασάμην.
199 ΜΝΗ. Ὑπομνησθεῖσιν.
204 ΟΠ. Ἔδωκα.
206 ΚΥ. Περικεφαλαίᾳ. ΠΑΛ. Ἐσείομεν.
207 ΕΘ. Ἐξεπήδησεν.
210 ΒΗΣ. Ἐν ταῖς περιφράσεσι καὶ ὀρειναῖς κοιλάσιν.
212 ΟΡ. Ἄγριοι.

« Τοὺς

« Τὰς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
« Οὐδ' οἵγ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
« Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
« Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
« Σαίνωσ' (αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ)
« Ὣς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
« Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
« Ἔσταν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
« Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
« Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
« Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
« Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
« Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε·
« Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
« Καλὸν ἀοιδιάει, (δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,)
« Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
« Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
« Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
« Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
« Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.

213 ΚΑ. Πράως καὶ ἡμέρως ἐποίησεν.

215 ΠΕ. Κολακεύοντες.

216 ΔΑΙ. Ἀπὸ εὐωχίας.

217 ΣΑΙ. Κολακεύωσι. ΜΕΙ. Πρὸς ἡδονὴν δωρήματα, ἢ κρέα τινὰ, ἢ τὴν ἀπομαγδαλιὰν, ἣν προσδεχόμενοι οἱ κύνες ἐγρηγόρασι.

218 ΚΡΑ. Ἰσχυρόποδες.

219 ΑΙ. Δεινὰ, χαλεπά. ΠΕ. Τέρατα, θηρία.

225 ΚΗ. Συγγενικώτατος, φροντίδος ἄξιος. ΚΕΔ. Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.

227 ΑΟΙ. Ἄδει. ΔΑ. Τὸ ἔδαφος. ΑΜ. Ἐπήχει, περιήχει.

230 ΩΙ. Ἀνέῳξεν.

231 ΑΙ. Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232 ΟΙ. Ἀπὸ τοῦ, μόνον ὑποπτεύων φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότητος τῶν θηρίων.

" Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε,
" Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
" Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
" Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
" Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
" Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
" Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,
" Καὶ τρίχας· αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρος περ.
" Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
" Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,
" Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
" Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
" Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
" Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
" Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
" Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
" Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,

234 ΧΛ. Νέον.

235 ΠΡΑΜ. Ἔνιοι μὲν τῷ ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου γινομένῳ οἴνῳ· λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείῳ, τῷ πραΰνοντι τὸ μένος, οἷον τὴν ψυχὴν εἰς πραότητα ἄγοντι· οἱ δὲ, ὅτι τῶν οἴνων ἔνιοι μὲν καυστικοί, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς· τινὲς δὲ πραμνείσιοι καὶ παραμόνιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβάλλοντες. ΕΚ. Ἐπείει. ἐτάρασσεν, ἔμισγεν, ἀνέδυσεν.

236 ΛΑ. Ἐπιλάθωνται.

238 ΠΕΠ. Κρούσασα, πλήξασα. ΣΥ. Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. ΕΕΡ. Συνέκλεισεν.

240 ΑΥ. Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ καὶ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ δελφῖνες, Φιλάνορα δὲ σὺν ἔλιπον βιοτὰν, κατὰ τὸν Πίνδαρον. ΕΜ. Βέβαιος.

241 ΕΕΡ. Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242 ΑΚ. Τὸν τῆς πρίνου καρπόν. ΒΑ. Δρυὸς καρπός. ΚΡΑ. Ὁ τῆς κρανείας καρπὸς, πίσταξυς λέγεται.

243 ΧΑ. Ἐπὶ βόθρου ὀρύσσουσαι καὶ κοιμώμεναι.

245 ΑΔ. Ἀνιστόρητον.

247 ΚΗΡ. Τὴν ψυχήν. ΒΕ. Τετρωμένος.

248 ΩΙ. Προσεδέχετο, διενοεῖτο.

249 ΑΓ. Ἐμεμψάμεθα. ΑΓ. Ὀργιζόμεθα.

" Καὶ

“ Καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·
“ Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
“ Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
“ Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
“ Ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
“ Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
“ Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
“ Καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
“ Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
“ Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
“ Ἐξεφάνη· δηρὸν γὰρ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
“ Ὤμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
“ Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
“ Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
“ Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
“ Οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τίν' ἄλλον
“ Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
“ Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
“ Ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·

251 ΗΟ. Ἐπορεύθημεν.
259 ΑΙΣ. Ἠφανίσθησαν.
260 ΕΣ. Κατεσκόπουν.
266 ΑΓΕ. Ἄπαγε. ΑΙ. Κατάλιπε.
267 ΕΛ. Ἐλεύσῃ.
268 ΑΞ. Κομίσεις.
269 ΑΛ. Ἐκφύγοιμεν.
272 ΕΣ. Ἐσθίων.

“ Αὐτὰρ

" Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
" Ὣς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
" Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
" Ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
" Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
" Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
" Ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
" Πῇ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
" Χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
" Ἔρχαται, ὥστε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
" Ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
" Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ, ἔνθα περ ἄλλοι.
" Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
" Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
" Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκῄσιν κακὸν ἦμαρ.
" Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
" Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·

273 ΕΙ. Πορεύομαι. ΚΡΑ. Ἰσχυρά.
275 ΙΕ. Τὰς ἀποθέτους.
277 ΧΡΥ. Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. ΑΝ. Συνέτυχεν.
278 ΝΕ. Νεωτέρῳ.
279 ΥΠ. Ἄρτι γενειῶντι. Ὑπήνη δέ ἐστι, τὸ ἐπάνω χεῖλος, ἀφ' οὗ πρῶτον γεννᾶται χνοῦς, ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἔκφυσις. ΗΒ. Ἀκμὴ, ἡλικία.
281 ΑΥ. Ἔνιοι, αὔτ' ὦ. ΑΚ. Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τουτέστι τραχεῖς καὶ ὑλώδεις.
282 ΑΙ. Ἄπειρος.
283 ΕΡ. Συγκέκλεινται. ΣΥ. Χοῖροι. ΠΥ. Πυκνοὺς, συνεχεῖς. ΚΕΥΘ. Νῶν τοὺς τόπους, ὅπου κρύπτονται, καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
286 ΕΚ. Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. ΣΑ. Σώσω.
288 ΑΛ. Βοηθήσει.
289 ΟΛ. Ὀλέθρια. ΔΗ. Βουλεύματα.
290 ΤΕΥ. Κατασκευάσει. ΚΥ. Κυκεῶνα κατ' ἀποκοπήν. Κυκεὼν δὲ λέγεται τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.

" Ἀλλ'

“ Ἀλλ’ ὐδ’ ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
“ Φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·
“ Ὁππότε κεν Κίρκη σ’ ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
“ Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
“ Κίρκῃ ἐπαΐξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
“ Ἡ δέ σ’ ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
“ Ἔνθα σὺ μηκέτ’ ἔπειτ’ ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
“ Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ’ ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
“ Ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
“ Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο,
“ Μή σ’ ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
“ Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
“ Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξεν.
“ Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
“ Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ’ ὀρύσσειν
“ Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
“ Ἑρμείας μὲν ἔπειτ’ ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
“ Νῆσον ἀν’ ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ’ ἐς δώματα Κίρκης
“ Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
“ Ἔστην δ’ εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
“ Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μου ἔκλυεν αὐδῆς.

291 ΘΕΑ. Κακώσαι, τὸ νῦν ἀλλοιῶσαι.

293 ΕΛ. Τύψῃ, κρούσῃ.

296 ΥΠ. Φοβηθεῖσα.

297 ΑΠ. Ἀπαρνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.

298 ΚΟΜ. Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.

299 ΚΕ. Κελεῦσαι, ἀντὶ τοῦ κέλευσον.

301 ΑΠ. Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. ΑΝ. Ἄνανδρον. ΘΕΙ. Ποιήσῃ.

303 ΕΡ. Ἑλκύσας. ΦΥ. Νῦν τὸ εἶδος.

305 ΜΩ. Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἑλκόμενον τῆς ῥίζης, τῷ τέλει θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι. ΧΑ. Μοχθηρὸν, δυσχερές.

309 ΠΟΡ. Διενοεῖτο.

“ Ἡ δ’

“ Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινάς,
“ Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
“ Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
“ Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
“ Τεῦχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιμι·
“ Ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
“ Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
“ Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μέτ' ἄλλων * λέξο ἑταίρων.
“ Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
“ Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
“ Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
“ Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
“ Θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
“ Οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
“ Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
“ Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
“ Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
“ Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
“ Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
“ Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

318 ΕΘ. Ἠλλοίωσεν.
320 ΣΥ. Εἰς τὴν τῶν χοίρων μάνδραν. ΛΕ. Κοιμήθητι, ἢ ἀριθμήθητι.
322 ΕΠ. Ἐφώρμησα.
323 ΜΕ. Διὰ τὸ φοβεῖσθαι σφαγῆναι, ἤτοι ἀποθανεῖν.
326 ΕΘ. Ἠλλοιώθης.
327 ΑΝ. Ὑπέμεινεν.
328 ΑΜ. Παρέλθῃ.
329 ΑΚ. Ἄθελκτος, ἀκίνητος, ἀνεξαπάτητος.
331 ΦΑΣ. Ἔλεγεν.
333 ΘΕ. Ἀπόθου, ἔμβαλε.

* al. λέξον et λέξαι.

“ Εὐνῆς

“ Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
“ Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
“ Ὥς ἔφατ᾽, αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοι ἤπιον εἶναι;
“ Ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
“ Αὐτὸν δ᾽ ἐνθάδ᾽ ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
“ Ἐς θάλαμόν τ᾽ ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
“ Ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
“ Οὐδ᾽ ἂν ἔγωγ᾽ ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
“ Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
“ Μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
“ Ὥς ἐφάμην· ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
“ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
“ Καὶ τότ᾽ ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
“ Ἀμφίπολοι δ᾽ ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
“ Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
“ Γίνονται δ᾽ ἄρα ταί γ᾽ ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ᾽ ἀλσέων,
“ Ἔκ θ᾽ ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ᾽ εἰς ἅλαδε προρέουσι.
“ Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,
“ Πορφύρεα καθύπερθ᾽, ὑπένερθε δὲ λῖθ᾽ ὑπέβαλλεν·
“ Ἡ δ᾽ ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας

335 ΠΕ. Πιστώσωμεν, θαῤῥήσωμεν.
337 ΚΕ. Κελεύεις.
340 ΙΕ. Εἰσιέναι.
341 ΓΥΜ. Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. ΑΝ. Ἄνευ. ΘΕΙ. Ποιήσεις.
348 ΠΕ. Ἐσύργουν.
349 ΔΡΗ. Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350 ΓΙ. Ὑφίστανται νύμφας τινὰς ἐξ ὕδατος· τινὲς δὲ, ὑπερβατόν, Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει ἔκ τε κρηνέων. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι, Κίρκην μὲν λέγοντες, τὸν ἐνιαυτὸν, τέσσαρας δὲ θεραπαινίδας, τὰς ὥρας. ΚΡΗ. Ἔνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι καὶ αἱ Δρυάδες.
352 ΕΒ. Ἐπετίθει.
353 ΑΙ. Ἁπλᾶ περιβόλαια.
354 ΕΤ. Ἔτεινεν, εἷλκεν.

« Ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
« Ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
« Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
« Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, καὶ πῦρ ἀνέκαιε
« Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
« Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
« Ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἕσασα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
« Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
« Ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
« Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
« Εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
« Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
« Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
« Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
« Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
« Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
« Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
« Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ·
« Ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
« Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
« Χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,

355 ΚΑ. Κανίσκια.
357 ΝΕ. Διεδίδου.
359 ΙΑΙ. Ἐθερμαίνετο.
360 ΗΝ. Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἐστιν ἰδεῖν αὐτόν.
361 ΑΣ. Τὴν πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὴν ἄσιν μινύθειν. ΕΣ. Καθίσασα, ἱδρύσασα. ΛΟ. Ἔλουε.
362 ΘΥ. Καταθύμιον, ἡδύ.
363 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν διαφθείροντα.
374 ΑΛ Ἄλλα ἐννοῶν, ἄλλα διανοούμενος. ΟΣ. Προεώρα.
376 ΙΑΛ. Ἐπιβάλλοντα.

« Ἄγχι

" Ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
" Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
" Ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔτι σε χρὴ
" Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
" Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
" Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
" Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
" Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
" Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
" Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
" Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
" Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ·
" Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
" Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
" Ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
" Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔῤῥεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
" Φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
" Ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
" Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
" Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος·
" Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα

378 ΕΖ. Καθίζῃ. ΑΝ. Ἀφάνῳ.
379 ΠΟ. Ποτοῦ.
381 ΔΕΙ. Φοβεῖσθαι.
383 ἘΝ. Δίκαιος.
384 ΠΑΣ. Γεύσασθαι.
386 ΠΡΟ. Πρόθυμος.
389 ΣΥ. Τοῦ συφεῶνος.
390 ΣΙ. Εὐτραφέσιν. ΕΝ. Ἐννέα ἐτῶν οὖσιν.
393 ΕΦ. Ἐποίησε φῦναι.
394 ΟΥ. Ὀλέθριον.
397 ΕΓ. Ἐγνώρισαν. ΕΦ. Προσφυῶς ἐπελαμβάνοντο.
398 ΙΜ. Ἐράσμιος, ἡδύς. ΥΠ. Ὑπεισῆλθεν.

" Σμερδαλέον

" Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
" Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
" Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
" Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
" Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
" Κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·
" Αὐτὸς δ' ἂψ ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
" Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
" Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
" Εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
" Οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
" Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι * πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
" Ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
" Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδέτι σηκοὶ
" Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
" Μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
" Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
" Ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
" Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο·
" Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
" Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὡς ἐχάρημεν,

403 ΕΡ. Ἑλκύσατε.
404 ΣΠΗ. Σπηλαίοις. ΠΕ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀπόθεσθε.
405 ΙΕ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὑποστρέφειν.
409 ΟΙΚ. Οἰκτρῶς ὀδυρομένους.
410 ΑΓ. Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. ΠΟΡ. Νέαι βόες, μόσχοι. ΑΓ. Νομαίας, ἀζεύκτους.
411 ΚΟ. Τὴν στάσιν τῶν βοῶν. ΒΟ. Τῆς νομῆς. ΚΟ. Κορεσθῶσι.
412 ΣΚΑΙ. Σκιρτάζουσι, σκιρτῶσι. ΕΝ. Ἀπαντίας. ΣΗ. Ἐπαύλεις.
413 ΙΣ. Κατέχουσι. ΑΔ. Οἰκτρῶς. ΜΥ. Βοῶσαι. Μυκηθμὸς γὰρ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. ΑΜ. Περιτρέχουσιν.
415 ΕΧ. Ἐπέδραμον. ΔΟ. Ὑπέλαβον.
416 ΩΣ. Οὕτως εἶναι. ΕΜ. Εἶναι.
417 ΙΝΑ. Ὅπου. ΕΤ. Ἐτράφησαν. ΕΓ. Ἐγεννήθησαν.

* al. πόρτιες.

" Ὣς

" Ὡς ἔτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
" Ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
" Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·
" Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
" Κτήματά τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
" Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
" Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
" Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
" Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
" Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
" Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
" Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
" Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας·
" Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
" Ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
" Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
" Τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
" Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
" Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
" Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
" Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι

420 ΑΦ. Παραγενοίμεθα.
424 ΠΕ. Ἀποθώμεθα.
427 ΕΠ. Δαψιλές.
429 ΕΡ. Κατεῖχεν, ἐκώλυεν.
431 ΔΕΙ. Ἄθλιοι. ΠΟ. Ἐς τίνα τόπον; ΙΜ. Ἐπιθυμεῖτε.
432 ΚΑ. Καθελθεῖν ὑπερῷόθεν.
434 ΦΥ. Τηροῖμεν.
435 ΜΕΣ. Τὴν ἔπαυλιν.
436 ΘΡΑ. Τολμηρός.
439 ΣΠΑ. Ἐπισπασάμενος.
440 ΟΥ. Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.
441 ΠΗ. Συγγενεῖ. Κτιμένην γὰρ ἐγεγαμήκει τὴν Ὀδυσσέως ἀδελφήν.

" Μειλιχίοις

“ Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
“ Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
“ Αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μίμνειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
“ Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
“ Ὣς φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
“ Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηΐ λέλειπτο,
“ Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
“ Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
“ Ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
“ Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
“ Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
“ Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
“ Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
“ Ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
“ Ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
“ Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
“ Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
“ Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
“ Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

444 ΕΡ. Φυλάττειν.
445 ΗΓ. Ἡγοῦ.
446 ΑΝ. Ἀνήρχοντο.
448 ΕΚ. Ἔξοχον, μεγάλην. ΕΝ. Ὕβριν, κακολογίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.
450 ΕΝ. Ἐπιμελῶς.
451 ΟΥ. Ἔνιοι, καλάς.
453 ΦΡΑΣ. Ἐπέγνωσαν.
454 ΠΕ. Περιήχει.
457 ΘΑ. Ἀκμαῖον, νέον. ΟΡ. Διεγείρεσθε.
458 ΙΧ. Ἰχθῦς ἔχοντι.
459 ΑΝ. Πολέμιοι. ΕΔ. Ἔβλαψαν.

“ Τρηχείης

" Τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
" Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
" Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.
" Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
" Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
" Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
" Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
" Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
" Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
" Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
" Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
" Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
" Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοίγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
" Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
" Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
" Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
" Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα·
" Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς,
" Γούνων ἐλλιτάνευσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
" Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
" Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης,
" Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἐσσυται ἤδη,

463 ΑΣ. Ἄγαν κατεσκληκότες, σκληροὶ, σκελετευόμενοι, καὶ νενεκρωμένοι· ἢ ἄγαν κεκμηκότες. ΑΘ. Κεκακωμένοι τὴν ψυχὴν, οἷον ἄψυχοι.
464 ΑΛ. Πλάνης.
465 ΠΕ. Κέκμηκθε, πεπόνθατε.
468 ΔΑΙ. Εὐωχούμενοι.
469 ΠΕ. Περιῆλθον δὲ πάλιν αἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν.
471 ΕΚ. Ἔξω καλέσαντες.
472 ΜΙΜ. Ὑπομνήσθητι.
473 ΣΑ. Σωθῆναι.
481 ΓΟΥ. Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα.
483 ΥΠ. Ἣν περ ὑπεσχέθης.
484 ΕΣ. Ἐφορμᾷ.

" Ἠδ'

« Ἠδ᾽ ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ
« Ἀμφ᾽ ἔμ᾽ ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.
« Ὣς ἐφάμην· ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
« Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
« Ἀλλ᾽ ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
« Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
« Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
« Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
« Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
« Οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ, σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
« Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
« Κλαῖον δ᾽ ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
« Ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
« Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
« Εἰς ἄϊδος δ᾽ οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.
« Ὣς ἐφάμην· ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

492 ΨΥ. Διατί οὖν οὐκ αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεύς, ἐρώσης αὐτῆς· ἢ κατὰ μὲν Σειρῆνας, καὶ τὸν πορθμὸν, ὡς γειτνιῶσα, μηνύει· περὶ ὧν οὐδ᾽ ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τὴν Κίρκην· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τῷ μάντει. ΧΡΗ. Μαντευσομένους.

494 ΤΩ. Διότι ἐθεάσατο δύο δράκοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μιγνυμένους, καὶ παρατηρήσας τὴν δράκαιναν ἀνεῖλεν· καὶ οὕτως ἐγένετο γυνή, καὶ πάλιν τὸν ἄρσενα, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπεὶ ἑκατέρων μετέσχεν, κριτὴν αὐτὸν εἵλοντο, τίς μᾶλλον ἥδεται ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· Τὰς δέκα δ᾽ ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν.

495 ΠΕΠ. Συνετοὶ καὶ ἔμφρονες εἶναι. ΑΙ. Κινοῦνται.

« Μή

« Μή τι τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω·
« Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
« Ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
« Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσης,
« Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
« Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
« Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
« Αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
« Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
« Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ,
« Πέτρη τε, ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
« Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
« Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
« Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,

505 ΠΟ. Ἐπιζήτησις. ΜΕ. Ἐν φροντίδι ἔστω.

507 ΦΕ. Ἀποφέροι.

509 ΑΚ. Ἡ προηγμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. ΛΑ. Ἐλαχίστη. ΑΛ. Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510 ΩΛ. Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσιν· ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας, ἄγονοι διαμένουσιν. ΩΛ. Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος· οἰκείως δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἐχρήσατο. ἱκανὰ γὰρ νεκροῖς τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος ἐν φυσικοῖς, τὸν χυλὸν τῆς ἰτέας πινόμενον ἀφανίζειν τὴν γονὴν τῶν ἀνθρώπων.

511 ΚΕΛ. Νεωλκῆσαι, ὁρμῆσαι. ΒΑ. Βαθείας ἔχοντι συστροφάς.

512 ΔΟ. Ἤτοι πλατὺν κατὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν.

513 ΕΝ. Τοῦτο τὸ σχῆμα καλεῖται περιοδιζόμενον, καὶ καθ' ὑπερβατόν· ὑπὸ ἐνίων δὲ Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσιν. ΠΥ. Ποταμὸς ἐν ᾅδου.

514 ΚΩ. Ποταμὸς ἐν ᾅδου. ΑΠ. Ἀπόῤῥοια.

515 ΞΥ. Συνάφεια, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. ΕΡ. Μεγαλοήχων.

516 ΧΡΙΜ Προσπελασθείς. ΠΕ. Ἐγγύς, πλησίον.

517 ΒΟ. Ὄρυγμα. ΟΡ. Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. ΠΥ. Πυγωνιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων κεκαμμένων, διάστημα· αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὸ μὴ αἰσθέσθαι, μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τοὺς τετελευτηκότας. ἀλλ' ὥσπερ ἔχεσθαι καὶ ἐγκεκλεῖσθαι, καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. ΕΝ. Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518 ΧΟ. Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. ΧΕΙ. Ἐπιχέαι.

" Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
" Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
" Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
" Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
" Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
" Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ,
" Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
" Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
" Ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
" Εἰς Ἔρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
" Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
" Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
" Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
" Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
" Δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
" Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
" Αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
" Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
" Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
" Ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
" Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,

519 ΜΕ. Τῷ μετὰ γάλακτος μέλιτι.
520 ΠΑ. Φυρᾶν, διαβρέχειν.
521 ΓΟΥ. Παρακαλεῖν. ΑΜ. Ἀσθενῆ, μένος οὐκ ἔχοντα, ἢ σώματος δύναμιν· ἀπὸ τοῦ μόνην ἔχειν ἐκεῖ τὴν ψυχήν.
522 ΣΤΕΙ. Εἰς τὸ ὅμοιον· ἄγονα γὰρ καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν.
523 ΕΜ. Πληρώσειν.
524 ΟΙΝ. Πρόβατον.
526 ΛΙ. Λιτανεύσεις.
527 ΡΕ. Θύειν. ΜΕ. Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὅμοιον.
528 ΕΡ. Σκότος. ΝΟΣ. Ὡς πρὸς τοὺς ποταμούς.
529 ΙΕ. Προθυμούμενος.
531 ΕΠ. Ἐπεῖξαι. ΑΝ. Κελεῦσαι.
533 ΚΑ. Κατακαῦσαι.
537 ΑΣ. Πλησίον.

" Νόστον

« Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
« Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
« Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
« Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο Νύμφη
« Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
« Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
« Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
« Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
« Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
« Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
« Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
« Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
« Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὐδέ τι λίην
« Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρὼς,
« Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
« Ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
« Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
« Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
« Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
« Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν, ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
« Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
« Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

543 ΑΡ. Λευκόν.
544 ΙΞ. Ὀσφυΐ.
545 ΚΑ. Κεφαλόδεσμον.
546 ΩΤ. Προέτρεπον, διήγειρον.
548 ΑΩ. Ἀπανθίζετε τὸν ὕπνον.
553 ΑΡ. Ἡρμοσμένος.
555 ΨΥ. Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνῖγος καὶ τὴν μέθην ἐπιθυμῶν τῆς αὔρας. ΨΥ. Ψύχους, τῆς αὔρας. ΙΜ. Ἐπιθυμῶν. ΚΑ. Ἐκαθεύδησεν, κατεκοιμήθη.
556 ΚΙ. Κινουμένων.
558 ΑΨ. Ὀπισθόρμητον. ΚΑ. Ὑπερῳόθεν.
559 ΑΝ. Κατευθύ. ΤΕ. Οἴκου. ΑΥ. Ὁ τράχηλος.
560 ΑΣ. Σφονδύλων.

« φάσθε νύ πȣ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
« Ἔρχεσθ᾽· ἄλλην δ᾽ ἧμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
« Εἰς Ἀΐδαο δόμȣς καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
« Ψυχῇ χρησομένȣς Θηβαίȣ Τειρεσίαο.
« Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
« Ἑζόμενοι δὲ κατ᾽ αὖθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
« Ἀλλ᾽ ȣ̓ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
« Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
« Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
« Τόφρα δ᾽ ἄρ᾽ οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηΐ μελαίνῃ
« Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
« Ῥεῖα παρεξελθȣ̃σα· τίς ἂν θεὸν ȣ̓κ ἐθέλοντα
« Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ᾽, ἢ ἔνθ᾽, ἢ ἔνθα κιόντα;

563 ΤΕΚ. Διεσημήνατο.
567 ΓΟ. Ἐθρηνȣν.
568 ΠΡΗ. Ἡ πρᾶξις. ΜΥ. Ὀδυρομένοις.
571 ΟΙ. Ἀπελθȣ̃σα.
573 ΠΑ. Λάθρα ποιήσασα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, τοῦ μάντεως, περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωίδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν εἰς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς.

Λάμβδα δ' ἐν Ἀΐδαο ψυχαῖς ἐντύγχαν' Ὀδυσσεύς.

« Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
« Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
« Ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
« Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν ᾗ καὶ αὐτοὶ
« Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
« Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
« Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

3 ΕΝ. Οὐχ ἁπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μετὰ τὸ στῆσαι τὸν ἱστὸν, καὶ ἀπλῶσαι τὰ ἱστία, οἷον ἐνεξεπετάσαμεν.

4 ΕΒ. Εἰσεβιβάσαμεν.

5 ΒΑΙ. Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7 ΙΚ. Ἰκματώδη, ὑγρόν. ΠΛΗ. Πληρῶντα τὸ ἄρμενον. ΕΤ. Νῦν, τὸν συνεργόν.

« Κίρκη

« Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
« Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
« Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
« Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης,
« Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
« Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
« Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
« Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
« Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
« Οὐδ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
« Οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
« Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
« Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
« Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
« Ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
« Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
« Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,

9 ΠΟ. Ἐνεργήσαντες, εὐτρεπίσαντες.

10 ΑΝ. Ὡς ἂν ἀξιωσάσης τῆς Κίρκης, τὸν ἄνεμον τίθησιν. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἦγεν.

11 ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας. ΠΟΝ. Τὴν θάλασσαν διερχομένης, πλεούσης.

12 ΑΓ. Ἄμφοδα.

14 ΚΙΜ. Ἔθνος περιοικοῦν τὸν ὠκεανὸν, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελαθῆναι· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτίθεσθαι τοὺς κατὰ τὴν δύσιν οἰκοῦντας, καὶ προσκειμένους τοῖς κατὰ τὸν ᾅδην τόποις, ἢ νεκροῖς· ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ἐρίοις κεῖσθαι.

16 ΗΕ. Πῶς οὖν ζῶσιν; ἢ ἐπιδέρκεται μὲν, φαέθων δὲ οὔ. ΕΠ. Ἐφορᾷ, βλέπει.

17 ΣΤΕΙ. Πορεύηται.

18 ΟΥ. Διὰ τούτου τοῦ προτράπηται δοκεῖ εἰδέναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν ἑκούσιον πορείαν ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ τοῦ παντὸς ἀνθέλκεται εἰς τὸ ἐναντίον ἢ αὐτός. ΠΡΟ. Μεταβάλλεται, ἀποκλίνει.

19 ΝΥΞ. Ζοφώδης ἀήρ. ΤΕ. Ἥπλωται. ΔΕΙ. Δειλαίοις, ἀθλίοις.

23 ΙΕ. Οὐκ ὀρθῶς, ἐπὶ γὰρ νεκρῶν, τόμια καὶ ἔντομα· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα· ἢ, ἔτι τὰ θρέμματα, ἱερεῖα ἐκάλουν.

24 ΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, κατεῖχον.

" Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγέσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
" Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσιν,
" Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
" Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
" Πολλὰ δὲ γουνέμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
" Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
" Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
" Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
" Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
" Τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
" Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
" Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
" Ψυχαὶ ὑπὲξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων,
" Νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
" Παρθενικαί τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
" Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
" Ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
" Οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
" Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
" Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,

26 ΧΕ. Ἐπεχέομεν.

28 ΠΑ. Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29 ΓΟΥ. Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται περὶ τοῦ ποιεῖν; εἰς τὴν τιμὴν τῶν δεσποτῶν· ἢ δεηθεὶς, ἢ γονυπετῶν; ἐπηγγελλόμην.

34 ΕΥ. Εὐχαῖς. ΛΙ. Λιτανείαις, ἱκεσίαις. ΑΠ. Ἀπεκεφάλισα.

37 ΕΡΕ. Ἀπὸ τοῦ σκότους.

38 ΝΥΜ. Ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ ἓξ στίχοι· ὅτι οὔπω περιέρχονται, καὶ ὅτι ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων πληγάς· ἀλλὰ πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν πεποίηνται τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθέντων. ΗΙ. Ἄγαμοι. ΠΟ. Πολλὰ ὑπομείναντες.

39 ΑΤ. Νέαι, ἁπαλαὶ, αἱ μηδὲν τλῆναι δυνάμεναι. ΝΕ. Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι.

41 ΒΕ. Δοκοῦντα βεβρωτῶσθαι, ὅ ἐστιν ἡμάχθαι.

44 ΔΗ. Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἡ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ τοῦ βόθρου μένει· ἐνταῦθα οὖν χωρίζει τοὺς ἑταίρους, ἵνα μὴ κατακούωσι τῶν μαντειῶν.

" Μῆλα,

« Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ᾽ ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
« Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
« Ἰφθίμῳ τ᾽ Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
« Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
« Ἥμην, οὐδ᾽ εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
« Αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
« Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
« Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
« Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
« Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
« Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδών, ἐλέησά τε θυμῷ,
« Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
« Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
« Ἔφθης πεζὸς ἐών, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
« Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
« Κίρκης δ᾽ ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
« Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν,
« Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον, ἐκ δέ μοι αὐχὴν
« Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ᾽ Ἄϊδόσδε κατῆλθε.
« Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι οὐ παρεόντων,

49 ΕΙ. Σωυιχόρχιν.
51 ΨΥ. Ἐπὶ ἀταφῶν· τὸ γὰρ τοιούτων, καὶ πρὸ τοῦ πιεῖν, φθέγγονται αἱ ψυχαί.
52 ΕΥ. Μεγάλης, πλατείας.
57 ΕΛ. Οὐδένα ὁρῶ τῶν παρὰ τῷ Κύκλωπι, ἢ ἐν Λαιστρυγονίᾳ ἀπολομένων· οὗτοι γὰρ οὐ καὶ ἀθέσμως, ἀλλ᾽ οὐκ ἐτάφησαν.
58 ΕΦ. Ἔφθασας, προέλαβες.
59 ΟΙ. Στενάξας.
61 ΑΣ. Ἔβλαψεν. ΑΘ. Πολύς.
62 ΚΑ. Καθευδήσας.
66 ΤΩΝ. Τῶν καταλελειμμένων εἰκῆ, τῶν οὐ παρεόντων. ΓΟΥ. Λείπει ἡ πρὸς, ἵν᾽ ᾖ πρὸς τῶν οὐ παρόντων γουνάζομαι, ἱκετεύω· ὡς πρὸς τῶν θεῶν καὶ πρὸς Διός.

« Πρ᾽

“ Πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
“ Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
“ Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
“ Νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
“ Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
“ Μή μ' ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,
“ Νοσφισθεὶς, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
“ Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοι ἐστὶν,
“ Σῆμα τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
“ Ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
“ Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
“ Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἕρξω.
“ Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
“ Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
“ Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν·
“ Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνειυίης,
“ Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,

67 ΑΛ. Οὐ προσέθηκε τὴν μητέρα· ὁρᾷ γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτῆς.
68 ΜΟΥ. Μόνον, ἀντὶ τοῦ μονογενῆ.
69 ΕΝ. Χάριν τοῦ λαβεῖν ἐφόδια, καὶ μαθεῖν περὶ τοῦ πλοῦ.
70 ΣΧΗ. Ὁρμήσεις.
73 ΝΟΣ. Χωρισθείς. ΜΗ. Μῆνις, ὀργή.
74 ΚΑΚ. Κατακαῦσαι· ἀντὶ τοῦ κατάκαυσον.
76 ΔΥ. Δυστυχοῦς.
77 ΕΡ. Τὴν κώπην.
78 ΕΡ. Ἐκωπηλάτουν.
81 ΣΤΥ. Μισητοῖς, φρικτοῖς.
82 ΙΣ. Κατέχων.
83 ΕΙ. Εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ εἰδέναι, διὰ μόνου τοῦ ι, γραπτέον· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους, προσλήψεται τὸ ε. ΑΓ. Διαλεγόμενοι.
84 ΚΑ. Τελευτησάσης.
85 ΑΝ. Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, διὰ τὸ πάθος τοῦ παιδὸς, βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου.

« Τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
« Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
« Ἀλλ' οὐδ' ὧς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
« Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
« Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
« Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·
« Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,
« Ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
« Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
« Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
« Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
« Κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
« Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
« Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
« Τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω,
« Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
« Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
« Ἀλλ' ἔτι μέν κε καὶ ὧς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
« Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
« Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα

86 ΖΩ. Ζῶσαν.
88 ΠΡΟ. Προτέραν. ΠΥ. Καίπερ πολὺ λυπούμενος.
91 ΕΜ. Οὐκ εἶπε, ἐμοί, ἀλλ' ὅτι σφάγια νομίζων μετὰ τὸ πιεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζει αὐτόν· ὅσῳ δ' ἄν τις ἐκδέχεται τυφλότητα τοῦ Τειρεσίου, τοσούτῳ καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα καὶ τὸ ἐλλεῖπον τῆς ὄψεως τῇ τῆς συνέσεως γνώσει πληρῶται.
93 ΑΤ. Ἀτερπῆ.
94 ΑΠΟ. Ἀναχώρει. ΑΠ. Ἀπόστησι, ἀπόπαυσον.
97 ΚΕ. Μέλαν.
99 ΔΙ. Ἐπιζητεῖς.
100 ΘΗ. Ποιήσει.
101 ΛΗ. Λαθεῖν.
102 ΟΤΙ. Ὅτι αὐτῷ. ΕΞ. Ἐξετύφλωσας.
103 ΙΚ. Παραγένοισθε.
104 ΑΙΚ. Ἐὰν δύνῃ.
105 ΠΕ. Προσορμήσεις.

« Θρινακίῃ

“ Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
“ Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
“ Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
“ Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
“ Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
“ Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
“ Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
“ Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
“ Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
“ Ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
“ Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
“ Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
“ Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
“ Ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
“ Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν

106 ΘΡΙ. Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον, Λιλύβαιον. ΙΟ. Μελανοειδῆ.

107 ΙΦ. Ἰσχυρὰ, μέγαν πλοῦτον ποιοῦντα.

109 ΑΣ. Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. ΕΑ. Καταλείπεις. ΜΕ. Φροντίζεις.

111 ΣΙ. Βλάψεις. ΤΕΚ. Τελειωθῆναι λέγω, προσημαίνω.

112 ΑΛ. Ἐκφύγῃς.

113 ΟΨ. Ἐπὶ γὰρ τῷ τῶν βοῶν τολμήματι ἑπτὰ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβει· καὶ πάλιν ναυαγήσας πρὸς τοὺς Φαίακας προσορμίζεται. ΝΕΙ. Ἀπελεύσῃ.

114 ΔΗ. Εὑρήσεις.

115 ΚΑ. Κατεσθίουσι, καταναλίσκουσι.

116 ΜΝΩ. Τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ἤδη ὄντος ἐν Ἰθάκῃ τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἔνδον ἐπ' αὐτοῦ προσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὥστε ἄξιον μνημονεύειν τοῦ δήεις, ὅ ἐστιν εὑρήσεις.

117 ΑΠ. Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξεις.

119 ΚΤΕΙ. Ἀνέλῃς, φονεύσεις. ΔΟ. Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς, ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἠὲ, καί· ἀπίθανον γὰρ τὸ ἐνδοιάζειν τὸν μάντιν· καὶ φαίνεται δὲ, τὰ μὲν πρῶτα δόλῳ, ἑξῆς δὲ, φανερῶς ἐπιτιθέμενος.

120 ΕΥ. Καλῶς ἐργαζόμενον.

121 ΤΟΥΣ. Πρὸς τούτους. ΑΦ. Παραγένῃ. ΙΣ. Ἵνα κἀκεῖνοι γνῶσι τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν.

“ Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
“ Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
“ Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
“ Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
“ Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
“ Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
“ Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
“ Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
“ Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
“ Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
“ Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
“ Πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
“ Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

123 ΦΟ. Ἐρυθρῷ βάμματι κεχρισμένας τὰ πλάγια.

125 ΣΗ. Σύμβολον, σημεῖον. ΑΡ. Ἄγαν φανερόν.

126 ΞΥΜ. Συντυχών. ΟΔ. Ὁδοιπόρος.

127 ΦΗ. Εἴποι, ὑπολάβοι. ΑΘ. Τῶν ἀθέρων ὀλεθρευτικὸν ὄργανον· ἀθέρες γὰρ λέγονται κυρίως τῶν ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πτύον. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν, μεγάλην κατ' ἀλωήν, Θρώσκωσι κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι. ὁ μέν τοι Σοφοκλῆς, ἀπεδέξατο τὸ Ἀθήρης κίνηθρον οὕτως, Ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.

129 ΙΕ. Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι, εἴτ' οὖν ἄνθρωποι, εἴτε καὶ θεοὶ, οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιντο φιλοτιμίας μείζονες, εἰ μέν τοι ἐν τόποις τισὶ τοῖς πόρρω, καθ' οὓς οὐ πολιτεύονται, λάβοιεν γέρα· ἐνταῦθα δὲ πλείων ἡ χάρις, ἥγε ἤδη διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν, καὶ ἠπειρώτης ἂν τιμηθείη Ποσειδῶν.

131 ΑΠ. Ἀπιέναι. ΕΡ. Πράττειν, θύειν· ἀντὶ τοῦ, θύσειν.

133 ΘΑ. Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν ψυχαγωγοῖς λέγει,

> Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος·
> Ὄνθῳ σ' ἐπλήξει νηδύος χαλάσμασιν,
> Ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
> Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

ΕΞ. Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ ἔξαλος προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ πόῤῥω τῆς θαλάσσης· καὶ ἐξ ἁλὸς διῃρημένως, διὰ τὸ τοῦ τρυγόνος κέντρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134 ΑΒ. Ὁ ἀσθενής.

“ Γήρα

“ Γήρα ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
“ Ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
“ Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
“ Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
“ Μητρὸς τήν δ᾽ ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειύης·
“ Ἡ δ᾽ ἀκέουσ᾽ ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
“ Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
“ Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
“ Ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
“ Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
“ Ὧι δέ κ᾽ ἐπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
“ Ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
“ Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ᾽ ἔλεξεν·
“ Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ᾽ ἐπὶ μήτηρ
“ Ἤλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ᾽ ἔγνω,
“ Καί μ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
“ Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
“ Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

135 ΑΙ. Εὐδαίμονι. ΑΡ. Βεβλημένον.

136 ΟΛ. Εὐδαίμονες. ΕΙ Λέγω.

138 ΕΠ. Ἐπιμοίρασαν.

143 ΑΝ. Γνωρίσειεν.

145 ΡΗ. Ῥᾴδιον, εὐχερές. ΘΗ. Ἐμβάλω.

147 ΕΝ. Ἐνέψει.

156 ΜΕΣ. Λείπει ἐν. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, ἀθετοῦνται. τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσσον ὠκεανός· γελοῖον δὲ, καὶ Πεζὸν ἐόντα.

“ Ὠκεανὸς

" Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔ πως ἐστὶ περῆσαι,
" Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
" Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
" Νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
" Εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
" Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
" Μῆτερ ἐμή, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
" Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
" Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
" Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
" Ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
" Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
" Ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
" Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
" Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
" Ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
" Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
" Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε, νόον τε,
" Ἠὲ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
" Ἦ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
" Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
" Καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ

157 ΩΚ. Καὶ οὐκ ἐπήγαγε, δεύτερα δὲ καὶ τρίτα· ἅπερ δεῖ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐνδέξασθαι οὕτως, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν, ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν πρῶτον ὠκεανόν.

159 ΑΛ. Πλανώμενος.
168 ΕΥ. Ἱππικήν.
170 ΤΑ. Μακροκοιμήτου.
171 ΔΟ. Μακρά.
172 ΑΓ. Ἀγαστοῖς.

" Σοῖσιν

« Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
« Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
« Σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
« Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
« Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
« Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
« Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
« Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
« Ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
« Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
« Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
« Πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
« Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
« Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
« Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
« Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
« Οὔτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
« Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
« Οὔτέ τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα

181 ΟΙ. Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (οὐδέ ποτε γὰρ οἱ μνηστῆρες, οἵγε μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐπίεσαν) ἀλλά σε ζητοῦσῃ. ΟΙ. Ταλαίπωροι.

182 ΦΘΙ. Φθείρονται, φθινύθουσι.

184 ΤΕ. Χωρία.

185 ΔΑΙ. Εὐωχεῖται. ΑΛ. Κατιᾶσθαι.

188 ΡΗ. Βαπτὰ περιστρώματα. ΣΙ. Ποικίλα.

189 ΧΕΙ. Ἐν τῷ χειμῶνι. ΕΥ. ΚΑθεύδει.

190 ΚΟ. Ἐν τῇ γῇ. ΚΑ. Λυπηρά.

ΗΣ. Ἐνδέδυται.

192 ΓΟΥ. Γόνιμον τόπον.

193 ΚΕ. Κεκλασδευμένων, πεπτωκότων. ΧΘΑ. Οὐχ αἱ πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ ταπειναί. ΒΕ. Βεβλήνται, κεῖνται.

194 ΑΕ. Αὔξει.

195 ΓΟ. Θρηνῶν.

196 ΟΥ. Οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ναυπλίου ψευδῶς μηνύσαντος θάνατον Ὀδυσσέως. ΟΛ. Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

« Τηκεδόνι

" Τηκεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
" Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσεῦ,
" Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
" Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
" Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνειύης·
" Τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
" Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
" Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
" Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
" Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
" Ὄφρα καὶ εἰν αἴδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
" Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
" Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
" Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
" Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
" Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
" Οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
" Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
" Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
" Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
" Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός,

202 ΣΗ. Εὐσχήμως τὴν ἀγχόνην ἐσιώπησεν, ὡς αἰτίαν ἐχόντων τῆς ἑαυτοῦ ἐξαγαγόντων τοῦ βίου. ΑΓ. Πρᾳότητι, φρενῶν πραότητι.

204 ΕΛ. Περιπλέξασθαι.

205 ΕΦ. Προεθυμήθην.

207 ΓΕ. Προσεγίνετο. ΚΗ. Ἐν κῆρι, ἐν τῇ ψυχῇ.

210 ΑΙ. Ἐν ᾅδου.

211 ΚΡΥ. Ψυχρᾶς καὶ ῥίγους ποιητικοῦ. ΤΕ. Κορεσθῶμεν.

212 ΕΙ. Τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα, οὐ μέντοι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. ΑΓ. Λαμπρά.

215 ΚΑΜ. Δυστυχέστατε.

216 ΑΠ. Ἀπατᾷ.

217 ΔΙ. Νόμος.

218 ΙΝ. Τὰ νεῦρα. ΕΧ. Συνέχουσι.

220 ΔΑΜ. Φθείρει. ΛΙ. Καταλιμπάνει.

" Ψυχὴ

“ Ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
“ Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
“ Ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
“ Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
“ Ἤλυθον, (ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,)
“ Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες.
“ Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
“ Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
“ Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
“ Οὐκ εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
“ Αἱ δέ, προμνηστῖναι ἐπήϊσαν· ἡ δὲ ἑκάστη
“ Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
“ Ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
“ Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
“ Φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
“ Ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
“ Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
“ Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.

221 ΠΕ. Ἵπταται.
222 ΛΙ. Προθυμοῦ, ἐπείγου.
223 ΙΣ. Ἐπίστασο, ἴσασθι. ΤΕ. Τῇ σῇ.
228 ΕΡ. Ἐρωτήσω.
232 ΠΡΟΜ. Ἤτοι ἐπὶ μίαν ἑξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ στίχον· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον προμνηστῖναι, ἀπὸ τοῦ προσμένειν τὴν ἑτέραν.
233 ΕΞ. Φανερῶς ἔλεγεν. ΕΡ. Ἠρώτων.
234 ΤΥ. Σαλμωνέως θυγατέρα. ΕΥ. Ἐν ἤθει εἶπεν· δυσσεβὴς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεύς, ἀντιβροντῶν τῷ Διΐ, καὶ ἀντιαστράπτων· διὸ καὶ κεραυνοῖς περιέπεσεν· εἰρωνείᾳ οὖν κέχρηται. ΕΥ. Καλὸν πατέρα ἔχουσαν, εὐγενῆ.
235 ΣΑΛ. Σαλμωνέως. ΕΚ. Θυγάτηρ.
237 ΕΝ. Ἐνιπεύς, Ἤλιδος ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας· πῶς οὖν ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἄξιος; ἢ τοῦ μὲν Ἀξίου τὸ ὕδωρ, τοῦ δὲ Ἐνιπέως τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ ἐρασταί.
239 ΠΩ. Ἀνεστρέφετο.

“ Τῷ δ᾽ ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος,
“ Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
“ Πορφύρεον δ᾽ ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
“ Κυρτωθέν, κρύψεν τε θεόν, θνητήν τε γυναῖκα·
“ Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.
“ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
“ Ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
“ Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ᾽ ἐνιαυτοῦ,
“ Τέξεις ἀγλαὰ τέκν᾽· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
“ Ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
“ Νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ᾽ ὀνομήνῃς·
“ Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
“ Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
“ Ἡ δ᾽ ὑποκυσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
“ Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
“ Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
“ Ναῖε πολύρρηνος· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
“ Τοὺς δ᾽ ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
“ Αἴσονά τ᾽, ἠδὲ Φέρητ᾽, Ἀμυθάονά θ᾽ ἱπποχάρμην.
“ Τὴν δὲ μετ᾽, Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,

241 ΠΡΟ. Ἐπαφροδίτως ὁμοῦ καὶ φιλονείκως, ἐν αὐτῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ, οὗ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, τῷ Ποσειδῶνι κοινωνῆσαι θελήσας, ὥσπερ ἐπηγγέλλοντο. Προχοῇσι δὲ, ταῖς εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόμασιν.

242 ΠΟΡ. Μέλαν. ΟΥ. Τῷ ὄρει.

244 ΛΥ. Ἀντὶ τοῦ, διεπαρθένευσεν.

245 ΦΙ. Ἐρωτικά· τουτέστι, τὴν μίξιν.

247 ΠΕ. Περιερχομένου.

248 ΑΠ. Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἄπαιδες, ἄκαρποι.

249 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ΑΤ. Ἐκ νηπίων ἀνατρέφειν.

250 ΙΣ. Ἡσύχαζε. ΟΝ. Ἐξείπῃς.

253 ΥΠ. Ἔγκυος γινομένη.

254 ΘΕ. Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολεμικοί, θεράποντες Ἄρηος.

255 ΕΥ. Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. ΙΑ. Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας.

257 ΠΟ. Πολλὰ ποίμνια ἔχων.

258 ΙΠ. Ἤτοι χαίροντα ἵπποις· ἢ ἐφ᾽ ἵππων μαχόμενον.

“ Ἡ

" Ἦ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,
" Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
" Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
" Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
" Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
" Τὴν δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
" Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
" Γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
" Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
" Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
" Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

260 ΕΥ. Ἔλεγεν, ἐκαυχᾶτο. ΙΑΥ. Καθευδῆσαι.

262 ΠΡΩ. Μετὰ γὰρ τούτους, Κάδμος.

263 ΠΥΡ. Καὶ ἐτείχισαν. ΕΠ. Διὰ τοὺς Φλέγυας· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν αὐτῶν, Εὐρύμαχος ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὥς φησι Φερεκύδης ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ.

264 ΝΑΙ. Οἰκεῖν.

265 ΑΛΚ. Τηλεβόαι στρατεύσαντες, κτείνουσι τοὺς Ἠλεκτρύωνος παῖδας περὶ θρεμμάτων ἀγωνιζομένους· καὶ Ἀμφιτρύων ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας· Ἀλκμήνη δὲ ἡ Ἠλεκτρύωνος, οὐκ ἐβούλετο γαμηθῆναι, πρὶν τίσαιτο τοὺς Τηλεβόας, ὑπὲρ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν· ὑπισχνεῖται δὲ τοῦτο Ἀμφιτρύων, καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας μεταγαγὼν, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν, ἔχων καρχήσιον ἐοικὼς Ἀμφιτρύωνι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς πόσιν εἶναι, πυνθάνεται περὶ τῶν Τηλεβόων, εἰ κατέκλεισεν αὐτούς. ὁ δὲ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐγένετο, δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον, φάμενος ἀριστήσας εἰληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ἡ δὲ ἀσμένως ἀπεδέξατο. ἐπὶ ταύτῃ συνευνασθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται, καὶ τῇ αὐτῇ παραγενόμενος νυκτὶ Ἀμφιτρύων, μίσγεται· καὶ γεννᾷ Ἀλκμήνη, ἐκ μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266 ΘΥ. Λεοντόψυχον.

268 ΚΡΕΙ. Κρείοντος· ὄνομα δὲ κύριον, ὁ Κρέων. ΜΕΓ. Θυγάτηρ Κρέοντος, τοῦ Θηβῶν βασιλέως γημαμένη Ἡρακλεῖ, παῖδας ἔσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βαδίζοντος δὲ αὐτοῦ εἰς ᾅδου, ἐπὶ τὸν τοῦ κυνὸς ἆθλον, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πεισθεὶς Ἥρᾳ, καταστρέφει τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ, οὐ γὰρ αὐτὸν ἐπανήξειν ᾤετο· παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας· μανεὶς δὲ διὰ τὴν Ἥραν κτείνει τοὺς ἰδίους. ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. ΜΕ. Ὀργῆς ἀφορήτου μεστός.

270 ΟΙ. Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντείαν λαβὼν, ὅτι τικτόμενος παῖς ἀπ' αὐτοῦ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας γεννᾷ Οἰδίποδα, καὶ

« Ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
« Γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
« Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
« Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
« Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
« Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
« Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
« Ὧ, ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσω
« Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
« Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς

τοῦτον ἐκτίθησι· Σικυώνιοι δὲ ἱπποφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενόμενος ὁ Οἰδίπους, ἦλθεν εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τοὺς γονέας· ἀποκτείνας δὲ ἀκουσίως τὸν πατέρα, λαμβάνει πρὸς γάμον, οὐκ εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα, τὸ λέγον, τί δίπουν, τί τρίπουν, τί τετράπουν; καὶ λέγομεν, ὅτι τὸ δίπουν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπουν γέρων βαστάζων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπουν, τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνονται δὲ ἐκ τούτων Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, καὶ θυγατέρες, Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη· ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνοῦσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ᾤκησεν Ἱππίαν Κολωνὸν καλούμενον, καὶ ἱκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν Δήμητρος, καὶ πολιούχου Ἀθηνᾶς καὶ Διός· ἔπειτα δὲ ἀγόμενος ὑπὸ Κρέοντος ἔσχε βοηθοῦντα Θησέα. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους διὰ γῆρας, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸν τάφον· ἐθελήσουσι γὰρ αὐτὸν καὶ νεκρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. ΕΠ. Παρὰ τοῖς τραγικοῖς, Ἰοκάστην.

271 ΝΟ. Τοῦ νοῦ.

272 ΕΞ. Ἀναιλῶν, φονεύσας.

273 ΑΝ. Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγειν, καὶ πυνθάνεσθαι· ἢ φανερά.

274 ΠΟ. Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλάβας θεῶν ὑπομεινάσῃ, οὐ γὰρ ἐρασμίως· ὅπως ἂν ᾖ τὸ ὑποκειμένου ἀκόλουθον.

275 ΘΕ. Τὸ ἑξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· οὐχὶ, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

276 ΠΥ. Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος καὶ συγκλείοντος.

277 ΑΨ. Ἐκδήσασα, ἀνάψασα. ΑΙ. Ὑψηλὸν, πρὸς τὴν γῆν ἀφεστηκότα. ΜΕ. Νεώ, δοκοῦ.

278 Ω. Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδίας λύπης. ΣΧ. Κατασχεθεῖσα.

280 ΧΛΩ. Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Πελίου, τοῦ ἀδελφοῦ, τῆς Ἰωλκοῦ, ἀφίκετο εἰς Μεσσήνην τῆς Πελοποννήσου· καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονος, τοῦ Ἰάσου καὶ Φερσεφόνης, τῆς Μίου θυγατέρος· βασιλεύει τε οὐ μόνον τῶν Πυλίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ὀρχομενῷ, καὶ γίνεται εὐδαιμονῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

« Γῆμεν,

« Γῆμεν, ἐὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
« Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
« Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
« Ἡ δὲ Πύλου βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
« Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
« Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,

282 ΟΠ. Νεωτάτην. ΑΜ. Ἕτερος οὗτος ὁ Ἀμφίων Ἀργεῖος, ὁ Διός.

283 ΟΡ. Ὀρχομενός, πόλις Βοιωτίας.

285 ΝΕ. Πῶς οὖν ἐν Ἰλιάδι, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν; ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων· ἐκ Χλώριδος δὲ τρεῖς· ἢ νῦν κατ' ἐξοχὴν τῶν τριῶν ἐμνήσθη· Χρομίου μὲν, ὡς πρεσβυτάτου· Περικλυμένου δὲ, ὡς ἀνδρειοτάτου· Νέστορος δὲ, ὡς συνετωτάτου. ΠΕ. Ἡσίοδος τὸν Περικλύμενον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ὥστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἷου ζώου, ἢ δένδρου, ἐθέλοι εἰκόνα. ΑΓ. Νῦν, τὸν ἄγαν ῥᾳδίως μεταφερόμενόν τε καὶ μεταχεόμενον εἰς ὃ ἂν βούλοιτο.

286 ΠΗΡ. Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα, Πηρὼ τοὔνομα, κάλλει εὐπρεπεστάτην, οὐδενὶ ταύτην ἐξεδίδου πρὸς γάμον, εἰ μὴ πρότερον ἐκ Φυλάκης τὰς τῆς μητρὸς Τυροῦς ἐλάσειεν τὶς βοῦς παρ' Ἰφίκλου· πάντων δὲ ἀπορουμένων, Βίας, ὁ Ταλαοῦ, μόνος ὑπέσχετο δράσειν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥέξαι τὸ ἔργον· ὁ δὲ καίπερ εἰδὼς, ἅτε δὴ μάντις, ὅτι ἁλώσεται ἐνιαυτὸν, εἰς τὴν Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ φύλακες ἐνταῦθα καὶ οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ· καὶ δεθεὶς, ἐφυλάσσετο, παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιεικῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐνιαυτὸς ὀλίγον πρὸς τὸ πληρωθῆναι περιῆλθε, Μελάμπους ἀκούει ὑπερθεν τινῶν σκωλήκων διαλεγομένων, ὅτι καταβεβρώκοιεν τὸν δοκόν· καὶ τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς διακόνους, καὶ κελεύει, αὐτὸν ἐκφέρειν τῆς κλίνης, λαμβανομένους τὴν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸν δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσιν· ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ ἡ δοκὸς κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτει τῇ γυναικὶ καὶ κτείνει αὐτήν· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῳ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ γενόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸν Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν τίς ἐστιν; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ τὰς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανήν τινα εὕρῃ παίδων γενέσεως Ἰφίκλῳ, καὶ πιστοῦνται ταῦτα. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διΐ, διαιρεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνισιν· οἱ δὲ ἔρχονται πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴ τις οἶδε μηχανὴν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες· ἀπορούντες δὲ ἐκεῖνοι, κομίζουσι τὸν αἰγυπιόν. οὗτος δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας ταχέως εὐθέως εὗρεν· διώξαι γὰρ τὸν Φύλακον μετὰ μαχαίρας τὸν Ἴφικλον ἔτι νεογνὸν ὄντα, διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἄτοπόν τι ποιοῦντα, ἔπειτα τὸν Φύλακον μὴ καταλαμβάνοντα, πῆξαι τὴν μάχαιραν εἴς τινα ἀχερδον, καὶ περιφῦναι αὐτὴν τὸν φλοιόν· τὸν δὲ Ἴφικλον διὰ τὸ δέος μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. ἐκέλευσεν οὖν ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν
ἐν

« Τὴν πάντες μνώοντο περικτίται. οὐδέ τι Νηλεὺς
« Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
« Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
« Ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
« Ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
« Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
« Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
« Ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
« Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,

ἐν τῷ ἀχέρδῳ κομίζειν, καὶ ἀποσμήξαντα τὸν ἰὸν διδόναι ἀπ' αὐτῆς πιεῖν ἐν οἴνῳ δέκα ἡμέρας Ἰφίκλῳ, γεννῆσαι δὲ αὐτὸν παῖδας ἐκ τούτου. ποιήσας δὲ ὁ Ἴφικλος τοῦτο, τὴν γονὴν ἀνακτᾶται, καὶ ἴσχει Ποδάρκην παῖδα· καὶ δίδωσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι· ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἕδνα τῆς Πηροῦς, καὶ λαμβάνει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες, Περιάλκης, καὶ Ἄρητος, καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287 ΜΝΩ. Ἐμνηστεύοντο. ΠΕ. Οἱ περιοικοῦντες.

288 ΕΥ. Πλατυμετώπους.

289 ΦΥ. Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν θεῖον· ὁ δὲ παραλαβὼν αὐτὴν, εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἤδη ἐκ Ποσειδῶνος ἐγκύμονα Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἴφικλον τὸν Φυλάκου τοῦ Δηϊονέως, ἀπῄτει τὰ τῆς μητρός· καὶ ὃς οὐκ ἀπεδίδου. Μελάμπους δὲ, ὁ Ἀμυθάονος, ὑπὸ δρακόντων τὰ ὦτα καθαρθεὶς, ὡς καὶ τῶν ἀλόγων ὑπακούειν ζώων, τὰς Ἰφίκλου βοῦς ἀπελαύνειν ἐπειράθη, ὑπὲρ τοῦ γῆμαι Πηρὼ, τὴν Νηλέως, Βίαντα, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· συλληφθεὶς δὲ καὶ εἰς εἱρκτὴν ἐμβληθεὶς, κατακούσας τε διαλεγομένων σκωλήκων, ὀλίγον ἔτι ἀπέχειν τοῦ δοκοῦ, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι. τοῦ δὲ οἰκήματος κατενεχθέντος, μαθὼν ὁ Ἴφικλος, ὑπισχνεῖται τῷ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἴγε τῆς ἀπαιδίας αὐτὸν διὰ τῆς τέχνης παύσειεν· ὁ δὲ Μελάμπους παρ' αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μάχαιραν ἀχέρδου φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακος τῷ Ἰφίκλῳ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐκτέμνοντι τὰ τετράποδα, θύσας τε θεοῖς, μηνίουσιν ὑπὲρ τῆς τῶν τετραπόδων εὐνουχίας, τὸν Ἴφικλον ἀπέφηνατο πατέρα Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκου. ΦΥ. Πόλεως Θεσσαλίας. ΕΛ. Ἀπελάσειν. ΒΙ. Περιφραστικῶς, τοῦ Ἰφίκλου.

290 ΑΡ. Χαλεπὰς, δυσκόλους· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δὲ καὶ ἔξωθεν πράγματος, αὐτὸ τὸ περιεχόμενον ἐπωνόμασεν. Ἀργαλέαι γὰρ, οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ σπουδαί.

291 ΕΞ. Ἀπελαύνειν. ΧΑ. Δύσκολος, κακή.

292 ΑΓ. Ἄγροικοι.

293 ΕΞ. Ἐπληροῦντο.

294 ΠΕ. Εἰς τὸ ὀπίσω τοῦ ἔτους περιϊόντος.

« Θέσφατα

" Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
" Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδάρεω παράκοιτιν,
" Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδάρεῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
" Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
" Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
" Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
" Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
" Τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασ', ἶσα θεοῖσι.
" Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
" Εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
" Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,)
" Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην.
" Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
" Καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
" Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
" Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

296 ΔΙ. Τὸ πεπρωμένον ἐλάμβανε τέλος.

297 ΛΗ. Ζεὺς, Λήδας ἐρασθεὶς, τῆς Θεστίου παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέβαλλεν, καὶ διὰ ταύτης ἐμίγη αὐτῇ. μετὰ χρόνον δὲ ἐκείνη τεκοῦσα ᾠὸν, ἀπετίθεται εἰς λάρνακα, ὅθεν συνέβη τούς τε Διοσκούρους καὶ τὴν Ἑλένην γενέσθαι· γόνῳ μὲν Διὸς, ἐπίκλησιν δὲ Τυνδάρεω. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299 ΚΑ. Τούτων, ὁ μὲν Πολυδεύκης ἀπὸ τοῦ θείου σπέρματος ἱστορεῖται γενέσθαι, ὁ δὲ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδάρεω.

300 ΦΥ. Πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. ΖΩ. Ἀναιρεθέντος Κάστορος ὑπὸ Μελεάγρου, ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἄφθαρτος ὢν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νέμεσθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀφθαρσίαν, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὁτὲ μὲν ἐν Ὀλύμπῳ διατρίβειν, ὁτὲ δὲ ἐν Ἀϊδωνέως.

302 ΕΤ. Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

303 ΤΕΘ. Τελευτῶσι. ΛΕ. Ἔχουσι, κεκλήρωνται.

304 ΙΦ. Τὴν τοῦ Τρίοπος.

306 ΜΙ. Ὀλιγοχρόνιοι.

308 ΜΗ. Τί οὖν ὁ Τιτυός; ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα; γηγενὴς ἐκεῖνος· τούτους δὲ ἀντεξετάζει ἀνθρώποις.

310 ΕΝ. Ἐνναέτεις.

311 ΕΥ. Πλάτος. ΜΗ. Δαιμόνιος ἡ ἀκρίβεια· ἀνάλογον γὰρ σῶμα, οὗ τὸ πλάτος, τρίτον ἐστὶ τοῦ μήκους. ΕΝ. Ἐννέα ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

" Οἳ

« Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
« Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
« Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
« Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
« Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·
« Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
« Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
« Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ.
« Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

312 ΑΠ. Διεσοβοῦντο.

313 ΦΥ. Μάχην. ΠΟ. Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος.

314 ΟΣ. Ἵν' ἐξ ἴσου μεγέθους πολεμῶσιν· ἀθετεῖται δὲ, ὡς ἀδύνατος· ἀλλὰ μέμασαν, φησὶν, οὐκ ἔπραξαν δέ. ΟΣ. Ὄσσα, ὄρος Θεσσαλίας. ΟΛ. Ὄλυμπος, ὄρος Μακεδονίας. ΘΕ. Ἐπιθεῖναι.

315 ΠΗ. Ὄρος Θεσσαλίας. ΑΜ. Εὐεπίβατος.

316 ΕΞ. Ἐπλήρωσαν, ἐπλήρωσαν. ΗΒ. Ἀντὶ τοῦ, νεανίαι ἐγένοντο.

317 ΥΙ. Οἱ νεώτεροί φασι, τὴν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἰάσαι δι' αὐτῶν, τοὺς δὲ εἰς τὴν ἔλαφον ἀφέντας, ἀλλήλους διαχρήσασθαι.

318 ΙΟΥ. Τὰς κατὰ τῶν γενείων πρώτας τρίχας, ἰούλους λέγει· διὰ τὸ τοὺς ἤδη ταύτας ἔχοντας ἄρχεσθαι εἶναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ τέλειον λέγει.

319 ΠΥ. Καλύψαι. ΕΥ. Εὐφυεῖ. ΛΑΧ. Τριχώσει.

320 ΦΑΙ. Φαίδρα, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντιόπης, ἔγημε Φαίδραν, τὴν Μίνωος θυγατέρα, τοῦ τῶν Κρητῶν βασιλέως· εὐλαβούμενος δὲ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζηνίων ἄρχειν· ἦν γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν Πιτθέως Αἴθραν μητρῴα τις ἀρχὴ δεῦρο. Φαίδρα δὲ, ἐρωτικῶς διατεθεῖσα τοῦ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τηκομένη, τὸ μὲν πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσατο, τὸ νῦν Ἱππολύτειον καλούμενον· εἰς Τροιζῆνα δὲ ὕστερον παραγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δὲ ἐκείνου προσδεξαμένου τὸν λόγον, λέγεται φοβηθεῖσαν αὐτὴν ἀντιστρέψαι τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς Θησέα διαβάλλειν, ὡς Ἱππολύτου πειρῶντος αὐτήν. ὁ δὲ τελῶν, ὡς φασὶν, αὐτῷ παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος εὐχῶν εἶναι ὡμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὔξηται συντελέσειν, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τούτων ᾐτήσατο, τὸν τοῦ παιδὸς ὄλεθρον. ἐκεῖνον μὲν οὖν ὁμολογοῦσι τὸ ἅρμα γυμνάζοντα, παραφανέντος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου, καὶ ταραχθέντων τῶν ἵππων, ἑλκόμενον ἀποθανεῖν· τὴν Φαίδραν δὲ, φανερῶς γενομένης τῆς διαβολῆς, ἀπάγξασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. ΠΡΟ. Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συντυχοῦσ' ἐπὶ θήραν ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, διὰ ζηλοτυπίαν· ὁ δὲ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ τοῦ τῆς ὕλης κτύπου, ἔλαθεν αὐτὴν Πρόκριν κατακοντίσας. ΠΡΟ. Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικῷ κατῴκει. θέλων δὲ τῆς γυναικὸς ἀποπειρᾶσθαι,

" Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς,
" Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων,
" Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
" Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

ἀποπειρᾶσθαι, λέγεται εἰς ἀποδημίαν ἀπιέναι ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ, καταλιπὼν αὐτὴν ἔτι νύμφην οὖσαν· ἔπειτα κατακοσμήσας, καὶ ἀλλοειδῆ ἑαυτὸν ποιήσας, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθει τὴν Πρόκριν δέξασθαι τοῦτο, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ δὲ Πρόκρις ἐποφθαλμίσασα τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶται αὐτῷ. ἐκφήνας δὲ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτιᾶται τὴν Πρόκριν· οὐ μὴν ἀλλὰ καταλλαγεὶς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτοῦ τοῦτο δρῶντος, ὑποπτεύσασα ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεται γυναικὶ ἑτέρᾳ· προσκαλεσαμένη οὖν τὸν οἰκέτην ἔλεγεν, εἰ συνοῖδεν· ὁ δὲ θεράπων ἔφη, τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὄρους κορυφὴν, καὶ λέγειν συχνῶς, ὦ Νεφέλη, παραγενοῦ· καὶ τοῦτο μόνον συνειδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς ταύτην τὴν κορυφὴν, καὶ κατακρύπτεται, καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντος αὐτοῦ πυθομένη, προστρέχει πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται· καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλει μετὰ χεῖρας ἀκόντιον τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνει. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν Ἐρεχθέα, θάπτει πολυτελῶς αὐτήν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ. ΑΡ. Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μετὰ τῶν ἠϊθέων, εἰς Κρήτην πλεῖ, τῷ Μινοταύρῳ παραπεθησόμενος πρὸς ἀναίρεσιν· ἀφικομένου δὲ αὐτοῦ, ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν διατεθεῖσα ἡ τοῦ Μίνωος θυγάτηρ, Ἀριάδνη, δίδωσιν ἀγαθίδα μίλτου, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου τοῦ τέκτονος, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπειδὰν εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγαθῖδος ἐκδῆσαι περὶ τὸ ζυγὸν τῆς ἄνω θύρας, καὶ ἀνελίσσοντα ἰέναι, μέχρις ἂν ἀφίκηται εἰς τὸν μυχόν. καὶ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ, κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, τῷ Ποσειδῶνι θῦσαι, καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθῖδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλεται, καὶ τοὺς ἠϊθέους, καὶ παρθένους, οὐ δήπω φθάσαντας τῷ Μινοταύρῳ παρατεθῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας, νυκτὸς μέσης ἀποπλεῖ· προσορμήσας δὲ τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐκβὰς ἐπὶ τοῦ ἠϊόνος μεσακοιμᾶται· καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως δὲ διαναστὰς ποιεῖ τοῦτο. καταλοφυρομένης δὲ τῆς Ἀριάδνης, ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα θαρρεῖν αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσου γὰρ ἔσεσθαι γυναῖκα, καὶ εὐκλεῆ γενέσθαι· ὅθεν ὁ θεὸς ἐπιφανεὶς μίσγεται αὐτῇ· καὶ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατηστέρισαν τῇ τοῦ Διονύσου χάριτι. ἀναιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπ' Ἀρτέμιδος, προϊεμένην τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321 ΚΟΥ. Θυγατέρα.

323 ΗΓ. Ἔφερεν. ΑΠ. Ὤνησεν ἔσχεν. ΕΣ. Νοῦς, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν· γράφεται καὶ ἔκτα.

324 ΔΙ. Δῖα, νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἥτις νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὕτη τοῦ Διονύσου. ΔΙΟ. Ἐπὶ καταμαρτυρήσει αὐτῆς ἀσέβειαν, μιγείσης ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ τοῦ Διονύσου.

“ Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
“ Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
“ Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
“ Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θύγατρας·
“ Πρὶν γάρ κεν νὺξ φθῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
“ Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
“ Ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

325 ΜΑΙ. Μαῖρα, Προίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως. Μαῖρα, ἡ Προίτου, τοῦ Θερσάνδρου, θυγάτηρ, καὶ Ἀντείας, τῆς Ἀμφιάνακτος, ἐγίνετο κάλλει διαπρεπεστάτη· ἠξιωμένη δὲ περὶ πλείονος τὴν παρθενίαν, εἵπετο τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἐρασθεὶς Ζεύς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτήν, καὶ λανθάνων διαφθείρει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τίκτει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγεται τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. ΚΛΥ. Κλυμένη Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος, ἢ ὥς ἔνιοι, τοῦ Ἴφιος, καὶ Εὐρυανάσσης, τῆς Ὑπερφάντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τῷ Δηϊονέως, Ἴφικλον τίκτει ποδώκη παῖδα· τοῦτον λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναι φασὶν Ἡλίῳ· ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. ΕΡ. Ἴφιος θυγατέρα, μισητὴν δὲ, διὰ τὸ λαβεῖν, παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσοῦν ὅρμον, καὶ προδεδωκέναι Ἀμφιάραον, τὸν ἄνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντιν, τὸ ἀποβησόμενον.

326 Η. Ἀμφιάραος, ὁ Οἰκλέους, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διενεχθεὶς ὑπέρ τινων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν διαλυθείς, ὁρκούμενος ὡμολόγησεν, ὑπὲρ ὧν ἂν διαφέρωνται πρὸς ἀλλήλους αὐτός τε καὶ Ἄδραστος, ἐπιτρέψειν Ἐριφύλῃ κρίνειν, καὶ πείθεσθαι αὐτῇ. μετὰ δὲ ταῦτα γινομένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μὲν Ἀμφιάραος ἀπέτρεπε τοὺς Ἀργείους, καὶ τὸν ἐσόμενον ὄλεθρον προεμαντεύετο· λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ τοῦ Πολυνείκους, τὸν τῆς Ἁρμονίας, προσετίθετο τοῖς περὶ Ἄδραστον βιαζομένοις. τὸν Ἀμφιάραον οὖν ἰδόντα τὴν τῶν δώρων ὑποδοχήν, καὶ πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μὲν ἐξορμῆσαι πρὸς τὴν στρατείαν, Ἀλκμαίωνι δὲ προστάξαι, μὴ πρότερον μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορεύεσθαι, πρὶν ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα· ταῦτα δὲ πάντα δράσαι λέγεται τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ διὰ τὴν μητροκτονίαν μανῆναι· τοὺς δὲ θεοὺς ὑπολῦσαι τῆς νόσου αὐτὸν διὰ τὸ, ὁσίως ἐπαμύνοντα τῷ πατρί, τὴν μητέρα κατακτεῖναι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. ΦΙ. Προσφιλοῦς. ΑΝ. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἀνδρός. ΕΔ. Ἡγήσατο, ἐνόμισεν. ΤΙ. Ἐντιμότερον.

329 ΦΘΕΙ. Ἐπιλίποι. ΑΜ. Θεία.

Κηληθμῷ

Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
" Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνεται εἶναι,
" Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας;
" Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
" Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
" Οὕτω χρηΐζοντι κολάετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
" Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
" Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
" Μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
" Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
" Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
" Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
" Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
" Ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
" Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει

333 ΚΗ. Τῇ μετὰ ἡδονῆς καὶ τέρψεως ἡσυχίᾳ. ΕΣΧ. Κατεσχέθησαν.

334 ΗΡ. Προκατήρχετο.

335 ΦΑΙ. Δοκεῖ.

336 ΕΙ. Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, καὶ ὀρθὰς καὶ δικαίας.

337 ΞΕΙ. Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ καὶ αὐτῆς ἐστι ξένος, αὐτῇ γὰρ πρώτη προσῆλθε· καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. ΕΜ. Οἷον μοῖραν ἔχει καὶ οὐσίαν, ὥστε καὶ τιμῆς δύνασθαι.

339 ΧΡΗ. Δεομένῳ. ΚΟ. Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.

340 ΙΟ. Βουλήσει. ΚΕ. Ἀπόκεινται.

343 ΣΚΟ. Ἄποθεν τοῦ σκοποῦ, ἀπὸ ἐνθυσμοῦ· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοξοτῶν. ΔΟΞ. Ἄποθεν ἧς ἔχομεν περὶ τοὺς ξένους διαθέσεως.

344 ΜΥ. Λέγει.

345 ΑΛ. Οἷον, ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. ΕΧ. Ἤρτηται.

347 ΕΣΤ. Γενήσεται.

349 ΤΛΗ. Καρτερησάτω.

“ Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
“ Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
“ Πομπὴν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
“ Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
“ Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
“ Καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
“ Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
“ Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
“ Ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
“ Βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
“ Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
“ Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
“ Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπισταμένως κατέλεξας,
“ Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
“ Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
“ Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
“ Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.

355 ΕΙ. Χαριέντως τὸ λέγειν, ἑτοίμως ἔχειν καὶ παντα ἐνιαυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, τῶν διδομένων αἰεὶ πλεοναζόντων. ΑΝ. Κελεύοιτε.

356 ΟΤ. Ἐπείγοιτε, παρασκευάζοιτε.

358 ΠΛΕΙ. Σὺν πλείοσι κτήμασιν· ἢ μᾶλλον, τῶν διδομένων πληρουμένῃ.

359 ΑΙ. Αἰδοῦς ἄξιος· ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος, βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

362 ΤΟ. Τὸ μὲν, ἠπεροπῆά τ' ἔμμεναι καὶ ἐπίκλοπον, οὔτε σ' ἐΐσκομεν.

363 ΗΠ. Ἀπατεῶνα, γόητα. ΕΠ. Παραλογιστικόν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπιθυμητικόν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ.

364 ΒΟ. Τρέφει. ΠΟ. Πολυεθνεῖς.

365 ΑΡ. Πλάσσοντας, παρασκευάζοντας. ΟΘ. Ὅθεν οὐδ' ἐπείδοιτο τις, ὅτι ψεύδεται.

366 ΜΟΡ. Εὐπρέπεια.

“ Νὺξ

« Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· ὐδέ πω ὥρη
« Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
« Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
« Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
« Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
« Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη ἢ καὶ ὕπνυ.
« Εἰ δ' ἔτ' ἀκυέμεναί γε λιλαίεαι, ὐκ ἂν ἔγωγε
« Τύτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι,
« Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
« Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
« Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
« Ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
« Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
« Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
« Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
« Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
« Κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
« Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
« Ἀλλ' ὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος, ὐδέ τι κίκυς,

372 ΑΘ. Ἀμέτρητος, πολλή.
379 ΑΚ. Ἀκροᾶσθαι.
380 ΟΙΚ. Ἐλεεινοτέρα.
382 ΣΤΟ. Στεναγμῶν αἰτίαν.
383 ΓΥ. Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακωθείσης Κασσάνδρας, ἣν διαφθείρας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, δυσμενῆ κατέστησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.
384 ΑΠ. Πόῤῥω ἐσκόρπισεν.
387 ΑΧ. Λελυπημένη. ΑΓ. Συνηθροισμέναι ἦσαν.
390 ΕΙ. Χέων, στάζων.
391 ΠΙΤ. Ἐκτείνων. ΟΡ. Ἐπιλαβέσθαι.
392 ΚΙ. Ἡ μετὰ δυνάμεως κίνησις.

« Οἵη

« Οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
« Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
« Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
« Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
« Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασε τανηλεγέος θανάτοιο;
« Ἠὲ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
« Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
« Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
« Βοῦς περιταμνόμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
« Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;
« Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
« Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
« Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
« Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
« Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσας,
« Δειπνίσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
« Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
« Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
« Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
« Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
« Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας

393 ΓΝΑΜ. Κάμπτεσθαι δυναμένοις.

399 ΟΡ. Ἐγείρας, κινήσας. ΑΜ. Πολλήν. ΑΥ. Πνοήν.

401 ΒΟ. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, καὶ ἁρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας, οὐκ εὖ ἀπήλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ὑποπτεύει πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. ΠΕ. Περιελαύνοντα.

408 ΤΕΥ. Κατασκευάσας.

411 ΟΙΚ. Ἀνηλεεῖ, κακῷ.

412 ΚΤΕΙ. Ἐφονεύοντο.

414 ΕΡ. Ἔρανος λέγεται, τὸ ἐκ συμβολῆς γενόμενον δεῖπνον.

« Μουνὰξ

" Μουνὰξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
" Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
" Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
" Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
" Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
" Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
" Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
" Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
" Νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
" Χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
" Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
" Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
" Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
" Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἤτοι ἔφην γε
" Ἀσπάσιος παίδεσσιν, ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν,
" Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
" Ἧ τε κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
" Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
" Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
" Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς

416 ΜΟΥ. Καταμόνας.
417 ΟΛ. Ἠλέησας.
418 ΠΛΗ. Πεπληρωμένας.
419 ΘΥ. Ἐπλήθυνεν.
420 ΟΙ. Ἐλεεινοτάτην. ΟΠ. Φήμην, αἰτίαν.
421 ΚΤΕΙ. Ἀνεῖλεν.
422 ΑΕΙ. Κουφίζων, ἐπαίρων.
423 ΚΥΝ. Ἀναιδεστάτη.
424 ΝΟΣ. Ἐχωρίσθη. ΕΤ. Ἐκαρτέρησεν.
425 ΕΛ. Καθελεῖν, συγκλεῖσαι. ΕΡ. Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλεῖσαι.
426 ΑΙ. Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428 ΑΕΙ. Ἀπεοικὸς, οὐ πρέπον.
429 ΤΕΥ. Κατασκευάσασα.
432 ΑΙ. Αἰσχύνην καὶ ὄνειδος κατέχεεν. ΕΣ. Ταῖς μεταγενεστέραις.
433 ΕΥ. Σώφρων, καλὰ ἔργα πράσσουσα.

" Ἐκπάγλως

" Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,
" Ἐξ ἀρχῆς. Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
" Σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
" Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
" Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
" Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
" Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
" Ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
" Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
" Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
" Ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
" Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
" Νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
" Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
" Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν·
" Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
" Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
" Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
" Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
" Νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
" Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
" Εἴπου ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,

436 ΓΥΝ. Αἰσθάνεται τὴν Ἀερόπην.
440 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἔσο.
441 ΠΙ. Λέγειν. ΕΙ. Καλῶς μάθῃς.
444 ΠΙΝ. Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλουσίος, συνετὴ, σώφρων.
450 ΠΡΟ. Φιλοφρονήσεται.
451 ΥΙ. Τοῦ υἱοῦ. ΕΝ. Πληρωθῆναι.
454 ΚΡΥΒ. Κρύφα, λαθραίως.
455 ΚΑ. Καθορμίζειν.
457 ΕΜ. Τοῦ ἐμοῦ.

“ Ἤ πȣ ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
“ Ἤ πȣ πὰρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
“ Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
“ Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; ȣ̓δέ τι οἶδα,
“ Ζώει ὅγ᾽, ἢ τέθνηκε· κακὸν δ᾽ ἀνεμώλια βάζειν.
“ Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
“ Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
“ Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
“ Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
“ Αἴαντός θ᾽, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
“ Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ᾽ ἀμύμονα Πηλείωνα.
“ Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
“ Καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
“ Σχέτλιε, τίπτ᾽ ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
“ Πῶς ἔτλης ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
“ Ἀφραδέες ναίȣσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
“ Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ᾽ Ἀχαιῶν,
“ Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴτινα βȣλὴν

458 ΟΡ. Ἐν Πύλῳ μὲν, διὰ τὴν ὑπερβάλλȣσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος, ὥσπερ ἐν Σπάρτῃ, διὰ τὴν συγγένειαν. ἐν Ὀρχομενῷ δὲ, διὰ τὴν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ κοινοὶ τῆς πόλεων ἐτίθεντο θησαυροί. αὐτὸς περὶ τȣ́των φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι, Οὐδ᾽ ὅσ᾽ ἐς Ὀρχομενόν.

465 ΕΣ. Ἱστάμεθα.

467 ΠΑ. Αὕτη ἡ κλίσις ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τȣ̃ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473 ΜΗ. Βȣλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474 ΕΤ. Ἐκαρτέρησας.

475 ΑΦ. Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσώματοι. ΕΙ. Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. ΚΑ. Ἀποθανόντων.

478 ΧΡΕ. Μάντευμα.

“ Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην.
“ Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
“ Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
“ Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
“ Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
“ Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
“ Ἐνθάδ' ἐών· τῷ μή τι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
“ Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
“ Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
“ Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
“ Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
“ Ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐκί;
“ Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσαι,
“ Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
“ Ἤ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
“ Οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε, πόδας τε.
“ Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
“ Τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
“ Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
“ Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
“ Τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,

480 ΑΜ. Τῆς ἐμῆς.
482 ΜΑ. Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.
485 ΑΚ. Λυποῦ.
487 ΠΑ. Παραμυθοῦ, παρηγόρει.
488 ΘΗ. Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489 ΑΚ. Κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493 ΠΕ. Ἀκήκοας.
494 ΤΙ. Τὴν βασιλείαν.
499 ΠΕΦ. Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501 ΤΩ. Οὕτως ἄν τινι. ΣΤΥ. Εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι.

“ Οἳ

“ Οἱ κεῖνον βιόωντο, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
“ Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
“ Ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
“ Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
“ Πᾶσαν ἀλήθειην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
“ Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
“ Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
“ Ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
“ Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
“ Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσκομεν οἴω.
“ Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
“ Οὔποτ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
“ Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
“ Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
“ Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
“ Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
“ Ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
“ Ἥρω' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
“ Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων·

508 ΣΚΥ. Ἀπὸ τῆς Σκύρου. Σκῦρος ἐστὶ, πόλις Δολοπίας.

510 ΕΒ. Ἔλεγεν. ΗΜ. Ἀπετύγχανε. ΜΥ. Τῶν συμβουλευομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511 ΝΕΙ. Ἐνικῶμεν. ΟΙ. Μόνοι.

518 ΤΗ. Υἱὸν τοῦ Τηλέφου. ΚΑ. Ἀνελὼν ἐσκύλευσεν.

519 ΕΥΡ. Εὐρύπυλος, ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου, τοῦ Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, τῆς Μυσίας ἀρχῆς προΐσταται· πυθόμενος δὲ Πρίαμος τὴν περὶ τοῦτον δυνάμεως, ἔπεμψεν εἰς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐξὸν αὐτῷ διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀστυόχῃ δῶρον χρυσῆν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον, ἔπεμψε τὸν υἱὸν ἐπὶ στρατείαν. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τοῦτον ἀναιρεῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

520 ΚΗ. Τινὲς ἀπέδωσαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον δὲ ἀποδέδοται, Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους. ἦν γὰρ ὁ Τή-

" Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
" Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
" Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
" Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
" Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμον δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
" Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
" Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
" Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
" Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
" Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
" Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
" Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
" Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
" Οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
" Γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
" Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
" Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

λεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαῖος δὲ φησὶ τὸν Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσόν. ΓΥ. Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπέδοσαν τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἥπερ κατὰ διαδοχὴν μετέπεσεν εἰς Πρίαμον. οὐδὲν δὲ τούτων οἶδεν Ὅμηρος. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὡς ὑπέσχετο Πρίαμος τῷ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέσχετο. ἐν δὲ ἄλλῳ, τῶν δοθέντων δώρων τῇ Εὐρυπύλου γυναικὶ ὑπὸ Πριάμου, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπιστρατεῦσαι, συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν.

522 ΚΑ. Εἰσῄειμεν. ΚΑ. Ἐξεπόνησεν.
523 ΕΤ. Ἐπιτέτραπτο.
526 ΩΜ. Ἀπεψῶντο, ἀπεμάσσοντο.
528 ΩΧ. Ὠχριάσαντα. ΚΑΛ. Καλόν.
529 ΟΜ. Ἀποψησάμενον.
530 ΕΞ. Ἐξιέναι. ΕΠ. Ἐφήπτετο.
531 ΜΕ. Ἐλογίζετο.
534 ΑΣ. Ὑγιής. ΒΕ. Πόῤῥωθεν βληθείς.
536 ΕΠ. Ἐπισυμμιγμένως.
538 ΒΙ. Διαβαίνουσα. ΑΣ. Ἀσφοδελώδη. Ἀσφόδελος δέ ἐστι βοτάνη, ὁμοία σκίλλῃ.

" Γηθοσύνῃ,

« Γηθοσύνῃ, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
« Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
« Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
« Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
« Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
« Τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
« Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
« Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
« Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾷν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
« Τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
« Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
« Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
« Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
« Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
« Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
« Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
« Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
« Ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,
« Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
« Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων

539 ΓΗ. Χαίρουσα. Ο. Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540 ΚΑ. Τελευτησάντων.

541 ΕΙ. Ἔλεγον, διηγοῦντο.

543 ΑΦ. Διΐστατο, ἀνεχώρει. ΚΕ. Ὠργισμένη.

546 ΠΑΙ. Φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δόξαι θατέρῳ χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγὼν, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖνον εἶναι τὸν ἄριστον κρίναντες, τὸν πλεῖστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθροὺς, ἔδοσαν εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.

547 ΑΕΘ. Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

553 ΛΗ. Ἐπιλαθέσθαι.

554 ΟΥ. Ὀλεθρίων.

555 ΠΥΡ. Τεῖχος.

557 ΑΧ. Λυπούμεθα.

« Ἐκπάγλως

“ Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
“ Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
“ Ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
“ Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
“ Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
“ Ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν,
“ Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
“ Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
“ Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
“ Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
“ Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
“ Ἥμενοι, ἑστεῶτές τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
“ Τὸν δὲ μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
“ Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
“ Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
“ Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
“ Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
“ Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
“ Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
“ Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·

561 ΔΑ. Τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς κράτησον.

568 ΘΕ. Δικάζοντα.

570 ΕΥ. Πλατείας πύλας ἔχον.

571 ΕΙ. Εἶδον, ἐθεασάμην.

572 ΕΙ. Συνειλοῦντα.

573 ΟΙ. Ἢ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνον πολεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι· ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνος ἄν τις πορεύοιτο διὰ τὸ ἥμερον, ἢ ἐν οἷς οἶες ἀναστρέφονται, οἷον ὅπου νέμονται τὰ πρόβατα.

574 ΠΑΓ. Πανταχόθεν σεσιδηρωμένον. ΑΑ. Τὸ μηδέποτε κατεαγνύμενον, ὅ ἐστι κλώμενον.

576 ΠΕ. Πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου, ὅ ἐστιν ἕκτον μέρος σταδίου· λέγει οὖν, ὅτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός· ἐν δὲ ἄλλοις, μητρὸς τῆς γῆς.

577 ΠΑ. Παρακαθήμενοι, δυϊκῶς. ΚΕΙ. Ἔκειρον, κατήσθιον.

578 ΔΕΡ. Ἤτοι τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελὴν, ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα.

« Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
« Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
« Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
« Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ.
« Στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
« Ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων, πιέειν μενεαίνων,
« Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
« Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
« Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατάκρηθεν χέε καρπὸν,
« Ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
« Συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
« Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
« Τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
« Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
« Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
« Ἤτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε, ποσίν τε,

ὑμέναι· ἔνιοι δὲ ἀπέδωσαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἦτρον· οἱ δὲ ἄλλοι, τὴν δορράν. ΑΠΑ. Ἀπεκώλυεν.

579 ΗΛ. Εἷλκεν, ὠδύνησεν. ΚΥ. Ἔνδοξον.

580 ΠΥ. Πόλις τῆς Φωκίδος. ΚΑΛ. Καλοὺς τόπους ἐχούσης. ΠΑ. Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

581 ΤΑΝ. Τάνταλος, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεστιώμενος αὐτοῖς ἀπλήστως διετίθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμήλιξιν· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ δίαιτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἀπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένων τῶν χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκήδευτο, ἀνατρίψας· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

582 ΕΣ. Ἱστάμενον ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. ΠΡΟ. Προσήγγιζεν.

583 ΣΤΕΥ. Ἵστατο νεῦον ἐπὶ τῶν ποδῶν· κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ Ποιητοῦ συνήθειαν.

585 ΑΠ. Ἀπώλλυτο. ΑΝ. Ἀναποθὲν, ἀναῤῥοφηθέν.

586 ΚΑ. Κατεξήραινεν· ἄζη γὰρ ἡ ξηρασία.

587 ΚΑ. Κατὰ τῆς κεφαλῆς. ΧΕ. Ἔβαλλεν.

590 ΜΑ. Ἐφάψασθαι.

592 ΣΙ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος, κερδιστος ὢν, διατί κολάζεται; τὸ κακότροπον ὁ Γλαῦκος, τοῦ προγόνου εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593 ΑΜ. Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594 ΣΚΗ. Ἐπερειδόμενος.

« Λᾶαν

" Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
" Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς
" Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής·
" Αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἱδρὼς
" Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
" Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
" Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
" Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
" Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
" Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
" Πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
" Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστόν,
" Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
" Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ,
" Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
" Ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
" Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
" Μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
" Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
" Ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,

595 ΩΘ. Ὤθει.
596 ΚΡΑ. Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.
597 ΑΝ. Σκληρός.
602 ΘΑ. Ταῖς τῶν θεῶν εὐωχίαις.
ΚΑΛ. Καλλὼ, ἀπὸ μέρους· εὔρυθμον.
605 ΑΤ. Ταρασσομένων.
608 ΑΟΡ. Ὁ τοῦ πλαμῶνος χρηματιστής, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.
610 ΧΑ. Καταπληκτικοί, φοβεροί.
611 ΑΝ. Ἀνδροφονίαι.
612 ΤΕΧ. Ἐνταῦθα στικτέον· ὁ γὰρ νοῦς, οὐ τεχνησάμενος πρότερόν τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο τὸ ἦλθε ἔργον· οὔτ' ἂν ἑξῆς τοιοῦτον τεχνήσαιτο· ὁ κατασκευάσας ἐκεῖνον τὸν πλαμῶνα, ἄλλον τοιοῦτον οὐκ ἐτεχνήσατο, ἀλλ' οὐδὲ τεχνήσειεν· ὡς εἴ τις λέγει, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτο οὐδὲν ἄλλο, εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν.
613 ΤΕΧ. Ἐνέθηκεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστιν, ἐπενόησεν. ΕΗ. Τῇ ἑαυτοῦ., ΕΓ. Ἐνέθηκεν.

" Καί

« Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
« Ἆ δείλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
« Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
« Ζηνὸς μὲν πάϊς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
« Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
« Δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
« Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
« Φράζετο τοῦδέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
« Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
« Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
« Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
« Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴπως ἔτ' ἔλθοι
« Ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τοπρόσθεν ὄλοντο.
« Καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
« Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
« Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
« Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
« Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

617 ΜΟ. Ἀπώλειαν. ΗΓ. Διάξεις, καὶ ὑπομένεις.

618 ΟΧ. Εἶχον, ὑπέφερον.

610 ΑΠ. Πολλήν.

621 ΔΕ. Ὑποτετάγμην. ΕΠ. Ἐνετέλλετο, προσέταττεν.

622 ΚΥ. Τὸν Κέρβερον. ΑΞ. Ἀγαγεῖν ὀφείλοντα· πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐνταῦθα, μόνων θεός; καὶ πῶς οἷόν τε τὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἐν ᾅδου καὶ ἐν οὐρανῷ; καὶ ἡ Ἥβη δὲ καθ' Ὅμηρον παρθένος, ὅθεν καὶ οἰνοχοεῖ· ἀπίθανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὴν σκιὰν· μὴ ἔχων δὲ πῶς ὁμιλεῖ; τὴν μὲν σκιὰν ἔχει κατὰ φαντασίαν· τοὺς δὲ δύο στίχους καὶ ἡμεῖς ἀθετοῦμεν, Εἴδωλον, καὶ, Τέρπεται ἐν θαλίῃς. Οὐ πάντες δὲ οὗτοι ἐν τῷ τῶν ἀτάφων εἰσὶ χώρῳ, οἱ μὲν κολαζόμενοι, οἱ δὲ κολάζοντες, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· οὗτοι δὲ μὴ πεπωκότες τοῦ Λήθης ὕδατος, καὶ φθέγγονται χωρὶς τοῦ πιεῖν.

633 ΓΟΡ. Μεδούσης, τῆς Γοργόνος, κεφαλήν.

« Ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
« Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
« Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
« Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
« Τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
« Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

636 ΑΜ. Ἀνακαίνειν, εἰσιέναι.
638 ΦΕ. Ἐκόμιζεν. ΡΟ. Τοῦ ῥεύματος.

639 ΕΙ. Κωπηλασίη, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. ΚΑΛ. Καλὸς ἄνεμος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διηγεῖται τὴν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νηὸς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν Ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίου.

“ Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
“ Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
“ Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
“ Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
“ Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,

2 ΑΠΟ. Ἀφίκετο, παρεγένετο. ΕΥ. Πλατὺν πόρον ἐχούσης· εἴτε τὸ ῥεῦμα, ἢ καλοὺς πόρους, ἐχούσης.

3 ΟΘ. Οὐχ ὡς ἀνατελλούσης τῆς ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίῃ, τοῦτο εἴρηκεν· ἀλλ' ἤτοι ἁπλούστερον, ἐπεὶ περιηγούμεθα, ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτην φῶς περιέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῷ τῆς Κίρκης ξοάνῳ.

4 ΧΟ. Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. ΑΝ. Ἀνατολαί.

« Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
« Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
« Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
« Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
« Φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτή,
« Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
« Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
« Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
« Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
« Ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
« Ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
« Σῖτον καὶ κρέα πολλά, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
« Ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
« Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
« Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
« Ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
« Αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
« Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδόν, ἠδὲ ἕκαστα
« Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ,
« Ἢ ἁλός, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
« Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
« Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

7 ΑΠ. Ἀπονοστίξαντες, κοιμηθέντες.
11 ΦΙ. Κορμούς. ΠΡΟ. Ἐξεῖχεν.
14 ΧΕΥ. Χώσαντες. ΕΡ. Νῦν στήσαντες.
16 ΔΙΕ. Ἐνηργοῦμεν, ἐπράττομεν.
17 ΕΛ. Ἐλανθάνομεν.
18 ΕΝ. Παρασκευασαμένη.
22 ΔΙ. Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27 ΑΛ. Ὀδυνήσεσθε.

« Ἥμεθα

“ Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
“ Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
“ Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
“ Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
“ Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα·
“ Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
“ Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον
“ Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
“ Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
“ Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
“ Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
“ Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
“ Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.
“ Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
“ Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
“ Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
“ Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
“ Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
“ Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴκ' ἐθέλῃσθα.

34 ΠΡΟ. Προσεῖπεν.
37 ΠΕ. Τετέλεσται.
38 ΜΝΗ. Μνημονεύσει ποιήσει.
39 ΣΕΙ. Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς, Ἀχελῴου καὶ Στερόπης τῆς Πορθάονος αἱ Σειρῆνες· κατ' ἐνίους δὲ, Ἀχελῴου καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἑλόμεναι δὲ παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπλησαν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν κλίμα, καὶ νῆσον κατέχον, Ἀνθεμοῦσαν ὀνομαζομένην· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἢ Λίγεια· κατὰ δὲ Ὅμηρον, δύο· Σειρήνοιϊν γὰρ λέγει. ΑΦ. Παραγένηση.
40 ΘΕΛ. Ἀπατῶσιν.
43 ΓΑ. Χαίρουσιν.
44 ΛΙ. Ἡδεία.
45 ΟΣΤ. Τῶν ὀστέων. ΘΙΣ. Σωρός.
46 ΠΥ. Σηπομένων. ΡΙ. Τὰ δέρματα. ΜΙ. Ἐλαττοῦνται.
47 ΠΑ. Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν.
48 ΔΕΨ. Μαλάξας· ἔνθεν καὶ βυρσοδέψης.

“ Δησάντων

“ Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
“ Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
“ Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.
“ Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
“ Οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
“ Ἔνθά τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
“ Ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
“ Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
“ Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· προτὶ δ' αὐτὰς
“ Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
“ Πλαγκτὰς δή τοι τάς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
“ Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
“ Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
“ Ἀλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
“ Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

50 ΔΗ. Δησάτωσαν, Ἀττικῶς.

51 ΙΣ. Τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. ΑΥ. Ἐκ δὲ τοῦ ἱστοῦ. ΠΕΙ. Τὰ σχοινία. ΑΝ. Δεδέσθω.

54 ΔΕ. Δεέτωσαν.

55 ΠΑ. Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.

56 ΔΙ. Οἷον κατὰ μίαν παραγγελίαν, ἢ δι' ὅλου.

57 ΟΠ. Ἀντὶ τοῦ, διὰ ποίας.

58 ΑΜ. Ἑκατέρωθεν.

59 ΕΠ. Πυκναὶ, ἢ ἐπικρεμάμεναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίστεγοι. ΠΡ. Πλησίον δὲ αὐτῶν.

60 ΡΟΧ. Ἦχον ἀποτελεῖ. ΚΥ. Μελανοφθάλμου.

61 ΠΛΑ. Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πλάζεται περὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τὴν Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. ΘΕ. Ἄνθρωποι δὲ οὐδὲν, καὶ τοῦτο δηλονότι πέπλακεν.

62 ΠΟ. Πτηνά.

63 ΤΡΗ. Δειλαί. ΑΜ. Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς περιστερὰς διὰ τῶν Πλαγκτῶν πετομένας ἀποκομίζειν Διῒ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι γὰρ ἔκαθεν τῶν Πλαγκτῶν γίνεται τὸ ἄστρον, ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τότε συμβαίνει τῶν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ κειμένων ἑπτὰ ἀστέρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυροῦσθαι ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ καπνοῦ· φέρουσι δὲ τροφὴν, ὕδωρ θαλάσσιον, ἡλίῳ, ὃν καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ Δία προσηγόρευσεν, Ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνει.

64 ΛΙ. Λεία καὶ ὁμαλὴ πέτρα.

65 ΕΝ. Ἐντίθησι, καὶ ἐπιπέμπει.

“ Τῇ δ'

« Τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
« Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
« Κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
« Οἴη δὴ κείνῃ γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,
« Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
« Καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
« Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
« Οἱ δὲ δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει

67 ΠΙ. Τὰς σανίδας.

68 ΦΟ. Νεῶ, φθείρουσι. ΘΥ. Καταιγίδες.

69 ΠΑ. Παρέπλευσε, παρῆλθε.

70 ΠΑ. Ἐπίθετον τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τοῦ, πᾶσιν ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ κλέος· ἢ πᾶσι μέλουσα θεοῖς. ΑΡ. Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας, καθ' Ἡσίοδον, γίνεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην, ἐξ Ἀλκιμέδης. τελευτῶν δὲ οὗτος καταλείπει τοῦ παιδὸς ἐπίτροπον τὸν ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἵνα αὐξηθέντι τῷ παιδὶ παράσχῃ. ἡ δὲ τοῦ Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δείσασα, δίδωσιν αὐτὸν τρέφεσθαι Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ. τραφεὶς δὲ καὶ ἡβήσας ἔρχεται εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τὸν Πελίαν. ὁ δὲ ἔφασκε χρῆναι αὐτὸν πρότερον διακομίσαι τὸ χρυσοῦν δέρος ἀπὸ Κόλχων, καὶ τοὺς πυρπνόους ἀνελεῖν ταύρους. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγει τῷ Χείρωνι, καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων συνεκπέμπει τοὺς ἡμιθέους· κατασκευάζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργώ. πλέοντες δὲ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὴν Βιθυνῶν χώραν, καὶ ὁρῶσι τὸν Φινέα πηρὸν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἔχων γὰρ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς Βορέου, καὶ ἐπιγήμας Εὐρυτίαν, δίδωσιν αὐτοὺς τῇ μητρυιᾷ διαβληθέντας, πρὸς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βούλεται ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸς γενέσθαι; ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον· ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἥλιος, Ἁρπυίας ἐπιπέμπει αὐτῷ, αἵτινες, ἅπερ ἔμελλεν ἐσθίειν, τὰ αὐτοῦ διήρπαζον πάντα, ἐμβάλλουσαι φθοράν τινα· καὶ οὕτω Φινεὺς ἐτιμωρεῖτο. τοῦτον οὖν τὸν Φινέα θεωρήσαντες οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα, παρεκάλουν ὑποθέσθαι, πῶς διαπλεύσωσι Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν τὰς Ἁρπυίας ἀπαλλάξωσι τῆς πρὸς αὐτὸν ὁρμῆς. θέντες δὲ συνθήκας, ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο δρᾶσαι. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πόσον δύναται ἔχειν τάχος ἡ Ἀργώ; φάντων δὲ, Πελειάδος, ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, κἂν μὲν μεσολαβηθῇ, μὴ πλεῖν· ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαίνειν τὸν πλοῦν· οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. καταπλαγείσης δὲ τῆς περιστερᾶς διὰ τοῦ οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ διὰ Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι συνελθοῦσαι πρύμναν τῆς νεὼς ἔκλασαν συμμύσασαι, αὐτοὶ δὲ σώζονται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἅρπυιας ἀπὸ τοῦ Φινέως δείπνων, καὶ οὕτω παραγίνονται εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72 ΠΑ. Παρήγαγε.

73 ΣΚΟ. Ὑψηλαὶ πέτραι.

« Ὀξείῃ

" Ὀξείη κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
" Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
" Κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
" Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
" Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
" Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
" Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς
" Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
" Νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
" Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
" Τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
" Ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
" Τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
" Γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κέ τίς μιν

74 ΝΕ. Νέφος.

75 ΤΟ. Τὸ νέφος. ΤΟ. Σχήματος πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· πρὸς γὰρ τὸ συνώνυμον ἀπήντησε, τὸ οὔ ποτ' ἐρωεῖ. ΕΡ. Ἀποχωρεῖ. ΑΙ. Αἴθρα, αὐγή.

77 ΑΜ. Οὐ δυνηθείη ἀνελθεῖν. ΑΠΟ. Οὐδὲ κατέλθοι.

80 ΣΚΟ. Ὑψηλῷ τόπῳ. ΗΕ. Σκοτεινόν.

81 ΖΟ. Δύσιν. ΕΡ. Εἰς τὰ πρὸς δύσιν μέρη νεῦον. πιθανῶς δὲ, ἵνα μὴ πειθόντες οἱ ἑταῖροι, παύσωνται τῆς καταπλεύσεως.

82 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἄγετε.

83 ΑΙ. Νεανίας γενναῖος.

84 ΑΦ. Ἀντὶ τοῦ, καταπλάσοι.

85 ΣΚΥΛ. Σκύλλα, Φόρκυνος θυγάτηρ καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατέχουσα δὲ τὸν περὶ Σικελίαν πορθμὸν, ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις· ἄλλως, Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μέγεθος θαυμαστή· εἶχε δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἕξ· ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν στομάτων τρεῖς στίχους ὀδόντων, ὀφθαλμοὺς δὲ πυροειδεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ, κατὰ βυθοῦ βεβλημένον, συμφυὴς οὖσα τῇ πέτρᾳ· τὰς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω προβεβηκυίας, ὥστε δύνασθαι ἀπὸ τῆς πέτρας εἰς τὴν ναῦν φθάνειν. ταύτην λέγεται τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἦγεν, ὡς εἶδεν αὐτὴν ἀπληστευομένην ἀνελεῖν· τὸν δὲ πατέρα διὰ πυρὸς ἀναγκάσαι πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διονυσίῳ. ΛΕ. Ἤτοι, ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀποτελοῦσα.

86 ΝΕ. Νεογνῆς, γάλακτι τρεφομένης.

87 ΠΕ. Μέγα.

" Γηθήσειεν

" Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
" Τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
" Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
" Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
" Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
" Μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
" Ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου.
" Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώωσα
" Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
" Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
" Τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωντο
" Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
" Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὼς κυανοπρώροιο.
" Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,
" Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας.

88 ΑΝ. Συναντήσειε, συντύχοι.

89 ΑΩ. Λεπτοί. ἔνιοι δὲ, ὑπέδοσιν, παρῃωρημένοι, καὶ ἀσθενεῖς· τινὲς δὲ, δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἄν τις δυνηθείη φυλάξασθαι, διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς δεινότητα· ὠρεῖν γὰρ, τὸ φυλάσσειν, ἔνθα καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, δασίως ἀνέγνωσαν ἅωροι, ὠμοὶ, ἄγριοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· τινὲς, οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξιοι· ὤρα γὰρ, ἡ φροντίς. ἔνιοι δὲ, ἀώρους τοὺς ἐμπροσθίους, ὡς καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ, Οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστιγία, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους; ἄμεινον δὲ ἀποδιδόναι, τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν· ἢ τοὺς δυσερμήτους, παρὰ τὸ ὀρούειν· οὐ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν.

90 ΔΕΙ. Τράχηλοι. ΠΕ. Περισσῶς μακραί.

91 ΚΕ. Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς, κυνός· πιθανώτερον δὲ, δράκοντος· καὶ γὰρ μόνος δράκων τρεῖς στοίχους ἔχει ὀδόντων. ΣΜΕΡ. Καταπληκτική. ΤΡΙ. Τρεῖς τάξεις ἔχοντες.

92 ΠΥ. Ἐκ παραλλήλου ὅπερ τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας. ΠΛΕΙ. Πλήρεις. ΜΕ. Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94 ΕΞ. Ἐκφέρει. ΒΕ. Βάθους.

95 ΙΧ. Ἰχθῦς ἀγρεύει. ΜΑΙ. Ἐπιπεπαμένη, ἢ ἐπιθυμοῦμένη.

97 ΑΓ. Μεγάλους ψόφους ἀποτελοῦσα· ἢ μεγάλους στεναγμοὺς ἐπιφέρουσα, διὰ τοὺς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολλυμένους.

98 ΑΚ. Νεῶν, ἄνευ κηρὸς καὶ θανάτου· ἀβλαβεῖς.

101 ΧΘΑ. Ταπεινότερον. ΟΨ. Θεάσῃ.

102 ΔΙ. Τοξεύσειας, διαπεράσειας.

« Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐςι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
« Τῷ δ' ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
« Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
« Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
« Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
« Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος, ὦκα
« Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐςιν,
« Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.
« Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
« Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἔνισπε,
« Εἴπως τ' ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
« Τὴν δὲ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους;
« Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
« Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
« Καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
« Ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐςι,
« Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
« Οὐδέ τις ἔς' ἀλκή· φυγέειν κάρτιςον ἀπ' αὐτῆς.
« Ἢν γὰρ δηθύνῃσθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
« Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι

103 ΤΩ. Προφυησσόμενησιν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς χρῇ ἐκκρεμασθεὶς σωθῆναι. ΤΩ. Ἐν τούτῳ δέ. ΕΡ. Ἀγρία συκῆ. ΤΕ. Θάλλων.

104 ΔΙ. Φοβερά, παρὰ τὸ δέος. ΧΑ. Θαλάσσης βάθος ἀναπωτικόν· ἔςι δὲ μεταξὺ τοῦ Ἀδρία καὶ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους.

105 ΑΝ. Ἀναβάλλει. ΑΝ. Ἀναῤῥοφεῖ, ἀναπίνει.

106 ΤΥ. Κατὰ τύχην εὑρεθείης. ΡΟΙΒ. Ἀναῤῥοφήσει, ἀναπίοι.

108 ΠΕ. Πλησιάζων, προσπελάζων.

111 ΑΤ. Ἐκπληττόμενος.

114 ΑΜ. Τιμωρησαίμην.

117 ΥΠ. Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119 ΜΑ. Πολεμεῖσθαι δυνάμενον.

120 ΟΥ. Ἐνταῦθα σικτέον· ὁ γὰρ λόγος, οὐδέ ἐςι κατὰ τῆς Σκύλλης ἀλέξησις· φεύγειν γὰρ ἀπ' αὐτῆς κρεῖττον· ἀλκὴ γὰρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἀλέξησις.

121 ΔΗ. Χρονίσεις. ΚΟ. Ὁπλιζόμενος.

122 ΕΦ. Ἐπελθοῦσα. ΚΙ. Καταλάβοι.

« Τόσσῃσιν

" Τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἕλησιν.
" Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κράταιιν,
" Μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
" Ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
" Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
" Βόσκοντ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
" Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
" Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
" Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν,
" Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
" Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
" Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
" Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
" Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
" Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
" Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
" Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
" Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
" Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
" Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
" Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·

123 ΤΟ. Τοσαύταις. ΕΛ. Λάβοι.
124 ΒΩ. Μέγα βοᾶν, ἐπικαλεῖσθαι. ΚΡΑ. Κραταιῒς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης· μήποτε δὲ Ἑκάτην αὐτὴν καλοῦσιν.
127 ΘΡ. Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἡλίου.
129 ΕΠ. Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησί· λέγει γὰρ τὰς καθ' ἡμέρας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις. Λουκιανὸς δὲ, τοῦ Ἡλίου τὰς βόας, τὰ δὴ ἐγὼ ἤμαρτα εἶναι συμβάλλομαι.
131 ΘΕ. Οὐ κωλύουσιν αὐτῶν, εἰδυῖαι κολασθησομένους αὐτούς.
133 ΝΕ. Νέαιρα σύνεστιν ὁ Ἥλιος· ἐπειδὴ νέος ὁ θεός.
135 ΑΠ. Μετῴκισεν.
143 ΑΠ. Ἀπῆλθε.

« Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους,
« Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
« Οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
« Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
« Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
« Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
« Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
« Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
« Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
« Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
« Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
« Θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
« Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες, ἤ κε θάνωμεν,
« Ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
« Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
« Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
« Οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
« Δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, (ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,)
« Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
« Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
« Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
« Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
« Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
« Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.

157 ΑΛ. Ἐκκλίναντες.
158 ΘΕ. Θεῖα φθεγγομένων.
160 ΟΙ. Ἵνα πεῖραν μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἴδῃ τινὰ εἶναι τὸ μηνύοντα, ὅτι οὐκ ἔτι ἐξακούονται αἱ Σειρῆνες.
164 ΠΙ. Συνδεσμεῖν.
165 ΠΙ. Προεμήνυον, προεσήμαινον, προεῖλεγον.
166 ΕΞ. Παρεγένετο, ἔφθασεν. ΕΥ. Καλῶς εἰργασμένη.

« Αὐτίκ'

" Αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
" Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
" Ἀνστάντες δ᾽ ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
" Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ἐρετμὰ
" Ἑζόμενοι, λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
" Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
" Τυτθὰ διατμήξας, χερσὶ στιβαρῇσι πίεζον·
" Αἶψα δ᾽ ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
" Ἠελίου τ᾽ αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
" Ἑξείης δ᾽ ἑτάροισιν ἐπ᾽ οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
" Οἱ δ᾽ ἐν νηΐ μ᾽ ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
" Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ᾽ αὐτοῦ πείρατ᾽ ἀνῆπτον·
" Αὐτοὶ δ᾽ ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
" Ἀλλ᾽ ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
" Ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ᾽ οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
" Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ᾽ ἔντυνον ἀοιδήν·
" Δεῦρ᾽ ἄγ᾽ ἰὼν, πολύαιν᾽ Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

168 ΑΥ. Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους αὐτὰς θέλγειν ἔφη.

169 ΚΟΙ. Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀπροφύλακτοι περιπεσοῦσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκούσῃ.

170 ΜΗ. Συνέστειλαν διὰ τοῦ κάλων.

171 ΒΑ. Καταθέντες δηλονότι τὸ κέρας.

172 ΛΕΥ. Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ τοῦ, συντόνως ἤρεσσον, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν. ΞΕ. Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης δένδρου κατεσκευασμέναις κώπαις.

174 ΤΥΤ. Ἀντὶ τοῦ, εἰς μικρά. ΣΤΙ. Ἰσχυραῖς, στιβαραῖς. ΠΙ. Ἔνιοι, Πίεζον, ἐμάλασσον.

175 ΙΑΙ. Ἐθερμαίνετο. ΚΕ. Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν.

177 ΑΛ. Ἐνέφραξα.

179 ΑΝ. Ἔδησαν.

182 ΔΙ. Ἐλαύνοντες. ΩΚ. Ταχέως τὴν θάλασσαν διαπεραιουμένη.

183 ΕΓ. Ἐκ τοῦ πλησίον. ΟΡ. Κινουμένη, πλέουσα. ΕΝ. Ἑτοίμαζον.

184 ΔΕΥΡ. Μαντικαί τινες αἱ Σειρῆνες, ὅθεν γνωρίζουσι τοὔνομα. πῶς οὖν, ὅτι οὐκ ἀκούουσιν, οὐ γνωρίζουσιν; ὅτι θεοὶ, οἷς ἂν μὴ ἐπιστῶσιν, οὐκ ἴσασιν.

" Νῆα

“ Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
“ Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
“ Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
“ Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
“ Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
“ Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
“ Ἴδμεν δ', ὅσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
“ Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
“ Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
“ Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ, προπεσόντες ἔρεσσον·
“ Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
“ Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζον.
“ Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
“ Φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
“ Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
“ Ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
“ Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
“ Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά.
“ Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
“ Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους

185 ΚΑ. Καθόρμησον. ΝΩΙ. Τὴν ἡμετέραν.
186 ΠΑ. Παρῆλθε.
187 ΜΕ. Ἡδεῖαν φωνήν.
188 ΤΕΡ. Τερφθεὶς, ἡσθείς. ΝΕΙ. Ἀπέρχεται.
190 ΜΟ. Ἔκαμον, ἐκακοπάθησαν.
192 ΙΕΙ. Προφερόμεναι.
193 ΑΥ. Μαρτυρίαν τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἡττᾶται.
201 ΕΛ. Κατελείπομεν, ἐάσαμεν.
202 ΚΑΠ. Εἰκότως καπνὸν, ἐν ἡμέρᾳ γὰρ οὐ φαίνεται πῦρ.
203 ΕΠ. Ταχέως ἐξέπεσεν.
205 ΠΡΟ. Προέχοντα, καὶ προτεταγμένα τῆς νεώς.

“ Μειλιχίοις

“ Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
“ Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν.
“ Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
“ Εἴλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
“ Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
“ Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
“ Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
“ Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
“ Τύπτετε, κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κε πόθι Ζεὺς
“ Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
“ Σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
“ Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς·)
“ Τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
“ Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
“ Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
“ Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
“ Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
“ Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
“ Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
“ Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
“ Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
“ Αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε

209 ΕΠ. Ἐπέρχει.
211 ΑΡ. Δυνάμει.
214 ΡΗ. Νῦν, τὸ ἐπιπελάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι ταῖς κώπαις.
215 ΚΛΗ. Ταῖς τῶν ἐρετῶν καθέδραις. ΕΦ. Ἐπικαθήμενοι.
218 ΒΑΛ. Ἐγκατάθου. ΟΙ. Πηδάλια. ΝΩ. Κατέχεις, φέρεις.
219 ΕΕΡ. Ἄπειργε.
220 ΕΠ. Ἐφάπτου.
221 ΒΑ. Ἐμβάλῃς.
223 ΕΜ. Ἔλεγον. ΑΠ. Οὐδὲν γὰρ οἷόν τε λυπεῖσθαι ἠδύναντο πρᾶξαι.
225 ΠΥ. Κρύπτοιεν.
226 ΕΦ. Ἐντολῆς.
227 ΛΑΝ. Νοῦ, ἑκὼν ἠμέλουν.
228 ΑΥ. Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πτώσκονται, καὶ ἄκουσι. ΚΑ. Ἐνδυσάμενος.

“ Μάκρ'

« Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
« Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
« Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.
« Οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
« Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
« Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
« Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
« Δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
« Ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ,
« Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
« Ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν.
« Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
« Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
« Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
« Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
« Ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
« Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
« Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτεροι ἦσαν.
« Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους,
« Ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,
« Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες

229 ΕΒ. Ἐπίσκοπον, ἰσόμην. ΙΚ. Τὰ καταστρώματα τῆς νεώς.

232 ΑΘ. Ἰδεῖν, θεάσασθαι. ΕΚ. Ἐκοπίασαν.

234 ΣΤΕ. Στενὴν θάλασσαν. ΓΟ. Θρηνοῦντες.

236 ΑΝ. Ἀνηκόντισεν.

237 ΕΞ. Ἐξεμέσειεν. ΛΕ. Τὰ ἐν τῷ καθόλου γινόμενα περὶ Χάρυβδιν λέγει.

238 ΑΝ. Ἀνεδίδου, ἀνέζει.

240 ΑΝ. Ἀναπίοι, ἀναῤῥοφήσειεν.

242 ΕΒ. Ἦχον ἐποίει.

244 ΙΔ. Νοῦν, ἀπολίπομεν.

246 ΟΙ. Πάντες ἐπαινοῦμεν τοὺς τελευτήσαντας.

247 ΣΚΕ. Ἐπιδὼν, θεασάμενος.

« Ἐξονομακλήδην,

« Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕςατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
« Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
« Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
« Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
« Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
« Ὣς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
« Αὐτᾶ δ' εἰνὶ θύρησι κατήσθιε κεκλήγοντας,
« Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
« Οἴκτιςον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
« Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρȣς ἁλὸς ἐξερεείνων.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
« Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεȣ̃ ἐς ἀμύμονα νῆσον
« Ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
« Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
« Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
« Μυκηθμȣ̃ τ' ἤκȣσα βοῶν αὐλιζομενάων,
« Οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
« Μάντιος ἀλαȣ̃, Θηβαίȣ Τειρεσίαο,
« Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
« Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότȣ Ἠελίοιο.

251 ΠΡΟ. Προβεβλημένη πέτρα· ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.

252 ΟΛΙ. Τοῖς μικροῖς τὰς μεγάλας κυνηγȣ̃σι.

253 ΠΡΟ. Προσεκπέμπει. ΚΕ. Ἤτοι τὴν τρίχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ κέρατος γὰρ ἡ ὁρμιὰ τρίχει καθειμένη. ἢ ἀντιληψομένη· εἰώθασι γὰρ οἱ ἁλιεῖς μεταξὺ τȣ̃ ἀγκίςρȣ, καὶ τῆς σπάρτȣ, κέρας βόειον περισσέπλειν, ἵνα καταπιόντες τὸ ἄγκιςρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώγωσι τὴν σπάρτον.

254 ΑΣ. Σκαρίζοντα.

257 ΟΡ. Ἐκτείνοντας. ΔΗ. Νεῷ, ἐν τῷ δεινῷ πολέμῳ.

259 ΠΟ. Ῥεῦμα. ΕΞ. Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265 ΜΥ. Τῆς τῶν βοῶν φωνῆς. ΑΥ. Εἰς κοίτην παραγινομένων.

266 ΒΛΗ. Βληχὴ, ἡ τῶν προβάτων φωνή. ΕΜ. Ἐπεισῆλθεν.

267 ΜΑΝ. Μάντεως. ΑΛ. Τυφλȣ̃.

268 ΕΠ. Ἐνετέλλοντο, προσέταττον.

269 ΑΛ. Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι. ΤΕΡ. Τέρποντος τὰς βροτές.

" Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
" Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
" Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
" Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
" Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
" Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
" Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
" Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
" Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
" Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
" Κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
" Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
" Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθά κεν αὖτε
" Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
" Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
" Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
" Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
" Γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
" Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
" Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
" Νῆα διαῤῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
" Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
" Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·

272 ΜΑΝ. Τὰς μαντείας.
276 ΠΑ. Παρεκτός.
278 ΠΕ. Περισσή σοι δύναμις.
281 ΑΔ. Κεκμηκότας, κάμνοντας.
282 ΕΑ. Οὐ συγχωρεῖς. ΕΠ. Ἐπιβῆναι, βῆναι.
283 ΤΕ. Παρασκευάσαιμεν.
284 ΑΛ. Πλανᾶσθαι. ΑΝ. Κελεύεις.
286 ΔΗ. Βλάψαι.
289 ΔΥ. Σφοδρῶς πνέοντος.
290 ΔΙ. Διαφθείρουσι.
292 ΟΠ. Παρασκευάσωμεν.

" Ἠῶθεν

« Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
« Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
« Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
« Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
« Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
« Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
« Εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
« Εὕρωμεν, μήπου τις, ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
« Ἢ βοῦν, ἤ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
« Ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
« Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
« Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
« Στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
« Ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
« Νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
« Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
« Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
« Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
« Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
« Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
« Ὦρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
« Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
« Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
« Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,

293 ΕΝ. Καθελκύσομεν.
295 Ο. Ὅτι δή.
297 ΒΙ. Βιάζεσθε.
306 ΕΞ. Ἐξῆλθον.
309 ΜΝΗ. Ὑπομνήσαντες.
312 ΤΡΙ. Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός.
313 ΖΑ. Σφοδρῶς πνέοντα.
314 ΛΑΙ. Ὑετῷ, μετὰ ἀνέμου.

“ Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
“ Ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι.
“ Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον·
“ Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,
“ Ἐστὶν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
“ Δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
“ Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
“ Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
“ Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
“ Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τε.
“ Οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
“ Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα,
“ Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
“ Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
“ Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
“ Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
“ Εὐξαίμην, εἴτις μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
“ Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
“ Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
“ Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.

317 ΩΡ. Ἔνιοι, ὡρμήσαμεν. Ἐνεωλκήσαμεν.
318 ΘΟ. Καθέδραι.
321 ΑΠ. Ἀποσχώμεθα.
322 ΔΕΙ. Δίκας καὶ τιμῆς ἀξίου.
325 ΑΛ. Ἀκατάπαυστος. ΑΗ. Ἔπνεεν.
329 ΗΙ. Βρώματα, δηλονότι.
330 ΕΦ. Ἐπήργουν. ΑΛ. Πλανώμενοι.
334 ΦΗ. Δείξειε.
335 ΗΛ. Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην.
336 ΣΚΕ. Ἔνθα ἦν σκέπη πρὸς τὸ μὴ ἀνεμίζεσθαι.
337 ΗΡ. Ηὐχόμην.

“ Εὐρύλοχος

“ Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
“ Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
“ Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
“ Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
“ Ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
“ Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
“ Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
“ Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
“ Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
“ Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
“ Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
“ Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
“ Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
“ Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
“ Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
“ Ἐγγύθεν, (οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
“ Βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,)
“ Τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
“ Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
“ Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
“ Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
“ Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
“ Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

339 ΕΞ. Ἐξηγεῖτο.
341 ΣΤΥ. Μισητοί.
343 ΕΛ. Ἀπελάσαντες.
344 ΡΕ. Θύσομεν.
347 ΘΕΙ. Ἀναθῶμεν.
349 ΕΣ. Ἀκολουθήσουσιν.
351 ΣΤΡΕΥ. Κατὰ σράγγα, ὃ ἐστι κατ' ὀλίγον, ἀποῤῥεῖν.
355 ΒΟ. Ἐβόσκοντο.
356 ΤΑΣ. Ταύτας δέ.
357 ΔΡΕ. Λαβόμενοι. ΕΡ. Σπεφανωσάμενοι.

“ Οὐδ'

“ Οὐδ᾽ εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ᾽ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
“ Ἀλλ᾽ ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ᾽ ἐκάη, καὶ σπλάγχν᾽ ἐπάσαντο,
“ Μίστυλλόν τ᾽ ἄρα τ᾽ ἄλλα, καὶ ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
“ Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
“ Βῆν δ᾽ ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
“ Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
“ Καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ᾽ ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
“ Οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ᾽ ἀθανάτοισι γεγώνευν·
“ Ζεῦ πάτερ, ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
“ Ἦ με μάλ᾽ εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ·
“ Οἱ δ᾽ ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
“ Ὠκέα δ᾽ Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
“ Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν᾽ ἑταῖροι.
“ Αὐτίκα δ᾽ ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·
“ Ζεῦ πάτερ, ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
“ Τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
“ Οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ᾗσιν ἔγωγε
“ Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
“ Ἠδ᾽ ὁπότ᾽ ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανόθεν προτραποίμην.
“ Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ᾽ ἀμοιβὴν,
“ Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
“ Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

362 ΛΕΙ. Σπεῖσαι.
369 ΑΜ. Περιῆλθεν.
374 ΩΚ. Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν, οὐκ οἶδε ταῦτα; ὁρᾷ, ἀλλ᾽ οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτό.
378 ΤΙ. Τιμωρῆσαι.
380 ΧΑΙ. Ἔχαιρον.
381 ΠΡΟ. Μεταβάλλοιμι, ἀποκλίνω.
382 ΤΙΣ. Ἀποδώσουσιν. ΑΜ. Τιμωρίαν. ΕΠ. Προσήκουσαν.
383 ΔΥ. Ἀπελεύσομαι. ΦΑ. Φανῶ, λάμψω.

“ Ἠέλι', ἤτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
“ Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
“ Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
“ Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
“ Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
“ Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
“ Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
“ Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος
“ Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
“ Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προὔφαινον·
“ Εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
“ Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
“ Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
“ Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
“ Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
“ Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
“ Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
“ Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.
“ Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
“ Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανός, ἠδὲ θάλασσα,
“ Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
“ Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

387 ΑΡ. Λευκῷ, ἢ πυρώδει.
388 ΚΕ. Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391 ΚΑ. Κατῆλθον, παρεγενόμην.
392 ΝΕΙ. Ἐνεκαλοῦμεν. ΕΠ. Ἐφεστῶτες.
393 ΔΥ. Ἠδυνάμεθα. ΑΠ. Ἀποθανόντες ἦσαν.
394 ΤΕ. Σημεῖα. ΠΡΟΥ. Προεσήμαινον, ἐδείκνυον.
395 ΕΙΡ. Ἐκινοῦντο, ἐσάλευον. ΕΜΕ. Μυκηθμῷ ὅμοιον ἦχον ἀπετέλει.
397 ΕΞ. Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398 ΕΛ. Ἀπελάσαντες.
401 ΕΝ. Ἐνεβάλομεν.
406 ΗΧ. Ἀχλύϊ καὶ σκότῳ περιεκλήφθη, ἐπληρώθη.

“ Ἡ δ'

“ Ἡ δ᾽ ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
“ Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
“ Ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ᾽ ἀνέμοιο θύελλα
“ Ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ᾽ ὀπίσω πέσεν, ὅπλά τε πάντα
“ Εἰς ἄντλον κατέχυνθ᾽· ὁ δ᾽ ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
“ Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ᾽ ὀστέ᾽ ἄραξε
“ Πάντ᾽ ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
“ Κάππεσ᾽ ἀπ᾽ ἰκριόφιν, λίπε δ᾽ ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
“ Ζεὺς δ᾽ ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
“ Ἡ δ᾽ ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
“ Ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ᾽ ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
“ Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
“ Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ᾽ ἀποαίνυτο νόστον.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ᾽ ἀπὸ τοίχους
“ Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
“ Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
“ Ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.
“ Τῷ ῥ᾽ ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν, ἠδὲ καὶ ἱστόν·
“ Ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.

407 ΕΘ. Ἔτρεχεν.
408 ΚΕ. Μεγάλως ἀντιπνέων.
409 ΠΡΟ. Τὰ σχοινία, τὰ κατέχοντα τοῦ ἱστοῦ.
411 ΑΝ. Τὴν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχέεται τὸ καταπιδιζόμενον εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ. ΚΑ. Ἀθρόως ἔπεσεν.
412 ΑΡ. Συνέτριψεν.
413 ΑΡ. Κυβιστητῆρι, ὀρχηστῇ.
414 ΙΚ. Τῶν σανιδωμάτων.
416 ΕΛ. Συνεσείσθη.
417 ΘΕ. Θείου. Καπνοῦ φησὶ δὲ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίου.
419 ΑΠ. Ἀφῃρεῖτο.
420 ΕΦΟ. Περιῄειν.
421 ΛΥ. Διέλυσε. ΚΛΥ. Ὁ τῆς θαλάσσης τάραχος. ΤΡΟ. Τρόπις, τὸ κατώτατον ξύλον, περὶ ᾧ σχίζεται τὸ κῦμα. ΨΙ. Μόνην, καθ᾽ ἑαυτήν.
423 ΕΠ. Ἱμὰς, ἤτοι ὁ τοῦ κεράτων δεσμός· ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ πρὸς ἄκρῳ τοῦ ἱστοῦ, δι᾽ οὗ τὸ ἄρμενον ἀνέλκεται. ΒΕ. Ἐπέκειτο. ΤΕ. Κατεσκευασθείς.
424 ΣΥ. Συνέδεσμεν.

“ Ἔνθ᾽

" Ἔνθ᾽ ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
" Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
" Ὄφρ᾽ ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
" Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι
" Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
" Ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
" Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς,
" Τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, οὐδέ πῃ εἶχον
" Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ᾽ ἐπιβῆναι.
" Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ᾽ ἔσαν ὄζοι,
" Μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
" Νωλεμέως δ᾽ ἐχόμην, ὄφρ᾽ ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
" Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
" Ὄψ᾽· ἦμος δ᾽ ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
" Κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
" Τῆμος δὴ τάγε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
" Ἧκα δ᾽ ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
" Μέσσῳ δ᾽ ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
" Ἑζόμενος δ᾽ ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
" Σκύλλην δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

426 ΘΥ. Ὁρμῶν.
428 ΑΝ. Διέλθοιμι, παρέλθω.
429 ΑΝ. Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433 ΠΡΟΣ. Προσπλακείς. ΝΥΚ. Εἶδος ὀρνέου.
434 ΣΤΗ. Στῆναι ἀσφαλῶς.
435 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχον. ΑΠ. Ἤτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀλλήλων διεστηκότες, οἷον παρακαιρμένοι· ἢ ἄποθεν.
436 ΚΑ. Κατεσκίαζον.
437 ΕΞ. Ἐκρίψειεν, ἀναβάλοι.
439 ΔΟΡ. Ἐπὶ τὴν δειλινὴν ὥραν.
440 ΚΡΙ. Δικάζων.
442 ΗΚ. Ἀφῆκα.
443 ΔΟΥ. Ποιῶν ψόφον ἀπετέλεσα. ΠΑ. Τὸ ὅλον, παρὰ τὰ μακρὰ ξύλα.
444 ΔΙ. Ἀποσπασάμενος ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ὥσπερ κώπαις, ταῖς χερσί μου διενηξάμην.

« Εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
« Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
« Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
« Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
« Ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
« Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
« Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
« Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

446 ΕΙ. Ἰδεῖν, συντυχεῖν.

447 ΔΕ. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς διαχωρεστερεῖ ὁ ἥρως, εἰπούσης τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450 ΕΦ. Φιλικῶς ὑπεδέχετο. ΕΚ. Ἐπιμελείας ἠξίου. ΜΥ. Διηγοῦμαι.

453 ΑΡ. Ἐκδήλως. ΕΙ. Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Κομώμενον Ὀδυσσέα, μετὰ τῶν δώρων, ἐκτιθέασιν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποστρέφουσαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν. Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας· καὶ τὰ χρήματα ἔν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Νῦ, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
" Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
" Ὑψερεφὲς, τῷ σ' ἔτι παλιμπλαγχθέντα γ' ὀΐω
" Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
" Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,

2 ΚΗ. Τῇ δι' ἀκοῆς ἡδονῇ, θέλξει, τέρψει· κήλησις γάρ ἐστιν, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις, καὶ ἡδονή. Οἷον χαλάστιός τις οὖσα.

4 ΙΚ. Παρεγένου. ΧΑΛ. Ἤτοι χαλκοῦν ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκοῦς ἔχον τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν.

5 ΠΑ. Ὀπισθόρμητον πλανώμενον.

6 ΑΠ. Ἐπανελεύσεσθαι.

7 ΕΦ. Ἐναλλασσόμενος, ἀντιλλόμενος. ΕΦ. Μετὰ προθυμίας τάδε λέγω.

« Ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
« Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
« Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστῃ ἐνὶ χηλῷ
« Κεῖται, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλά τε πάντα
« Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
« Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
« Ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
« Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγά, μή τιν' ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

8 ΓΕ. Τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον.

9 ΑΚ. Ἀκροᾶσθε.

10 ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένη, καλῶς εἰργασμένη.

11 ΠΟ. Ὁ ποικίλος, καὶ μετὰ τέχνης κατεσκευασμένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι εὔθετος.

12 ΒΟΥ. Συνετοί, φρονιμοί. ΕΝ. Ἤνεγκαν.

14 ΑΝ. Κατὰ ἄνδρα. ΔΗ. Ἐκ τοῦ δήμου.

15 ΤΙ. Εἰσπραττόμεθα, ἢ ἀπολη-ψόμεθα. ΑΡ. Ἡ προικὸς δωρεὰ, ἀντὶ τοῦ προῖκα· ὁ γὰρ νοῦς, Χαλεπὸν γάρ καὶ ἀδύνατον, ἕνα δωρεὰν τοσαύτην χαρίσασθαι.

17 ΚΑΚ. Μέλλοντες κοιμηθῆναι.

21 ΖΥ. Ὑπὸ τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν.

22 ΒΛΑΠ. Ἐμποδίζοι. ΣΠΕΡ. Σπουδάζοιεν ταῖς κώπαις, ὃ ἐστι σπουδαίως ἐλαύνοιεν.

23 ΑΛ. Εὐτρέπιζον, κατεσκεύαζον.

26 ΚΕΙ. Καύσαντες. ΕΡ. Μεγάλως ἔνδοξον.

Τερπόμενοι·

Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
Δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε πανῆμαρ
Νειὸν ἀνέλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον·
« Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
« Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
« Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
« Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
« Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
« Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
« Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
« Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
« Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

28 ΤΕ. Τετιμημένος, τίμιος.
29 ΠΑΜ. Πᾶσι φαίνοντα.
30 ΜΕ. Ἐφρόντιζε.
31 ΔΙ. Ἐπιθυμεῖ.
32 ΝΕΙ. Γῆν νεωσμένην. ΑΝ. Ἕλκουσιν. ΠΗ. Τὸ μὴ ἐξ αὐτοῦ ἔχον τὸν γύην.
37 ΠΙ. Φανεροποιῶν.
40 ΤΕ. Πεπλήρωται.
42 ΟΛ. Εὐτυχῆ.
43 ΑΡ. Ὑγιέσι καὶ πιστοῖς.
45 ΚΟΥ. Τὰς ἐκ παρθενίας γεγαμημένας. ΑΡ. Εὐδαιμονίαν.
46 ΜΕ. Ἐνδήμιον τῇ πόλει.

« Ποντόνοε,

« Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος, μέθυ νεῖμον
« Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διῒ πατρὶ,
« Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
Ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
« Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
« Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
« Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
« Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμωὰς ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ' ἑτέρην, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ' ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.

54 ΕΠ. Ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως, ἐμπείρως· ἤ, ἐφιστάμενος ἑκάστῳ.
56 ΕΔ. Τῶν καθεδρῶν.
59 ΔΙ. Δι' ὅλου τοῦ βίου.
61 ΝΕ. Ἀπέρχομαι.
63 ΕΒ. Ἔβη, ἐπορεύθη.
67 ΕΥ. Καλῶς πλυνθὲν, καθαρόν.
68 ΠΥ. Στηγνήν. ΚΟ. Ἄγειν, φέρειν.
70 ΚΑ. Κατῆλθον.
72 ΠΟ. Ποτόν.

Κάδ δ'

Κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν γλαφυρῆς, (ἵνα νήγρετον εὕδοι,)
Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ δὲ καθῖζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
Εὖθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς.
Ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε' ἔχοντα·
Ὃς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.

73 ΛΙ. Λεπτὸν ἱμάτιον.
74 ΙΚ. Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. ΝΗ. Ἀνέγερτον, βαθὺν, ἢ δι' ἡδονὴν βραδύν.
77 ΚΟΣ. Ἐν κόσμῳ, ἐν τάξει. ΠΕΙΣ. Τὸ ἀπόγειον σχοινίον. ΤΡΗ. Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.
78 ΑΝ. Ἀπὸ τοῦ παρακλιθέντος, ἀνερρίπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.
80 ΗΔ. Ἡδύτατος.
81 ΠΕ. Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχοντες ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν διεγείρονται, οὕτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐκ τῆς πρύμνης κουφίζεται. ΤΕ. Τέσσαρες ἵπποι ἐζευγμένοι. τετράοροι παρὰ τὸ ο μικρόν.
82 ΙΜ. Μάστιγος.
83 ΑΕΙ. Ἐπαιρόμενοι, κουφιζόμενοι.
84 ΑΕΙ. Ἐπήρετο, ὑψοῦτο.
87 ΚΙΡ. Ἱέραξ. ΟΜ. Ἀκολουθήσειεν.
88 ΕΤ. Ἔκοπτεν.
92 ΕΠ. Ἔπαθεν, ὑπέστη.

Εὖτ'

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ἀποῤῥῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
Νῆες ἐΰσσελμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος, τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
Ἱρὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

93 ΥΠ. Ἀνέτειλεν. ΦΑ. Λαμπρότατος. Φωσφόρος· ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ.

94 ΑΓ. Προμηνύων.

95 ΠΡΟ. Προσεπέλαζεν.

96 ΦΟΡ. Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν, τοῦ θαλασσίου δαίμονος. ΓΕ. Τοῦ Φόρκυνος. ΦΟΡ. Φόρκυν, δαίμων θαλάσσιος, τὸ πρότερον διατρίβων περὶ τὴν Ἀρυμένην λεγομένην ἄκραν τῆς Ἀχαΐας, οἰκῶν τι τὴν Φόρκυνος, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην, ἡττηθεὶς κατὰ φαῦλον αὐτοῦ, καταλιπὼν τὰς τρίβους ταύτας, ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν· καὶ τόπον ἐκλεξάμενος ἐπιτήδειον αὐτῷ, ἐνταῦθα ᾤκησεν· λέγεται δὲ Ἄμμος, ὁ τόπος. ἀποδημήσας εἰς τὸν τῆς Ἰθάκης λιμένα, ἠξίωσεν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύεσθαι Φόρκυνος· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

98 ΑΠ. Διεῤῥαγυῖαι, οὐχ ὡς μέντοι τῶν ῥιζῶν ἀποτετμῆσθαι. ΠΟ. Ἔσω νενευκυῖαι.

99 ΣΚΕ. Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. ΔΥ. Κακοπνεύστων.

101 ΟΡ. Ὅταν πρὸς τὸ ὁρμισθῆναι ἀφίκωνται τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήρωμα τῆς καταγωγῆς. ΙΚ. Παραγένωνται.

102 ΚΡ. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ΤΑ. Τεταμένα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103 ΕΠ. Ἐπέραστον, καλόν. ΗΕ. Μέγα καὶ ἀναπεπταμένον, εὔσκιον.

104 ΝΥΜ. Νυμφῶν. ΝΗ. Ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους. ἢ Ναΐδες νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105 ΑΜΦ. Εἶδος κεραμίου ἀμφώτου.

106 ΤΙ. Ἀποτίθενται τὴν βόσιν, ὃ ἐστι τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία, καὶ νεοττοτροφοῦσι.

Ἐν

Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθά τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τε οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
Ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἥμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἶκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ

107 ΛΙ. Λίθινοι.
109 ΑΕ. Ἀεὶ ῥέοντα.
110 ΚΑ. Βάσιμοι, δι' ὧν καταβατοὶ εἰσὶν ἀνθρώποις.
111 ΘΕ. Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.
116 ΒΑΝ. Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. ΕΥ. Εὖ συνεζευγμένης.
117 ΑΕΙ. Ἐκούφισαν.
119 ΕΘ. Οὐ διεκίνησαν αὐτὸν, παρὰ τοῦ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραπομπῆς ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καταχεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ· ἢ οὕτως ᾠκονόμησεν διὰ τὰ ἑξῆς· ἀνῄρητο γὰρ ὑπὸ τῶν μνηστήρων, φανερῶς κατιών.
122 ΠΥΘ. Ῥίζαν.
123 ΟΔ. Ὁδιτῶν.
124 ΕΓ. Ἀνεστῆναι. ΔΗ. Βλάψοι, ἀντὶ τοῦ ἀφίληται.

Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
“ Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
“ Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσι
“ Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γενέθλης.
“ Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
“ Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
“ Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
“ Οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
“ Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
“ Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν,
“ Πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
“ Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενὲς, οἷον ἔειπες;
“ Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
“ Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.
“ Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς σε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
“ Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
“ Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
“ Αἶψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
“ Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.

129 ΤΙ. Τίμιος. ΤΙ. Τιμῶσιν.
130 ΕΜ. Ἐν ἤθει ταῦτα· ὁ γὰρ Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κορκύρας, τῆς Ἀσωποῦ.
132 ΑΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἀφειλόμην.
133 ΠΡΩ. Χρονικῶς.
136 ΑΛ. Ἱκανῶς.
137 ΕΞ. Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142 ΠΡΕΣ. Ἐντιμότατον· ἢ μὲν τὸν Δία· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει. ΑΡ. Δυνατώτατον. ΙΑ. Περιβάλλειν, διδόναι, ἐκτείνειν.
143 ΒΙ. Νικώμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ βίας, καὶ τοῦ ἰσχύος· ἀντὶ διὰ τοῦτο ἐξυβρίζειν.
144 ΤΙ. Τιμᾷ.
148 ΟΠ. Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.

“ Νῦν

“ Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
“ Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
“ Ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
“ Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“ Ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
“ Ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται
“ Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
“ Νηῒ θοῇ ἴκελον, (ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
“ Ἄνθρωποι·) μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' Ἐνοσίχθων,
Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
“ Ὤ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,
“ Οἴκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προὐφαίνετο πᾶσα.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
“ Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει

150 ΑΝ. Ἀνερχομένην.
151 ΡΑΙ. Διαφθεῖραι. ΣΧΩΝ. Ἀπόσχωνται, κωλύσωσιν. ΑΠ. Παύσωσι.
157 ΘΑΥ. Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163 ΕΡ. Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164 ΚΑ. Καταστρεμμένη. ΕΛ. Τύψας, κρούσας.
168 ΕΠ. Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.
169 ΠΡΟΥ. Προφανὴς ἦν.
170 ΙΣ. Οὐκ ᾔδεισαν.

« Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
« Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
« Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
« Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
« Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
« Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
« Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
« Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
« Ἡμέτερον προτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
« Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ,
« Μήδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους.
Ὣς οἱ μέν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δήμου Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑσταότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦεν,
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη, ἀστοί τε, φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑπερβασίην ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,

173 ΑΓ. Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182 ΚΕ. Ἐπιλίκτους.
183 ΠΕ. Μέγα, ΑΜ. Περικαλύψῃ.
185 ΩΣ. Κατὰ τὸ σιωπώμενον ὑφανίσθησαν· τὰ γὰρ κυρωθέντα ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται.
189 ΑΠ. Ἀπὼν, ἀποδημῶν. ΧΕΥ. Κατέχεεν.
191 ΑΓ. Ἀφανῆ.
192 ΓΝΟΙ. Ἴδοι, ἢ ἐπιγνῷ. ΑΣ. Οἱ πολῖται.
193 ΥΠ. Ὕβριν. ΑΠ. Ἀποδοῦναι.
194 ΑΛ. Ἀλλοῖα. ΦΑΙ. Ἐφαίνετο.

Ἀτραπιτοί τε διηνεκέες, λιμένες τε πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καί ῥ' εἴσιδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὢ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
" Ὢ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
" Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
" Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
" Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
" Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι παρὰ Φαιήκεσσιν
" Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
" Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
" Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
" Καλλείψω, μήπως μοι ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
" Ὢ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
" Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
" Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
" Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
" Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
" Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυται, ὅς τις ἁμάρτῃ.
" Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἴδωμαι,

195 ΑΤ. Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐκτροπὴν ὁδοῦ. ΔΙ. Μακραί. ΠΑ. Σκέπην ἔχοντες παντὸς ἀνέμου.

196 ΤΗ. Ἄγαν θάλλοντα.

204 ΠΛΑ. Πλανηθῶ. ΑΙ. Τὰ χρήματα δηλονότι.

206 ΕΞ. Ἱκέτευσα.

207 ΘΕ. Θεῖναι, ἀποθέσθαι.

208 ΚΑΛ. Καταλείψω. ΕΛ. Ἐγκύρημα.

212 ΕΤ. Οὐκ ἐπλήρωσαν.

213 ΙΚ. Ἱκετῶν ἐπόπτης.

214 ΤΙ. Τιμωρεῖται.

215 ΧΡ. Ἵνα τὴν γνώμην αὐτῶν Φαιάκων καταμάθῃ· εἰ γὰρ μηδὲν ἔλιπε τῶν χρημάτων, ψευδὴς ἦν τὸ εἰς ἀλλοτρίαν γῆν αὐτὸν ἀφῖχθαι· οὐ πιστεύει δὲ τῷ δεσμῷ τῆς Κίρκης, ἤτοι διὰ τὴν ἔκπληξιν, ἢ οἰηθεὶς μεμαθηκέναι αὐτοὺς τὸν δεσμόν.

" Μή

" Μή τι μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὣς εἰπὼν, τρίποδας περικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠρίθμει, καὶ χρυσὸν, ὑφαντά τε εἵματα καλά.
Τῶν μὲν ἄρ' ὅτι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ ἐναντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
" Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
" Χαῖρέ τε, καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
" Ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
" Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σευ φίλα γούναθ' ἱκάνω.
" Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
" Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
" Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
" Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;

216 ΟΙ. Ἀπεληλύθασι. ΑΓ. Ἀπάγοντες.

217 ΠΕ. Ἄγαν εὐπρεπεῖς.

219 ΠΟ. Ἐζήτει. ΟΔ. Ἀπεκλαίετο.

220 ΕΡ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρεφόμενος· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222 ΝΕ. Νεωτέρῳ. ΕΠ. Ποιμένι, ἐπὶ τῶν βοσκημάτων τεταγμένῳ.

223 ΠΑ. Τοιούτῳ ὁμοιοῦται πρὸς τὸ θαρσῆσαι τὸν Ὀδυσσέα· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεὺς γήθησεν· παναπάλῳ δὲ, ἁπαλῷ. ΟΙ. Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες πανάπαλοι ἐκαλοῦντο, καὶ ἐποίμαινον.

224 ΔΙΠ. Ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν. ΛΩ. Ἱμάτιον, ἤτοι περιβόλαιον· ὅθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τούτων ἀφαιρέτης, λῃστής.

225 ΕΧ. Ὑπεδέχετο.

228 ΚΙ. Καταλαμβάνω.

229 ΑΝ. Συναντήσαις.

230 ΣΑ. Σῶσον.

235 ΚΕ. Περιεχομένη.

Τὸν

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
" Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
" Εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
" Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοὶ,
" Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
" Ἠδ' ὅσσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
" Ἤτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐχ ἱππήλατός ἐστιν,
" Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
" Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
" Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἐέρση.
" Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
" Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
" Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκει,
" Τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ πατρωΐῃ, ὥς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·
" Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
" Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς

239 ΝΩ. Ἀνώνυμος.

241 ΜΕ. Εἰς τὰ ἐναντία μέρη.

243 ΛΥ. Οὐδὲ ὅλως εὐτελής.

245 ΤΕ. Θάλλειν ποιοῦσα καὶ αὔξειν τὰ φυτά, καὶ βούβοτος· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ ἐν ἠπείρῳ νέμονται; οὐδὲν κωλύει καὶ ἐν Ἰθάκῃ. ἢ βούβοτος, βοσκημάτων πλήρης. ΕΕΡ. Δρόσος.

246 ΑΙ. Αἶγας βόσκειν δυναμένη.

247 ΑΡ. Ποτισμοί. ΕΠ. Συνεχεῖς, διηνεκεῖς. ΠΑ. Πάρεισιν, ὑπάρχουσι.

251 ΠΑ. Πατρικῇ.

254 ΠΑ. Εἰς τοὐναντίον τοῦ ἀληθοῦς· ὅ ἐστιν οὐκ ἀληθῆ· δεύτερον δὲ τὸν λόγον ἀνελάβετο.

255 ΠΟ. Συνετὸν, ἢ πανοῦργον. ΝΩ. Διανέμων.

256 ΠΥΝ. Ἤκουον.

" Χρήμασι

" Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
" Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
" Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
" Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
" Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
" Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
" Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
" Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον
" Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
" Τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
" Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
" Νὺξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἡμέας
" Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
" Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
" Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
" Ἐλλισάμην, καί σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
" Τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι,

258 ΤΟΙΣ. Τούτοις.

259 ΙΔ. Ἰδομενεὺς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, τοῦ Μίνωος· Κρὴς δὲ τὸ γένος, ἄριστος τὰ πολέμια· παρ' ἑκάστοις γοῦν ἀριστείαις σεμνὸς φαινόμενος, μέχρι τῶν νόστων ἄριστος διεφυλάχθη· οὗτος δὲ, ὡς λέγεται, γενομένου τοῦ κατ' Εὔβοιαν χειμῶνος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, ᾤκειλε μετὰ τοῦ Κάλχαντος καὶ Σθενέλου, εἰς Κολοφῶνα, καὶ ἐνταῦθα τὸν βίον κατέστρεψεν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. ΚΑ. Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.

260 ΟΡ. Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.

261 ΑΛ. Εὑρετικούς.

262 ΣΤΕ. Ἀποστερῆσαι.

263 ΤΡΩ. Τρωϊκῆς.

264 ΠΕΙ. Διαπερῶν, διερχόμενος.

267 ΕΓ. Σκήπτεται τὸν Ἰδομενέως υἱὸν ἀνῃρηκέναι, ἵνα αὐτὸν προσδέξωνται οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν τοῦ Ὀδυσσέως φίλου ἑαυτοῦ· ἐν Κρήτῃ δὲ υἱοὺς φησὶν εἶναι, ὅτι τοὺς τιμωρήσοντας ἔχει· καὶ τὸν Ὀρσιλόχου δὲ θάνατον λέγει διὰ τὴν λείαν· δεικνὺς, ὅτι οὐδὲ ἐκείνῳ παραχωρήσει ἀναιμωτί. Φοίνιξι δὲ πιστεῦσαι λέγει, ἵνα μὴ ἀδικήσῃ, λογισάμενος, ὅτι οἱ φιλοκερδέστατοι καὶ αὐτοῦ ἐφείσαντο.

268 ΑΓ. Ἐκ τοῦ ἀγροῦ. ΛΟ. Λοχίσας, ἐνεδρεύσας.

269 ΔΝΟ. Μέλαινα, σκοτεινή.

273 ΜΕ. Πρoσηνῆ καὶ ἀρέσκουσαν τῇ ψυχῇ.

274 ΚΑ. Ἀποκαταστῆσαι. ΕΦ. Ἱδρύσαι εἰς τὴν ναῦν.

" Ἠ

“ Ἦ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
“ Ἀλλ' ἤτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο ἲς ἀνέμοιο,
“ Πόλλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
“ Κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἱκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·
“ Σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
“ Δόρπου μνῆστις ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἑλέσθαι·
“ Ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
“ Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
“ Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
“ Κάτθεσαν, ἔνθά περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
“ Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
“ Ὤχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τε μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
“ Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
“ Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
“ Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,

276 ΑΠ. Ἀπωθήσωνται.

277 ΑΕ. Ἄκοντας, μὴ βουλομένους. ΕΞ. Ἐπαινεῖ τοὺς Φοίνικας, ἵνα ὁ ἀκούων μιμήσηται.

278 ΠΛΑΓ. Πλανηθέντες. ΙΚ. Παρεγενόμεθα.

279 ΠΡΟ. Καθειλκύσαμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσήλθομεν.

280 ΜΝΗ. Μνήμη. ΧΑΤ. Χρήζουσι, δεομένοις.

281 ΑΠ. Ἐξελθόντες.

282 ΕΠ. Κατέχειν.

285 ΣΙ. Τὴν τοῦ Σιδῶνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

288 ΔΕ. Ἐντεῦθεν Ξενοφῶν τὴν Ἀρετὴν καὶ τὴν Κακίαν ἀνέπλασεν. ΗΙΚ. Ὡμοίωτο.

291 ΚΕΡ. Πανοῦργος. ΕΠ. Παραλογιστής. ΠΑ. Νικήσαι, μεταφορικῶς.

294 ΛΗ. Παύσεσθαι. ΑΠ. Παραλογισμῶν.

" Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
" Ἀλλ᾽ ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
" Κέρδε᾽· ἐπεὶ σὺ μέν ἐσσι βροτῶν ὄχ᾽ ἄριστος ἁπάντων
" Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ᾽ ἐν πᾶσι θεοῖσι
" Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ᾽ ἔγνως
" Παλλάδ᾽ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰεὶ
" Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω;
" Καὶ δέ σε Φαιήκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα·
" Νῦν δ᾽ αὖ δεῦρ᾽ ἱκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
" Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
" Ὤπασαν, οἴκαδ᾽ ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
" Εἴπω θ᾽, ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
" Κήδε᾽ ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
" Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ᾽ ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
" Πάντων, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
" Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
" Ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῷ ἀντιάσαντι,
" Καὶ μάλ᾽ ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ ἐΐσκεις.
" Τοῦτο δ᾽ ἐγὼν εὖ οἶδ᾽, ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
" Ἕως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
" Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,

295 ΚΛΟ. Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. ΠΕ. Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ ἀπὸ τοῦ πέδου.
299 ΜΗ. Βουλῇ, γνώμῃ. ΚΛΕ. Δοξάζομαι.
303 ΥΦ. Κατασκευάσω.
308 ΜΗ. Μηδέ τινι. ΕΚ. Εἰπεῖν.
310 ΥΠ. Ὑποδεχόμενος.
313 ΣΕ. Ὑπονοόηκεν, ὅτι ἐν τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ, καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσα παρώρμηκεν αὐτόν.
314 ΗΠ. Πρᾶος.
315 ΠΟ. Ἐπολεμοῦμεν.

" Βῆμεν

“ Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς,
“ Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
“ Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
“ Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
“ Ἠλώμην, ἕως με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
“ Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
“ Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτή.
“ Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, (οὐ γὰρ ὀΐω
“ Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά τιν' ἄλλην
“ Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὀΐω
“ Ταῦτ' ἀγορευέμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς·)
“ Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
“ Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
“ Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσί, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
“ Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
“ Ἵετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
“ Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
“ Πρίν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοι αὔτως
“ Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
“ Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
“ Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

321 ΕΛ. Ἐλυτρώσαντο.
330 ΤΟΙ. Εὐεξαπάτητον· ἀντὶ τοῦ, οὐκ εὐεξαπάτητον, οὐ γὰρ ἀσύνετον.
331 ΠΡΟ. Ἐάσαι.
332 ΕΠ. Φρόνιμος, καὶ λόγιος, παρὰ τὸ ἔπος. ΑΓ. Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. ΕΧ. Σώφρων.
333 ΑΛ. Ἀπὸ πλάνης παραγινόμενος.
335 ΦΙ. Νέου, ἀντὶ τοῦ, ἀφίλιμον.

« Ἤδε', ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους.
« Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
« Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
« Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
« Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
« Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
« Ἥδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
« Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
« Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
« Τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
« Ἔρδεσκες Νύμφῃσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
« Τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταειμένον ὕλῃ.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' ἡ χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ᾗ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὲ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών·
« Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, οὔποτ' ἐγώγε
« Ὄψεσθ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῇς ἀγανῇσι
« Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος περ,
« Αἴκεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
« Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
« Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο

340 ΝΟ. Ὅτι ἐπανέλθοις.
344 ΠΕ. Πιστεύσεις.
349 ΚΑ. Χθαμαλὸν, κατακαλύπτον, καὶ καταστέγον.
351 ΝΗ. Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. ΚΑ. Κατεσκεπασμένον.
357 ΥΜ. Ὑμᾶς. ΑΓ. Προσαγα-γίαις καὶ πίσσῃ δυναμέναις.
359 ΒΑ. Συγχαρήσει.
360 ΑΕ. Αὐξηθῆναι ποιήσει.

« Θείομεν

“ Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ·
“ Αὐτοὶ δ' ἢ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές,
Μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἆσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν καὶ ἀτείρεα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
Τὼ δὲ καθεζομένω, ἱερῆς παρὰ πυθμέν' ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
“ Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
“ Οἵ δή τοι τρίετες μέγαρον καταχοιρανέουσιν,
“ Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες.
“ Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,
“ Πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
“ Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
“ Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
“ Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
“ Εἰ μή μοι σὺ ἕκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
“ Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·

364 ΣΟ. Σῶα, ὑγιῆ. ΜΙΜ. Μένῃ.
366 ΗΕ. Νῦν, καθαρὸν ἀέρα ἔχον.
367 ΜΑΙ. Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. ΚΕΥΘ. Τὰς καταδύσεις· ἢ, τοὺς κοίλους τόπους.
368 ΕΦ. Ἔφερε, περιεκόμιζεν.
373 ΦΡΑ. Ἐβουλεύοντο.
376 ΕΦ. Ἐπιβάλῃς.
378 ΜΝΩ. Μνηστευόμενοι. ΑΝ. Ἴσην ἢ ὁμοίαν θεοῖς κατὰ ἀρετήν.
381 ΠΡΟ. Προπέμπουσα.
386 ΑΠ. Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.

« Πάρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
« Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
« Αἴκε μοι ὣς μεμαυῖα παρασταίης, Γλαυκῶπι,
« Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
« Σὺν σοὶ, πότνια θεὰ, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
« Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' ὀΐω
« Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
« Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
« Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
« Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
« Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
« Ἕσσω, ὅ κεν στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.
« Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
« Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
« Σῇ τ' ἀλόχῳ, καὶ παιδὶ, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
« Αὐτὸς δὲ πρώτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
« Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδε,
« Παῖδά τε σὸν φιλέει, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.

387 ΠΟ. Τολμηρόν.
388 ΛΥ. Κατελύομεν. ΑΙ. Ἔκδηλα, λαμπρά. ΚΡΗ. Μεταφορικῶς, τὸ τεῖχ۞.
391 ΠΟΤ. Σεβασμία, τιμία. ΕΠ. Βοηθοίης.
395 ΠΑ. Μολύναι, φῦραι.
397 ΑΓ. Ἀγνώριστον. ΠΑΝ. Πῶς οὖν ἡ Εὐρύκλεια γινώσκει; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.
398 ΚΑΡ. Μαράνω, ξηρανῶ.
399 ΛΑΙ. Ἱμάτιον.
400 ΕΣ. Ἐνδύσω. ΣΤΥ. Μισήσῃ, ἀποστροφῇ. ΕΧ. Ἀντὶ τȣ͂, ἐνδεδυμένον.
401 ΚΝΥ. Ῥυσώσω, ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσσοὺς ποιήσω· ὁποῖοι εἰσὶν οἱ τῶν καθευδόντων, καὶ συμπλάσω, ϗ κακώσω.
404 ΣΥ. Συοτρόφον, χοιροβοσκόν.
405 ΥΩΝ. Χοίρων. ΕΠ. Ἐπίσκοπος, φύλαξ.
406 ΕΧ. Ἔμφρονα, συνετήν.

« Δήεις

« Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δὲ νέμονται
« Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
« Ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
« Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
« Ἔνθα μένειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
« Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
« Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ·
« Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
« Ὤχετο, πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' ἔης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
« Τίπτε τ' ἄρ' οὔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
« Ἦ ἵνα που καὶ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
« Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
« Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ἐνθύμιος ἔστω·
« Αὐτή μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
« Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἕκηλος
« Ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
« Ἦ μέν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
« Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
« Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ὀΐω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
« Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·

407 ΔΗ. Εὑρήσεις.
408 ΚΟ. Οὗτος ὁ Κόραξ κυνηγῶν, ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν, ἐτελεύτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἐν Συρακούσαις, ἐν Σμύρνῃ, ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐν Ἰθάκῃ. ΔΡ. Ἀρέθουσα, κρήνη Ἰθάκης καὶ Ἄργους.
410 ΑΛ. Λίπος, πιμελήν.
411 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μένε.
413 ΚΑ. Καλέσαι ὀφείλουσα.
421 ΕΝ. Διὰ φροντίδος.
422 ΠΟΜ. Παρέπεμπον.
423 ΠΟ. Νῦν, ἀλγηδόνα.
429 ΕΠ. Καθήψατο.

Κάρψε

Κάρψε μέν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἕσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν ᾗ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

430 ΚΑΡ. Ἐξήρανεν.
435 ΡΩ. Διεῤῥωγότα. ΜΕ. Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438 ΠΥΚ. Ἤτοι συνεχεῖς ἔχουσα ῥαγάδας, ἢ πολλῶν ῥηγμάτων πεπληρωμένην, ἢ συνεσχισμένην. ΣΤΡΟ. Ἐκ σχοινίου ἐστραμμένος, ἢ ἱμὰς περιεστραμμένος. ΑΟΡ. Ἐξ οὗ ἀπῆρτο· ὅ ἐστι, παρεκρέματο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ